T
6613

T. 6613

ஶ்ரீ

திருவாய்மொழி

திருவல்லிக்கேணி

சே. கிருஷ்ணமாசாரியர்

சென்னை

கார்டியன் அச்சுக்கூடம்

ரௌத்திரி ௵

விலை ரூபா 1 - 2 - 0.

ஶ்ரீ

நம்மாழ்வார் வைபவம்.

𑌵𑍃𑌷𑌭𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌖𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑌾𑌪𑍁𑌰𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌜𑌂 ।
𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌕𑌲𑍇𑌰𑌾𑌦𑍌 𑌶𑌠𑌾𑌰𑌿𑌂 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌪𑌂 𑌭𑌜𑍇 ॥

வ்ருஷபேதுவிஸாகாயாம் குருகாபுரிகாரிஜம் -
பாண்ட்யதேஸேகலேராதௌ ஸடாரிம்ஸைந்யபம்பஜே.

“பூழியர்கோன் தென்னாடு முத்துடைத்து” என்ற முதியார்மொழியின் படி முத்துவளத்தை மிகுதியாகவுடையதும், செந்தமிழ்நாடென்று சிறப்புற்றதும், “ஈரொன்பதாம் பாண்டி” என்றவாறு பதினெட்டுத் திருப்பதிகளையுடையதுமான பாண்டிநாட்டிலே, கங்கை யமுனை முதலிய புண்யநதிகள் பலவற்றினும் மகிமையுடைய தாம்ரபர்ணியென்னும் பொருநையாற்றின் கரையில் திருநகரியென்பது ஒரு திவ்யதேசம். அத்திருக்குருகூரிலே வேளாள வருணத்திலே வம்சபரம்பரையாகத் திருமாலடிக்கே தொண்டுபூண்டொழுகுஞ் சிறந்த குலத்திலே திருவழுதிவளநாடரென்னும் பாகவதரது புத்திரரான அறந்தாங்கியா ரீன்ற சக்கரபர்ணியாரது தநயராகிய அச்சுதரைத் தந்தையாக வுடையவர் செந்தாமரைக்கண்ணர். அவர்பா லுதித்த செங்கண்ணரது குமாரரான பொற்காரியார், தமதுபுதல்வராய்த் தோன்றிய காரியார்க்குக் கல்யாணஞ்செய்விக்கக் கருதி மலையமாநாட்டில், திருவண்பரிசாரமென்னுந் திருப்பதியிலுள்ள திருவாழ்மார்பரென்னும் பகவத்பக்தரது தநயையான உடைய நங்கையாரை மணம்பேசி முடிக்க, இருவர்க்கும் அவ்வூரில் வெகு ஸம்ப்ரமமாக விவாகமகோத்ஸவம் நடந்தேறிற்று.

பின்னர் இத்தம்பதிகள் திருக்குருகூர்க்குவந்து சிறப்பாகப் பலவாண்டு இல்லறம் நடத்துகையில், ஒருநாள், மாமனார்வேண்டுகோளின்படி, காரியார் தமதுவாழ்க்கைத்துணைவியுடனே திருவண்பரிசாரத்தை யடைந்து, அங்குச் சிலகாலம் வசித்திருந்தார். பிறகு தமது இல்லாளோடு தம்ஊர்க்கு மீண்டு வருகையில், திருக்குறுங்குடியென்னுந்திருப்பதியை யடைந்து அங்கு எழுந்தருளியிருக்கிற நம்பியென்னும் திருநாமமுடைய எம்பெருமானை வந்தித்து வாழ்த்தி ‘அடியேங்களுக்கு ஒருமகப்பேற்றை அளித்தருளவேணும்’ என்று பிரார்த்திக்க, அவ்வாதிமூர்த்தி ‘நாமே வந்து பிறக்கிறோம்’, என்று பெருங்கருணையுடன் அர்ச்சகமுகமாகச் சொல்லியருளித் தமது தீர்த்தம் திருமாலை பரியட்டம் முதலியவற்றைப் பிரசாதித்தருளினன். இங்ஙனம் பெற்ற அவர், திருநகரியிற் சென்று வாழ்கையில், உடையநங்கையார் கர்ப்பவதியாக, அவரது திருவயிற்றினின்று, பகவானது அம்சமும் ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தினது அம்ச

D—1

மும் சேனைமுதலியாரது அம்சமுமாக, ஒருகுமாரர், கலியுகம்பிறந்த நாற்பத்துமூன்றாம் நாளான பிரமாதிவருஷத்து வைகாசி மாதத்துப் பௌர்ணமி கூடிய வெள்ளிக்கிழமையில் கடகலக்நத்தில் திருவவதரித்தார்.

இப்படி ஒருவர் மூவரது அம்சமாக இருக்கக்கூடுமோவென்னில்?—சக்கரவர்த்தியான அரசன் அஷ்டதிக்பாலகர்களின் அம்சங்கள் கூடிப் பிறந்தவனென்றும், இளையபெருமாளும் நம்பிமூத்தபிரானும் தனித்தனி ஆதிசேஷாம்சத்தோடு பகவானது அம்சமும் பொருந்தியவரென்றும், அநுமான் வாயுவின் அம்சத்துடன் ருத்ராம்சமு முடையவ ரென்றும் நூல்கள் கூறுதலால், அவை போலவே இதுவும் ஒக்கு மென்க.

இப்படி பகவான் அவதாரஞ்செய்தற்கு முன்னமே, அவனுக்குப் பலவாற்றாலும் ஆடிமைசெய்தலையே உரியதொழிலாகக்கொண்ட திருவனந்தாழ்வான் இக்குமாரர்மீது வெயில் மழை முதலியன படாதிருக்குமாறு வந்து ஒரு புளியமரமாக அவதரித்து வளர்ந்திருந்தனர்.

நம்பி தந்தருளிய வரத்தின்படி யுதித்த குமாரர் பிறந்தபொழுதே தொடங்கி அழுதல் பாலுண்ணுதல் முதலிய லோகவியாபாரமொன்று மின்றியும் வாட்டமில்லாது பரிபூர்ணராயிருக்க, அவ்வதிசயத்தைக் கண்ட தாய் தந்தையர் எம்பெருமான்பக்கலில் பாரத்தை வைத்திட்டுத் தாம் சிறிதும் கவலைப்படாமல், பிறந்த பன்னிரண்டாநாளில் அத்திருநகரியிலுள்ள திருக்கோயிலுக்கு அக்குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டுபோய், அங்கு எழுந்தருளியிருக்கின்ற பொலிந்துநின்றபிரானைச் சேவிக்கப் பண்ணுவித்து, அப்பெருமானது திருமுன்பே, அந்தத் தெய்வக்குழவிக்கு, உலகநடைக்கு மாறாக இருந்ததனால், 'மாறன்' என்று திருநாமம் சாத்தி, அருகிலிருந்த திருப்புளியமரத்தி னடியிலே ஆணிப்பொன்னாற்செய்த வண்ணச்சிறுத்தொட்டிலில் வளர்த்திப் போற்றி வந்தார்கள்.

கர்ப்பத்திலிருக்கும்பொழுது ஞானமுடையனவாயிருக்கின்ற குழந்தைகளைப் பிறந்தவுடனே தனதுபரிசத்தால் அஜ்ஞாநத்துக்கு உள்ளாக்கி அழுதல் அரற்றுதல் முதலியன செய்யும்படி பண்ணிவிடுந் தன்மையதான சடமென்னும் வாயு இவரையும் பிறந்தபொழுது தொடுதற்கு வர அப்பொழுது இவர் அதனை ஹுங்காரத்தால் ஒறுத்து ஓட்டி ஒழித்ததனால், இவர்க்கு **'சடகோபர்'** என்று திருநாமமாயிற்று.

"நம்சடகோபனைப்பாடினையோ வென்று நம்பெருமாள், விஞ்சியவாதரத்தாற்கேட்ப" என்று பின்புள்ளாரும் கொண்டாடும்படி இவர் நம்பெருமாளால் 'நம்ஆழ்வார்' என்று அபிமானித்து விசேஷகடாக்ஷஞ் செய்யப்பட்டு மற்றையாழ்வார்களனைவரினும் உயர்வுற்றதனால், **'நம்மாழ்வார்'** என்று ஒரு திருப்பெயர் பெற்றனர்.

இத்தன்மையரான ஆழ்வார் பதினாறுபிராயமளவும் கண்விழியாமல் மௌனத்தோடு எழுந்தருளியிருக்க, அதுநோக்கிய நங்கையாரும் அவர்கொழு

நரும், 'இவர், தம்மைப்போன்ற நிலையுடையா ரெவரையும் உலகத்திற் காணுமை யால், யாரோடும் பேசாமலிருக்கின்ருர்' என்று அறியாமல் 'எம்பெருமான் விஷயத்தில் நாம் செய்த அபராதம் ஏதேனும் உண்டோ?' என்று கருதிக் கலங்கியிருந்தனர்.

அப்பொழுது பரமபதநாதனது நியமனத்தாற் சேனைத்தலைவர் ஏகாந்த மாக எழுந்தருளி இவர்க்குத் திருவிலச்சிணைசெய்து ஸகல மந்திரார்த்தங்களை யும் உபதேசித்தருளினுர்.

இப்படி பெற்ற இவர் பதினறுகலைகளும் நிறைந்த சந்திரன்போலப் பதினறுபருவம் நிரம்பி உறங்காப்புளிநிழலிலே பதுமாசனங் கொண்டு வீற் றிருந்து பாதத்வத்தைத் தியானஞ்செய்து ஞானமுத்திரை கைக்கொண்டி ருந்த காலத்தில், திவ்வியதேசயாத்திரையாகச் சென்றிருந்த மதுரகவியாழ் வார், இவரது வைபவத்தைக் கேட்டும் இவரது திவ்விய ஒளியைக் கண்டும் திருவயோத்தியினின்று புறப்பட்டு வந்து அருகில் நின்று 'இவர்க்கு உணர்ச்சி உளதோ? இலதோ?' என்று சோதித்தற்பொருட்டு இவர் முன்னிலையிலே ஒரு சிறுகல்லை யெடுத்துப் போகட, அது விழுந்த ஒலியைக் கேட்டவுடனே இவர் திருக்கண்களை விழித்துப் பார்த்தருளினுர். உடனே மதுரகவிகள் 'இவர்க்கு வாக்கு உண்டோ? இன்ருே? அறிவோம்' என்று எண்ணி இவரை நோக்கி 'அசித்தாகிய சரீரத்திலே அணுவளவினதான ஆத்மா சம்பந்தித்தால், அது எதனை அனுபவித்து எங்கு இருக்கும்?' என்னுங் கருத்தை யமைத்து 'செத்தத்தின்வயிற்றிற் சிறியது பிறந்தால், எத்தைத் தின்று எங்கே கிடக் கும்?' என்று வினவ, ஆழ்வார் 'அச்சரீரத்தைச் சார்ந்த சுகதுக்கங்களை அனு பவித்துக்கொண்டு அதனையே ஆசிரயித்திருக்கும்' என்ற கருத்தை யமைத்து 'அத்தைத்தின்று அங்கே கிடக்கும்' என்று விடையருளிச்செய்தார். அது கேட்டு மதுரகவிகள் மிக மகிழ்ந்து. சடகோபமுனிவரது ஞானத்தைக் கொண் டாடி, இவரையடைந்து தாம் கடைத்தேறக் கருதி, இவர் திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்கப்ரணமமாகத் தாளும் தடக்கையும் கூப்பி விழுந்து தண்ட னிட்டு இவரது இணையடித்தாமரைகளைத் தியானித்தலும் திருநாமங்களை வழுத்துதலும் செய்துகொண்டு இவரை ஆசிரயித்து 'அடியேனுக்குத் தத்வ ஹித புருஷார்த்தங்களை விளக்கியருளவேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்தார்.

அவ்வாறிருக்கையில், ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் ஆழ்வாரது ஞானக்கண்ணுக் குச் சேவைசாதிக்கத் திருவுளங்கொண்ட வளவிலே, பெரியதிருவடியும் தனது பக்ஷபாதம் தோன்ற முன்வந்து நிற்றலும், பெருமான் பிரியாப்பிரிய முடைய பிராட்டியுடனே கருடவாகனருடனுய் எழுந்தருளி எதிர்வந்துநிற்க, கருமுகில் தாமரைக்காடுபூத்து நீடிருசுடர் இருபுறத்தேந்தி ஏடவிழ்திரு வொடும் பொலிய ஓர் செம்பொற்குன்றின்மேல் வருவபோல் கலுழன்மேல் வந்து தோன்றிய அம்முகில்வண்ணனது திருமேனியழகைச் சேவித்துக் கண்கள் ஆனந்தவருவி சொரிய உடம்பு உரோமாஞ்சங்கொள்ள ஆனந்த வெள்ளத்தில் ஆழ்ந்தார். அநந்தரம் நூற்றெட்டுத்திருப்பதியெம்பெருமான்

களும் அங்கு எழுந்தருளிக் காட்சிகொடுக்க, அவர்களைத் தரிசித்து அவர்கள் திவ்வியகுணங்களை அனுபவித்து அவ்வனுபவத்தாலுண்டான பிரீதி உள்ளடங்காமல் அதனைப் பிரபந்த முகமாக வெளியிடக்கருதி, நான்கு வேதங்களுள் இருக்கு யஜுஸ் அதர்வணம் என்ற மூன்று வேதங்களின் ஸாரார்த்தத்தைத் திருவிருத்தம் திருவாசிரியம் 'பெரியதிருவந்தாதி யென்ற மூன்று பிரபந்தங்களின் மூலமாக வெளியிட்டு, அவ்வேதங்களுள் சிறந்ததும் பகவானதுசொரூபமாகவே யுள்ளதுமான ஸாம வேதத்தின் தத்துவப்பொருளைச் சரமப்ரபந்தமான திருவாய்மொழியால் அருளிச்செய்து, அவற்றை மதுரகவிகளுக்கு உபதேசித்தருளினர்.

அக்காலத்தில் நித்யஸூரிகளும், சுவேதத்வீபவாஸிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவ சிரேஷ்டர்களும் காரிமாறப்பிரானது மகிமையைக் காணுதற்பொருட்டு முன்வந்து சேர, மாறனர் அவர்களைத் தமது பிரபந்தத்திலே "பொலிக பொலிக" என்று வாழ்த்தியருளினர்.

தம்பக்கல் திருவுள்ளமுவந்து பொலிந்துநின்றபிரான் பிரசாதித்தருளின மகிழமலர்மாலையைத் தரித்ததனுல் 'வகுளாபரணர்' என்றும், பிறமதங்களாகிய யானைகளைத் தமது பிரபந்தங்களிற் கூறிய தத்துவார்த்தங்களாற் செருக்கடக்கி அவற்றிற்கு மாவெட்டியென்னுங் கருவிபோல இருத்தலால் 'பராங்குசர்' என்றுந் திருநாமம்பெற்ற குருகைப்பிரான் பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமும், ஜீவாத்மாவினது தன்மையும், பரமாத்மாவையடையும் உபாயமும், அங்ஙனம் அடைதலின் பயனும், அச்சரணுகதிக்குப்பகையும் என்று ஸகலவேதசாஸ்திரங்களிலும் ஸாரமாகச்சொல்லப்பட்ட அர்த்தபஞ்சகத்தையும், மந்திர சிரேஷ்டமான த்வயமென்னும் சரணுகதி மந்திரத்தின் அர்த்தத்தையும் பிரபந்தரூபமாக யாவரும் எளிதில் அறியத் தெரிவித்தருளி, "நளிர்மதிச்சடையனும் நான்முகக்கடவுளும், தளிரொளி யிமையவர் தலைவனும் முதலா, யாவகையுலகமும் யாவரு மகப்பட, நிலம்நீர்தீகால் சுடரிருவிசும்பும், மலர்சுடர்பிறவுஞ் சிறிதுடன்மயங்க, ஒருபொருள்புறப்பாடின்றி முழுவதும், அகப்படக் கரந்தோராலிலைச்சேர்ந்த எம், பெருமா மாயனையல்லது, ஒருமாதெய்வம் மற்றுடையமோயாமே?" என்று தமது சித்தாந்தத்தின் தத்வத்தை நன்குவெளியிட்டுத் தமது வாழ்நாள்முழுவதிலும் பிறிதொன்றில் சிந்தைசெலுத்தாது பரமனையே சிந்தித்துப் பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்திகளை யுடையராய்க் கொண்டு, உலகநடையாட்டம் சற்றுந் தொடாது, முப்பத்தைந்து திருநக்ஷத்திரம் வாழ்ந்திருந்து, அப்பால், இமையவர் எதிர்கொள்ள, கின்னரகந்தருவாதியர் கீதம்பாட, தேவர்கள் தோத்திரஞ்செய்ய, வைகுந்தமாநகர்புக்குத் திருமாமணிமண்டபத்தில் அந்தமில்பேரின்பத்து அமர்ந்தனர்.

இவர், மற்றையாழ்வார்கள்போல இவ்வுலகவுணர்ச்சி நடையாடாநிற்க எம்பிரானருளால் ஒருகாலவிசேஷத்தில் தத்துவஞானம் முதலியன தோன்றப்பெற்று அனுபவித்தவரன்றி, திருத்துழாய் பரிமளத்தோடே அங்குரிக்கு

மாபோல அவதரிக்கும்பொழுதே இயற்கையில் ஞானபக்திகளையுடையராய் அந்நிலை என்றும் மாறாதிருந்ததனால் தலைவராகக் கூறப்படுவர். இதுவே, இவரை அவயவியாகவும், மற்றையாழ்வார்களை இவர்க்கு அவயவமாகவும் நிரூபித்தற்கு ஏற்ற காரணம்.

அங்ஙனம் உருவகப்படுத்துமிடத்து, இவர்க்கு, பூதத்தாழ்வாரைச் சிரமாகவும், பொய்கைபேயாழ்வார்களைக் கண்களாகவும், பெரியாழ்வாரை முகமாகவும், திருமழிசையாழ்வாரைக் கழுத்தாகவும், குலசேகராழ்வாரையும் திருப்பாணாழ்வாரையும் கைகளாகவும், தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரை மார்பாகவும், திருமங்கையாழ்வாரைக் கொப்பூழாகவும் மதுரகவியாழ்வாரைப் பாதமாகவும் உரைப்பது மரபு.

இப்படி ஒப்புயர்வற்ற இவ்வாழ்வார் எம்பெருமானது திருவடிகளுக்கு மிகவும் அந்தரங்கராக இருந்ததனால், பெருமானது பாதுகை, '**ஸ்ரீ சடகோபன்**' என்று இவரது திருநாமத்தையிட்டு வழங்கப்படுகின்றது.

ஆன திருவிருத்தம்நூறும் அருளினான் வாழியே
ஆசிரியமேழுபாட்டும் அளித்தபிரான் வாழியே *
ஈனமறவந்தாதி யெண்பத்தேழீந்தான் வாழியே
இலகுதிருவாய்மொழி யாயிரத்தொரு நூற்றிரண்டுரைத்தான் வாழியே *
வானணியும்மாமாடக் குருகைமன்னன் வாழியே
வைகாசி விசாகத்தில் வந்துதித்தான் வாழியே *
சேனையர்கோனவதாரம் செய்த வள்ளல் வாழியே
திருக்குருகைச் சடகோபன் திருவடிகள் வாழியே.

மேதினியில் வைகாசி விசாகத்தோன் வாழியே
வேதத்தைச் செந்தமிழால் விரித்துரைத்தான் வாழியே *
ஆதிகுருவாய் அம்புவியி லவதரித்தான் வாழியே
அனவரதம் சேனையர்கோ னடிதொழுவோன் வாழியே *
நாதனுக்கு நாலாயிர முரைத்தான் வாழியே
நன்மதுரகவிவணங்கும் நாவீறன் வாழியே *
மாதவன் பொற்பாதுகையாய் வளர்ந்தருள்வோன் வாழியே
மகிழ்மாறன் சடகோபன் வையகத்தில் வாழியே.

திருக்குருகைப் பெருமாள்தன் திருத்தாள்கள் வாழியே
திருவான திருமுகத்துச் செவியென்றும் வாழியே *
இருக்குமொழி என்னெஞ்சில் தேக்கினான் வாழியே
எந்தை யெதிராசர்க் கிறைவனார் வாழியே *
கருக்குழியில் புகாவண்ணம் காத்தருள்வோன் வாழியே
காசினியில் ஆரியனைக் காட்டினான் வாழியே *
வருத்தமற வந்தென்னை வாழ்வித்தான் வாழியே
மதுரகவி தம்பிரான் வாழி வாழி வாழியே.

ஸ்ரீ

நம்மாழ்வார்

𑌵𑌕𑍁𑌳𑌾𑌭𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌭𑌰𑌣𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ।
𑌯𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌭𑌾𑌷𑌯𑌾 ॥

வகுளாபரணம்வந்தே ஜகதாபரணம்முநிம் -
யஶ்ஶ்ருதேருத்தரம்பாகம் சக்ரேத்ராவிடபாஷயா.

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழி.

தனியன்கள்.

(நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது).

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌨𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌠𑌕𑍋𑌪𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌂 ।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌾𑌖𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌂
𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌵𑍇𑌦𑌸𑌾𑌗𑌰𑌂 ॥

பக்தாம்ருதம்விஶ்வஜநாநுமோதநம்
ஸர்வார்த்ததம் ஸ்ரீஶடகோபவாங்மயம் -
ஸஹஸ்ரஶாகோபநிஷத்ஸமாகமம்
நமாம்யஹம்த்ராவிடவேதஸாகரம்.

(ஈச்வரமுனிகள் அருளிச்செய்தது.)

இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா.

திருவழுதிநாடென்றும் தென்குருகூரென்றும் *
மருவினிய வண்பொருநலென்றும் *—அருமறைகள்
அந்தாதி செய்தானடியிணையே எப்பொழுதும் *
சிந்தியாய் நெஞ்சே! தெளிந்து.

(சொட்டைநம்பிகள் அருளிச்செய்தது.)

மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர்பேணும் *
இனத்தாரையல்லா திறைஞ்சேன் *—தனத்தாலும்
ஏதுங்குறைவிலேன் * எந்தைசடகோபன்
பாதங்கள் யாமுடையபற்று.

(அனந்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது.)

ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தி யிராமானுசமுனிதன் *
வாய்ந்தமலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன் *—ஆய்ந்தபெருஞ்
சீரார்சடகோபன் செந்தமிழ்வேதம்தரிக்கும் *
பேராதவுள்ளம்பெற.

(பட்டர் அருளிச்செய்தது.)

வான்திகழும்சோலை மதிளரங்கர் வண்புகழ்மேல் *
ஆன்றதமிழ்மறைகளாயிரமும் *—ஈன்ற
முதல்தாய் சடகோபன் * மொய்ம்பால் வளர்த்த
இதத்தாய் இராமானுசன்.

மிக்க விறைநிலையும் மெய்யாமுயிர்நிலையும் *
தக்கநெறியும் தடையாகித்—தொக்கியலும் *
ஊழ்வினையும் வாழ்வினையும் ஓதும் குருகையர்கோன் *
யாழினிசை வேதத்தியல்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி.

தனியன்கள்.

நேரிசைவெண்பா.

அல்லும்பகலும் அனுபவிப்பார்தங்களுக்கு *
சொல்லும்பொருளும் தொகுத்துரைத்தான் *—நல்ல
மணவாளமாமுனிவன் மாறன்மறைக்கு *
தணவாநூற்றந்தாதிதான்.

மன்னுபுகழ்சேர் மணவாளமாமுனிவன் *
தன்னருளால் உட்பொருள்கள் † தம்முடனே—சொன்ன *
திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியாம்தேனை *
ஒருவாதருந்து நெஞ்சே! உற்று.

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† 'தன்னுடனே' என்று வழங்குவர்.

ஸ்ரீ

முதற்பத்து.

கைங்கர்யமே புருஷார்த்த மென்று அறுதியிடுதல்.

† க-ஆந் திருவாய்மொழி—உயர்வறவுயர்நலம்.

[எம்பெருமான் திருவடிகளிலே நித்ய கைங்கர்யம் பண்ணும்படி ஆழ்வார் தம் திருவுள்ளத்துக்கு உபதேசித்தல்.]

கலி விருத்தம்.

பண் - முதிர்ந்தகுறிஞ்சி. தாளம் - ஏழொத்து. கமாஸ்ராகம் - ஆதிதாளம்.

உயர்வறவுயர்நலம் உடையவன் ‡ யவனவன் *
மயர்வறமதிநலம் அருளினன்யவனவன் *
அயர்வறுமமரர்கள் அதிபதியவனவன் *
துயரறுசுடரடி தொழுதெழுஎன்மனனே ! (க)

மனனகமலமற மலர்மிசையெழுதரும் *
மனனுணர்வளவிலன் பொறியுணர்வவையிலன் *
இனனுணர்முழுநலம் எதிர்நிகழ்கழிவினும் *
இனனிலனெனனுயிர் மிகுநரையிலனே. (உ)

இலனதுஉடையனிது எனநினைவரியவன் *
நிலனிடைவிசும்பிடை உருவினன்அருவினன் *
புலனொடுபுலனலன் ஒழிவிலன்பரந்த * அந்
நலனுடையொருவனை நணுகினம்நாமே. (ந)

நாமவனிவனுவன் அவளிவளுவளெவள் *
தாமவரிவருவர் அதுவிதுவுதுவெது *
வீமவையிவையுவை அவைநலம்தீங்கவை *
ஆமவையாயவை ஆய்நின்றஅவரே. (ச)

அவரவர்தமதமது அறிவறிவகைவகை *
அவரவர்இறையவர் எனஅடியடைவர்கள் *
அவரவர்இறையவர் குறைவிலர்இறையவர் *
அவரவர்விதிவழி அடையநின்றனரே. (ரு)

---

† இந்தத்திருவாய்மொழி, கோயில்திருவாய்மொழியைச் சேர்ந்தது.

‡ 'எவனவன்' என்றும் பாடம் கூறுவர் ; மேலும் இப்படியே.

நின்றனர்இருந்தனர் கிடந்தனர்திரிந்தனர் *
நின்றிலர்இருந்திலர் கிடந்திலர்திரிந்திலர் *
என்றுமொரியல்வினர் எனநினைவரியவர் *
என்றுமொரியல்வொடு நின்றவெந்திடரே. (சு)

திடவிசும்பெரிவளி நீர்நிலம்இவைமிசை *
படர்பொருள்முழுவதுமாய் அவையவைதொறும் *
உடல்மிசைஉயிரெனக் கரந்துஎங்கும்பரந்துளன் *
சுடர்மிகுசுருதியுள் இவையுண்டசுரனே. (எ)

சுரரறிவருநிலை விண்முதல்முழுவதும் *
வரன்முதலாயவை முழுதுண்டபரபரன் *
புரமொருமூன்றெரித்து அமரர்க்கும்அறிவியந்து *
அரனயனென உலகழித்தமைத்துளனே. (அ)

உளனெனில்உளன் அவனுருவம்இவ்வுருவுகள் *
உளனலனெனில் அவனருவம்இவ்வருவுகள் *
உளனென இலனென இவைகுணமுடைமையில் *
உளனிருதகைமையொடு ஒழிவிலன்பரந்தே. (கூ)

பரந்ததண்பரவையுள் நீர்தொறும்பரந்துளன் *
பரந்தஅண்டமிதென நிலவிசும்பொழிவற *
கரந்தசிலிடந்தொறும் இடம்திகழ்பொருள்தொறும் *
கரந்தெங்கும்பரந்துளன் இவையுண்டகரனே. (கO)

கரவிசும்பெரிவளி நீர்நிலமிவைமிசை *
வரனவில்திறல்வலி அளிபொறையாய்நின்ற *
பரனடிமேல் குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
நிரனிறையாயிரத்து இவைபத்தும்வீடே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

உயர்வேபரன்படியை உள்ளதெல்லாம்தான்கண்டு *
உயர்வேதம்நேர்கொண்டுரைத்து *—மயர்வேதும்
வாராமல்மானிடரைவாழ்விக்கும்மாறன்சொல் *
வேரார்கவேவிளையும்வீடு. (க)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

† உ - ஆந் திருவாய்மொழி—வீடுமின்.

[‘ பகவத்பக்தியைப்பண்ணி ஆஶ்ரயியுங்கோள் ’ என்று பரோபதேசஞ் செய்தல்.]

வஞ்சித்துறை.

பண் - முதிர்ந்தகுறிஞ்சி. தாளம் - ஏழொத்து. செஞ்சுருட்டிராகம்-அடதாளம்.

வீடுமின்முற்றவும் *
வீடுசெய்து * உம்முயிர்
வீடுடையானிடை *
‡ வீடுசெய்ம்மினே. (க)

மின்னின்நிலையில *
மன்னுயிராக்கைகள் *
என்னுமிடத்து * இறை
உன்னுமின்நீரே. (உ)

நீர்நுமதென்றிவை *
வேர்முதல்மாய்த்து * இறை
சேர்மின், உயிர்க்கு * அதன்
நேர்நிறையில்லே. (ந)

இல்லதும்உள்ளதும் *
அல்லது அவனுரு *
எல்லையில்அந்நலம் *
புல்குபற்றற்றே. (ச)

அற்றதுபற்றெனில் *
உற்றதுவீடுஉயிர் *
செற்றதுமன்னுறில் *
அற்றிறைபற்றே. (ரு)

பற்றிலனீசனும் *
முற்றவும்நின்றனன் *
பற்றிலையாய் * அவன்
முற்றிலடங்கே. (சு)

அடங்கெழில் சம்பத்து *
அடங்கக்கண்டு * ஈசன்
அடங்கெழில்அஃதென்று *
அடங்குகஉள்ளே. (எ)

உள்ளம்உரைசெயல் *
உள்ளஇம்மூன்றையும் *
உள்ளிக்கெடுத்து * இறை
யுள்ளிலொடுங்கே. (அ)

ஒடுங்கஅவன்கண் *
ஒடுங்கலும்எல்லாம் *
விடும்பின்னும்ஆக்கை *
விடும்பொழுதெண்ணே. (கூ)

எண்பெருக்கந்நலத்து *
ஒண்பொருளீறில *
வண்புகழ் நாரணன் *
திண்கழல்சேரே. (கO)

சேர்த்தடத் * தென்குரு
கூர்ச்சடகோபன்சொல் *
சீர்த்தொடையாயிரத்து *
ஓர்த்தஇப்பத்தே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வீடுசெய்துமற்றெவையும் மிக்கபுகழ்நாரணன்தாள் *
நாடுநலத்தாலடையநன்குரைக்கும் *—நீடுபுகழ்
வண்குருகூர்மாறன் இந்தமாநிலத்தோர்தாம்வாழ *
பண்புடனேபாடியருள்பத்து. (உ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† இது, கோயில்திருவாய்மொழி. ‡ ‘ வீடிசைமினே ’ என்று பாடாந்தரம்.

௩-ஆந் திருவாய்மொழி—பத்துடை.

[எம்பெருமானது ஸௌலப்யத்தை அருளிச்செய்தல்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண்-நட்டபாடை. தாளம் - ஏழொத்து. அபரூபராகம் - ரூபகதாளம்.

பத்துடையடியவர்க்கெளியவன் பிறர்களுக்கரிய
வித்தகன் * மலர்மகள்விரும்பும் நம்அரும்பெறலடிகள் *
மத்துறுகடைவெண்ணெய் களவினில்உரவிடையாப்புண்டு *
எத்திறம்!உரலினொடு இணைந்திருந்தேங்கியஎளிவே. (க)

எளிவரும்இயல்வினன் நிலைவரம்பிலபலபிறப்பாய் *
ஒளிவருமுழுநலம் முதலிலகேடிலவீடாம் *
தெளிதருநிலைமையது ஒழிவிலன்முழுவதும்இறையோன் *
அளிவரும்அருளினோடு அகத்தனன்புறத்தனன்அமைந்தே. (உ)

அமைவுடைஅறநெறிமுழுவதும் உயர்வற†வுயர்ந்து *
அமைவுடைமுதல்கெடல் ஒடிவிடையறநிலமதுவாம் *
அமைவுடைஅமரரும் யாவையும்யாவரும்தானும் *
அமைவுடைநாரணன்மாயையை அறிபவர்யாரே ? (௩)

யாரும்ஓர்நிலைமையனென அறிவரியஎம்பெருமான் *
யாரும்ஓர்நிலைமையனென அறிவெளியஎம்பெருமான் *
பேரும்ஓராயிரம் பிறபலவுடையஎம்பெருமான் *
பேரும்ஒருருவமும் உளதில்லைஇலதில்லைபிணக்கே. (௪)

பிணக்கறஅறுவகைச்சமயமும் நெறியுள்ளியுரைத்த *
கணக்கறுநலத்தனன் அந்தமிலாதியம்பகவன் *
வணக்குடைத்தவநெறி வழிநின்றுபுறநெறிகளைகட்டு *
உணக்குமின்பசையற அவனுடையுணர்வுகொண்டுணர்ந்தே. (௫)

உணர்ந்துணர்ந்திழிந்தகன்று உயர்ந்துருவியந்தஇந்நிலைமை *
உணர்ந்துணர்ந்துணரிலும் இறைநிலைஉணர்வரிதுஉயிர்காள் ! *
உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து அரியயனரனென்னும்இவரை *
உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து இறைஞ்சுமின்மனப்பட்டதொன்றே. (௬)

ஒன்றெனப்பலவென அறிவரும்வடிவினுள்நின்ற *
நன்றெழில்நாரணன் நான்முகன்அரனென்னும்இவரை *
ஒன்றநும்மனத்துவைத்து உள்ளிநும்இருபசையறுத்து *
நன்றெனநலஞ்செய்வது அவனிடைநம்முடைநாளே. (௭)

† ' உயர்ந்த ' என்பது உரையின் பாடம்.

நாளும்நின்றடுநமபழமை அங்கொடுவினையுடனே
மாளும் * ஓர்குறைவில்லை மனனகமலமறக்கழுவி *
நாளும்நம்திருவுடையடிகள்தம் நலங்கழல் † வணங்கி *
மாளும்ஓரிடத்திலும் வணக்கொடுமாள்வதுவலமே. (அ)

வலத்தனன்திரிபுரமெரித்தவன் இடம்பெறத்துந்தித்
தலத்து * எழுதிசைமுகன்படைத்த நல்லுலகமும்தானும்
புலப்பட * பின்னும்தன்னுலகத்தில் அகத்தனன்தானே
சொலப்புகில் * இவைபின்னும்வயிற்றுள இவைஅவன்துயக்கே. (கூ)

துயக்கறுமதியில்நல்ஞானத்துள் அமரரைத்துயக்கும் *
மயக்குடைமாயைகள் வானிலும்பெரியனவல்லன் *
புயற்கருநிறத்தனன் பெருநிலம்கடந்தநல்லடிப்போது *
அயர்ப்பிலன்அலற்றுவன் தழுவுவன்வணங்குவன்அமர்ந்தே. (க0)

அமரர்கள்தொழுதெழ அலைகடல்கடைந்தவன்தன்னை *
அமர்பொழில்வளங்குருகூர்ச் சடகோபன் ‡ குற்றேவல்கள் *
அமர்சுவையாயிரத்து அவற்றினுள்இவைபத்தும்வல்லார் *
அமரரோடுஉயர்வில்சென்று அறுவர்தம்பிறவியஞ்சிறையே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பத்துடையோர்க்குஎன்றும் பரனெளியனும்பிறப்பால் *
முத்திதரும்மாநிலத்தீர் ! மூண்டுஅவன்பால் *— பத்திசெய்யும்
என்றுரைத்த மாறன்தனின்சொல்லால்போம் * நெடுகச்
சென்றபிறப்பாமஞ்சிறை. (ங)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ச-ஆந் திருவாய்மொழி—அஞ்சிறைய.

[எம்பெருமானது பிழைபொறுத்தலைப் பற்றுசாக்கொண்டு தலைமகள் பறவை முதலியவற்றைத் தூதுசெல்ல விடும் பாசுரம்.]

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

பண் - நட்டபாடை. தாளம்-ஏழொத்து. கண்டாராகம் - ஆதிதாளம்.

அஞ்சிறையமடநாராய் ! அளியத்தாய் ! * நீயும்நின்
அஞ்சிறையசேவலுமாய் ஆவா ! என்றுஎனக்கருளி *
வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தார்க்கு என்விடுதூதாய்ச்சென்றக்கால் *
வன்சிறையில்அவன்வைக்கில் வைப்புண்டால்என்செய்யுமோ ? (க)

---

† 'வணங்கின்' என்பது உரை. ‡ 'குற்றேவல்' என்னும் பாடம் செய்யுளிசைக்குச் சேரும்.

என்செய்யதாமரைக்கண் பெருமானார்க்குஎன் தூதாய் *
என்செய்யும்உரைத்தக்கால்? இனக்குயில்காள்! நீரலிரே? *
முன்செய்தமுழுவினையால் திருவடிக்கீழ்க்குற்றேவல் *
முன்செய்யமுயலாதேன் அகல்வதுவோ? விதியினமே. (உ)

விதியினால்பெடைமணக்கும் மென்னடையஅன்னங்காள்! *
மதியினால்குறள்மாணாய் உலகிரந்தகள்வர்க்கு *
மதியிலேன்வல்வினையே மாளாதோ? என்று * ஒருத்தி
மதியெலாம்உள்கலங்கி மயங்குமால்என்னீரே. (௩)

என்நீர்மைகண்டிரங்கி இதுதகாதென்னாத *
என்நீலமுகில்வண்ணற்கு என்சொல்லியான்சொல்லுகேனோ? *
நன்னீர்மையினியவர்கண் தங்காதென்றொருவாய்ச்சொல் *
நன்னீலமகன்றில்காள்! நல்குதிரோ? நல்கீரோ? (ச)

நல்கித்தான்காத்தளிக்கும் பொழிலேழும்வினையேற்கே *
நல்கத்தானாகாதோ? நாரணனைக்கண்டக்கால் *
மல்குநீர்ப்புனற்படப்பை இரைதேர்வண்சிறுகுருகே! *
மல்குநீர்க்கண்ணேற்கு ஓர்வாசகங்கொண்டருளாயே. (ரு)

அருளாதநீர்அருளி அவராவிதுவராமுன் *
அருளாழிப்புள்கடவீர் அவர்வீதிஒருநாளென்று *
அருளாழியம்மானைக் கண்டக்கால்இதுசொல்லி
யருள் * ஆழிவரிவண்டே! யாமும்என்பிழைத்தோமே? (சு)

என்பிழைகோப்பதுபோலப் பனிவாடை † ஈர்கின்றது *
என்பிழையேநினைந்தருளி அருளாததிருமாலார்க்கு *
என்பிழைத்தாள்திருவடியின் தகவினுக்கு என்றுஒருவாய்ச்சொல் *
என்பிழைக்கும்இளங்கிளியே! யான்வளர்த்தநீயலையே? (எ)

நீயலையே? சிறுபூவாய்! நெடுமாலார்க்குஎன் தூதாய் *
நோயெனது நுவலென்ன நுவலாதேஇருந்தொழிந்தாய் *
சாயலொடுமணிமாமை தளர்ந்தேன்நான் * இனிஉனது
வாயலகில்இன்னடிசில் வைப்பாரைநாடாயே. (அ)

நாடாதமலர்நாடி நாள்தோறும்நாரணன்தன் *
வாடாதமலரடிக்கீழ் வைக்கவேவகுக்கின்று *
வீடாடிவீற்றிருத்தல் வினையற்றதென்செய்வதோ? *
ஊடாடுபனிவாடாய்! உரைத்தீராய்எனதுடலே. (௯)

---

† 'ஈர்கின்ற' என்று வழங்குவர்.

உடலாழிப்பிறப்புவீடு உயிர்முதலாமுற்றுமாய் *
கடலாழிநீர்தோற்றி அதனுள்ளேகண்வளரும் *
அடலாழியம்மானைக் கண்டக்கால்இதுசொல்லி *
விடல்ஆழிமடநெஞ்சே ! வினையோம்ஒன்றுமளவே. (க0)

அளவியன்றவேழுலகத்தவர் பெருமான்கண்ணனை *
வளவயல்சூழ்வண்குருகூர்ச் சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த *
அளவியன்றஅந்தாதி ஆயிரத்துள்இப்பத்தின் *
வளவுரையால்பெறலாகும் வானோங்குபெருவளமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அஞ்சிறையபுட்கள்தமை ஆழியானுக்கு * நீர்
என்செயலைச் சொல்லுமெனஇரந்து *—விஞ்ச
நலங்கியதும் மாறன்இங்கேநாயகனைத்தேடி *
மலங்கியதும்பத்திவளம். (ச)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ரு - ஆந் திருவாய்மொழி—வளவேழ்.

[ஆழ்வார் எம்பெருமானது பரத்வத்தை அநுஸந்தித்து அகலத் தேட, எம்பெருமான் தன்னுடைய சீலகுணத்தாலே ஆழ்வாரைச் சேர்த்துக்கோள்ளுதல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண். செந்துருத்தி - தாளம் - ஏகதாளம். கல்யாணிராகம் - ஆதிதாளம்.

வளவேழுலகின்முதலாய வானோரிறையை, அருவினையேன் *
களவேழ்வெண்ணெய்தொடுவுண்ட கள்வா ! என்பன்பின்னையும் *
தளவேழ்முறுவல்பின்னைக்காய் வல்லானாயர்தலைவனாய் *
இளவேறேழும்தழுவிய எந்தாய் ! என்பன் நினைந்துநைந்தே. (க)

நினைந்துநைந்துஉள்கரைந்துருகி இமையோர்பலரும்முனிவரும் *
புனைந்தகண்ணிநீர்சாந்தம் புகையோடுஏந்திவணங்கினால் *
நினைந்தஎல்லாப்பொருள்கட்கும் வித்தாய்முதலில்சிதையாமே *
மனம்செய்ஞானத்துஉன்பெருமை மாசூணாதோ ? மாயோனே ! (உ)

மாயோனிகளாய்நடைகற்ற வானோர்பலரும்முனிவரும் *
நீயோனிகளைப்படையென்று நிறைநான்முகனைப்படைத்தவன் *
சேயோன்எல்லாவறிவுக்கும் திசைகளெல்லாம்திருவடியால்
தாயோன் * எல்லாவெவ்வுயிர்க்கும் தாயோன்தானோருருவனே. (ங)

தானோருருவேதனிவித்தாய்த் தன்னில்மூவர்முதலாய *
வானோர்பலரும்முனிவரும் மற்றும்மற்றும்முற்றுமாய் *
தானோர்பெருநீர்தன்னுள்ளேதோற்றி அதனுள்கண்வளரும் *
வானோர்பெருமான்மாமாயன் வைகுந்தன்எம்பெருமானே. (ச)

மானேய் † நோக்கிமடவாளை மார்வில்கொண்டாய்! மாதவா! *
கூனேசிதையஉண்டைவில் நிறத்தில்தெறித்தாய்! கோவிந்தா! *
வானார்சோதிமணிவண்ணா! மதுசூதா! நீயருளாய் * உன்
தேனேமலரும்திருப்பாதம் சேருமாறுவினையேனே. (ரு)

வினையேன்வினைதீர்மருந்தானாய்! விண்ணோர்தலைவா! கேசவா! *
மனைசேர்ஆயர்குலமுதலே! மாமாயனே! மாதவா! *
சினையேய்தழையமராமரங்கள் ஏழும்எய்தாய்! சிரீதரா! *
இனையாய்! இனையபெயரினாய்! என்றுநைவன்அடியேனே. (சு)

அடியேன்சிறியஞானத்தன் அறிதல்ஆர்க்கும்அரியானை *
கடிசேர்தண்ணந்துழாய்க் கண்ணிபுனைந்தான்தன்னைக்கண்ணனை *
செடியாராக்கைஅடியாரைச் சேர்தல்தீர்க்கும்திருமாலை *
அடியேன்காண்பானலற்றுவன் இதனில்மிக்கோரயர்வுண்டே? (எ)

உண்டாய்உலகேழ்முன்னமே உமிழ்ந்துமாயையால்புக்கு *
உண்டாய்வெண்ணெய்சிறுமனிசர் உவலையாக்கைநிலையெய்தி *
மண்தான்சோர்ந்ததுண்டேலும் மனிசர்க்காகும்பீர் * சிறிதும்
அண்டாவண்ணம்மண்கரைய நெய்யூண்மருந்தோ? மாயோனே! (அ)

மாயோம்தீயவல்வலைப் பெருமாவஞ்சப்பேய்வீய *
தூயகுழவியாய்விடப்பாலமுதா அமுதுசெய்திட்ட
மாயன் * வானோர்தனித்தலைவன்மலராள்மைந்தன் எவ்வுயிர்க்கும்
தாயோன்* தம்மான்என்னம்மான் அம்மாமூர்த்தியைச்சார்ந்தே. (கூ)

சார்ந்தஇருவல்வினைகளும்சரித்து மாயப்பற்றறுத்து *
தீர்ந்துதன்பால்மனம்வைக்கத்திருத்தி வீடுதிருத்துவான் *
ஆர்ந்தஞானச்சுடராகி அகலம்கீழ்மேலளவிறந்து *
நேர்ந்தஉருவாய்அருவாகும் இவற்றினுயிராம்நெடுமாலே! (கo)

மாலே! மாயப்பெருமானே! மாமாயனே! என்றென்று *
மாலேயேறிமாலருளால் மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன் *
பாலேய்தமிழர்இசைகாரர் பத்தர்பரவும்ஆயிரத்தின்
பாலேபட்ட * இவைபத்தும்வல்லார்க்கு இல்லைபரிவதே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

† 'நோக்கின்' என்பதும் சிலர் பாடம்.

வளம்மிக்கமால்பெருமை மன்னுயிரின்தண்மை *
உளமுற்று அங்கூடுருவவோர்ந்து * — தளர்வுற்று
நீங்கநினைமாறனைமால் நீடிலகுசீலத்தால் *
பாங்குடனே சேர்த்தான்பரிந்து. (ரு)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

சு-ஆந் திருவாய்மொழி—பரிவதில்.

['எம்பெருமான் ஸுகமாக ஆராதிக்கத்தக்கவன்' என்று உபதேசித்தல்.]

வஞ்சிவிருத்தம்.

பண்-முதிர்ந்தகுறிஞ்சி, தாளம்-ஏழொத்து.

நாதநாமக்ரியைராகம் - அடதாளம்.

பரிவதில்ஈசனைப்பாடி *
விரிவதுமேவலுறுவீர் *
பிரிவகையின்றிநன்னீர்தூய் *
புரிவதுவும்புகைபூவே. (க)

† மதுவார்தண்ணந்துழாயான் *
முதுவேதமுதல்வனுக்கு *
எதுவேது? என்பணி? என்னாதது *
அதுவே ஆட்செய்யுமீடே. (உ)

ஈடும்எடுப்பும்இல்ஈசன் *
மாடுவிடாதுஎன்மனனே *
பாடும்என்நாஅவன்பாடல் *
ஆடும்என் அங்கம்அணங்கே. (ங)

அணங்கென ஆடும்என்அங்கம் *
வணங்கிவழிபடும்ஈசன் *
பிணங்கிஅமரர்பிதற்றும் *
குணங்கெழுகொள்கையினானே. ()

கொள்கைகொளாமைஇலாதான் *
எள்கல்இராகம்இலாதான் *
விள்கைவிள்ளாமைவிரும்பி *
உள்கலந்தார்க்குஓரமுதே. (ரு)

அமுதம்அமரர்கட்கீந்த *
நிமிர்சுடர்ஆழிநெடுமால் *
அமுதிலும்ஆற்றஇனியன் *
நிமிர்திரைநீள்கடலானே. (சு)

நீள்கடல்சூழ்இலங்கைக்கோன் *
தோள்கள்தலைதுணிசெய்தான் *
தாள்கள்தலையில்வணங்கி *
நாள்கடலைக்கழிமினே. (எ)

கழிமின்தொண்டீர்கள்! கழித்து *
தொழுமின் அவனைத்தொழுதால் *
வழிநின்றவல்வினைமாள்வித்து *
அழிவின்றி ஆக்கம்தருமே. (அ)

---

† 'வதுவார்' என்பதும் பாடம்.

தருமவரும்பயனாய *
திருமகளார்தனிக்கேள்வன் *
பெருமையுடையபிரானார் *
இருமைவினைகடிவாரே. (கூ)

கடிவார்தீயவினைகள் *
நொடியாருமளவைக்கண் *
கொடியாஅடுபுள்உயர்த்த *
வடிவார்மாதவனாரே. (கo)

மாதவன்பால் சடகோபன் *
தீதவமின்றிஉரைத்த *
ஏதமில்ஆயிரத்துஇப்பத்து *
ஓதவல்லார்பிறவாரே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பரிவதிலீசன்படியைப் பண்புடனேபேசி *
அரியனலன் ஆராதனைக்கென்று *—உரிமையுடன்
ஓதியருள்மாறன் ஒழிவித்தான்இவ்வுலகில் *
பேதையர்கள்தங்கள்பிறப்பு. (அ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

எ-ஆந் திருவாய்மொழி—பிறவித்துயர்.

[ஈச்வரனுடைய ஆச்ரயணம் போகரூபமா யிருக்கு மெனல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண்-வியந்தம், தாளம் - ஏழொத்து. மத்யமாவதிராகம் - அடதாளம்.

பிறவித்துயரற ஞானத்துள்நின்று *
துறவிச்சுடர்விளக்கம் தலைப்பெய்வார் *
அறவனை ஆழிப்படைஅந்தணனை *
மறவியையின்றி மனத்துவைப்பாரே. (க)

வைப்பாம்மருந்தாம் அடியரை * வல்வினைத்
துப்பாம்புலனைந்தும் துஞ்சக்கொடான்அவன் *
எப்பால்யவர்க்கும் நலத்தால்உயர்ந்துயர்ந்து *
அப்பாலவன் எங்களாயர்கொழுந்தே. (உ)

ஆயர்கொழுந்தாய் அவரால்புடையுண்ணும் *
மாயப்பிரானை என்மாணிக்கச்சோதியை *
தூயஅமுதைப் பருகிப்பருகி * என்
மாயப்பிறவி மயர்வறுத்தேனே. (ங)

மயர்வறஎன்மனத்தே மன்னினான்தன்னை *
உயர்வினையேதரும் ஒண்சுடர்க்கற்றையை *
அயர்வில்அமரர்கள் ஆதிக்கொழுந்தை * என்
இசைவினை என்சொல்லியான்விடுவேனோ? (ச)

விடுவேனோ? என்விளக்கை என்னுவியை *
நடுவேவந்து உய்யக்கொள்கின்றநாதனை *
தொடுவேசெய்து இளவாய்ச்சியர்கண்ணினுள் *
விடவேசெய்து விழிக்கும்பிரானையே. (௫)

பிரான் பெருநிலம்கீண்டவன் * பின்னும்
விராய்மலர்த்துழாய் வேய்ந்தமுடியன் *
மாமரம் எய்தமாயவன் * என்னுள்
இரானெனில் பின்னையானொட்டுவேனோ? (௬)

யானொட்டி என்னுள்இருத்துவமென்றிலன் *
தானொட்டிவந்து என்தனிநெஞ்சைவஞ்சித்து *
ஊனொட்டிநின்று என்னுயிரில்கலந்து * இயல்
வானொட்டுமோ? இனிஎன்னைநெகிழ்க்கவே. (எ)

என்னைநெகிழ்க்கிலும் என்னுடைநல்நெஞ்சந்
தன்னை * அகல்விக்கத் தானும்கில்லான்இனி *
பின்னைநெடும்பணைத்தோள் மகிழ்பீடுடை *
முன்னைஅமரர் † முழுமுதலானே. (அ)

அமரர்முழுமுதல் ஆகியஆதியை *
அமரர்க்குஅமுதீந்த ஆயர்கொழுந்தை *
அமரவழும்பத் துழாவிஎன்னுவி *
அமரத்தழுவிற்று இனிஅகலுமோ? (௯)

அகலில்அகலும் அணுகில்அணுகும் *
புகலும்அரியன் பொருவல்லன்எம்மான் *
நிகரில்அவன்புகழ் பாடிஇளைப்பிலம் *
பகலும்இரவும் படிந்துகுடைந்தே. (௧௦)

குடைந்துவண்டுண்ணும் துழாய்முடியானை *
அடைந்த தென்குருகூர்ச்சடகோபன் *
மிடைந்தசொல்தொடை ஆயிரத்துஇப்பத்து *
உடைந்துநோய்களை ஓடுவிக்குமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பிறவியற்றுநீள்விசும்பில் பேரின்பமுய்க்கும் *
திறம்அளிக்கும் சீலத்திருமால் *—அறவினியன்
பற்றுமவர்க்குஎன்று பகர்மாறன்பாதமே *
உற்றதுணையென்று உள்ளமே! ஓடு. (எ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† 'முழுமுதல்தானே' என்பதும் பாடம்.

அ-ஆந் திருவாய்மொழி—ஓடும்புள்.

[ஈச்வரன் யாவரிடத்திலும் வாசியில்லாமல் ஆர்ஜவகுணமுடையவ னென்று அருளிச்செய்தல்.]

வஞ்சித்துறை.

பண் - இந்தளம், தாளம் - ஏழொத்து. தேசியராகம் - ஆதிதாளம்.

ஓடும்புள்ளேறி *
சூடும்தண்துழாய் *
நீடுநின்றுஅவை *
ஆடும்அம்மானே. (க)

அம்மானாய்ப்பின்னும் *
எம்மாண்பும் ஆனான் *
வெம்மாவாய்கீண்ட *
செம்மாகண்ணனே. (உ)

கண்ணாவான்என்றும் *
மண்ணோர்விண்ணோர்க்கு *
தண்ணார்வேங்கட *
விண்ணோர்வெற்பனே. (ந)

வெற்பையொன்றெடுத்து *
ஒற்கமின்றியே *
நிற்கும்அம்மான்சீர் *
கற்பன்வைகலே. (ச)

வைகலும்வெண்ணெய் *
கைகலந்துஉண்டான் *
பொய்கலவாது * என்
மெய்கலந்தானே. (ரு)

கலந்துஎன்னாவி *
நலங்கொள்நாதன் *
புலன்கொள்மாணாய் *
நிலம்கொண்டானே. (சு)

கொண்டான்ஏழ்விடை *
உண்டான்ஏழ்வையம் *
தண்தாமம்செய்து * என்
எண்தானானானே. (எ)

ஆனானாயன் *
மீனோடுஏனமும் *
தானானான்என்னில் *
தானாயசங்கே. (அ)

சங்குசக்கரம் *
அங்கையில்கொண்டான் *
எங்கும்தானாய *
நங்கள்நாதனே. (கூ)

நாதன்ஞாலம்கொள் *
பாதன்என்னம்மான் *
ஓதம்போல்கிளர் *
வேதநீரனே. (க0)

நீர்புரைவண்ணன் *
சீர்சடகோபன் *
நேர்தலாயிரத்து *
ஓர்தலிவையே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஓடுமனம்செய்கை யுரையொன்றினில்லாதாருடனே *
கூடிநெடுமால் அடிமைகொள்ளும்நிலை *—நாடறிய
ஓர்ந்தவன்தன்செம்மை உரைசெய்தமாறனென *
ஏய்ந்துநிற்கும் வாழ்வாமிவை. (அ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கூ- ஆந் திருவாய்மொழி—இவையுமவையும்.

[ஈச்வரன் தம்மோடு கலந்து அநுபவித்த கலவியை ஆழ்வார் அருளிச்செய்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்-கொல்லி, தாளம் - ஏழொத்து. மோஹநாராகம் - ஆதிதாளம்.

இவையும்அவையும்உவையும் இவரும்அவரும்உவரும் *
எவையும்யவரும்தன்னுள்ளே ஆகியும்ஆக்கியும்காக்கும் *
அவையுள்தனிமுதல்எம்மான் கண்ணபிரான்என்னமுதம் *
சுவையன்திருவின்மணாளன் என்னுடைச்சூழலுளானே. (க)

சூழல்பலபலவல்லான் தொல்லையங்காலத்துஉலகை *
கேழலொன்றாகியிடந்த கேசவன்என்னுடைஅம்மான் *
வேழமருப்பையொசித்தான் விண்ணவர்க்குஎண்ணலரியான் *
ஆழநெடுங்கடல்சேர்ந்தான் அவன்என்னருகலிலானே. (உ)

அருகலிலாயபெருஞ்சீர் அமரர்களாதிமுதல்வன் *
கருகியநீலநன்மேனிவண்ணன் செந்தாமரைக்கண்ணன் *
பொருசிறைப்புள்ளுவந்தேறும் பூமகளார்தனிக்கேள்வன் *
ஒருகதியின்சுவைதந்திட்டு ஒழிவிலன்என்னோடுஉடனே. (ங)

உடனமர்காதல்மகளிர் திருமகள்மண்மகள் ஆயர்
மடமகள் * என்றிவர்மூவர் ஆளும்உலகமும்மூன்றே *
உடனவையொக்கவிழுங்கி ஆலிலைச்சேர்ந்தவன்எம்மான் *
கடல்மலிமாயப்பெருமான் கண்ணன்என்ஒக்கலையானே. (ச)

ஒக்கலைவைத்துமுலைப்பாலுண்ணென்று தந்திடவாங்கி *
செக்கஞ்செகஅன்று அவள்பால்உயிர்செகஉண்டபெருமான் *
நக்கபிரானோடு அயனும்இந்திரனும்முதலாக *
ஒக்கவும்தோற்றியஈசன் மாயன்என்நெஞ்சினுளானே. (ரு)

மாயன்என்னெஞ்சினுள்ளான் மற்றும்யவர்க்கும் † அஃதே *
காயமும்சீவனும்தானே காலும்எரியும்அவனே *
சேயன்அணியன்யவர்க்கும் சிந்தைக்கும்கோசரமல்லன் *
தூயன்துயக்கன்மயக்கன் என்னுடைத்தோளிணையானே. (சா)

---

† 'அதுவே' என்பதும் பாடம்.

தோளிணைமேலும்நன்மார்பின்மேலும் சுடர்முடிமேலும் *
தாளிணைமேலும்புனைந்த தண்ணந்துழாயுடையம்மான் *
கேளிணையொன்றுமிலாதான் கிளரும்சுடரொளிமூர்த்தி *
நாளணைந்தொன்றும்அகலான் என்னுடைநாவினுளானே. (எ)

நாவினுள்நின்றுமலரும் ஞானக்கலைகளுக்கெல்லாம் *
ஆவியும்ஆக்கையும்தானே அழிப்போடுஅளிப்பவன்தானே *
பூவியல்நால்தடந்தோளன் பொருபடையாழிசங்கேந்தும் *
காவிநன்மேனிக்கமலக்கண்ணன் என்கண்ணினுளானே. (அ)

கமலக்கண்ணன்என்கண்ணினுள்ளான் காண்பன்அவன்கண்களாலே *
அமலங்களாகவிழிக்கும் ஐம்புலனும்அவன்மூர்த்தி *
கமலத்தயன்நம்பிதன்னைக் கண்ணுதலானொடும்தோற்றி *
அமலத்தெய்வத்தோடுஉலகமாக்கி என்நெற்றியுளானே. (கூ)

நெற்றியுள்நின்றுஎன்னையாளும் நிரைமலர்ப்பாதங்கள்சூடி *
கற்றைத்துழாய்முடிக்கோலக் கண்ணபிரானைத்தொழுவார் *
ஒற்றைப்பிறையணிந்தானும் நான்முகனும்இந்திரனும் *
மற்றையமரரும்எல்லாம்வந்து எனதுஉச்சியுளானே. (கo)

உச்சியுள்ளேநிற்கும்தேவதேவற்குக் கண்ணபிராற்கு *
இச்சையுள்செல்லஉணர்த்தி வண்குருகூர்ச்சடகோபன் *
இச்சொன்னஆயிரத்துள் இவையும்ஓர்பத்துஎம்பிராற்கு *
நிச்சலும்விண்ணப்பம்செய்ய நீள்கழல்சென்னிபொருமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இவையறிந்தோர்தம்மளவில் ஈசனுவந்தாற்ற *
அவயவங்கள்தோறு மணையும்—சுவையதனைப்
பெற்று * ஆர்வத்தால்மாறன் பேசினசொல்பேச * மால்
பொன்தாள் நம்சென்னிபொரும். (கூ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கo - ஆந் திருவாய்மொழி—பொருமாநீள்படை.

[ஈச்வரனுடைய நிர்ஹேதுக உபகாரத்வத்தை அருளிச்செய்தல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - தக்கராகம், தாளம் - ஏழொத்து. பைரவிராகம் - ஆதிதாளம்.

பொருமாநீள்படை ஆழிசங்கத்தொடு *
திருமாநீள்கழல் ஏழுலகும்தொழ *
ஒருமாணிக் குறளாகிநிமிர்ந்த * அக்
கருமாணிக்கம் என்கண்ணுளதாகுமே. (க)

கண்ணுள்ளேநிற்கும் காதன்மையால்தொழில் *
எண்ணிலும்வரும் என்இனிவேண்டுவம் ? *
மண்ணும்நீரும் எரியும்நல்வாயுவும் *
விண்ணுமாய்விரியும் எம்பிரானையே. (௨)

எம்பிரானை எந்தைதந்தைதந்தைக்கும்
தம்பிரானை * தண்தாமரைக்கண்ணனை *
கொம்பராவு நுண்ணேரிடைமார்வனை *
எம்பிரானைத்தொழாய் மடநெஞ்சமே ! (௩)

நெஞ்சமே ! நல்லைநல்லை உன்னைப்பெற்றால்
என்செய்யோம் ? * இனிஎன்னகுறைவினம் ? *
மைந்தனை மலராள்மணவாளனை *
துஞ்சும்போதும் விடாதுதொடர்கண்டாய். (௪)

கண்டாயேநெஞ்சே ! கருமங்கள்வாய்க்கின்று * ஓர்
எண்தானும்இன்றியே வந்தியலுமாறு *
உண்டானைஉலகேழும் ஓர்மூவடி
கொண்டானை * கண்டுகொண்டனை நீயுமே. (௫)

நீயும்நானும் இந்நேர்நிற்கில் * மேல்மற்றோர்
நோயும்சார்கொடான் நெஞ்சமே ! சொன்னேன் *
தாயும்தந்தையுமாய் இவ்வுலகினில் *
வாயும்ஈசன் மணிவண்ணன்எந்தையே. (௬)

எந்தையே ! என்றும் எம்பெருமான் ! என்றும் *
சிந்தையுள்வைப்பன் சொல்லுவன்பாவியேன் *
எந்தை ! எம்பெருமான் ! என்றுவானவர் *
சிந்தையுள்வைத்துச் சொல்லும்செல்வனையே. (௭)

செல்வநாரணனென்ற சொல்கேட்டலும் *
மல்கும்கண்பனி நாடுவன்மாயமே *
அல்லும்நன்பகலும் இடைவீடின்றி
நல்கி * என்னைவிடான் நம்பிநம்பியே. (௮)

நம்பியைத் தென்குறுங்குடிநின்ற * அச்
செம்பொனேதிகழும் திருமூர்த்தியை *
உம்பர்வானவர் ஆதியஞ்சோதியை *
எம்பிரானை என்சொல்லிமறப்பனோ ? (௯)

மறப்பும்ஞானமும் நானொன்றுணர்ந்திலன் *
மறக்குமென்று செந்தாமரைக்கண்ணொடு *
மறப்பறஎன்னுள்ளே மன்னினான்தன்னை *
மறப்பனோ? இனி யான்என்மணியையே. (கo)

மணியைவானவர்கண்ணனைத் தன்னதோ
ரணியை * தென்குருகூர்ச்சடகோபன் * சொல்
பணிசெயாயிரத்துள் இஃவபத்துடன் *
தணிவிலர்கற்பரேல் கல்விவாயுமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பொருமாழிசங்குடையோன் பூதலத்தேவந்து *
தருமாறேரேதுவறத்தன்னை *—திரமாகப்
பார்த்துஉரைசெய்மாறன் பதம்பணிகஎன்சென்னி *
வாழ்த்திடுக என்னுடையவாய். (கo)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்து.

பகவத்கைங்கர்யத்தில் நேர்ந்த களையை அறுத்தல்.

க - ஆந் திருவாய்மொழி—வாயுந்திரை.

[எம்பெருமான் மறையநிற்க, ஆழ்வார் ஒரு பிராட்டியவஸ்தை யடைந்து அசேதநங்களையும் திர்யக்குக்களையும் தம்மோடு ஸம துஃகிகளாக எண்ணி ப்ரலாபித்தல்.]

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

பண் - புறநீர்மை, தாளம் - இடையொத்து.

யதுகுலகாம்போதிராகம் - ஆதிதாளம்.

வாயும்திரையுகளும் கானல்மடநாராய்! *
ஆயும்அமருலகும் துஞ்சிலும்நீ துஞ்சாயால் *
நோயும்பயலைமையும் மீதூரஎம்மேபோல் *
நீயும்திருமாலால் நெஞ்சங்கோட்பட்டாயே? (க)

கோட்பட்டசிந்தையையாய்க் கூர்வாயஅன்றிலே! *
சேட்பட்டயாமங்கள் சேராதுஇரங்குதியால் *
ஆட்பட்டஎம்மேபோல் நீயும்அரவணையான் *
தாட்பட்டதண்துழாய்த்தாமம் காமுற்றாயே? (உ)

காமுற்றகையறவோடு எல்லே! இராப்பகல் *
நீமுற்றக்கண்துயிலாய் நெஞ்சுருகிஏங்குதியால் *
தீமுற்றத்தென்னிலங்கை ஊட்டினான்தாள்நயந்த *
யாமுற்றதுஉற்றாயோ? வாழிகனைகடலே! (ந)

கடலும்மலையும் விசும்பும்துழாய்எம்போல் *
சுடர்கொள்இராப்பகல் துஞ்சாயால்தண்வாடாய்! *
அடல்கொள்படையாழி அம்மானைக்காண்பான்நீ *
உடலம்நோயுற்றாயோ? ஊழிதோறூழியே. (ச)

ஊழிதோறூழி உலகுக்குநீர்கொண்டு *
தோழியரும்யாமும்போல் நீராய்நெகிழ்கின்ற *
வாழியவானமே! நீயும்மதுசூதன் *
பாழிமையில்பட்டு அவன்கண்பாசத்தால்நைவாயே? (ரு)

நைவாயஎம்மேபோல் நாள்மதியே! நீஇந்நாள் *
மைவானிருளகற்றாய் மாழாந்துதேம்புதியால் *
ஐவாயரவணைமேல் ஆழிப்பெருமானார் *
மெய்வாசகம்கேட்டு உன்மெய்ந்நீர்மைதோற்றாயே? (சா)

தோற்றோம்மடநெஞ்சம் எம்பெருமான்நாரணற்கு * எம்
ஆற்றாமைசொல்லி அழுவோமைநீநடுவே *
வேற்றோர்வகையில் கொடிதாய்எனையூழி *
மாற்றாண்மைநிற்றியோ? வாழிகனையிருளே! (எ)

இருளின்திணிவண்ணம் மாநீர்க்கழியே! போய் *
மருளுற்றுஇராப்பகல் துஞ்சிலும்நீதுஞ்சாயால் *
உருளும்சகடம் உதைத்தபெருமானார் *
அருளின்பெருநசையால் ஆழாந்துநொந்தாயே? (அ)

நொந்தாராக்காதல்நோய் மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த *
நந்தாவிளக்கமே! நீயும் அளியத்தாய் *
செந்தாமரைத்தடங்கண் செங்கனிவாயெம்பெருமான் *
அந்தாமத்தண்துழாய் ஆசையால்வேவாயே? (கூ)

வேவாராவேட்கைநோய் மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த *
ஓவாதுஇராப்பகல் உன்பாலேவீழ்த்தொழிந்தாய் *
மாவாய்பிளந்து மருதிடைபோய்மண்ணளந்த *
மூவாமுதல்வா! இனிஎம்மைச்சோரேலே. (௧0)

சோராதஎப்பொருட்கும் ஆதியாம்சோதிக்கே *
ஆராதகாதல் குருகூர்ச்சடகோபன் *
ஓராயிரம்சொன்ன அவற்றுள்இவைபத்தும் *
சோரார்விடார்கண்டீர் வைகுந்தம்திண்ணனவே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வாயுந்திருமால் மறையநிற்க * ஆற்றாமை
போய்விஞ்சி மிக்கபுலம்புதலாய் *— ஆய
அறியாதவற்றோடு அணைந்தழுதமாறன் *
செறிவாரைநோக்கும்திணிந்து. (௧௧)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

உ - ஆந் திருவாய்மொழி— திண்ணன்வீடு.

[எம்பெருமானுடைய பரத்வத்தை அவதாரத்திலே அநுஸந்தித்துப் பரோபதேசம்செய்தல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - தக்கராகம், தாளம் - ஏழொத்து. சுருட்டிராகம் - ரூபகதாளம்.

திண்ணன்வீடு முதல்முழுதுமாய் *
எண்ணின்மீதியன் எம்பெருமான் *
மண்ணும்விண்ணுமெல்லாம் உடனுண்ட * நம்
கண்ணன்கண்ணல்லது இல்லையோர்கண்ணே. (௧)

ஏபாவம்! பரமே! ஏழுலகும் *
ஈபாவம்செய்து அருளால்அளிப்பாரார்? *
மாபாவம்விட அரற்குப்பிச்சைபெய் *
கோபாலகோளரி ஏறன்றியே. (உ)

ஏறனைப்பூவனைப் பூமகள்தன்னை *
வேறின்றிவிண்தொழத் தன்னுள்வைத்து *
மேல்தன்னைமீதிட நிமிர்ந்துமண்கொண்ட *
மால்தனில்மிக்கும் ஓர்தேவும்உளதே? (௩)

தேவும் எப்பொருளும்படைக்க *
பூவில் நான்முகனைப்படைத்த *
தேவன் எம்பெருமானுக்கல்லால் *
பூவும் பூசனையும்தகுமே? (௪)

தரும்சீர்த் தன்தனிமுதலினுள்ளே *
மிருந்தேவும் எப்பொருளும்படைக்க *
தரும்கோலத் தாமரைக்கண்ணனெம்மான் *
மிருஞ்சோதி மேலறிவார்யவரே ? (ரு)

யவரும்யாவையும் எல்லாப்பொருளும் *
கவர்வின்றித் தன்னுளொடுங்கநின்ற *
பவர்கொள்ஞான வெள்ளச்சுடர்மூர்த்தி *
அவர் எம்மாழியம்பள்ளியாரே. (சு)

பள்ளியாலிலை ஏழுலகும்கொள்ளும் *
வள்ளல் வல்வயிற்றுப்பெருமான் *
உள்ளுளார் அறிவார் ? அவன்தன் *
கள்ளமாய மனக்கருத்தே. (எ)

கருத்தில்தேவும் எல்லாப்பொருளும் *
வருத்தித்த மாயப்பிரானையன்றி * ஆரே
திருத்தித் திண்ணிலைமூவுலகும் * தம்முள்
இருத்திக்காக்கும் இயல்வினரே ? (அ)

காக்கும்இயல்வினன் கண்ணபெருமான் *
சேர்க்கைசெய்து தன்னுந்தியுள்ளே *
வாய்த்ததிசைமுகன் இந்திரன்வானவர் *
ஆக்கினான் தெய்வவுலகுகளே. (சு)

கள்வா ! எம்மையும் ஏழுலகும் * நின்
னுள்ளேதோற்றிய இறைவ ! என்று *
வெள்ளேறன்நான்முகன் இந்திரன்வானவர் *
புள்ளூர்தி கழல்பணிந்தேத்துவரே. (க0)

ஏத்தஏழுலகும்கொண்ட கோலக்
கூத்தனை * குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
வாய்த்தஆயிரத்துள் இவைபத்துடன் *
ஏத்தவல்லவர்க்கு இல்லையோரூனமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திண்ணிதாமாறன் திருமால்பரத்துவத்தை *
நண்ணிஅவதாரத்தே நன்குரைத்த *—வண்ணமறிந்து
அற்றார்கள்யாவர் அவரடிக்கேஆங்கவர்பால் *
உற்றாரைமேலிடாதான். (கஉ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

௩ - ஆந் திருவாய்மொழி—ஊனில்வாழ்.

[ஆழ்வார் பகவதநுபவத்தைப் பூர்ணமாகப் பெற்று, உசாத்துணையான நித்யஸூரிகளோடு எப்போது கூடப்போகிறோ மென்று ப்ரார்த்தித்தல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - நாட்டம், தாளம் - ஏழொத்து. முகாரிராகம் - அடதாளம்.

ஊனில்வாழுயிரே ! நல்லைபோ உன்னைப்பெற்று *
வானுளார்பெருமான் மதுசூதனென்னம்மான் *
தானும்யானுமெல்லாம் தன்னுள்ளேகலந்தொழிந்தோம் *
தேனும்பாலும்நெய்யும் கன்னலும்அமுதுமொத்தே. (௧)

ஒத்தார்மிக்காரை இலையாயமாமாயா ! *
ஒத்தாய் எப்பொருட்கும்உயிராய் * என்னைப்பெற்ற
அத்தாயாய்த்தந்தையாய் அறியாதன † அறிவித்த *
அத்தா ! நீசெய்தன அடியேன்அறியேனே. (௨)

அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கண்அன்புசெய்வித்து *
அறியாமாமாயத்து அடியேனைவைத்தாயால் *
அறியாமைக்குறளாய் நிலம்மாவலி ! மூவடியென்று *
அறியாமைவஞ்சித்தாய் எனதாவியுள்கலந்தே. (௩)

எனதாவியுள்கலந்த பெருநல்லுதவிக்கைம்மாறு *
எனதாவிதந்தொழிந்தேன் இனிமீள்வதென்பதுண்டே ? *
எனதாவியாவியும்நீ பொழிலேழுமுண்டஎந்தாய் ! *
எனதாவியார் ? யான்ஆர் ? தந்தநீகொண்டாக்கினையே. (௪)

இனியார்ஞானங்களால் எடுக்கலெழாதஎந்தாய் *
கனிவார்வீட்டின்பமே ! என்கடல்படாஅமுதே ! *
தனியேன்வாழ்முதலே ! பொழிலேழும்ஏனமொன்றாய் *
நுனியார்கோட்டில்வைத்தாய் ! உனபாதம்சேர்ந்தேனே. (௫)

சேர்ந்தார்தீவினைகட்கு அருநஞ்சைத்திண்மதியை *
தீர்ந்தார்தம்மனத்துப் பிரியாதவருயிரை *
சோர்ந்தேபோகல்கொடாச்சுடரை அரக்கியைமூக்கு
ஈர்ந்தாயை * அடியேன்அடைந்தேன் முதல்முன்னமே. (௬)

முன்னல்யாழ்பயில்நூல் நரம்பின்முதிர்சுவையே ! *
பன்னலார்பயிலும் பரனே ! பவித்திரனே ! *
கன்னலே!அமுதே! கார்முகிலே! என்கண்ணா! *
நின்னலால்இலேன்காண் என்னைநீகுறிக்கொள்ளே. (௭)

---

† 'அறிவித்து' என்றும் பாடம்.

குறிக்கொள்ஞானங்களால் எனையூழிசெய்தவமும் *
கிறிக்கொண்டுஇப்பிறப்பே சிலநாளில்எய்தினன்யான் *
உறிக்கொண்டவெண்ணெய்பால் ஒளித்துண்ணுமம்மான்பின் *
நெறிக்கொண்டநெஞ்சனாய்ப் பிறவித்துயர்கடிந்தே. (அ)

கடிவார்தண்ணந்துழாய்க் கண்ணன்விண்ணவர்பெருமான் *
படிவானமிறந்த பரமன்பவித்திரன்சீர் *
செடியார்நோய்கள்கெடப் படிந்துகுடைந்தாடி *
அடியேன்வாய்மடுத்துப் பருகிக்களித்தேனே. (கூ)

களிப்பும்கவர்வும்அற்றுப் பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்பற்று *
ஒளிக்கொண்டசோதியமாய் உடன்கூடுவதென்றுகொலோ ? *
துளிக்கின்றவானிந்நிலம் சுடராழிசங்கேந்தி *
அளிக்கின்றமாயப்பிரான் அடியார்கள்குழாங்களையே. (க0)

☸ குழாங்கொள்பேரரக்கன் குலம்வீயமுனிந்தவனை *
குழாங்கொள்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்தெரிந்துரைத்த *
குழாங்கொளாயிரத்துள் இவைபத்தும்உடன்பாடி *
குழாங்களாய்அடியீருடன் கூடிநின்றாடுமினே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஊனமறவேவந்து உள்கலந்தமாலினிமை
யானது * அனுபவித்தற் காம்துணையா *—வானில்
அடியார்குழாம்கூட ஆசையுற்றமாறன் *
அடியாருடன் நெஞ்சே! ஆடு. (கங)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ச-ஆந் திருவாய்மொழி—ஆடியாடி.

[தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் ஆற்றாமை கண்ட தாய் தலைவனைநோக்கி இரங்கிக்கூறும் பாசுரம்.]

வஞ்சிவிருத்தம்.

பண்-நாட்டம். தாளம்-ஏழொத்து. யமுநாகல்யாணிராகம் - திரிபுடைதாளம்.

☸ ஆடியாடி அகம்கரைந்து * இசை
பாடிப்பாடிக் கண்ணீர்மல்கி * எங்கும்
நாடிநாடி நரசிங்கா! என்று *
வாடிவாடும் இவ்வாணுதலே. (க)

வாணுதல் இம்மடவரல் * உம்மைக்
காணும்ஆசையுள் நைகின்றாள் * விறல்
வாணன் ஆயிரம்தோள் துணித்தீர்! * உம்மைக்
காணநீர் இரக்கமிலீரே. (உ)

இரக்கமனத்தோடு எரியணை *
அரக்கும்மெழுகும் ஒக்கும்இவள் *
இரக்கமெழீர் இதற்குஎன்செய்கேன்? *
அரக்கனிலங்கை செற்றீருக்கே. (௩)

இலங்கைசெற்றவனே! என்னும் * பின்னும்
வலங்கொள் புள்ளுயர்த்தாய்! என்னும் * உள்ளம்
மலங்க வெவ்வுயிர்க்கும் * கண்ணீர்மிகக்
கலங்கிக் கைதொழும்நின்றுஇவளே. (ச)

இவள்இராப்பகல் வாய்வெரீஇ * தன
குவளையொண் கண்ணநீர்கொண்டாள் * வண்டு
திவளும் தண்ணந்துழாய்கொடீர் * என
தவளவண்ணர் தகவுகளே. (ரு)

தகவுடையவனே! என்னும் * பின்னும்
மிகவிரும்பும் பிரான்என்னும் * எனது
அகவுயிர்க்கு அமுதே! என்னும் * உள்ளம்
உகஉருகிநின்று உள்ளுளே. (சு)

உள்ளுளாவி உலர்ந்துலர்ந்து * என
வள்ளலே! கண்ணனே! என்னும் * பின்னும்
வெள்ளநீர்க் கிடந்தாய்! என்னும் * என
கள்விதான்பட்ட வஞ்சனையே! (எ)

வஞ்சனே! என்னும் கைதொழும் * தன
நெஞ்சம்வேவ நெடிதுயிர்க்கும் * விறல்
கஞ்சனை வஞ்சனைசெய்தீர்! * உம்மைத்
தஞ்சமென்று இவள்பட்டனவே! (அ)

பட்டபோது எழுபோதறியாள் * விரை
மட்டலர் தண்துழாயென்னும் * சுடர்
வட்டவாய் நுதிநேமியீர்! * நுமது
இட்டம்என்கொல் இவ்வேழைக்கே? (௯)

ஏழைபேதை இராப்பகல் * தன
கேழில் ஒண்கண்ணநீர்கொண்டாள் * கிளர்
வாழ்வைவேவ இலங்கைசெற்றீர்! * இவள்
மாழைநோக்கு ஒன்றும்வாட்டேன்மினே. (௧0)

வாட்டமில்புகழ் வாமனனை * இசை
கூட்டி வண்சடகோபன்சொல் * அமை
பாட்டு ஓராயிரத்துஇப்பத்தால் * அடி
சூட்டலாகும் அந்தாமமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆடிமகிழ்வானில் அடியார்குழாங்களுடன் *
கூடியின்பமெய்தாக் குறையதனால் *—வாடிமிக
அன்புற்றார்தம்நிலைமை ஆய்ந்துரைக்கமோகித்து *
துன்புற்றான்மாறன்அந்தோ ! (௧௪)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ரு- ஆந் திருவாய்மொழி—அந்தாமத்தன்பு.

[ஈச்வரன் தனது திவ்யபூஷண திவ்யாயுத திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யங்களோடு வந்து கலக்க, அதனால் ஆழ்வார் ஹ்ருஷ்டராதல்.]

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

பண் - சீகாமரம்; தாளம் - நடையொத்து, பைரவிராகம் - ஆதிதாளம்.

அந்தாமத்தன்புசெய்து என்னாவிசேர்அம்மானுக்கு *
அந்தாம † வாழ்முடிசங்கு ஆழிநூல்ஆரமுள *
செந்தாமரைத்தடங்கண் செங்கனிவாய்செங்கமலம் *
செந்தாமரையடிக்கள் செம்பொன்திருவுடம்பே. (௧)

திருவுடம்புவான்சுடர் செந்தாமரைகண்கைகமலம் *
திருவிடமேமார்பம் அயனிடமேகொப்பூழ்
ஒருவிடமும் எந்தைபெருமாற்கு அரனேயோ ! *
ஒருவிடமொன்றின்றி என்னுள்கலந்தானுக்கே. (௨)

என்னுள்கலந்தவன் செங்கனிவாய்செங்கமலம் *
மின்னும்சுடர்மலைக்குக் கண்பாதம்கைகமலம் *
மன்னுமுழுவேழுலகும் வயிற்றினுள *
தன்னுள்கலவாதது எப்பொருளும்தானிலையே. (௩)

எப்பொருளும்தானாய் மரதகக்குன்றமொக்கும் *
அப்பொழுதைத்தாமரைப்பூக் கண்பாதம்கைகமலம் *
எப்பொழுதும்நாள்திங்கள் ஆண்டுஊழியூழிதொறும் *
அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என்னாராவமுதமே. (௪)

---

† 'வாண்முடி' என்பதும் பாடம்.

ஆராவமுதமாய் அல்லாவியுள்கலந்த *
காரார்கருமுகில்போல் என்னம்மான்கண்ணனுக்கு *
நேராவாய்செம்பவளம் கண்பாதம்கைகமலம் *
பேராரநீள்முடிநாண் பின்னும்இழைபலவே. (ரு)

பலபலவே ஆபரணம் பேரும்பலபலவே *
பலபலவேசோதிவடிவு பண்புஎண்ணில் *
பலபலகண்டுண்டு கேட்டுற்றுமோந்தின்பம் *
பலபலவேஞானமும் பாம்பணைமேலாற்கேயோ ! (௬)

பாம்பணைமேல்பாற்கடலுள் பள்ளியமர்ந்ததுவும் *
காம்பணைதோள்பின்னைக்கா ஏறுடனேழ்செற்றதுவும் *
தேம்பணையசோலை மராமரமேழெய்ததுவும் *
பூம்பிணையதண்துழாய்ப் பொன்முடியம்போரேறே. (எ)

பொன்முடியம்போரேற்றை எம்மானை, நால்தடந்தோள் *
தன்முடிவொன்றில்லாத தண்துழாய்மாலையனை *
என்முடிவுகாணாதே என்னுள்கலந்தானை *
சொல்முடிவுகாணேன்நான் சொல்லுவதுஎன் ? சொல்லீரே. ()

சொல்லீர்என்னம்மானை என்னுயிரைப் பிறவிதனை *
எல்லையில்சீர் என்கருமாணிக்கச்சுடரை *
நல்ல † அமுதம் பெறற்கரியவீடுமாய் *
அல்லிமலர்விரையொத்து ஆணல்லன்பெண்ணல்லனே. (௯)

ஆணல்லன்பெண்ணல்லன் அல்லாஅலியுமல்லன் *
காணலுமாகான் உளனல்லன்இல்லையல்லன் *
பேணுங்கால்பேணும் உருவாகும்அல்லனுமாம் *
கோணைபெரிதுடைத்து எம்பெம்மானைக்கூறுதலே. (௧௦)

கூறுதலொன்றாராக் குடக்கூத்தவம்மானை *
கூறுதலேமேவிக் குருகூர்ச்சடகோபன் *
கூறினஅந்தாதி ஓராயிரத்துள்இப்பத்தும் *
கூறுதல்வல்லாருளரேல் கூடுவர்வைகுந்தமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அந்தாமத்தன்பால் அடியார்களோடுஇறைவன் *
வந்தாரத்தான்கலந்தவண்மையினால் *—சந்தாபம்
தீர்ந்தசடகோபன் திருவடிக்கேநெஞ்சமே ! *
வாய்ந்தஅன்பை நாள்தோறும்வை. (௧ரு)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† 'அமுதும்' என்பதும் பாடம்.

௬ - ஆந் திருவாய்மொழி—வைகுந்தா.

[ஆழ்வாரது நைச்யத்தைக் கண்டு எம்பெருமான் இவரது பிரிவைச் சங்கிக்க, ஆழ்வார் அச்சங்கையைப் போக்குதல்.]

ஆசிரியத்துறை.

பண் - பழந்தக்கராகம், தாளம் - ஏழொத்து.
ஆநந்தபைரவிராகம் - ஆதிதாளம்.

ஸ்ரீ வைகுந்தா ! மணிவண்ணனே ! என்பொல்லாத்திருக்குறளா ! என்
வைகும்வைகல்தோறும் அமுதாயவானேறே ! * [னுள்மன்னி *
செய்குந்தாவருந்தீமை உன்னடியார்க்குத்தீர்த்து அசுரர்க்குத்தீமைகள்
செய்குந்தா ! * உன்னைநான்பிடித்தேன்கொள் சிக்கெனவே. (௧)

சிக்கெனச்சிறிதோரிடமும் புறப்படாத்தன்னுள்ளே * உலகுகள்
ஒக்கவேவிழுங்கிப் புகுந்தான்புகுந்ததற்பின் *
மிக்கஞானவெள்ளச்சுடர்விளக்காய்த் துளக்கற்றுஅமுதமாய் *எங்கும்
பக்கம்நோக்கறியான் என்பைந்தாமரைக்கண்ணனே. (௨)

தாமரைக்கண்ணனை விண்ணோர்பரவும்தலைமகனை * துழாய்விரைப்
பூமருவுகண்ணி எம்பிரானைப்பொன்மலையை *
நாமருவிநன்கேத்தி உள்ளிவணங்கிநாம்மகிழ்ந்தாட * நாவலர்
பாமருவிநிற்கத்தந்த † பான்மையேவள்ளலே ! (௩)

வள்ளலே ! மதுசூதனா ! என்மரதகமலையே ! * உனைநினைந்து
எள்கல்தந்தஎந்தாய் ! உன்னைஎங்ஙனம்விடுகேன் ? *
வெள்ளமேபுரைநின்புகழ்குடைந்தாடிப்பாடிக் களித்துஉகந்துகந்து *
உள்ளநோய்களெல்லாம்துரந்து உய்ந்துபோந்திருந்தே. (௪)

உய்ந்துபோந்துஎன்னுலப்பிலாத வெந்தீவினைகளைநாசஞ்செய்து *
அந்தமிலடிமைஅடைந்தேன் விடுவேனோ ? * [உனது
ஐந்துபைந்தலையாடரவணைமேவிப் பாற்கடல்யோகநித்திரை *
சிந்தைசெய்தஎந்தாய் ! உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்தே. (௫)

உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து உன்நெடுமாமொழிஇசைபாடியாடி *
முன்னைத்தீவினைகள் முழுவேரரிந்தனன்யான் * [என்
உன்னைச்சிந்தையினாலிகழ்ந்த இரணியனகல்மார்வம்கீண்ட * என்
முன்னைக்கோளரியே ! முடியாததென்எனக்கே ? (௬)

---

† 'பான்மையேய்' என்றும் பாடம்.

முடியாததென்னெனக்கேல்இனி? முழுவேழுலகும்உண்டான் * உகந்து
அடியேனுள்புகுந்தான் அகல்வானுமல்லன்இனி * [வந்து
செடியார்நோய்களெல்லாம்துரந்து எமர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும் *
விடியாவெந்நரகத்து என்றும்சேர்தல்மாறினரே. (௭)

மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்து அடியையடைந்துஉள்ளம்தேறி *
ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம் யான்மூழ்கினன் *
பாறிப்பாறிஅசுரர்தம் பல்குழாங்கள்நீறெழ * பாய்பறவையொன்று
ஏறிவீற்றிருந்தாய்! உன்னைஎன்னுள்நீக்கேல்எந்தாய்! (௮)

எந்தாய்! தண்திருவேங்கடத்துள்நின்றாய்! இலங்கைசெற்றாய்! *மரா
பைந்தாளேழுருவ ஒருவாளிகோத்தவில்லா! * [மரம்
கொந்தார்தண்ணந்துழாயினாய்! அமுதே! உன்னைஎன்னுள்ளேகு
மைந்தா! * வானேறே! இனிஎங்குப்போகின்றதே? [ழைத்தஎம்

போகின்றகாலங்கள்போயகாலங்கள் போகுகாலங்கள் * தாய்தந்தை
யாகின்றாய்! உன்னைநான்அடைந்தேன்விடுவேனோ? * [யுயி
பாகின்றதொல்புகழ்மூவுலகுக்கும் நாதனே? பரமா! *தண்வேங்கடம்
மேகின்றாய்! தண்துழாய்விரைநாறுகண்ணியனே! (௧௦)

கண்ணித்தண்ணந்துழாய்முடிக் கமலத்தடம்பெருங்கண்ணனை *
நண்ணித்தென்குருகூர்ச்சடகோபன் மாறன்சொன்ன * [புகழ்
எண்ணில்சோர்விலந்தாதிஆயிரத்துள் இவையும் ஓர்பத்திசையொடும் *
பண்ணின்பாடவல்லாரவர் கேசவன்தமரே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வைகுந்தன்வந்து கலந்ததற்பின் வாழ்மாறன் *
செய்கின்றநைச்சியத்தைச் சிந்தித்து *—நைகின்ற
தன்மைதனைக்கண்டு உன்னைத்தான்விடேனென்றுரைக்க *
வன்மையடைந்தான் கேசவன். (௬௬)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

௭ - ஆந் திருவாய்மொழி—கேசவன்தமர்.

[எம்பெருமானது திருவருளால் தமது ஏழேழு தலைமுறையோரும் பெருமைபெற்றுரேனல்.]

கலிநிலைத்துறை

பண் - தக்கராகம், தாளம்-ஏழொத்து. கல்யாணிராகம்-ரூபகதாளம்

கேசவன்தமர் கீழ்மேலெமரேழெழுபிறப்பும் *
மாசதிரிதுபெற்று நம்முடைவாழ்வுவாய்க்கின்றவா! *
ஈசன்என்கருமாணிக்கம் என்செங்கோலக்கண்ணன்விண்ணோர்
நாயகன் * எம்பிரான்எம்மான் நாராயணனாலே. (௧)

நாரணன்முழுவேழுலகுக்கும்நாதன் வேதமயன் *
காரணம்கிரிசைகருமமிவை முதல்வன்எந்தை *
சீரணங்கமரர்பிறர்பலரும் தொழுதேத்தநின்று *
வாரணத்தைமருப்பொசித்தபிரான் என்மாதவனே. (உ)

மாதவனென்றதேகொண்டு என்னையினிஇப்பால்பட்டது *
யாதவங்களும்சேர்கொடேனென்று என்னுள்புகுந்திருந்து *
தீதவங்கெடுக்கும்அமுதம் செந்தாமரைக்கண்குன்றம் *
கோதவமிலென்கன்னற்கட்டி எம்மான்என்கோவிந்தனே. (௩)

கோவிந்தன்குடக்கூத்தன் கோவலனென்றென்றேகுனித்து *
தேவும்தன்னையும் பாடியாடத்திருத்தி* என்னைக்கொண்டுஎன்
பாவந்தன்னையும்பாறக்கைத்து எமரேழெழுபிறப்பும் *
மேவும்தன்மையமாக்கினான் வல்லன்எம்பிரான்விட்டுவே. (௪)

விட்டிலங்குசெஞ்சோதித் தாமரைபாதம்கைகள்கண்கள் *
விட்டிலங்குகருஞ்சுடர் மலையேதிருவுடம்பு *
விட்டிலங்குமதியம்சீர்சங்கு சக்கரம்பரிதி *
விட்டிலங்குமுடியம்மான் மதுசூதனன்தனக்கே. (௫)

மதுசூதனையன்றிமற்றிலேனென்று எத்தாலும்கருமமின்றி *
துதிசூழ்ந்தபாடல்கள் பாடியாடநின்றுஊழியூழிதொறும் *
எதிர்சூழல்புக்குஎனைத்தோர்பிறப்பும் எனக்கேஅருள்கள்செய்ய *
விதிசூழ்ந்ததால்எனக்கேல்அம்மான் திரிவிக்கிரமனையே. (௬)

திரிவிக்கிரமன்செந்தாமரைக்கண்எம்மான் என்செங்கனிவாய் *
உருவிற்பொலிந்தவெள்ளைப்பளிங்கு நிறத்தனனென்றென்று * உள்
பரவிப்பணிந்து பல்லூழியூழிநின்பாதபங்கயமே * [ளிப்
மருவித்தொழும்மனமேதந்தாய் வல்லைகாண்என்வாமனனே! (எ)

வாமனன்! என்மரதகவண்ணன்! தாமரைக்கண்ணினன்!
காமனைப்பயந்தாய்! * என்றென்று உன்கழல்பாடியேபணிந்து *
தூமனத்தனனாய்ப் பிறவித்துழதிநீங்க * என்னைத்
தீமனம்கெடுத்தாய் உனக்குஎன்செய்கேன்? என்சிரீதரனே! (அ)

சிரீதரன்செய்யதாமரைக்கண்ணன் என்றென்றுஇராப்பகல்வாய்
வெரீஇ * அலமந்துகண்கள்நீர்மல்கி வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்து *
மரீஇயதீவினைமாளஇன்பம்வளர வைகல்வைகல்
இரீஇ * உன்னைஎன்னுள்வைத்தனை என்இருடீகேசனே! (௯)

இருடீகேசன்எம்பிரான் இலங்கையரக்கர்குலம் *
முருடுதீர்த்தபிரான்எம்மான் அமரர்பெம்மானென்றென்று *
தெருடியாகில்நெஞ்சே! வணங்கு திண்ணம்அறிஅறிந்து *
மருடியேலும்விடேல்கண்டாய் நம்பிபற்பநாபனையே. (கo)

பற்பநாபன் உயர்வறவுயரும்பெருந்திறலோன் *
எற்பரன்என்னையாக்கிக்கொண்டு எனக்கேதன்னைத்தந்த
கற்பகம் * என்அமுதம்கார்முகில்போலும் வேங்கடநல்
வெற்பன் * விசும்போர்பிரான் எந்தைதாமோதரனே. (கக)

தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை *
ஆமோதரமறிய ஒருவர்க்கென்றேதொழுமவர்கள் *
தாமோதரனுருவாகிய சிவற்கும்திசைமுகற்கும் *
ஆமோதரமறிய? எம்மானை என்னாழிவண்ணனையே. (கஉ)

வண்ணமாமணிச்சோதியை அமரர்தலைமகனை *
கண்ணனைநெடுமாலைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் *
பண்ணியதமிழ்மாலை ஆயிரத்துள்இவைபன்னிரண்டும் *
பண்ணிற்பன்னிருநாமப்பாட்டு அண்ணல்தாள்அணைவிக்குமே. (கங)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கேசவனால்எந்தமர்கள் கீழ்மேலெழுபிறப்பும் *
தேசடைந்தார்என்று சிறந்துரைத்த *—வீசுபுகழ்
மாறன்மலரடியே மன்னுயிர்க்கெல்லாம்உய்கைக்கு *
ஆறென்று நெஞ்சே! அணை. (கள)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அ-ஆந் திருவாய்மொழி—அணைவது.

[எம்பெருமானது மோக்ஷமளிக்குந் தன்மையை உலகத்தார்க்கு உபதேசித்தல்.]

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

பண் - இந்தளம், தாளம் - ஏழொத்து. ஸௌராஷ்ட்ராகம் - அடதாளம்.

அணைவதுஅரவணைமேல் பூம்பாவையாகம்
புணர்வது * இருவரவர்முதலும் தானே *
இணைவனாம்எப்பொருட்கும், வீடுமுதலாம் *
புணைவன் பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கே. (க)

நீந்தும்துயர்ப்பிறவி உட்படமற்றெவ்வெவையும் *
நீந்தும்துயரில்லா வீடுமுதலாம் *
பூந்தண்புனல்பொய்கை யானைபிடர்கடிந்த *
பூந்தண்துழாய் என்தனிநாயகன்புணர்ப்பே. (உ)

புணர்க்கும்அயனும் அழிக்கும்அரனும் *
புணர்த்ததன்னுந்தியோடு ஆகத்துமன்னி *
புணர்த்ததிருவாகித் தன்மார்வில்தான்சேர் *
புணர்ப்பன்பெரும்புணர்ப்பு எங்கும்புலனே. (௩)

புலனைந்துமேயும் பொறியைந்தும்நீங்கி *
நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர் *
அலமந்துவீய † அசுரரைச்செற்றான் *
பலமுந்துசீரில் படிமின்ஓவாதே. (௪)

ஓவாத்துயர்ப்பிறவி உட்படமற்றெவ்வெவையும் *
மூவாத்தனிமுதலாய் மூவுலகும்காவலோன் *
மாவாகிஆமையாய் மீனாகிமானிடமாம் *
தேவாதிதேவபெருமான் என்தீர்த்தனே. (௫)

தீர்த்தனுலகளந்த சேவடிமேல்பூந்தாமம் *
சேர்த்திஅவையே சிவன்முடிமேல்தான்கண்டு *
பார்த்தன்தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான்பெருமை *
பேர்த்தும்ஒருவரால் பேசக்கிடந்ததே ? (௬)

கிடந்திருந்துநின்றளந்து கேழலாய்க்கீழ்ப்புக்கு
இடந்திடும் * தன்னுள்கரக்கும் உமிழும் *
தடம்பெருந்தோளாரத்தழுவும் பாரென்னும்
மடந்தையை * மால்செய்கின்றமால் ஆர்காண்பாரே ? (௭)

காண்பாரார் ? எம்மீசன் கண்ணனைஎன்காணுமாறு ? *
ஊண்பேசில் எல்லாவுலகும்ஓர்துற்றாற்றா *
சேண்பாலவீடோ உயிரோமற்றெப்பொருட்கும் *
ஏண்பாலும்சோரான் பரந்துளனும்எங்குமே. (௮)

எங்குமுளன்கண்ணனென்ற மகனைக்காய்ந்து *
இங்கில்லையாலென்று இரணியன் தூண்புடைப்ப *
அங்குஅப்பொழுதே அவன்வீயத்தோன்றிய * என்
சிங்கப்பிரான்பெருமை ஆராயும்சீர்மைத்தே ? (௯)

சீர்மைகொள்வீடு சுவர்க்கம்நரகீறா *
ஈர்மைகொள்தேவர்நடுவா மற்றெப்பொருட்கும் *
வேர்முதலாய்வித்தாய்ப் பரந்துதனிநின்ற *
கார்முகில்போல்வண்ணன் என்கண்ணனைநான்கண்டேனே. (௧0)

† 'அசுரைச்செற்றான்' என்பது சிலர் பாடம்.

கண்தலங்கள்செய்ய கருமேனியம்மானை *
வண்டலம்பும்சோலை வழுதிவளநாடன் *
பண்தலையில்சொன்னதமிழ் ஆயிரத்துஇப்பத்தும்வல்லார் *
விண்தலையில்வீற்றிருந்தாள்வர் எம்மாவீடே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அணைந்தவர்கள்தம்முடனே ஆயனருட்காளாம் *
குணந்தனையேகொண்டு உலகைக்கூட்ட *—இணங்கிமிக
மாசிலுபதேசம்செய் மாறன்மலரடியே *
வீசுபுகழ் எம்மாவீடு. (கஅ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

௯-ஆந் திருவாய்மொழி—எம்மாவீடு.

[புருஷார்த்த நிஷ்கர்ஷம் பண்ணுதல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - முதிர்ந்தகுறிஞ்சி, தாளம் - ஏழொத்து. ஆநந்தபைரவிராகம் - ஆதிதாளம்.

எம்மாவீட்டுத் திறமும்செப்பம் * நின்
செம்மாபாதபற்புத் தலைசேர்த்துஒல்லை *
கைம்மாதுன்பம் கடிந்தபிரானே! *
அம்மா! அடியேன் வேண்டுவதுஈதே. (க)

† ஈதேயானுன்னைக் கொள்வதுஎஞ்ஞான்றும் * என்
மைதோய்சோதி மணிவண்ண! எந்தாய்! *
எய்தாநின்கழல் யானெய்த * ஞானக்
கைதா காலக்கழிவுசெய்யேலே. (உ)

செய்யேல்தீவினையென்று அருள்செய்யும் * என்
கையார்சக்கரக் கண்ணபிரானே! *
ஐயார் கண்டம்அடைக்கிலும் * நின்கழல்
எய்யாதுஏத்த அருள்செய்எனக்கே. (௩)

எனக்கேயாட்செய் எக்காலத்தும்என்று * என்
மனக்கேவந்து இடைவீடின்றிமன்னி *
தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே *
எனக்கேகண்ணனை யான்கொள்சிறப்பே. (௪)

---

† 'இதேயான்' என்ற பாடம் செய்யுளிலக்கணத்துக்குச் சேருமென்பர்.

சிறப்பில்வீடு சுவர்க்கம்நரகம் *
இறப்பிலெய்துக எய்தற்க * யானும்
பிறப்பில் பல்பிறவிப்பெருமானை *
மறப்பொன்றின்றி என்றும்மகிழ்வேனே. (ரு)

மகிழ்கொள்தெய்வம் உலோகம்அலோகம் *
மகிழ்கொள்சோதி மலர்ந்தஅம்மானே! *
மகிழ்கொள்சிந்தை சொல்செய்கைகொண்டு * என்றும்
மகிழ்வுற்று உன்னைவணங்கவாராயே. (சு)

வாராய் உன் திருப்பாதமலர்க்கீழ் *
பேராதேயான்வந்து அடையும்படி
தாராதாய்! * உன்னைஎன்னுள்வைப்பில் என்றும்
ஆராதாய்! * எனக்குஎன்றும் எக்காலே. (எ)

எக்காலத்தெந்தையாய் என்னுள்மன்னில் * மற்று
எக்காலத்திலும் யாதொன்றும்வேண்டேன் *
மிக்கார்வேதவிமலர்விழுங்கும் * என்
அக்காரக்கனியே! உன்னையானே. (அ)

யானேஎன்னை அறியகிலாதே *
யானேஎன்தனதே என்றிருந்தேன் *
யானேநீ என்னுடைமையும்நீயே *
வானேயேத்தும். † எம்வானவரேறே! (கூ)

ஏறேல்ஏழும்வென்று ஏர்கொளிலங்கையை *
நீறேசெய்த நெடுஞ்சுடர்ச்சோதி! *
தேறேல்என்னை உன்பொன்னடிச்சேர்த்துஒல்லை *
வேறேபோக எஞ்ஞான்றும்விடலே. (க0)

விடலில் சக்கரத்தண்ணலை * மேவல்
விடலில் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
கெடலிலாயிரத்துள் இவைபத்தும் *
கெடலில்வீடுசெய்யும் கிளர்வார்க்கே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எம்மாவீடும்வேண்டா என்தனக்குஉன்தாளிணையே *
அம்மாஅமையுமென ஆய்ந்துரைத்த *—நம்முடைய
வாழ்முதலாம்மாறன் மலர்த்தாளிணைசூடி *
கீழ்மையற்று நெஞ்சே! கிளர். (ககூ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† 'அவ்வானவரேறே' என்று உரைப்பாடம்.

† க௦ - ஆந் திருவாய்மொழி—கிளரொளி.

[கீழ் நிஷ்கர்ஷித்த புருஷார்த்தத்தைப் பெறும்பொருட்டுத் திருமாலிருஞ்சோலைமலையை ஆச்ரயிக்கும்படி பரோபதேசஞ்செய்தல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - நாட்டம், தாளம் - ஏழொத்து. கேதாரகௌளராகம் - ஆதிதாளம்.

கிளரொளியிளமை கெடுவதன்முன்னம் *
வளரொளிமாயோன் மருவியகோயில் *
வளரிளம்பொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை *
தளர்வில ‡ ராகில் சார்வதுசதிரே. (க)

சதிரிளமடவார் தாழ்ச்சியைமதியாது *
அதிர்குரல்சங்கத்து அழகர்தம்கோயில் *
மதிதவழ்குடுமி மாலிருஞ்சோலை *
பதியதுவேத்தி எழுவதுபயனே. (௨)

பயனல்லசெய்து பயனில்லைநெஞ்சே! *
புயல்மழைவண்ணர் புரிந்துறைகோயில் *
மயல்மிகுபொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை *
அயல்மலையடைவது அதுகருமமே. (௩)

கருமவன்பாசம் கழித்துழன்றுய்யவே *
பெருமலையெடுத்தான் பீடுறைகோயில் *
வருமழைதவழும் மாலிருஞ்சோலை *
திருமலையதுவே அடைவதுதிறமே. (௪)

திறமுடைவலத்தால் தீவினைபெருக்காது *
அறமுயலாழிப் படையவன்கோயில் *
மறுவில்வண்சுனைசூழ் மாலிருஞ்சோலை *
புறமலைசாரப் போவதுகிறியே. (௫)

கிறியெனநினைமின் கீழ்மைசெய்யாதே *
உறியமர்வெண்ணெய் உண்டவன்கோயில் *
மறியொடுபிணைசேர் மாலிருஞ்சோலை *
நெறிபடஅதுவே நினைவதுநலமே. (௬)

† இது, கோயில்திருவாய்மொழி. ‡ 'ஆகி' என்பது உரையின் பாடம்.

நலமெனநினைமின் நரகழுந்தாதே *
நிலமுனமிடந்தான் நீடுறைகோயில் *
மலமறுமதிசேர் மாலிருஞ்சோலை *
வலமுறையெய்தி மருவுதல்வலமே. (எ)

வலஞ்செய்துவைகல் வலங்கழியாதே *
வலஞ்செய்யும் ஆயமாயவன்கோயில் *
வலஞ்செய்யும்வானோர் மாலிருஞ்சோலை *
வலஞ்செய்துநாளும் மருவுதல்வழக்கே. (அ)

வழக்கெனநினைமின் வல்வினைமூழ்காது *
அழக்கொடியட்டான் அமர்பெருங்கோயில் *
மழக்களிற்றினம்சேர் மாலிருஞ்சோலை *
தொழக்கருதுவதே துணிவதுசூதே. (கூ)

சூதென்று களவும்சூதும்செய்யாதே *
வேதமுன்விரித்தான் விரும்பியகோயில் *
மாதுறுமயில்சேர் மாலிருஞ்சோலை *
போதவிழ்மலையே புகுவதுபொருளே. (கo)

பொருளென்றுஇவ்வுலகம் படைத்தவன்புகழ்மேல் *
மருளில்வண்குருகூர் வண்சடகோபன் *
தெருள்கொள்ளச்சொன்ன ஓராயிரத்துள்இப்பத்து *
அருளுடையவன்தான் அணைவிக்கும்முடித்தே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கிளரொளிசேர் கீழுரைத்தபேறுகிடைக்க *
வளரொளிமால் சோலைமலைக்கே *—தளர்வறவே
நெஞ்சைவைத்துச்சேருமெனும் நீடுபுகழ்மாறன்தாள் *
முன்செலுத்துவோம் எம்முடி. (உo)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம்பத்து.

கைங்கர்யஸ்வரூபம் - பாகவதசேஷத்வ பர்யந்தமான பகவத் கைங்கர்ய மென்னுதல்.

க - ஆம் திருவாய்மொழி—முடிச்சோதி.

[திருமாலிருஞ்சோலை அழகரது திவ்யஸௌந்தர்யத்தை அநுபவித்தல்.]

தாவுகொச்சகக்கலிப்பா.

பண்-இந்தளம், தாளம் - நடையொத்து துண்டக்கிரியைராகம் - ரூபக தாளம்.

ஓ முடிச்சோதியாய் உனதுமுகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ? *
அடிச்சோதிநீநின்ற தாமரையாய்அலர்ந்ததுவோ? *
படிச்சோதியாடையொடும் பல்கலனாய் * நின்பைம்பொன்
கடிச்சோதிகலந்ததுவோ? திருமாலே! கட்டுரையே. (க)

கட்டுரைக்கில்தாமரை நின்கண்பாதம்கையொவ்வா *
சுட்டுரைத்தநன்பொன் உன்திருமேனியொளியொவ்வாது *
ஒட்டுரைத்துஇவ்வுலகுஉன்னைப் புகழ்வெல்லாம்பெரும்பாலும் *
பட்டுரையாய்ப்புற்கென்றே காட்டுமால்பரஞ்சோதீ! (உ)

பரஞ்சோதிநீபரமாய் நின்னிகழ்ந்துபின் * மற்றோர்
பரஞ்சோதியின்மையின் படியோவிநிகழ்கின்ற *
பரஞ்சோதிநின்னுள்ளே படருலகம்படைத்த * எம்
பரஞ்சோதி! கோவிந்தா! பண்புரைக்கமாட்டேனே. (ங)

மாட்டாதேயாகிலும் இம்மலர்தலைமாஞாலம் * நின்
மாட்டாயமலர்புரையும் திருவுருவம்மனம்வைக்க *
மாட்டாதபலசமய மதிகொடுத்தாய் * மலர்த்துழாய்
மாட்டேநீமனம் † வைத்தாய் மாஞாலம்வருந்தாதே? (ச)

வருந்தாதஅருந்தவத்த மலர்கதிரின்சுடருடம்பாய் *
வருந்தாதஞானமாய் வரம்பின்றிமுழுதியன்றாய்! *
வருங்காலம்நிகழ்காலம் கழிகாலமாய் * உலகை
ஒருங்காகஅளிப்பாய்! சீர் எங்குஉலக்கஓதுவனே? (ரு)

ஓதுவாரோத்தெல்லாம் எவ்வுலகத்துஎவ்வெவையும் *
சாதுவாய்நின்புகழின் தகையல்லால்பிறிதில்லை *
போதுவாழ்புனந்துழாய் முடியினாய்! * பூவின்மேல்
மாதுவாழ்மார்பினாய்! என்சொல்லியான்வாழ்த்துவனே? (சா)

† 'வைத்தால்' என்று உரையின்பாடம்.

வாழ்த்துவார்பலராக நின்னுள்ளேநான்முகனை *
மூழ்த்தநீருலகெல்லாம் படையென்றுமுதல்படைத்தாய் ! *
கேழ்த்தசீர்அரன்முதலாக் கிளர்தெய்வமாய்க்கிளர்ந்து *
சூழ்த்தமரர்துதித்தால் உன்தொல்புகழ்மாசூணாதே ? (எ

மாசூணாச்சுடருடம்பாய் மலராதுகுவியாது *
மாசூணாஞானமாய் முழுதுமாய்முழுதியன்றாய் ! *
மாசூணாவான்கோலத்து அமரர்கோன்வழிப்பட்டால் *
மாசூணாஉனபாதம் மலர்ச்சோதிமழுங்காதே ? (அ)

மழுங்காதவைந்நுதிய சக்கரநல்வலத்தையாய் *
தொழுங்காதல்களிறளிப்பான் புள்ளூர்ந்துதோன்றினையே *
மழுங்காதஞானமே படையாக * மலருலகில்
தொழும்பாயார்க்குஅளித்தால் உன்சுடர்ச்சோதிமறையாதே ? (கூ)

மறையாயநால்வேதத்துள்நின்ற மலர்ச்சுடரே ! *
முறையால்இவ்வுலகெல்லாம் படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்தாய் ! *
பிறையேறுசடையானும் நான்முகனும்இந்திரனும் *
இறையாதல்அறிந்தேத்த வீற்றிருத்தல்இதுவியப்பே ? (கo)

வியப்பாயவியப்பில்லா மெய்ஞ்ஞானவேதியனை *
சயப்புகழார்பலர்வாழும் தடங்குருகூர்ச்சடகோபன் *
துயக்கின்றித்தொழுதுரைத்த ஆயிரத்துள்இப்பத்தும் *
உயக்கொண்டுபிறப்பறுக்கும் ஒலிமுந்நீர்ஞாலத்தே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முடியார்திருமலையில் மூண்டுநின்றமாறன் *
அடிவாரந்தன்னில் அழகர்—வடிவழகைப்
பற்றி * முடியும்அடியும் படிகலனும் *
முற்றும் அனுபவித்தான்முன். (உக)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

உ - ஆந் திருவாய்மொழி--முந்நீர்ஞாலம்.

[ஆழ்வார் அழகரைப் பூர்ணாநுபவம் பண்ண முடியாமல் வருந்த, எம்பெருமான் இவரது கலக்கத்தைத் தீர்த்தல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - சீகாமரம், தாளம் - ஏழொத்து. முகாரிராகம் - அடதாளம்.

முந்நீர்ஞாலம்படைத்த எம்முகில்வண்ணனே ! *
அந்நாள்நீதந்த ஆக்கையின்வழிஉழல்வேன் *
வெந்நாள்நோய்வீய வினைகளைவேரறப்பாய்ந்து *
எந்நாள்யான்உன்னை இனிவந்துகூடுவனே ? (க)

வன்மாவையமளந்த எம்வாமனு ! * நின்
பன்மாமாயப் பல்பிறவியில்படிகின்றயான் *
தொன்மாவல்வினைத் தொடர்களைமுதலரிந்து *
நின்மாதாள்சேர்ந்து நிற்பதுஎஞ்ஞான்றுகொலோ ? (உ)

கொல்லாமாக்கோல் கொலைசெய்து, பாரதப்போர் *
எல்லாச்சேனையும் இருநிலத்துஅவித்தஎந்தாய் ! *
பொல்லாவாக்கையின் புணர்வினையறுக்கலறு *
சொல்லாய்யான்உன்னைச் சார்வதோர்சூழ்ச்சியே. (ந)

சூழ்ச்சிஞானச் சுடரொளியாகி * என்றும்
ஏழ்ச்சிக்கேடின்றி எங்கணும்நிறைந்தஎந்தாய் ! *
தாழ்ச்சிமற்றெங்கும்தவிர்ந்து நின்தாளிணைக்கீழ்
வாழ்ச்சி * யான்சேரும்வகை அருளாய்வந்தே. (ச)

வந்தாய்போலே வந்தும்என்மனத்தினைநீ *
சிந்தாமல்செய்யாய் இதுவேஇதுவாகில் *
கொந்தார்காயாவின் கொழுமலர்த்திருநிறத்த
எந்தாய் ! * யான்உன்னை எங்குவந்தணுகிற்பனே ? (ரு)

கிற்பன்கில்லேனென்றிலன் முனநாளால் *
அற்பசாரங்களவை சுவைத்தகன்றொழிந்தேன் *
பற்பல்லாயிரம் உயிர்செய்தபரமா ! * நின்
நற்பொற்சோதித்தாள் நணுகுவதுஎஞ்ஞான்றே ? (சு)

எஞ்ஞான்றுநாம் இருந்திருந்துஇரங்கிநெஞ்சே !*
மெய்ஞ்ஞானமின்றி வினையியல்பிறப்பழுந்தி *
எஞ்ஞான்றும்எங்கும் ஒழிவறநிறைந்துநின்ற *
மெய்ஞ்ஞானச்சோதிக் கண்ணனைமேவுதுமே. (எ)

மேவுதுன்பவினைகளை விடுத்துமிலேன் *
ஓவுதலின்றி உன்கழல்வணங்கிற்றிலேன் *
பாவுதொல்சீர்க்கண்ணா ! என்பரஞ்சுடரே ! *
கூவுகின்றேன்காண்பான் எங்கெய்தக்கூவுவனே ? (அ)

கூவிக்கூவிக் கொடுவினைத்தூற்றுள்நின்று *
பாவியேன்பலகாலம் வழிதிகைத்துஅலமர்கின்றேன் *
மேவியன்றுநிரைகாத்தவன் உலகமெல்லாம் *
தாவியஅம்மானை எங்குஇனித்தலைப்பெய்வனே ? (கூ)

தலைப்பெய்காலம் நமன்தமர்பாசம்விட்டால் *
அலைப்பூணுண்ணும் அவ்வல்லலெல்லாம்அகல *
கலைப்பல்ஞானத்து என்கண்ணனைக்கண்டுகொண்டு *
நிலைப்பெற்றுஎன்னெஞ்சம்பெற்றது நீடுயிரே. (க0)

உயிர்களெல்லா வுலகமுமுடையவனை *
குயில்கொள்சோலைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் *
செயிரில்சொல்லிசைமாலை ஆயிரத்துள்இப்பத்தும் *
உயிரின்மேலாக்கை ஊனிடையொழிவிக்குமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முன்னமழகரெழில்மூழ்கும் குருகையர்கோன் *
இன்னவளவென்ன எனக்கரிதாய்த்—தென்ன *
காணக்குறையின் கலக்கத்தை * கண்ணன்
ஒருமைப்படுத்தான் ஒழித்து. (உஉ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† ரு - ஆந் திருவாய்மொழி—ஒழிவில்காலம்.

[திருவேங்கடமுடையான்திருவடிகளில் நிரந்தரகைங்கர்யம் செய்யப் பாரித்தல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - பழந்தக்கராகம், தாளம் - ஏழொத்து. ஸௌராஷ்ட்ரராகம்-அடதாளம்.

ஒழிவில்காலமெல்லாம் உடனாய்மன்னி *
வழுவிலா அடிமைசெய்யவேண்டும்நாம் *
தெழிகுரலருவித் திருவேங்கடத்து *
எழில்கொள்சோதி எந்தைதந்தைதந்தைக்கே. (க)

எந்தைதந்தைதந்தை தந்தைதந்தைக்கும்
முந்தை * வானவர் வானவர்கோனொடும் *
சிந்துபூமகிழும் திருவேங்கடத்து *
அந்தமில்புகழ்க் காரெழிலண்ணலே. (உ)

அண்ணல்மாயன் அணிகொள்செந்தாமரைக்
கண்ணன் * செங்கனிவாய்க் கருமாணிக்கம் *
‡ தெண்ணிறைச்சுனைநீர்த் திருவேங்கடத்து *
எண்ணில்தொல்புகழ் வானவரீசனே. (ரு)

† இது, கோயில்திருவாய்மொழி. ‡ 'தெண்ணிறச்சுனை' என்பதும் பாடம்.

ஈசன்வானவர்க்கென்பன் என்றால் * அது
தேசமோ திருவேங்கடத்தானுக்கு? *
நீசனேன் நிறைவொன்றுமிலேன் * என்கண்
பாசம்வைத்த பரஞ்சுடர்ச்சோதிக்கே. (ச)

சோதியாகி எல்லாவுலகும்தொழும் *
ஆதிமூர்த்தியென்றால் அளவாகுமோ? *
வேதியர் முழுவேதத்தமுதத்தை *
தீதில்சீர்த் திருவேங்கடத்தானையே. (ரு)

வேங்கடங்கள் மெய்ம்மேல்வினைமுற்றவும் *
தாங்கள்தங்கட்கு நல்லனவேசெய்வார் *
வேங்கடத்துறைவார்க்கு நமவென்ன
லாம்கடமை * அதுசுமந்தார்கட்கே. (சு)

சுமந்துமாமலர் நீர்சுடர் தூபம்கொண்டு *
அமர்ந்துவானவர் வானவர்கோனொடும் *
நமன்றெழும் திருவேங்கடம்நங்கட்கு *
சமன்கொள்வீடுதரும் தடங்குன்றமே. (எ)

குன்றமேந்திக் குளிர்மழைகாத்தவன் *
அன்றுஞாலம் அளந்தபிரான் * பரன்
சென்றுசேர் திருவேங்கடமாமலை *
ஒன்றுமேதொழ நம்வினைஓயுமே. (அ)

ஓயும்மூப்புப் பிறப்புஇறப்புப்பிணி *
வீயுமாறுசெய்வான் திருவேங்கடத்து
ஆயன் * நாள்மலராம் அடித்தாமரை *
வாயுள்ளும்மனத்துள்ளும் வைப்பார்கட்கே. (கூ)

வைத்தநாள்வரை எல்லைகுறுகிச்சென்று *
எய்த்திளைப்பதன்முன்னம் அடைமினோ *
பைத்தபாம்பணையான் திருவேங்கடம் *
மொய்த்தசோலை மொய்பூந்தடம்தாழ்வரே. (க0)

தாள்பரப்பி மண்தாவியஈசனை *
நீள்பொழில் குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
கேழிலாயிரத்து இப்பத்தும்வல்லவர் *
வாழ்வர்வாழ்வெய்தி ஞாலம்புகழவே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒழிவிலாக்காலம் உடனாகிமன்னி *
வழுவிலாஆட்செய்ய மாலுக்கு *—எழுசிகர
வேங்கடத்துப்பாரித்த மிக்கநலம்சேர்மாறன் *
பூங்கழலை நெஞ்சே! புகழ். (உரு)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருவாய்மொழி—புகழுநல்லொருவன்.

[எம்பெருமானது ஸர்வாத்மபாவத்தைப்பேசி அடிமைசெய்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - நாட்டம், தாளம் - ஒன்பதொத்து. யமுநாகல்யாணிராகம் - ரூபகதாளம்.

புகழும்நல்ஒருவனென்கோ? பொருவில்சீர்ப்பூமியென்கோ? *
திகழும்தண்பரவையென்கோ? தீயென்கோ? வாயுவென்கோ? *
நிகழும்ஆகாசமென்கோ? நீள்சுடரிரண்டுமென்கோ? *
இகழ்வில்இவ்வனைத்துமென்கோ? கண்ணனைக்கூவுமாறே. (க)

கூவுமாறறியமாட்டேன் குன்றங்களனைத்துமென்கோ? *
மேவுசீர்மாரியென்கோ? விளங்குதாரகைகளென்கோ? *
நாவியல்கலைகளென்கோ? ஞானநல்லாவியென்கோ? *
பாவுசீர்க்கண்ணன்எம்மான் பங்கயக்கண்ணனையே. (உ)

பங்கயக்கண்ணனென்கோ? பவளச்செவ்வாயனென்கோ? *
அங்கதிரடியனென்கோ? அஞ்சனவண்ணனென்கோ? *
செங்கதிர்முடியனென்கோ? திருமறுமார்வனென்கோ? *
சங்குசக்கரத்தனென்கோ? சாதிமாணிக்கத்தையே. (ங)

சாதிமாணிக்கமென்கோ? சவிகொள்பொன்முத்தமென்கோ? *
சாதிநல்வயிரமென்கோ? தவிவில்சீர்விளக்கமென்கோ? *
ஆதியஞ்சோதியென்கோ? ஆதியம்புருடனென்கோ? *
ஆதுமில்காலத்தெந்தை அச்சுதன்அமலனையே. (ச)

அச்சுதனமலனென்கோ? அடியவர்வினைகெடுக்கும் *
நச்சுமாமருந்தமென்கோ? நலங்கடலமுதமென்கோ? *
அச்சுவைக்கட்டியென்கோ? அறுசுவையடிசிலென்கோ? *
நெய்ச்சுவைத்தேறலென்கோ? கனியென்கோ? பாலென்கேனோ? (ரு)

பாலென்கோ? நான்குவேதப்பயனென்கோ? * சமயநீதி
நூலென்கோ? நுடங்குகேள்வியிசையென்கோ? * இவற்றுள்நல்ல
மேலென்கோ? வினையின்மிக்கபயனென்கோ? * கண்ணனென்கோ?
மாலென்கோ? மாயனென்கோ? வானவராதியையே. (சா)

வானவராதியென்கோ? வானவர்தெய்வமென்கோ? *
வானவர்போகமென்கோ? வானவர்முற்றுமென்கோ? *
ஊனமில்செல்வமென்கோ? ஊனமில்சுவர்க்கமென்கோ? *
ஊனமில்மோக்கமென்கோ? ஒளிமணிவண்ணனையே. (௭)

ஒளிமணிவண்ணனென்கோ? ஒருவனென்றேத்தநின்ற *
நளிர்மதிச்சடையனென்கோ? நான்முகக்கடவுளென்கோ? *
அளிமகிழ்ந்துஉலகமெல்லாம் படைத்தவையேத்தநின்ற *
களிமலர்த்துளவன்எம்மான் கண்ணனைமாயனையே. (அ)

கண்ணனைமாயன்தன்னைக் கடல்கடைந்துஅமுதம்கொண்ட *
அண்ணலைஅச்சுதனை அனந்தனைஅனந்தன்தன்மேல் *
நண்ணிநன்குறைகின்றானை ஞாலமுண்டுமிழ்ந்தமாலை *
எண்ணுமாறுஅறியமாட்டேன் யாவையும்யவரும்தானே. (௯)

யாவையும்யவரும்தானாய் அவரவர்சமயந்தோறும் *
தோய்விலன்புலனைந்துக்கும் சொலப்படான்உணர்வின்மூர்த்தி *
ஆவிசேருயிரினுள்ளால் ஆதுமோர்பற்றிலாத *
பாவனையதனைக்கூடில் அவனையும்கூடலாமே. (௧௦)

கூடிவண்டறையும்தண்தார்க் கொண்டல்போல்வண்ணன்தன்னை *
மாடலர்பொழில்குருகூர் வண்சடகோபன்சொன்ன *
பாடலோராயிரத்துள் † இவையும்ஒருபத்தும்வல்லார் *
வீடிலபோகமெய்தி விரும்புவர்அமரர்மொய்த்தே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

புகழொன்றுமால் எப்பொருள்களும்தானாய் *
நிகழ்கின்ற நேர்காட்டிநிற்க *—மகிழ்மாறன் *
எங்கும்அடிமைசெய்யஇச்சித்து வாசிகமாய் *
அங்கடிமைசெய்தான் மொய்ம்பால். (௨௪)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† 'இவையொருபத்தும்' என்ற பாடம் பொருந்தும்.

௫ - ஆந் திருவாய்மொழி—மொய்ம்மாம்.

[பகவத்கைங்கர்யம் பண்ணுகிற பேரைக் கொண்டாடியும், அல்லாதாரை நிந்தித்தும் அருளிச்செய்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - சீகாமரம்: தாளம் - இடையொத்து. நாதநாமக்கிரியை ராகம் - அடதாளம்.

மொய்ம்மாம்பூம்பொழில்பொய்கை முதலைச்சிறைப்பட்டுநின்ற *
கைம்மாவுக்குஅருள்செய்த கார்முகில்போல்வண்ணன்கண்ணன் *
எம்மானைச்சொல்லிப்பாடி எழுந்தும்பறந்தும்துள்ளாதார் *
தம்மால்கருமமென்? சொல்லீர் தண்கடல்வட்டத்துள்ளீரே! (௧)

தண்கடல்வட்டத்துள்ளாரைத் தமக்கிரையாத்தடிந்துண்ணும் *
திண்கழற்காலசுரர்க்குத் தீங்கிழைக்கும்திருமாலை *
பண்கள்தலைக்கொள்ளப்பாடிப் பறந்தும்குனித்துழலாதார் *
மண்கொளுலகில்பிறப்பார் வல்வினைமோதமலைந்தே. (௨)

மலையையெடுத்துக்கல்மாரிகாத்துப் பசுநிரைதன்னை *
தொலைவுதவிர்த்தபிரானைச் சொல்லிச்சொல்லிநின்றுஎப்போதும் *
தலையினோடாதனம்தட்டத் தடுகுட்டமாய்ப்பறவாதார் *
அலைகொள்நரகத்தழுந்திக் கிடந்துழைக்கின்றவம்பரே. (௩)

வம்பவிழ்கோதைபொருட்டா மால்விடையேழும்அடர்த்த *
செம்பவளத்திரள்வாயன் சிரீதரன்தொல்புகழ்பாடி *
கும்பிடுநட்டமிட்டாடிக் கோகுகட்டுண்டுழலாதார் *
தம்பிறப்பால்பயனென்னே? சாதுசனங்களிடையே. (௪)

சாதுசனத்தைநலியும் கஞ்சனைச்சாதிப்பதற்கு *
ஆதியஞ்சோதியுருவை அங்குவைத்துஇங்குப்பிறந்த *
வேதமுதல்வனைப்பாடி வீதிகள்தோறும்துள்ளாதார் *
ஓதியுணர்ந்தவர்முன்னா என்சவிப்பார்மனிசரே? (௫)

மனிசரும்மற்றும்முற்றுமாய் மாயப்பிறவிபிறந்த *
தனியன்பிறப்பிலிதன்னைத் தடங்கடல்சேர்ந்தபிரானை *
கனியைக்கரும்பினின்சாற்றைக் கட்டியைத்தேனைஅமுதை
முனிவின்றியேத்திக்குனிப்பார் முழுதுணர்நீர்மையினாரே. (௬)

நீர்மையில்நூற்றுவர்வீய ஐவர்க்குஅருள்செய்துநின்று *
பார்மல்குசேனையவித்த பரஞ்சுடரைநினைந்தாடி *
நீர்மல்குகண்ணினராகி நெஞ்சம்குழைந்துநையாதே *
ஊன்மல்கிமோடுபருப்பார் உத்தமர்கட்குஎன்செய்வாரே? (௭)

வார்புனலந்தணருவி வடதிருவேங்கடத்தெந்தை *
பேர்பலசொல்லிப்பிதற்றிப் பித்தரென்றேபிறர்கூற *
ஊர்பலபுக்கும்புகாதும் உலோகர்சிரிக்கநின்றாடி *
ஆர்வம்பெருகிக்குனிப்பார் அமரர்தொழப்படுவாரே. (௮)

அமரர்தொழப்படுவானை அனைத்துலகுக்கும்பிரானை *
அமரமனத்தினுள்யோகுபுணர்ந்து அவன்தன்னோடொன்றாக *
அமரத்துணியவல்லார்களொழிய அல்லாதவரெல்லாம் *
அமரநினைந்தெழுந்தாடி அலற்றுவதேகருமமே. (௯)

கருமமுங்கருமபலனுமாகிய காரணன்தன்னை *
திருமணிவண்ணனைச்செங்கண்மாலினைத் தேவபிரானை *
ஒருமைமனத்தினுள்வைத்து உள்ளங்குழைந்தெழுந்தாடி *
பெருமையும்நாணும்தவிர்ந்து பிதற்றுமின்பேதைமைதீர்ந்தே. (௧௦)

தீர்ந்தஅடியவர்தம்மைத் திருத்திப்பணிகொள்ளவல்ல *
ஆர்ந்தபுகழச்சுதனை அமரர்பிரானைஎம்மானை *
வாய்ந்தவளவயல்சூழ் தண்வளங்குருகூர்ச்சடகோபன் *
நேர்ந்தஓராயிரத்துஇப்பத்து அருவினைநீறுசெய்யுமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மொய்ம்பாரும்மாலுக்கு முன்னடிமைசெய்துஉவப்பால் *
அன்பால்ஆட்செய்பவரை யாதரித்தும் *— அன்பிலா
மூடரைநிந்தித்தும் மொழிந்தருளும்மாறன்பால் *
தேடரியபத்திநெஞ்சே! செய். (௨௫)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

௬ - ஆந் திருவாய்மொழி—செய்யதாமரை.

[கைங்கர்யத்துக்குப் பர வ்யூஹ விபவங்களைக்காட்டிலும் அர்ச்சாவதாரமே ஸுலபவிஷயமென்று அருளிச்செய்தல்.]

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - தக்கராகம், தாளம் - ஏழொத்து. ஸௌராஷ்ட்ராகம் - ஆதிதாளம்.

செய்யதாமரைக்கண்ணனாய் உலகேழும்உண்டஅவன்கண்டீர் *
வையம்வானம்மனிசர்தெய்வம் மற்றும்மற்றும்மற்றும்முற்றுமாய் *
செய்யசூழ்சுடர்ஞானமாய் வெளிப்பட்டிவைபடைத்தான் * பின்னும்
மொய்கொள்சோதியோடாயினன் ஒருமூவராகியமூர்த்தியே. (௧)

மூவராகியமூர்த்தியை முதல்மூவர்க்கும்முதல்வன் தன்னை *
சாவமுள்ளனநீக்குவானைத் தடங்கடல்கிடந்தான்தன்னை *
தேவதேவனைத் தென்னிலங்கையெரியெழச்செற்றவில்லியை *
பாவநாசனைப் பங்கயத்தடங்கண்ணனைப்பரவுமினோ. (௨)

பரவிவானவரேத்தநின்ற பரமனைப்பரஞ்சோதியை *
குரவைகோத்தகுழகனை மணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை *
அரவமேறிஅலைகடலமரும் துயில்கொண்டஅண்ணலை *
இரவும்நன்பகலும்விடாதுஎன்றும்ஏத்துதல் மனம்வைம்மினோ. (௩)

வைம்மின்நும்மனத்தென்று யானுரைக்கின்றமாயவன்சீர்மையை *
எம்மனோர்கள்உரைப்பதென்? அதுநிற்கநாள்தொறும் * வானவர்
தம்மையாளுமவனும் நான்முகனும்சடைமுடியண்ணலும் *
செம்மையால்அவன்பாதபங்கயம் சிந்தித்தேத்தித்திரிவரே. (௪)

திரியும்காற்றோடுஅகல்விசும்பு திணிந்தமண்கிடந்தகடல் *
எரியும்தீயோடுஇருசுடர்தெய்வம் மற்றும்மற்றும்முற்றுமாய் *
கரியமேனியன்செய்யதாமரைக்கண்ணன் கண்ணன்விண்ணோரிறை *
சுரியும்பல்கருங்குஞ்சி எங்கள்சுடர்முடியண்ணல்தோற்றமே. (௫)

தோற்றக்கேடவையில்லவனுடையான் அவன்ஒருமூர்த்தியாய் *
சீற்றத்தோடருள்பெற்றவனடிக்கீழ்ப் புகநின்றசெங்கண்மால் *
நாற்றத்தோற்றச்சுவையொலி உறலாகிநின்ற * எம்வானவ
ரேற்றையேயன்றி மற்றொருவரையானிலேன்எழுமைக்குமே. (௬)

எழுமைக்கும்எனதாவிக்கு இன்னமுதத்தினை, எனதாருயிர் *
கெழுமியகதிர்ச்சோதியை மணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை *
விழுமியஅமரர்முனிவர்விழுங்கும் கன்னற்கனியினை *
தொழுமின் தூயமனத்தராய் இறையும்நில்லாதுயரங்களே. (௭)

துயரமேதருதுன்பவின்பவினைகளாய் அவையல்லனாய் *
உயரநின்றதோர்சோதியாய் உலகேழும்உண்டுமிழ்ந்தான்தன்னை *
அயரவாங்குநமன்தமர்க்கு அருநஞ்சினைஅச்சுதன்தன்னை *
தயரதற்குமகன்தன்னையன்றி மற்றிலேன்தஞ்சமாகவே. (௮)

தஞ்சமாகியதந்தைதாயொடு தானுமாய்அவையல்லனாய் *
எஞ்சலில்அமரர்குலமுதல் மூவர்தம்முள்ளுமாதியை *
அஞ்சிநீருலகத்துள்ளீர்கள்! அவனிவனென்றுகூழேன்மின் *
நெஞ்சினால்நினைப்பான்யவன் அவனாகும்நீள்கடல்வண்ணனே. (௯)

கடல்வண்ணன்கண்ணன் விண்ணவர்கருமாணிக்கம்எனதாருயிர் *
படவரவினணைக்கிடந்த பரஞ்சுடர், பண்டுநூற்றுவர் *
அடவரும்படைமங்க ஐவர்கட்காகிவெஞ்சமத்து * அன்றுதேர்
கடவியபெருமான் கனைகழல்காண்பதுஎன்றுகொல்கண்களே? (௧௦)

கண்கள்காண்டற்கரியனாய்க் கருத்துக்குநன்றுமெளியனாய் *
மண்கொள்ஞாலத்துஉயிர்க்கெல்லாம் அருள்செய்யும்வானவரீசனை *
பண்கொள்சோலைவழுதிநாடன் குருகைக்கோன்சடகோபன்சொல் *
பண்கொளாயிரத்துஇப்பத்தால் பத்தராகக்கூடும்†பயிலுமினே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

செய்யபரத்துவமாய்ச் சீரார்வியூகமாய் *
துய்யவிபவமாய்த் தோன்றிவற்றுள் *— எய்துமவர்க்கு
இந்நிலத்தில் அர்ச்சாவதாரம்எளிதென்றான் *
பன்னுதமிழ்மாறன் பயின்று. (உ௬)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

௭ - ஆந் திருவாய்மொழி—பயிலும்.

[பாகவதர்களிடத்தில் ஆளானார்க்குத் தாம் சேஷமாயிருத்தலை அருளிச்செய்தல்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண் - நாட்டம், தாளம் - ஏழொத்து. ஸஹாநாராகம் - அடதாளம்.

பயிலும்சுடரொளிமூர்த்தியைப் பங்கயக்கண்ணனை *
பயிலஇனிய நம்பாற்கடல்சேர்ந்தபரமனை *
பயிலும்திருவுடையார் யவரேலும்அவர்கண்டீர் *
பயிலும்பிறப்பிடைதோறு எம்மையாளும்பரமரே. (க)

ஆளும்பரமனைக்கண்ணனை ஆழிப்பிரான்தன்னை *
தோளும்ஓர்நான்குடைத் தூமணிவண்ணன்எம்மான்தன்னை *
தாளும்தடக்கையும்கூப்பிப் பணியுமவர்கண்டீர் *
நாளும்பிறப்பிடைதோறு எம்மையாளுடைநாதரே. (உ)

நாதனைஞாலமும்வானமும்ஏத்தும் நறுந்துழாய்ப்
போதனை * பொன்னெடுஞ்சக்கரத்து எந்தைபிரான்தன்னை *
பாதம்பணியவல்லாரைப் பணியுமவர்கண்டீர் *
ஓதும்பிறப்பிடைதோறு எம்மையாளுடையார்களே. (௩)

உடையார்ந்தவாடையன் கண்டிகையன்உடைநாணினன் *
புடையார்பொன்னூலினன் பொன்முடியன், மற்றும்பல்கலன் *
நடையாவுடைத்திருநாரணன் தொண்டர்தொண்டர்கண்டீர் *
இடையார்பிறப்பிடைதோறு எமக்குஎம்பெருமக்களே. (௪)

---

† 'பயின்மினே' என்பதும் பாடம்.

பெருமக்க ளுள்ளவர்தம்பெருமானை * அமரர்கட்கு
அருமையொழிய அன்று ஆரமுதூட்டியஅப்பனை *
பெருமைபிதற்றவல்லாரைப் பிதற்றுமவர்கண்டீர் *
வருமையும்இம்மையும் நம்மையளிக்கும்பிராக்களே. (ரு)

அளிக்கும்பரமனைக்கண்ணனை ஆழிப்பிரான்தன்னை *
துளிக்கும்நறுங்கண்ணித் தூமணிவண்ணன்எம்மான்தன்னை *
ஒளிக்கொண்டசோதியை உள்ளத்துக்கொள்ளுமவர்கண்டீர் *
சலிப்பின்றியாண்டுஎம்மைச் சன்மசன்மாந்தரம்காப்பரே. (சு)

சன்மசன்மாந்தரம்காத்து அடியார்களைக்கொண்டுபோய் *
தன்மைபெறுத்தித் தன்தாளிணைக்கீழ்க்கொள்ளும்அப்பனை *
தொன்மைபிதற்றவல்லாரைப் பிதற்றுமவர்கண்டீர் *
நன்மைபெறுத்துஎம்மை நாளுய்யக்கொள்கின்றநம்பரே. (எ)

நம்பனைஞாலம்படைத்தவனைத் திருமார்பனை *
உம்பருலகினிலியார்க்கும் உணர்வரியான்தன்னை *
கும்பிநரகர்களேத்துவரேலும் அவர்கண்டீர் *
எம்பல்பிறப்பிடைதோறு எம்தொழுகுலம்தாங்களே. (அ)

குலம்தாங்குசாதிகள் நாலிலும்கீழிழிந்து * எத்தனை
நலந்தானிலாத சண்டாளசண்டாளர்களாகிலும் *
வலந்தாங்குசக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற்காளென்றுஉள்
கலந்தார் * அடியார்தம்அடியார் எம்மடிகளே. (கூ)

அடியார்ந்தவையமுண்டு ஆலிலையன்னவசஞ்செய்யும் *
படியாதுமில்குழவிப்படி எந்தைபிரான்தனக்கு *
அடியாரடியார்தம்மடியாரடியார் தமக்
கடியாரடியார்தம் * அடியாரடியோங்களே. (க0)

அடியோங்குநூற்றுவர்வீய அன்றுஐவர்க்குஅருள்செய்த
நெடியோனை * தென்குருகூர்ச்சடகோபன் குற்றேவல்கள் *
அடியார்ந்தஆயிரத்துள் இவைபத்துஅவன்தொண்டர்மேல்
முடிவு * ஆரக்கற்கிற்கில் சன்மம்செய்யாமைமுடியுமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பயிலும்திருமால்பதந்தன்னில் * நெஞ்சம்
தயலுண்டுநிற்கும் ததியர்க்கு *—இயல்வுடனே
ஆளானார்க்குஆளாகும் மாறனடியதனில் *
ஆளாகார்சன்மம்முடியா. (உஎ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருவாய்மொழி—முடியானே.

[கரணங்களும் தாமும் பெருவிடாய்ப்பட்டுப் பேசுதல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - இந்தளம், தாளம் - ஏழொத்து. ஆநந்தபைரவிராகம் - ஆதிதாளம்.

முடியானே ! மூவுலகும்தொழுதேத்தும் சீ
ரடியானே ! * ஆழ்கடலைக்கடைந்தாய் ! புள்ளூர்
கொடியானே ! * கொண்டல்வண்ணா ! அண்டத்துஉம்பரில்
நெடியானே ! * என்றுகிடக்கும் என்நெஞ்சமே. (க)

நெஞ்சமேநீள்நகராக இருந்தஎன்
தஞ்சனே ! * † தண்ணிலங்கைக்கு இறையைச்செற்ற
நஞ்சனே ! * ஞாலம்கொள்வான் குறளாகிய
வஞ்சனே ! * என்னும் எப்போதும்என்வாசகமே. (உ)

வாசகமேயேத்தஅருள்செய்யும் வானவர்தம்
நாயகனே ! * நாளிளந்திங்களைக் கோள்விடுத்து *
வேயகம்பால்வெண்ணெய்தொடுவுண்ட ஆனாயர்
தாயவனே ! * என்றுதடவும் என்கைகளே. (ங)

கைகளாலாரத் தொழுதுதொழுதுஉன்னை *
வைகலும்மாத்திரைப்போதும் ஓர்வீடின்றி *
பைகொள்பாம்பேறி உறைபரனே ! * உன்னை
மெய்கொள்ளக்காண விரும்பும்என்கண்களே. (ச)

கண்களால்காண வருங்கொல் ? என்று ஆசையால் *
மண்கொண்டவாமனன் ஏறமகிழ்ந்துசெல் *
பண்கொண்டபுள்ளின் சிறகொலிபாவித்து *
திண்கொள்ளஓர்க்கும் கிடந்துஎன்செவிகளே. (ரு)

செவிகளாலார நின்கீர்த்திக்கனியென்னும்
கவிகளே * காலப்பண்தேன் உறைப்பத்துற்று *
புவியின்மேல் பொன்நெடுஞ்சக்கரத்துஉன்னையே *
அவிவின்றி ஆதரிக்கும்எனதாவியே. (சு)

ஆவியே ! ஆரமுதே ! என்னையாளுடை *
தூவியம்புள்ளுடையாய் ! சுடர்நேமியாய் ! *
பாவியேன்நெஞ்சம் புலம்பப்பலகாலும் *
கூவியும்காணப்பெறேன் உனகோலமே. (எ)

---

† 'தென்னிலங்கை' என்றும் பாடம்.

கோலமே! தாமரைக்கண்ணதோர் அஞ்சன
நீலமே! * நின்றெனதாவியை ஈர்கின்ற
சீலமே! * சென்றுசெல்லாதன முன்னிலாம்
காலமே! * உன்னையெந்நாள் கண்டுகொள்வனே? (௮)

கொள்வன்நான்மாவலி! மூவடிதாவென்ற
கள்வனே! * கஞ்சனைவஞ்சித்து வாணனை
உள்வன்மைதீர * ஓராயிரம்தோள்துணித்த
புள்வல்லாய்! * உன்னையெஞ்ஞான்று பொருந்துவனே? (௯)

பொருந்தியமாமருதினிடைபோய எம்
பெருந்தகாய்! * உன்கழல்காணிய பேதுற்று *
வருந்திநான் வாசகமாலைகொண்டு * உன்னையே
இருந்திருந்து எத்தனைகாலம்புலம்புவனே? (௧0)

꙰ புலம்புசீர்ப் பூமியளந்தபெருமானை *
நலம்கொள்சீர் நன்குருகூர்ச்சடகோபன் * சொல்
வலம்கொண்ட ஆயிரத்துள் இவையும்ஓர்பத்து *
இலங்குவான் யாவரும்ஏறுவர்சொன்னலே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முடியாதஆசைமிக முற்றுகரணங்கள் *
அடியார்தம்மைவிட்டு அவன்பால்—படியா * ஒன்
றொன்றின்செயல்விரும்ப உள்ளமெல்லாம்தாம்விரும்ப *
துன்னியதே மாறன்தன்சொல். (௨௮)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

௯ - ஆந் திருவாய்மொழி—சொன்னல்.

[நரகவநம் செய்யாது எம்பெருமானை ஸ்துதிக்கும்படி உபதேசஞ் செய்தல்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண் - முதிர்ந்தகுறிஞ்சி, தாளம் - ஏழொத்து. ஸஹாநா ராகம் - ஆதிதாளம்.

꙰ சொன்னல்விரோதமிது ஆகிலும்சொல்லுவன்கேண்மினோ *
என்னாவிலின்கவி யானொருவர்க்கும்கொடுக்கிலேன் *
தென்னாதெனாவென்று வண்டுமுரல்திருவேங்கடத்து *
என்னானைஎன்னப்பன் எம்பெருமான்உளனாகவே. (௧)

உளனாகவேஎண்ணித் தன்னைஒன்றாகத்தன்செல்வத்தை *
வளனாமதிக்கும் இம்மானிடத்தைக்கவிபாடிஎன் ? *
குளனார்கழனிசூழ் கண்ணன்குறுங்குடிமெய்ம்மையே *
உளனாயஎந்தையை எந்தைபெம்மானைஒழியவே. (௨)

ஒழிவொன்றில்லாத பல்லூழிதோறூழிநிலாவ * போம்
வழியைத்தரும் நங்கள்வானவர்ஈசனைநிற்கப்போய் *
கழியமிகநல்லவான்கவிகொண்டு புலவீர்காள் ! *
இழியக்கருதி ஓர்மானிடம்பாடல்என்னாவதே ? (௩)

என்னாவது ? எத்தனைநாளைக்குப்போதும் ? புலவீர்காள் ! *
மன்னுமனிசரைப் பாடிப்படைக்கும்பெரும்பொருள் *
மின்னார்மணிமுடி விண்ணவர்தாதையைப்பாடினால் *
தன்னாகவேகொண்டு சன்மஞ்செய்யாமையும்கொள்ளுமே. (௪)

கொள்ளும்பயனில்லைக் குப்பைகிளர்த்தன்னசெல்வத்தை *
வள்ளல்புகழ்ந்து நும்வாய்மையிழக்கும்புலவீர்காள்! *
கொள்ளக்குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாம்தரும்கோதில் * என்
வள்ளல்மணிவண்ணன் தன்னைக் கவிசொல்லவம்மினோ. (௫)

வம்மின்புலவீர்! நும்மெய்வருத்திக்கைசெய்துஉய்ம்மினோ *
இம்மன்னுலகில்செல்வர் இப்போதில்லைநோக்கினோம் *
நும்இன்கவிகொண்டு நும்நும்இட்டாதெய்வமேத்தினால் *
செம்மின்சுடர்முடி என்திருமாலுக்குச்சேருமே. (௬)

சேரும்கொடைபுகழ் எல்லையிலானை * ஓராயிரம்
பேருமுடையபிரானையல்லால் மற்றுயான்கிலேன் *
மாரியனையகை மால்வரையொக்கும்திண்தோளென்று *
பாரிலோர்பற்றையைப் பச்சைப்பசும்பொய்கள்பேசவே. (௭)

வேயின்மலிபுரைதோளி பின்னைக்குமணாளனை *
ஆயபெரும்புகழ் எல்லையிலாதனபாடிப்போய் *
காயம்கழித்து அவன்தாளிணைக்கீழ்ப்புகும்காதலன் *
மாயமனிசரை என்சொல்லவல்லேன்என்வாய்கொண்டே ? (௮)

வாய்கொண்டுமானிடம்பாடவந்த கவியேனல்லேன் *
ஆய்கொண்டசீர்வள்ளல் ஆழிப்பிரான்எனக்கேஉளன் *
சாய்கொண்டஇம்மையும்சாதித்து வானவர்நாட்டையும் *
நீகண்டுகொள்ளென்று வீடும்தரும்நின்றுநின்றே. (௯)

நின்றுநின்றுபலநாளுய்க்கும் இவ்வுடல்நீங்கிப்போய் *
சென்றுசென்றாகிலும்கண்டு சன்மம்கழிப்பானெண்ணி *
ஒன்றியொன்றிஉலகம்படைத்தான் கவியாயினேற்கு *
என்றுமென்றும்இனி மற்றொருவர்கவியேற்குமே ? (௧௦)

ஏற்கும்பெரும்புகழ் வானவர்ஈசன்கண்ணன்தனக்கு *
ஏற்கும்பெரும்புகழ் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
ஏற்கும்பெரும்புகழ் ஆயிரத்துள்இவையும்ஓர்பத்து *
ஏற்கும்பெரும்புகழ் சொல்லவல்லார்க்குஇல்லைசன்மமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சொன்னுவில்வாழ்புலவீர்! சோறுகூறைக்காக *
மன்னுதமானிடரை வாழ்த்துதலால்—என்னுகும்? *
என்னுடனேமாதவனை ஏத்துமெனும்குருகூர் *
மன்னருளால் மாறும்சன்மம். (உகூ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கo - ஆந் திருவாய்மொழி—சன்மம்பலபல.

[எம்பெருமானது அவதாரகுணசேஷ்டிதங்களை அநுபவிக்கையாலே தமக்கு ஒரு குறையுமின்றி ஸர்வாபீஷ்டங்களும் உண்டானமையை அருளிச்செய்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - நாட்டம், தாளம் - ஏழொத்து. அடாணுராகம் - திரிபுடைதாளம்.

சன்மம்பலபலசெய்துவெளிப்பட்டுச் சங்கொடுசக்கரம்வில் *
ஒண்மையுடையஉலக்கைஒள்வாள் தண்டுகொண்டுபுள்ளூர்ந்து * உலகில்
வன்மையுடையஅரக்கர்அசுரரை மாளப்படைபொருத *
நன்மையுடையவன்சீர்பரவப்பெற்ற நான்ஓர்குறைவிலனே. (க)

குறைவில்தடங்கடல்கோளரவேறித் தன்கோலச்செந்தாமரைக்கண் *
உறைபவன்போலஓர்யோகுபுணர்ந்த ஒளிமணிவண்ணன்கண்ணன் *
கறையணிமூக்குடைப்புள்ளைக்கடாவி அசுரரைக்காய்ந்தஅம்மான் *
நிறைபுகழேத்தியும்பாடியும்ஆடியும் யான்ஒருமுட்டிலனே. (உ)

முட்டில்பல்போகத்தொருதனிநாயகன் மூவுலகுக்குரிய *
கட்டியைத்தேனையமுதை நன்பாலைக்கனியைக்கரும்புதன்னை *
மட்டவிழ்தண்ணந்துழாய்முடியானைவணங்கி அவன்திறத்துப்
பட்டபின்னை * இறையாகிலும் யான்என்மனத்துப்பரிவிலனே. (ந)

பரிவின்றிவாணனைக்காத்துமென்று அன்றுபடையொடும்வந்தெதிர்ந்த
திரிபுரம்செற்றவனும்மகனும் பின்னும்அங்கியும்போர்தொலைய *
பொருசிறைப்புள்ளைக்கடாவிய மாயனை ஆயனைப்பொற்சக்கரத்து
அரியினை * அச்சுதனைப்பற்றி யான்இறையேனும்இடரிலனே. (ச)

இடரின்றியே ஒருநாளொருபோழ்தில் எல்லாவுலகும்கழிய *
படர்புகழ்ப்பார்த்தனும்வைதிகனும் உடனேறத்திண்தேர்கடவி *
சுடரொளியாய்நின்றதன்னுடைச்சோதியில் வைதிகன்பிள்ளைகளை *
உடலொடும்கொண்டுகொடுத்தவனைப்பற்றி ஒன்றும்துயரிலனே. (ரு)

துயரில்சுடரொளிதன்னுடைச்சோதி நின்றவண்ணம்நிற்கவே *
துயரில்மலியும்மனிசர்பிறவியில் தோன்றிக்கண்காணவந்து *
துயரங்கள்செய்துதன்தெய்வநிலையுலகில் புகவுய்க்கும்அம்மான் *
துயரமில்சீர்க்கண்ணன்மாயன்புகழ்துற்ற யானோர்துன்பமிலனே. (சு)

துன்பமும்இன்பமுமாகிய செய்வினையாய்உலகங்களுமாய் *
இன்பமில்வெந்நரகாகி இனியநல்வான்சுவர்க்கங்களுமாய் *
மன்பல்லுயிர்களுமாகிப் பலபலமாயமயக்குக்களால் *
இன்புறும்இவ்விளையாட்டுடையானைப்பெற்று ஏதும்அல்லலிலனே. (எ)

அல்லலில்இன்பமளவிறந்தெங்கும் அழகமர்சூழொளியன் *
அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குக்கள் ஆகியும்நிற்கும்அம்மான் *
எல்லையில்ஞானத்தன்ஞானமஃதேகொண்டு எல்லாக்கருமங்களும்செய் *
எல்லையில்மாயனைக்கண்ணனைத்தாள்பற்றி யானோர்துக்கமிலனே. (அ)

துக்கமில்ஞானச்சுடரொளிமூர்த்தி துழாயலங்கல்பெருமான் *
மிக்கபல்மாயங்களால்விகிர்தம்செய்து வேண்டுமுருவுகொண்டு *
நக்கபிரானோடுஅயன்முதலாக எல்லாரும்எவையும் * தன்னுள்
ஒக்கவொடுங்கவிழுங்கவல்லானைப்பெற்று ஒன்றும்தளர்விலனே. (௯)

தளர்வின்றியேஎன்றும்எங்கும்பரந்த தனிமுதல்ஞானமொன்றாய் *
அளவுடைஐம்புலன்கள்அறியாவகையால் அருவாகிநிற்கும் *
வளரொளியீசனைமூர்த்தியைப் பூதங்களைந்தைஇருசுடரை *
கிளரொளிமாயனைக்கண்ணனைத்தாள்பற்றி யான்என்றும்கேடிலனே. ()

கேடில்விழுப்புகழ்க்கேசவனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
பாடலோராயிரத்துள் † இவையுமொருபத்தும்பயிற்றவல்லார்கட்கு *
நாடும்நகரமும்நன்குடன்காண நலனிடையூர்திபண்ணி * [அவன்
வீடும்பெறுத்தித்தன்மூவுலகுக்கும்தரும் ஒருநாயகமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சன்மம்பலசெய்து தான்இவ்வுலகளிக்கும் *
நன்மையுடைய மால்குணத்தை நாள்தோறும் *— இம்மையிலே
ஏத்துமின்பம்பெற்றேனெனும்மாறனை உலகீர் ! *
நாத்தழும்ப ஏத்தும்ஒருநாள். (௯௦)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† 'இவையொருபத்தும்' என்றும் பாடம்.

நான்காம்பத்து.

பகவத்கைங்கர்யத்துக்கு விரோதி - ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களென்னுதல்.

க - ஆந் திருவாய்மொழி—ஒருநாயகம்.

[ஐஶ்வர்யத்தின் நிலையில்லாமையையும், ஆத்மாநுபவத்தின் தண்மையையும், பகவதநுபவமே பரமபுருஷார்த்த மென்பதையும் பரோபதேசஞ்செய்தல்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண் - நாட்டம், தாளம் - ஏழொத்து. சுருட்டிராகம் - திரிபுடைதாளம்.

ஒருநாயகமாய் ஓடவுலகுடனாண்டவர் *
கருநாய்கவர்ந்தகாலர் சிதைகியபானையர் *
பெருநாடுகாண இம்மையிலேபிச்சைதாம்கொள்வர் *
திருநாரணன்தாள் காலம்பெறச்சிந்தித்துய்ம்மினோ. (க)

உய்ம்மின்திறைகொணர்ந்து என்றுஉலகாண்டவர் * இம்மையே
தம்மின்சுவைமடவாரைப் பிறர்கொள்ளத்தாம்விட்டு *
வெம்மினொளிவெயில் கானகம்போய்க்குமைதின்பர்கள் *
செம்மின்முடித்திருமாலை விரைந்தடிசேர்மினோ. (உ)

அடிசேர்முடியினராகி அரசர்கள்தாம்தொழ *
இடிசேர்முரசங்கள் முற்றத்தியம்பஇருந்தவர் *
பொடிசேர்துகளாய்ப்போவர்கள் ஆதலில்நொக்கென *
கடிசேர்துழாய்முடிக் கண்ணன்கழல்கள்நினைமினோ. (ங)

நினைப்பான்புகில் கடலெக்கலின்நுண்மணலின்பலர் *
எனைத்தோருகங்களும் இவ்வுலகாண்டுகழிந்தவர் *
மனைப்பால்மருங்கற மாய்தலல்லால்மற்றுக்கண்டிலம் *
பனைத்தாள்மதகளிறட்டவன் பாதம்பணிமினோ. (ச)

பணிமின்திருவருளென்னும் அஞ்சீதப்பைம்பூம்பள்ளி *
அணிமென்குழலார் இன்பக்கலவியமுதுண்டார் *
துணிமுன்புநாலப் பல்லேழையர்தாம்இழிப்பச்செல்வர் *
மணிமின்னுமேனி நம்மாயவன்பேர்சொல்லிவாழ்மினோ. (ரு)

வாழ்ந்தார்கள்வாழ்ந்தது மாமழைமொக்குளின்மாய்ந்துமாய்ந்து *
ஆழ்ந்தாரென்றல்லால் அன்றுமுதலின்றறுதியா *
வாழ்ந்தார்கள்வாழ்ந்தேநிற்பர் என்பதில்லை, நிற்குறில் *
ஆழ்ந்தார்கடற்பள்ளி அண்ணலடியவராமினோ. (சு)

ஆமின்சுவையவை ஆறோடடிசிலுண்டார்ந்தபின் *
தூமென்மொழிமடவாரிரக்கப் பின்னும்துற்றுவார் *
ஈமினெமக்கொருதுற்றென்று இடறுவராதலின் *
கோமின்துழாய்முடி ஆதியஞ்சோதிகுணங்களே. (எ)

குணங்கொள்நிறைபுகழ்மன்னர் கொடைக்கடன்பூண்டிருந்து *
இணங்கியுலகுடனாக்கிலும் ஆங்கவனையில்லார் *
மணங்கொண்டபோகத்துமன்னியும் மீள்வர்கள்மீள்வில்லை *
பணங்கொளரவணையான் திருநாமம்படிமினோ. (அ)

படிமன்னுபல்கலன் பற்றோடறுத்துஐம்புலன்வென்று *
செடிமன்னுகாயம்செற்றார்களும் ஆங்கவனையில்லார் *
குடிமன்னுமின்சுவர்க்கமெய்தியும் மீள்வர்கள்மீள்வில்லை *
கொடிமன்னுபுள்ளுடை அண்ணல்கழல்கள்குறுகுமினோ. (கூ)

குறுகமிகவுணர்வத்தொடுநோக்கி எல்லாம்விட்ட *
இறுகலிறப்பென்னும்ஞானிக்கும் அப்பயனில்லையேல் *
சிறுகநினைவதோர்பாசமுண்டாம் பின்னும்வீடில்லை *
மறுகலிலீசனைப்பற்றி விடாவிடில்வீடஃதே. (க0)

அஃதேஉய்யப்புகுமாறென்று கண்ணன்கழல்கள்மேல் *
†கொய்பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல் *
செய்கோலத்தாயிரம் சீர்த்தொடைப்பாடலிவைபத்தும் *
அஃகாமல்கற்பவர் ஆழ்துயர்போய்உய்யற்பாலரே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒருநாயகமாய் உலகுக்கு * வானோர்
இருநாட்டி லேறியுய்க்கும் இன்பம்—திரமாகா *
மன்னுயிர்ப்போகம்தீது மாலடிமையேஇனிதாம் *
பன்னியிவை மாறனுரைப்பால். (௩க)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† 'கொய்பூம்பொழில்குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்கள்' என்பதும்பாடம்.

உ - ஆந் திருவாய்மொழி—பாலனாய்.

[எம்பெருமானது காலதேசங்களாற் கைகழிந்தநிலைகளைப் பெற விரைகின்ற தலைமகளின் தன்மை கண்டு தாய் இரங்கிக்கூறும் பாசுரம்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - நட்டபாஷை, தாளம் - ஒன்பதொத்து. ஸ்ரீராகம் - ஆதிதாளம்.

பாலனாய் ஏழுலகுண்டுபரிவின்றி *
ஆலிலைஅன்னவசஞ்செய்யும் அண்ணலார் *
தாளிணைமேலணி தண்ணந்துழாயென்றே
மாலுமால் * வல்வினையேன் மடவல்லியே. (க)

வல்லிசேர்நுண்ணிடை ஆய்ச்சியர்தம்மொடும் *
கொல்லைமைசெய்து குரவைபிணைந்தவர் *
நல்லடிமேலணி நாறுதுழாயென்றே
சொல்லுமால் * சூழ்வினையாட்டியேன் பாவையே. (உ)

பாவியல்வேத நன்மாலைபலகொண்டு *
தேவர்கள்மாமுனிவர் இறைஞ்சநின்ற *
சேவடிமேலணி செம்பொன்துழாயென்றே
கூவுமால் * கோள்வினையாட்டியேன் கோதையே. (ங)

கோதிலவண்புகழ் கொண்டுசமயிகள் *
பேதங்கள்சொல்லிப் பிதற்றும்பிரான்பரன் *
பாதங்கள்மேலணி பைம்பொன்துழாயென்றே
ஓதுமால் * ஊழ்வினையேன் தடந்தோளியே. (ச)

தோளிசேர்பின்னைபொருட்டு எருதேழ்தழீஇக்
கோளியார் * கோவலனார் குடக்கூத்தனார் *
தாளிணைமேலணி தண்ணந்துழாயென்றே
நாளுநாள் * நைகின்றதால் என்தன்மாதரே. (ரு)

மாதர்மாமண்மடந்தைபொருட்டு ஏனமாய் *
ஆதியங்காலத்து அகலிடம்கீண்டவர் *
பாதங்கள்மேலணி பைம்பொன்துழாயென்றே
ஓதும்மால் * எய்தினள் என்தன்மடந்தையே. (சு)

மடந்தையை வண்கமலத்திருமாதினை *
தடங்கொள்தார்மார்பினில்வைத்தவர் தாளின்மேல் *
வடம்கொள்பூந்தண்ணந்துழாய்மலர்க்கே இவள்
மடங்குமால் * வாணுதலீர்! என்மடக்கொம்பே. (எ)

கொம்புபோல்சீதைபொருட்டு இலங்கைநகர் *
அம்பெரியுய்த்தவர் தாளிணைமேலணி *
வம்பவிழ்தண்ணந்துழாய்மலர்க்கே இவள்
நம்புமால் * நான்இதற்குஎன்செய்கேன்? நங்கைமீர்! (அ)

நங்கைமீர்! நீரும் ஓர்பெண்பெற்றுநல்கினீர் *
எங்ஙனேசொல்லுகேன்? யான்பெற்றஏழையை *
சங்கென்னும்சக்கரமென்னும் துழாயென்னும் *
இங்ஙனேசொல்லும் இராப்பகல்என்செய்கேன்? (௯)

என்செய்கேன்? என்னுடைப்பேதை என்கோமளம் *
என்சொல்லும் என்வசமுமல்லள்நங்கைமீர்! *
மின்செய்பூண்மார்பினன் கண்ணன்கழல்துழாய் *
பொன்செய்பூண்மென்முலைக்கென்று மெலியுமே. (௧0)

மெலியும்நோய்தீர்க்கும் நங்கண்ணன்கழல்கள்மேல் *
மலிபுகழ் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
ஒலிபுகழாயிரத்து இப்பத்தும்வல்லவர் *
மலிபுகழ்வானவர்க்காவர் நற்கோவையே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பாலரைப்போல்சீழ்கிப் பரனளவில்வேட்கையால் *
காலத்தால்தேசத்தால் கைகழிந்த *—சால
அரிதானபோகத்தில் ஆசையுற்றுநைந்தான் *
குருகூரில்வந்துதித்தகோ. (௩௨)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

௩-ஆந் திருவாய்மொழி—கோவைவாயாள்.

[அர்த்தித்தபடியே எம்பெருமான் தன்னைக்காட்ட, ஆழ்வார் அவனது ப்ரணயித்வகுணத்தில் ஈடுபட்டு அருளிச்செய்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பண் - தக்கேசி, தாளம் - ஏழொத்து. ஆரபிராகம்-ஆதிதாளம்.

கோவைவாயாள்பொருட்டு ஏற்றினெருத்தமிறுத்தாய்! * மதிளிலங்கைக்
கோவைவீயச்சிலைகுனித்தாய்! குலநல்யானைமருப்பொசித்தாய்! *
பூவைவீயாநீர்தூவிப் போதால்வணங்கேனேலும் * நின்
பூவைவீயாம்மேனிக்குப் பூசும்சாந்துஎன்நெஞ்சமே. (௧)

பூசுஞ்சாந்தென்னெஞ்சமே புனையுங்கண்ணியெனதுடைய *
வாசகஞ்செய்மாலையே வான்பட்டாடையுமஃதே *
தேசமானஅணிகலனும் என்கைகூப்புச்செய்கையே *
ஈசன்ஞாலமுண்டுமிழ்ந்த எந்தையேகமூர்த்திக்கே. (௨)

ஏகமூர்த்தியிருமூர்த்தி மூன்றுமூர்த்திபலமூர்த்தி
யாகி * ஐந்துபூதமாய் இரண்டுசுடராய் அருவாகி *
நாகமேறிநடுக்கடலுள் துயின்ற நாராயணனே ! * உன்
ஆகமுற்றுமகத்தடக்கி ஆவியல்லல்மாய்த்ததே. (௩)

மாய்த்தலெண்ணிவாய்முலைதந்த மாயப்பேயுயிர்
மாய்த்த * ஆயமாயனே ! வாமனனே ! மாதவா ! *
பூத்தண்மாலைகொண்டு உன்னைப்போதால்வணங்கேனேலும் * நின்
பூத்தண்மாலைநெடுமுடிக்குப் புனையுங்கண்ணியெனதுயிரே. (௪)

கண்ணியெனதுயிர் காதல்கனகச்சோதிமுடிமுதலா *
எண்ணில்பல்கலன்களும் ஏலுமாடையுமஃதே *
நண்ணிமூவுலகும் நவிற்றுங்கீர்த்தியுமஃதே *
கண்ணனெம்பிரானெம்மான் காலசக்கரத்தானுக்கே. (௫)

காலசக்கரத்தொடு வெண்சங்கம்கையேந்தினாய் ! *
ஞாலமுற்றும்உண்டுமிழ்ந்த நாராயணனே ! என்றென்று *
ஓலமிட்டுநானழைத்தால் ஒன்றும்வாராயாகிலும் *
கோலமாம்என்சென்னிக்கு உன்கமலமன்னகுரைகழலே. (௬)

குரைகழல்கள்நீட்டி மண்கொண்டகோலவாமனா ! *
குரைகழல்கைகூப்புவார்கள் கூடநின்றமாயனே ! *
விரைகொள்பூவும்நீரும்கொண்டு ஏத்தமாட்டேனேலும் * உன்
உரைகொள்சோதித்திருவுருவம் என்னதாவிமேலதே. (௭)

என்னதாவிமேலையாய் ஏர்கொளேழுலகமும் *
துன்னிமுற்றுமாகிநின்ற சோதிஞானமூர்த்தியாய் *
உன்னதென்னதாவியும் என்னதுன்னதாவியும் *
இன்னவண்ணமேநின்றாய் என்றுரைக்கவல்லேனே ? (௮)

உரைக்கவல்லேனல்லேன் உன்னுலப்பில்கீர்த்திவெள்ளத்தின் *
† கரைக்கணென்றுசெல்வன்நான் ? காதல்மையலேறினேன் *
புரைப்பிலாதபரம்பரனே ! பொய்யிலாதபரஞ்சுடரே ! *
இரைத்துநல்லமேன்மக்களேத்த யானுமேத்தினேன். (௯)

---

† 'கரைக்கணின்றுசெல்ல' எனவும் பாடம்.

யானுமேத்தி ஏழுலகும்முற்றுமேத்தி * பின்னையும்
தானுமேத்திலும் தன்னையேத்தவேத்தஎங்கெய்தும்? *
தேனும்பாலும்கன்னலும் அமுதுமாகித்தித்திப்ப *
யானும்எம்பிரானையேஏத்தினேன் யானுய்வானே. (௧0)

உய்வுபாயம்மற்றின்மைதேறிக் கண்ணனொண்கழல்கள்மேல் *
செய்யதாமரைப்பழனத் தென்னன்குருகூர்ச்சடகோபன் *
பொய்யில்பாடலாயிரத்துள் இவையும்பத்தும்வல்லார்கள் *
வையம்மன்னிவீற்றிருந்து விண்ணும்ஆள்வர் † மண்ணூடே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கோவானஈசன் குறையெல்லாம்தீரவே *
ஓவாதகாலத்துஉவாதிதனை *—மேவிக்
கழித்தடையக்காட்டிக் கலந்தகுணமாறன் *
வழுத்துதலால் வாழ்ந்ததுஇந்தமண். (௩௩)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

௪-ஆந் திருவாய்மொழி—மண்ணை.

[பிரிவாற்றாத நிலையில் போலிகண்டு வருந்தும் தலைவியின் நிலையைத் தாய் உரைக்கும் பாசுரம்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - பஞ்சமம், தாளம் - இடையொத்து. பிலஹரிராகம் - அடதாளம்.

மண்ணையிருந்துதுழாவி வாமனன்மண்ணிதுவென்னும் *
விண்ணைத்தொழுது அவன்மேவு வைகுந்தமென்றுகைகாட்டும் *
கண்ணையுண்ணீர்மல்கநின்று கடல்வண்ணனென்னுமன்னே ! * என்
பெண்ணைப்பெருமயல்செய்தாற்கு என்செய்கேன் ? பெய்வளையீரே !

பெய்வளைக்கைகளைக்கூப்பிப் பிரான்கிடக்கும்கடலென்னும் *
செய்யதோர்ஞாயிற்றைக்காட்டிச் சிரீதரன்மூர்த்திஈதென்னும் *
நையும்கண்ணீர்மல்கநின்று நாரணனென்னும்அன்னே ! * என்
தெய்வவுருவிற்சிறுமான் செய்கின்றதொன்றறியேனே. (௨)

அறியும்செந்தீயைத்தழுவி அச்சுதனென்னும்மெய்வேவாள் *
எறியும்தண்காற்றைத்தழுவி என்னுடைக்கோவிந்தனென்னும் *
வெறிகொள்துழாய்மலர்நாறும் வினையுடையாட்டியேன்பெற்ற *
செறிவளைமுன்கைச்சிறுமான் செய்கின்றதென்கண்ணுக்கொன்றே.

---

† 'மண்ணோடே' என்றும் பாடம்.

ஒன்றியதிங்களைக்காட்டி ஒளிமணிவண்ணனே! என்னும் *
நின்றகுன்றத்தினைநோக்கி நெடுமாலே! வாவென்றுகூவும் *
நன்றுபெய்யும்மழைகாணில் நாரணன்வந்தானென்று ஆலும் *
என்றினமையல்கள்செய்தார் என்னுடைக்கோமளத்தையே. (௪)

கோமளவான்கன்றைப்புல்கிக் கோவிந்தன்மேய்த்தனவென்னும் *
போமிளநாகத்தின்பின்போய் அவன்கிடக்கையீதென்னும் *
ஆமளவொன்றுமறியேன் அருவினையாட்டியேன்பெற்ற *
கோமளவல்லியைமாயோன் மால்செய்துசெய்கின்றகூத்தே. (௫)

கூத்தர்குடமெடுத்தாடில் கோவிந்தனாமெனாவோடும் *
வாய்த்தகுழலோசைகேட்கில் மாயவனென்றுமையாக்கும் *
ஆய்ச்சியர்வெண்ணெய்கள்காணில் அவனுண்டவெண்ணெயீதென்
பேய்ச்சிமுலைசுவைத்தார்க்கு என்பெண்கொடியேறியபித்தே ! [னும்*

ஏறியபித்தினோடு எல்லாவுலகும்கண்ணன்படைப்பென்னும் *
நீறுசெவ்வேயிடக்காணில் நெடுமாலடியாரென்றோடும் *
நாறுதுழாய்மலர்காணில் நாரணன்கண்ணியீதென்னும் *
தேறியும்தேறாதும்மாயோன் திறத்தனளேஇத்திருவே. (௭)

திருவுடைமன்னரைக்காணில் திருமாலைக்கண்டேனேயென்னும் *
உருவுடைவண்ணங்கள்காணில் உலகளந்தானென்றுதுள்ளும் *
கருவுடைத்தேவில்களெல்லாம் கடல்வண்ணன்கோயிலேயென்னும் *
வெருவிலும்வீழ்விலும் † ஓவாக் கண்ணன்கழல்கள்விரும்புமே. (௮)

விரும்பிப்பகவரைக்காணில் வியலிடமுண்டானேயென்னும் *
கரும்பெருமேகங்கள்காணில் கண்ணனென்றேறப்பறக்கும் *
பெரும்புலவாநிரைகாணில் பிரானுளனென்றுபின்செல்லும் *
அரும்பெறல்பெண்ணினைமாயோன் அலற்றியயர்ப்பிக்கின்றானே. (௯)

அயர்க்கும்சுற்றும்பற்றி‡நோக்கும்அகலவேநீள்நோக்குக்கொள்ளும் *
வியர்க்கும்மழைக்கண்துளும்ப வெவ்வுயிர்கொள்ளும்மெய்சோரும் *
பெயர்த்தும்கண்ணா!என்றுபேசும் பெருமானே ! வாவென்றுகூவும் *
மயல்பெருங்காதலென்பேதைக்கு என்செய்கேன்? வல்வினையேனே.

வல்வினைதீர்க்கும்கண்ணனை வண்குருகூர்ச்சடகோபன் *
சொல்வினையால்சொன்னபாடல் ஆயிரத்துள்இவைபத்தும் *
நல்வினையென்றுகற்பார்கள் நலனிடைவைகுந்தம்நண்ணி *
தொல்வினைதீரஎல்லாரும் தொழுதெழவீற்றிருப்பாரே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

† 'ஓவாள்' என்பது உரையின் பாடம். ‡ 'நோக்கி' என்பது ஆறாயிரப்படி

மண்ணுலகில்முன்கலந்து மால்பிரிகையால் * மாறன்
பெண்ணிலைமையாய்க் காதல்பித்தேறி *—எண்ணிடில்முன்
போலிமுதலானபொருளை அவனைய்நினைந்து *
மேல்விழுந்தான் மையல்தனின்வீறு. (நச)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ரு-ஆந் திருவாய்மொழி—வீற்றிருந்து.

[ஸர்வேச்வரன் தனது பெருமையெல்லாம் தோன்ற ஸாந்நித்யம் பண்ணுகையில் ஆழ்வார் மங்களாசாஸநம்பண்ணி ப்ரீதியடைதல்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண்-இந்தளம்-குறிஞ்சி, தாளம்-ஒன்பதோத்து. தோடிராகம்-நுபகதாளம்.

ஓ வீற்றிருந்து ஏழுலகும் தனிக்கோல்செல்ல, வீவில்சீர் *
ஆற்றல்மிக்காளும்அம்மானை வெம்மாபிளந்தான்தன்னை *
போற்றியென்றேகைகளாரத் தொழுதுசொல்மாலைகள் *
ஏற்றநோற்றேற்கு இனியென்னகுறைஎழுமையுமே? (க)

மையகண்ணாள்மலர்மேலுறைவாள் உறைமார்பினன் *
செய்யகோலத்தடங்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான்தன்னை *
மொய்யசொல்லால்இசைமாலைகளேத்தி உள்ளப்பெற்றேன் *
வெய்யநோய்கள்முழுதும் வியன்ஞாலத்துவீயவே. (உ)

வீவிலின்பம்மிக எல்லைநிகழ்ந்தநம்அச்சுதன் *
வீவில்சீரன்மலர்க்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான்தன்னை *
வீவில்காலமிசைமாலைகளேத்தி மேவப்பெற்றேன் *
வீவிலின்பம்மிக எல்லை † நிகழ்ந்தனன்மேவியே. (ங)

மேவிநின்றுதொழுவார் வினைபோகமேவும்பிரான் *
தூவியம்புள்ளுடையான் அடலாழியம்மான்தன்னை *
நாவியலால்இசைமாலைகளேத்தி நண்ணப்பெற்றேன் *
ஆவியென்னாவியை யானறியேன்செய்தவாற்றையே. (ச)

ஆற்றநல்லவகைகாட்டும் அம்மானை * அமரர்தம்
ஏற்றை எல்லாப்பொருளும்விரித்தானைஎம்மான்தன்னை *
மாற்றமாலைபுனைந்தேத்தி நாளும்மகிழ்வெய்தினேன் *
காற்றின்முன்னம்கடுகி வினைநோய்கள்கரியவே. (ரு)

---

† 'நிகழ்ந்தன' என்பது உரையின் பாடம்.

கரியமேனிமிசை வெளியநீறுசிறிதேயிடும் *
பெரியகோலத்தடங்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான்தன்னை *
உரியசொல்லால்இசைமாலைகளேத்தி உள்ளப்பெற்றேற்கு *
அரியதுண்டோஎனக்கு ? இன்றுதொட்டும்இனியென்றுமே. (சு)

என்றுமொன்றாகி ஒத்தாரும்மிக்கார்களும் * தன்தனக்கு
இன்றிநின்றானை எல்லாவுலகுமுடையான்தன்னை *
குன்றமொன்றால்மழைகாத்தபிரானைச் சொல்மாலைகள் *
நன்றுசூட்டும்விதியெய்தினம் என்னகுறைநமக்கே ? (எ)

நமக்கும்பூவின்மிசைநங்கைக்கும் இன்பனை * ஞாலத்தார்
தமக்கும் வானத்தவர்க்கும்பெருமானை * தண்தாமரை
சுமக்கும்பாதப்பெருமானைச் சொல்மாலைகள் * சொல்லுமாறு
அமைக்கவல்லேற்கு இனியாவர்நிகர்அகல்வானத்தே ? (அ)

வானத்தும்வானத்துள்ளும்பரும் மண்ணுள்ளும்மண்ணின்கீழ்த்
தானத்தும் * எண்திசையும் தவிராதுநின்றான்தன்னை *
கூனற்சங்கத்தடக்கையவனைக் குடமாடியை
‡ வானக்கோனை * கவிசொல்லவல்லேற்கு இனிமாறுண்டே ? (கூ)

உண்டும்உமிழ்ந்தும்கடந்தும்இடந்தும் கிடந்தும்நின்றும் *
கொண்டகோலத்தொடுவீற்றிருந்தும் மணங்கூடியும் *
கண்டவாற்றால் தனதேயுலகெனநின்றான்தன்னை *
வண்தமிழ்நூற்கநோற்றேன் அடியார்க்குஇன்பமாரியே. (கய)

ஓ மாரிமாறாததண்ணம்மலை வேங்கடத்தண்ணலை *
வாரிமாறாதபைம்பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்நகர் *
காரிமாறன்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துஇப்பத்தால் *
வேரிமாறாதபூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்குமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வீற்றிருக்கும்மால்விண்ணில் மிக்கமயல்தன்னை *
ஆற்றுதற்காத் தன்பெருமையானதெல்லாம் *—தோற்றவந்து
நன்றுகலக்கப்போற்றி நன்குஉகந்துவீறுஉரைத்தான் *
சென்றதுயர்மாறன்தீர்ந்து. (கூரு)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

‡ 'வானக்' என்பதை மூன்றாமடியிற் சேர்த்தும் கூறுவர்.

௬ - ஆந் திருவாய்மொழி—தீர்ப்பாரை.

[வெறிவிலக்கு.]

கலிநிலைத்துறை.

பண் - சீகாமரம், பழந்தக்கராகம், தாளம் - இடையொத்து.
பந்துவராளிராகம் - அடதாளம்.

தீர்ப்பாரையாம்இனி எங்ஙனம்நாடுதும் ? அன்னைமீர் ! *
ஓர்ப்பால்இவ்வொண்ணுதல் உற்றநல்நோயிதுதேறினோம் *
போர்ப்பாகுதான்செய்து அன்றைவரைவெல்வித்த * மாயப்போர்த்
தேர்ப்பாகனார்க்கு இவள்சிந்தைதுழாய்த்திசைக்கின்றதே. (க)

திசைக்கின்றதேஇவள்நோய் இதுமிக்கபெருந்தெய்வம் *
இசைப்பின்றி நீரணங்காடும்இளந்தெய்வமன்றிது *
திசைப்பின்றியே சங்குசக்கரமென்றிவள்கேட்க * நீர்
இசைக்கிற்றிராகில் நன்றேஇல்பெறுமிதுகாண்மினே. (உ)

இதுகாண்மின்அன்னைமீர் ! இக்கட்டுவிச்சிசொற்கொண்டு * நீர்
எதுவானும்செய்து அங்கோர்கள்ளும்இறைச்சியும்தூவேன்மின் *
மதுவார்துழாய்முடி மாயப்பிரான்கழல்வாழ்த்தினால் *
அதுவேஇவளுற்றநோய்க்கும் அருமருந்தாகுமே. (ங)

மருந்தாகுமென்று அங்கோர்மாயவலவைசொற்கொண்டு * நீர்
கருஞ்சோறும்மற்றைச்செஞ்சோறும் களனிழைத்தென்பயன் ? *
ஒருங்காகவேஉலகேழும் விழுங்கியுமிழ்ந்திட்ட *
பெருந்தேவன்பேர்சொல்லகிற்கில் இவளைப்பெறுதிரே. (ச)

இவளைப்பெறும்பரிசு இவ்வணங்காடுதலன்றந்தோ ! *
குவளைத்தடங்கண்ணும் கோவைச்செவ்வாயும்பயந்தனள் *
கவளக்கடாக்களிறட்டபிரான் திருநாமத்தால் *
தவளப்பொடிக்கொண்டு நீர்இட்டிடுமின்தணியுமே. (ரு)

தணியும் † பொழுதில்லை நீரணங்காடுதிர்அன்னைமீர் ! *
பிணியும்ஒழிகின்றதில்லை பெருகும்இதுவல்லால் *
மணியினணிநிறமாயன் தமரடிநீறுகொண்டு *
அணியமுயலின் மற்றில்லைகண்டீர்இவ்வணங்குக்கே. (௬)

அணங்குக்கருமருந்தென்று அங்கோராடும்கள்ளும்பராய் *
‡ சுணங்கையெறிந்து நும்தோள்குலைக்கப்படும்அன்னைமீர் ! *
உணங்கல்கெடக் கழுதையுதடாட்டம்கண்டுஎன்பயன் ? *
வணங்கீர்கள்மாயப்பிரான்தமர் வேதம்வல்லாரையே. (எ)

---

† 'பொழுதின்றி' என்பது பன்னீராயிரப்படி. ‡ 'துணங்கை' என்றும் பாடம்.

வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணோர்பெருமான்திருப்
பாதம்பணிந்து * இவள்நோயிது தீர்த்துக்கொள்ளாதுபோய் *
ஏதம்பறைந்துஅல்லசெய்து கள்ளூடுகலாய்த்தூய் *
கீதமுழவிட்டு நீரணங்காடுதல்கீழ்மையே. (௯)

கீழ்மையினால்அங்கு ஓர்கீழ்மகனிட்டமுழவின்கீழ் *
நாழ்மைபலசொல்லி நீரணங்காடும்பொய்காண்கிலேன் *
ஏழ்மைப்பிறப்புக்கும்சேமம் இந்நோய்க்குமீதேமருந்து *
ஊழ்மையில்கண்ணபிரான் கழல்வாழ்த்துமின்உன்னித்தே. (௯)

உன்னித்துமற்றொருதெய்வம்தொழாள் அவனையல்லால் *
நும்மிச்சைசொல்லி நும்தோள்குலைக்கப்படும்அன்னைமீர் ! *
மன்னப்படுமறைவாணனை வண்துவராபதி
மன்னனை * ஏத்துமின் ஏத்துதலும்தொழுதாடுமே. (௧௦)

தொழுதாடித்தூமணிவண்ணனுக்கு ஆட்செய்துநோய்தீர்ந்த *
வழுவாததொல்புகழ் வண்குருகூர்ச்சடகோபன் * சொல்
வழுவாதஆயிரத்துள் இவைபத்துவெறிகளும் *
தொழுதாடிப்பாடவல்லார் துக்கசீலமிலர்களே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

தீர்ப்பாரிலாதமயல் தீரக்கலந்தமால் *
ஓர்ப்பாதுமின்றி உடன்பிரிய *—நேர்க்க
அறிவழிந்து உற்றாரும்அறக்கலங்க * பேர்கேட்டு
அறிவுபெற்றான் மாறன்சீலம். (௩௬)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

எ - ஆம் திருவாய்மொழி—சீலமில்லா.

[ஆழ்வார் எம்பெருமானது திருமேனியைக் கண்டு மேவும்படி அஹோராத்ரம் விருந்திக் கூப்பிடுதல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - பழந்தக்கராகம், தாளம் - ஏழொத்து. கண்டாராகம் - ஆதிதாளம்.

சீலமில்லாச்சிறியனேலும் செய்வினையோபெரிதால் *
ஞாலமுண்டாய் ! ஞானமூர்த்தீ ! நாராயணா ! என்றென்று
காலந்தோறும்யானிருந்து கைதலைபூசலிட்டால் *
கோலமேனிகாணவாராய் கூவியும்கொள்ளாயே. (௧)

கொள்ளமாளாஇன்பவெள்ளம் கோதிலதந்திடும் * என்
வள்ளலேயோ! வையம்கொண்ட வாமனாவோ! என்றென்று *
நள்ளிராவும்நன்பகலும் நானிருந்தோலமிட்டால் *
கள்ளமாயா! உன்னை என்கண்காணவந்தீயாயே. (௨)

ஈவிலாததீவினைகள் எத்தனைசெய்தனன்கொல்? *
தாவிவையம்கொண்டஎந்தாய்! தாமோதரா! என்றென்று *
கூவிக்கூவிநெஞ்சுருகிக் கண்பனிசோரநின்றால் *
பாவிநீயென்றுஒன்றுசொல்லாய் பாவியேன்காணவந்தே. (௩)

காணவந்துஎன்கண்முகப்பே தாமரைக்கண்பிறழ *
ஆணிசெம்பொன்மேனியெந்தாய்! நின்றருளாயென்றென்று *
நாணமில்லாச் சிறுதகையேன் நானிங்கலற்றுவதென்? *
பேணிவானோர்காணமாட்டாப் பீடுடையப்பனையே. (௪)

அப்பனே! அடலாழியானே! ஆழ்கடலைக்கடைந்த
துப்பனே!* உன்தோள்கள்நான்கும் கண்டிடக்கூடுங்கொல்? என்று *
எப்பொழுதும்கண்ணநீர்கொண்டு ஆவிதுவர்ந்துதுவர்ந்து *
இப்பொழுதேவந்திடாயென்று ஏழையேன்நோக்குவனே. (௫)

நோக்கிநோக்கிஉன்னைக்காண்பான் யானெனதாவியுள்ளே *
நாக்குநீள்வன்ஞானமில்லை நாள்தோறும்என்னுடைய *
ஆக்கையுள்ளும்ஆவியுள்ளும் அல்லபுறத்தினுள்ளும் *
நீக்கமின்றிஎங்கும்நின்றாய்! நின்னையறிந்தறிந்தே. (௬)

அறிந்தறிந்துதேறித்தேறி யானெனதாவியுள்ளே *
நிறைந்தஞானமூர்த்தியாயை நின்மலமாகவைத்து*
பிறந்தும்செத்தும்நின்றிடறும் பேதைமைதீர்ந்தொழிந்தேன்*
நறுந்துழாயின்கண்ணியம்மா! நானுன்னைக்கண்டுகொண்டே. (௭)

கண்டுகொண்டுஎன்கைகளார நின்திருப்பாதங்கள்மேல் *
எண்திசையுமுள்ளபூக்கொண்டு ஏத்தியுகந்துகந்து *
தொண்டரோங்கள்பாடியாடச் சூழ்கடல்ஞாலத்துள்ளே *
வண்துழாயின்கண்ணிவேந்தே! வந்திடகில்லாயே. (௮)

இடகிலேன்ஒன்றட்டகில்லேன் ஐம்புலன்வெல்லகில்லேன் *
கடவனாகிக்காலந்தோறும் பூப்பறித்தேத்தகில்லேன் *
மடவன்னெஞ்சம்காதல்கூர வல்வினையேன் அயர்ப்பாய் *
தடவுகின்றேனெங்குக்காண்பன் சக்கரத்தண்ணலையே? (௯)

சக்கரத்தண்ணலே! என்று தாழ்ந்துகண்ணீர்ததும்ப *
பக்கம்நோக்கிநின்றலந்தேன் பாவியேன்காண்கின்றிலேன் *
மிக்கஞானமூர்த்தியாய வேதவிளக்கினை * என்
தக்கஞானக்கண்களாலே கண்டுதழுவுவனே. (௧0)

தழுவிநின்றகாதல்தன்னால் தாமரைக்கண்ணன் தன்னை *
குழுவுமாடத்தென்குருகூர் மாறன்சடகோபன் * சொல்
வழுவிலாதவொண்தமிழ்கள் ஆயிரத்துள்இப்பத்தும் *
தழுவப்பாடியாடவல்லார் வைகுந்தமேறுவரே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சீலமிகுகண்ணன் திருநாமத்தால்உணர்ந்து *
மேலவன்தன் மேனிகண்டுமேவுதற்கு *—சால
வருந்திஇரவும்பகலும் மாறாமல்கூப்பிட்டு *
இருந்தனனே தென்குருகூரேறு. (௩௭)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருவாய்மொழி—ஏறாளும்.

[ஆழ்வார் 'எம்பெருமான்வேண்டாத ஆத்மஆத்மீயங்கள் தமக்கும் வேண்டா'என்பதைத் தலைவிபாசுரத்தாற் பேசுதல்.]

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

பண் - நாட்டம், தாளம் - ஏழொத்து. ஸாரங்காரகம் - ஆதிதாளம்.

ஏறாளும்இறையோனும் திசைமுகனும்திருமகளும் *
கூறாளும்தனியுடம்பன் குலங்குலமா அசுரர்களை *
நீறாகும்படியாக நிருமித்துப்படைதொட்ட *
மாறாளன்கவராத மணிமாமைகுறைவிலமே. (௧)

மணிமாமைகுறைவில்லா மலர்மாதருறைமார்பன் *
அணிமானத்தடவரைத்தோள் அடலாழித்தடக்கையன் *
பணிமானம்பிழையாமே அடியேனைப்பணிகொண்ட *
மணிமாயன்கவராத மடநெஞ்சால்குறைவிலமே. (௨)

மடநெஞ்சால்குறைவில்லா மகள்தாய்செய்தொருபேய்ச்சி *
விடநஞ்சமுலைசுவைத்த மிகுஞானச்சிறுகுழவி *
படநாகத்தணைக்கிடந்த பருவரைத்தோள்பரம்புருடன் *
நெடுமாயன்கவராத நிறையினால்குறைவிலமே. (௩)

நிறையினால்குறைவில்லா நெடும்பணைத்தோள்மடப்பின்னை *
பொறையினால்முலையணைவான் பொருவிடையேழடர்த்துகந்த *
கறையினார்துவருடுக்கை கடையாவின்கழிகோல்கை *
சறையினார்கவராத தளிர்நிறத்தால்குறைவிலமே. (௪)

தளிர்நிறத்தால்குறைவில்லாத் தனிச்சிறையில்விளப்புற்ற *
கிளிமொழியாள்காரணமாக் கிளரரக்கன்நகரெரித்த *
களிமலர்த்துழாயலங்கல் கமழ்முடியன்கடல்ஞாலத்து *
அளிமிக்கான்கவராத அறிவினால்குறைவிலமே. (ரு)

அறிவினால்குறைவில்லா அகல்ஞாலத்தவரறிய *
நெறியெல்லாமெடுத்துரைத்த நிறைஞானத்தொருமூர்த்தி *
குறியமாணுருவாகிக் கொடுங்கோளால்நிலம்கொண்ட *
கிறியம்மான்கவராத கிளரொளியால்குறைவிலமே. (சு)

கிளரொளியால்குறைவில்லா அரியுருவாய்க்கிளர்ந்தெழுந்து *
கிளரொளியஇரணியனது அகல்மார்பம்கிழித்துகந்த *
வளரொளியகனலாழி வலம்புரியன், மணிநீல *
வளரொளியான்கவராத வரிவளையால்குறைவிலமே. (எ)

வரிவளையால்குறைவில்லாப் பெருமுழக்கால்அடங்காரை *
எரியழலம்புகவூதி இருநிலமுன்துயர்தவிர்த்த *
தெரிவரியசிவன்பிரமன் அமரர்கோன்பணிந்தேத்தும் *
விரிபுகழான்கவராத மேகலையால்குறைவிலமே. (அ)

மேகலையால்குறைவில்லா மெலிவுற்றவகலல்குல் *
போதமகள்புகழ்தந்தை விறல்வாணன்புயம்துணித்து *
நாகமிசைத்துயில்வான்போல் உலகெல்லாம்நன்கொடுங்க *
யோகணைவான்கவராத உடம்பினால்குறைவிலமே. (கூ)

உடம்பினால்குறைவில்லா உயிர்பிரிந்தமலைத்துண்டம் *
கிடந்தனபோல்துணிபலவா அசுரர்குழாம்துணித்துகந்த *
தடம்புனலசடைமுடியன் தனியொருகூறமர்ந்துறையும் *
உடம்புடையான்கவராத உயிரினால்குறைவிலமே. (கo)

ஓ உயிரினால்குறைவில்லா உலகேழ்தன்னுள்ளொடுக்கி *
தயிர்வெண்ணெயுண்டானைத் தடங்குருகூர்ச்சடகோபன் *
செயிரில்சொல்லிசைமாலை ஆயிரத்துள்இப்பத்தால் *
வயிரம்சேர்பிறப்பறுத்து வைகுந்தம்நண்ணுவரே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஏறுதிருவுடைய ஈசனுகப்புக்கு *
வேறுபடில் என்னுடைமை மிக்கவுயிர் *—தேறுங்கால்
என்தனக்கும் வேண்டாவெனும் மாறன்தாளைநெஞ்சே ! *
நீந்தமக்குப்பேறாக நண்ணு. (கஅ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

௯-ஆந் திருவாய்மொழி—நண்ணாதார்.

[ஆழ்வார் உலகவியற்கையில் வெறுப்புக்கொண்டு தம்மைத் திருவடியிற் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு எம்பெருமானைப் பிரார்த்தித்தல்.]

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

பண் - நட்டபாஷை. தாளம் - இணையொத்து. தந்யாசிராகம் - ரூபகதாளம்.

நண்ணாதார்முறுவலிப்ப நல்லுற்றார்கரைந்தேங்க *
எண்ணாத்துயர்விளைக்கும் இவையென்னஉலகியற்கை ? *
கண்ணாளா ! கடல்கடைந்தாய் ! உனகழற்கேவரும்பரிசு *
தண்ணாவாதடியேனைப் பணிகண்டாய்சாமாறே. (௧)

சாமாறும்கெடுமாறும் தமருற்றார்தலைத்தலைப்பெய்து *
ஏமாறிக்கிடந்தலற்றும் இவையென்னஉலகியற்கை ? *
ஆமாறொன்றறியேன்நான் அரவணையாய் ! அம்மானே ! *
கூமாறேவிரைகண்டாய் அடியேனைக்குறிக்கொண்டே. (௨)

கொண்டாட்டும்குலம்புனைவும் தமருற்றார்விழுநிதியும் *
வண்டார்பூங்குழலாளும் மனையொழியஉயிர்மாய்தல் *
கண்டாற்றேன்உலகியற்கை கடல்வண்ணா ! அடியேனை *
பண்டேபோல்கருதாது உன்னடிக்கேகூய்ப்பணிகொள்ளே. (௩)

கொள்ளென்றுகிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம்நெருப்பாக *
கொள்ளென்றுதமம்மூடும் இவையென்னஉலகியற்கை ? *
வள்ளலே ! மணிவண்ணா ! உனகழற்கேவரும்பரிசு *
வள்ளல்செய்து அடியேனை உனதருளால்வாங்காயே. (௪)

வாங்குநீர்மலருலகில் நிற்பனவும்திரிவனவும் *
ஆங்குஉயிர்கள்பிறப்பிறப்புப் பிணிமூப்பால்தகர்ப்புண்ணும் *
ஈங்குஇதன்மேல்வெந்நரகம் இவையென்னஉலகியற்கை ? *
வாங்குஎனைநீமணிவண்ணா ! அடியேனைமறுக்கேலே. (௫)

மறுக்கிவல்வலைப்படுத்திக் குமைத்திட்டுக்கொன்றுண்பர் *
அறப்பொருளையறிந்தோரார் இவையென்னஉலகியற்கை ? *
வெறித்துளவமுடியானே ! வினையேனைஉனக்கடிமை
அறக்கொண்டாய் * இனிஎன்னாரமுதே ! கூயருளாயே. (௬)

ஆயே ! இவ்வுலகத்து நிற்பனவும்திரிவனவும் *
நீயேமற்றொருபொருளும் இன்றிநீநின்றமையால் *
நோயேமூப்பிறப்பிறப்புப் பிணியேயென்றிவையொழிய *
கூயேகொள் அடியேனைக் கொடுவுலகம்காட்டேலே. (எ)

காட்டிநீகரந்துமிழும் நிலம்நீர்தீவிசும்புகால் *
ஈட்டிநீவைத்தமைத்த இமையோர்வாழ்தனிமுட்டை *
† கோட்டையினில்கழித்து என்னைஉன்கொழுஞ்சோதியுயரத்து *
கூட்டரியதிருவடிக்கள் எஞ்ஞான்றுகூட்டுதியே ? (அ)

கூட்டுதிநின்குரைகழல்கள் இமையோரும்தொழாவகைசெய்து *
ஆட்டுதிநீ அரவணையாய் ! அடியேனு ‡ மஃதறிவன் *
வேட்கையெல்லாம்விடுத்து என்னைஉன்திருவடியேசுமந்துழல *
கூட்டரியதிருவடிக்கள் கூட்டினைநான்கண்டேனே. (கூ)

கண்டுகேட்டுற்றுமோந்துண்டுழலும் ஐங்கருவி
கண்டஇன்பம் * தெரிவரிய அளவில்லாச்சிற்றின்பம் *
ஒண்தொடியாள்திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப *
கண்டசதிர்கண்டொழிந்தேன் அடைந்தேன்உன்திருவடியே. (க0)

திருவடியைநாரணனைக் கேசவனைப்பரஞ்சுடரை *
திருவடிசேர்வதுகருதிச் செழுங்குருகூர்ச்சடகோபன் *
திருவடிமேலுரைத்ததமிழ் ஆயிரத்துள்இப்பத்தும் *
திருவடியேஅடைவிக்கும் திருவடிசேர்ந்தொன்றுமினே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நண்ணாதுமாலடியை நானிலத்தே வல்வினையால் *
எண்ணாத்துன்பமுறும் இவ்வுயிர்கள் *— தண்ணிமையைக்
கண்டிருக்கமாட்டாமல் கண்கலங்கும்மாறனருள் *
உண்டுநமக்கு உற்றதுணையொன்று. (நூகூ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† பன்னீராயிரப்படிக்கு 'கோட்டையினை' என்பதும் பாடம்.
‡ "அதுவறிவன்" என்றும் பாடம்.

† க௦-ஆந் திருவாய்மொழி—ஒன்றுந்தேவும். *

['ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரதேவதையாகையால் தேவதாந்தரத்தைவிட்டு அவனையே ஆச்ரயியுங்கோள்' என்று முதலித்துப் பேசுதல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பண் - நாட்டம். தாளம் - ஏழொத்து. சுருட்டிராகம் - ரூபகதாளம்.

ஒன்றும்தேவும்உலகும்உயிரும்மற்றும் யாதுமில்லா
அன்று * நான்முகன்தன்னொடு தேவருலகோடுஉயிர்படைத்தான் *
குன்றம்போல்மணிமாடநீடு திருக்குருகூரதனுள் *
நின்றஆதிப்பிரான்நிற்க ‡ மற்றைத்தெய்வம்நாடுதிரே. (க)

நாடிநீர்வணங்கும்தெய்வமும் உம்மையும்முன்படைத்தான் *
வீடில்சீர்ப்புகழாதிப்பிரான் அவன்மேவியுறைகோயில் *
மாடமாளிகைசூழ்ந்தழகாய திருக்குருகூரதனை *
பாடியாடிப்பரவிச்சென்மின்கள் பல்லுலகீர் ! பரந்தே. (உ)

பரந்ததெய்வமும்பல்லுலகும்படைத்து அன்றுடனேவிழுங்கி *
கரந்துமிழ்ந்துகடந்திடந்தது கண்டும்தெளியகில்லீர் *
சிரங்களால்அமரர்வணங்கும் திருக்குருகூரதனுள் *
பரன்திறமன்றிப்பல்லுலகீர் ! தெய்வம்மற்றில்லைபேசுமினே. (௩)

பேசநின்றசிவனுக்கும்பிரமன்தனக்கும் பிறர்க்கும்
நாயகன்அவனே * கபாலநன்மோக்கத்துக் கண்டுகொண்மின் *
தேசமாமதிள்சூழ்ந்தழகாய திருக்குருகூரதனுள் *
ஈசன்பாலோரவம்பறைதல் என்னாவதுஇலிங்கியர்க்கே ? (ச)

இலிங்கத்திட்டபுராணத்தீரும் சமணரும்சாக்கியரும் *
§ வலிந்துவாதுசெய்வீர்களும் மற்றுநுந்தெய்வமுமாகிநின்றான் *
மலிந்துசெந்நெல்கவரிவீசும் திருக்குருகூரதனுள் *
பொலிந்துநின்றபிரான்கண்டீர் ஒன்றும்பொய்யில்லைபோற்றுமினே (ரு)

போற்றிமற்றோர்தெய்வம் பேணப்புறத்திட்டு * உம்மையின்னே
தேற்றிவைத்தது எல்லீரும்வீடுபெற்றால்உலகில்லையென்றே *
சேற்றில்செந்நெல்கமலமோங்கு திருக்குருகூரதனுள் *
ஆற்றவல்லவன்மாயம்கண்டீர் அதுஅறிந்தறிந்தோடுமினே. (௬)

---

† இது, கோயில்திருவாய்மொழி. ‡ 'மற்றைத்தெய்வம்' என்பதும் சிலர்க்குப் பாடம். § 'மலிந்து' என்றும் பாடம்.

ஓடியோடிப்பலபிறப்பும்பிறந்து மற்றோர்தெய்வம் *
பாடியாடிப்பணிந்து பல்படிகால்வழியேறிக்கண்டீர் *
கூடிவானவரேத்தநின்ற திருக்குருகூரதனுள் *
ஆடுபுட்கொடியாதிமூர்த்திக்கு அடிமைபுகுவதுவே. (எ)

புக்கடிமையினால்தன்னைக்கண்ட மார்க்கண்டேயனவனை *
நக்கபிரானும்அன்றுஉய்யக்கொண்டது நாராயணனருளே *
கொக்கலர்தடந்தாழைவேலித் திருக்குருகூரதனுள் *
மிக்கஆதிப்பிரான்நிற்க மற்றைத்தெய்வம்விளம்புதிரே. (அ)

விளம்பும்ஆறுசமயமும் அவையாகியும்மற்றும்தன்பால் *
அளந்துகாண்டற்கரியனாகிய ஆதிப்பிரானமரும் *
வளம்கொள்தண்பணைசூழ்ந்தழகாய திருக்குருகூரதனை *
உளம்கொள்ஞானத்துவைம்மின் உம்மைஉய்யக்கொண்டுபோகுறிலே.

உறுவதாவதுஎத்தேவும் எவ்வுலகங்களும்மற்றும்தன்பால் *
மறுவில்மூர்த்தியோடொத்து இத்தனையும்நின்றவண்ணம்நிற்கவே *
செறுவில்செந்நெல்கரும்பொடோங்கு திருக்குருகூரதனுள் *
குறியமாணுருவாகிய நீள்குடக்கூத்தனுக்கு ஆட்செய்வதே. (கo)

ஆட்செய்துஆழிப்பிரானைச்சேர்ந்தவன் வண்குருகூர்நகரான் *
நாட்கமழ்மகிழ்மாலைமார்பினன் மாறன்சடகோபன் *
வேட்கையால்சொன்னபாடல் ஆயிரத்துள்இப்பத்தும்வல்லார் *
மீட்சியின்றிவைகுந்தமாநகர் மற்றதுகையதுவே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்றுமிலைத்தேவு இவ்வுலகம்படைத்தமால் *
அன்றியென ஆருமறியவே *—நன்றாக
மூதலித்துப்பேசியருள் மொய்ம்மகிழோன்தாள்தொழுவே *
காதலிக்கும் என்னுடையகை. (சo)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஐந்தாம்பத்து.

'விரோதியைப் போக்குபவனும் அவனே' என்னுதல்.

க - ஆந் திருவாய்மொழி—கையார் சக்கரத்து.

[உண்மையான பக்தியில்லாதிருக்கையிலும் பொய்யாகப்பேசிய தமக்குப் பேறளித்தானென்று ஆழ்வார் எம்பெருமானது பரம க்ருபையைப் பேசுதல்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண் - குறிஞ்சி, தாளம் - ஏழொத்து. முகாரி ராகம் - அடதாளம்.

கையார்சக்கரத்து என்கருமாணிக்கமே ! என்றென்று *
பொய்யேகைம்மைசொல்லிப் புறமேபுறமேயாடி *
மெய்யேபெற்றொழிந்தேன் விதிவாய்க்கின்றுகாப்பாரார் ? *
ஐயோ ! கண்ணபிரான் ! அறையோ ! இனிப்போனலே. (க)

போனாய் ! மாமருதின்நடுவே என்பொல்லாமணியே ! *
தேனே ! இன்னமுதே ! என்றென்றேசில † கூத்துச்சொல்ல *
தானேஎம்பெருமான் அவன்என்னாகியொழிந்தான் *
வானேமாநிலமே மற்றுமுற்றும்என்னுள்ளனவே. (உ)

உள்ளனமற்றுளவாப் புறமேசிலமாயம்சொல்லி *
வள்ளல் ! மணிவண்ணனே ! என்றென்றேஉன்னையும்வஞ்சிக்கும் *
கள்ளமனம்தவிர்ந்தே உன்னைக்கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேன் *
வெள்ளத்தணைக்கிடந்தாய் ! இனிஉன்னைவிட்டுஎன்கொள்வனே ? (ங)

என்கொள்வன் ? உன்னைவிட்டென்னும் வாசகங்கள்சொல்லியும் *
வன்கள்வனேன்மனத்தைவலித்துக் கண்ணநீர்கரந்து *
நின்கண்நெருங்கவைத்தே எனதாவியைநீக்ககில்லேன் *
என்கண்மலினமறுத்து என்னைக் ‡ கூவியருளாய்கண்ணனே ! (ச)

கண்ணபிரானை விண்ணோர்கருமாணிக்கத்தைஅமுதை *
நண்ணியும்நண்ணகில்லேன் நடுவேயோருடம்பிலிட்டு *
திண்ணமழுந்தக்கட்டிப் பலசெய்வினைவன்கயிற்றால் *
புண்ணைமறையவரிந்து என்னைப்போரவைத்தாய்புறமே. (ரு)

---

† 'கூற்று' என்பது உரையின் பாடம். ‡ 'கூயருளாய்' என்றும் பாடம்.

புறமறக்கட்டிக்கொண்டு இருவல்வினையார்குமைக்கும் *
முறைமுறையாக்கைபுகலொழியக் கண்டுகொண்டொழிந்தேன் *
நிறமுடைநால்தடந்தோள் செய்யவாய்செய்யதாமரைக்கண் *
அறமுயலாழியங்கைக் கருமேனியம்மான்தன்னையே. (சு)

அம்மான் ஆழிப்பிரான் அவன்எவ்விடத்தான்? யான் ஆர்? *
எம்மாபாவியர்க்கும் விதிவாய்க்கின்றுவாய்க்கும்கண்டீர் *
கைம்மாதுன்பொழித்தாய்! என்று கைதலைபூசலிட்டே *
மெய்ம்மாலாயொழிந்தேன் எம்பிரானும்என்மேலானே. (எ)

மேலாத்தேவர்களும் நிலத்தேவரும்மேவித்தொழும் *
மாலார்வந்து § இனநாள் அடியேன்மனத்தேமன்னினர் *
சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும்நன்மக்களும் *
மேலாத்தாய்தந்தையும் அவரேஇனியாவாரே. (அ)

ஆவாரார்துணை? என்று அலைநீர்க்கடலுளழுந்தும்
நாவாய்போல் * பிறவிக்கடலுள் நின்றுநான்துளங்க *
தேவார்கோலத்தொடும் திருச்சக்கரம்சங்கினொடும் *
ஆவா! என்றுஅருள்செய்து அடியேனொடும்ஆனானே. (கூ)

ஆனானுடையானென்று அஃதேகொண்டுஉகந்துவந்து *
தானேஇன்னருள்செய்து என்னைமுற்றவும்தானானான் *
மீனாய் ஆமையுமாய் நரசிங்கமுமாய்க்குறளாய் *
கானாரேனமுமாய்க் கற்கியாம்இன்னம்கார்வண்ணனே. (கய)

கார்வண்ணன்கண்ணபிரான் கமலத்தடங்கண்ணன்தன்னை *
ஏர்வளவொண்கழனிக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
சீர்வண்ணவொண்தமிழ்கள் இவையாயிரத்துள்இப்பத்தும் *
ஆர்வண்ணத்தால்உரைப்பார் அடிக்கீழ்புகுவார்பொலிந்தே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கையாரும்சக்கரத்தோன் காதலின்றிக்கேயிருக்க *
பொய்யாகப்பேசும் புறனுரைக்கு *—மெய்யான
பேற்றைஉபகரித்த பேரருளின்தன்மைதனை *
போற்றினனே மாறன் பொலிந்து. (சக)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

§ 'இந்நாள்' என்பதும் பாடம்.

உ - ஆந் திருவாய்மொழி—பொலிகபொலிக.

[ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்திரளைக் கண்டு வாழ்த்தி, அல்லாதாரைத் திருந்துமாறு உபதேசித்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - சீகாமரம். தாளம் - இடையொத்து. கல்யாணிராகம் - திரிபுடைதாளம்.

ஓ பொலிகபொலிகபொலிக போயிற்றுவல்லுயிர்ச்சாபம் *
நலியும்நரகமும்நைந்த நமனுக்குஇங்குயாதொன்றுமில்லை *
கலியும்கெடும்கண்டுகொண்மின் கடல்வண்ணன்பூதங்கள்மண்மேல் *
மலியப்புகுந்துஇசைபாடி ஆடியுழிதரக்கண்டோம். (க)

கண்டோம்கண்டோம்கண்டோம் கண்ணுக்கினியனகண்டோம் *
தொண்டீர்! எல்லீரும்வாரீர் தொழுதுதொழுதுநின்றார்த்தும் *
வண்டார்தண்ணந்துழாயான் மாதவன்பூதங்கள்மண்மேல் *
பண்தான்பாடிநின்றாடிப் பரந்துதிரிகின்றனவே. (உ)

திரியும்கலியுகம்நீங்கித் தேவர்கள்தாமும்புகுந்து *
பெரியகிதயுகம்பற்றிப் பேரின்பவெள்ளம்பெருக *
கரியமுகில்வண்ணன்எம்மான் கடல்வண்ணன்பூதங்கள்மண்மேல் *
இரியப்புகுந்துஇசைபாடி எங்கும்இடம்கொண்டனவே. (ந)

இடங்கொள்சமயத்தையெல்லாம் எடுத்துக்களைவனபோலே *
தடங்கடல்பள்ளிப்பெருமான்தன்னுடைப் பூதங்களேயாய் *
கிடந்தும்இருந்தும்எழுந்தும் கீதம்பலபலபாடி *
நடந்தும்பறந்தும்குனித்தும் நடம்செய்கின்றனவே. (ச)

செய்கின்றதுஎன்கண்ணுக்கொன்றே ஒக்கின்றதுஇவ்வுலகத்து *
வைகுந்தன்பூதங்களேயாய் மாயத்தினால்எங்கும்மன்னி *
ஐயமொன்றில்லை அரக்கர்அசுரர்பிறந்தீருள்ளீரேல் *
உய்யும்வகையில்லைதொண்டீர்! ஊழிபெயர்த்திடும்கொன்றே. (ரு)

கொன்றுயிருண்ணும்விசாதி பகைபசிதீயனவெல்லாம் *
நின்றுஇவ்வுலகில்கடிவான் நேமிப்பிரான்தமர்போந்தார் *
நன்றிசைபாடியும்துள்ளியாடியும் ஞாலம்பரந்தார் *
சென்றுதொழுதுய்ம்மின்தொண்டீர்! சிந்தையைச்செந்நிறுத்தியே. ()

நிறுத்திநும்முள்ளத்துக்கொள்ளும் தெய்வங்கள்உம்மையுய்யக்கொள் *
மறுத்தும்அவனோடேகண்டீர் மார்க்கண்டேயனும்கரியே *
கறுத்தமனமொன்றும்வேண்டா கண்ணனல்லால்தெய்வமில்லை *
இறுப்பதெல்லாம் அவன்மூர்த்தியாயவர்க்கேஇறுமினே. (எ

இறுக்கும்இறையிறுத்துண்ண எவ்வுலகுக்கும்தன்மூர்த்தி *
நிறுத்தினான்தெய்வங்களாக அத்தெய்வநாயகன்,தானே *
மறுத்திருமார்வனவன்தன் பூதங்கள்கீதங்கள்பாடி *
வெறுப்பின்றிஞாலத்துமிக்கார் மேவித்தொழுதுய்ம்மின்நீரே. (அ)

மேவித்தொழுதுய்ம்மினீர்கள் வேதப்புனிதவிருக்கை *
நாவில்கொண்டுஅச்சுதன்தன்னை ஞானவிதிபிழையாமே *
பூவில்புகையும்விளக்கும் சாந்தமும்நீரும்மலிந்து *
மேவித்தொழும்அடியாரும் பகவரும்மிக்கதுலகே. (௯)

மிக்கஉலகுகள்தோறும் மேவிக்கண்ணன்திருமூர்த்தி *
நக்கபிரானோடு அயனும்இந்திரனும்முதலாக *
தொக்கஅமரர்குழாங்கள் எங்கும்பரந்தனதொண்டீர்! *
ஒக்கத்தொழுகிற்றிராகில் கலியுகமொன்றுமில்லையே. (௧0)

கலியுகமொன்றுமின்றிக்கே தன்னடியார்க்குஅருள்செய்யும் *
மலியும்சுடரொளிமூர்த்தி மாயப்பிரான்கண்ணன்தன்னை *
கலிவயல்தென்னன்குருகூர்க் காரிமாறன்சடகோபன் *
ஒலிபுகழாயிரத்துஇப்பத்து † உள்ளத்தைமாசறுக்குமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பொலிகபொலிகவென்று பூமகள்கோன்தொண்டர் *
மலிவுதனைக் கண்டுகந்துவாழ்த்தி *— உலகில்
திருந்தாதார்தம்மைத் திருத்தியமாறன்சொல் *
மருந்தாகப்போகும் மனமாசு. (௪௨)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

௩ - ஆந் திருவாய்மொழி—மாசறுசோதி.

[எம்பெருமானது விச்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமல், ஆழ்வார், தலைமகள் ஆசைமேலீட்டினால் பழிக்கு அஞ்சாமல் மடலூரத்துணிந்ததாகக் கூறும் பாசுரம்.]

கலிவிருத்தம்.
பண் - நட்டபாஷை, தாளம் - ஏழொத்து. பியாகடை ராகம் - திரிபுடைதாளம்.

மாசறுசோதி என்செய்யவாய்மணிக்குன்றத்தை *
ஆசறுசீலனை ஆதிமூர்த்தியைநாடியே *
பாசறவெய்தி அறிவிழந்துஎனைநாளையம்? *
ஏசறும்ஊரவர்கவ்வை தோழீ! என்செய்யுமே? (௧)

---

† 'உள்ளத்தின்' என்றும் பாடம்.

என்செய்யும்ஊரவர்கவ்வை? தோழீ! இனிநம்மை *
என்செய்யதாமரைக்கண்ணன் என்னைநிறைகொண்டான் *
முன்செய்யமாமையிழந்து மேனிமெலிவெய்தி *
என்செய்யவாயும்கருங்கண்ணும் பயப்பூர்ந்தவே. (உ)

ஊர்ந்தசகடம் உதைத்தபாதத்தன் * பேய்முலை
சார்ந்துசுவைத்தசெவ்வாயன் என்னைநிறைகொண்டான் *
பேர்ந்தும்பெயர்ந்தும் அவனொடன்றிஓர்சொல்இலேன் *
தீர்ந்தஎன்தோழீ! என்செய்யும்ஊரவர்கவ்வையே? (௩)

ஊரவர்கவ்வையெருவிட்டு அன்னைசொல்நீர் † படுத்து *
ஈரநெல்வித்திமுளைத்த நெஞ்சப்பெருஞ்செய்யுள் *
பேரமர்காதல் கடல்புரையவிளைவித்த *
காரமர்மேனி நங்கண்ணன்தோழீ! கடியனே. (௪)

கடியன்கொடியன்நெடியமால் உலகம்கொண்ட
அடியன் * அறிவருமேனிமாயத்தன் * ஆகிலும்
கொடியஎன்னெஞ்சம் அவனென்றேகிடக்குமெல்லே! *
துடிகொளிடைமடத்தோழீ! அன்னையென்செய்யுமே? (ரு)

அன்னைஎன்செய்யில்என்? ஊர்என்சொல்லில்என்? தோழிமீர்! *
என்னைஇனிஉமக்காசையில்லை அகப்பட்டேன் *
முன்னையமரர்முதல்வன் வண்துவராபதி
மன்னன் * மணிவண்ணன் வாசுதேவன்வலையுளே. (சா)

வலையுளகப்படுத்து என்னைநன்னெஞ்சம்கூவிக்கொண்டு *
அலைகடற்பள்ளியம்மானை ஆழிப்பிரான்தன்னை *
கலைகொளகலல்குல்தோழீ! நம்கண்களால்கண்டு *
தலையில்வணங்கவும்ஆங்கொலோ? தையலார்முன்பே. (எ)

பேய்முலையுண்டுசகடம்பாய்ந்து மருதிடைப்
போய்முதல்சாய்த்து * புள்வாய்பிளந்து களிறட்ட *
தூமுறுவல்தொண்டைவாய்ப்பிரானை எந்நாள்கொலோ? *
யாம்உறுகின்றதுதோழீ! அன்னையர்நாணவே. (அ)

நாணும்நிறையும்கவர்ந்து என்னைநன்னெஞ்சம்கூவிக்கொண்டு *
சேணுயர்வானத்திருக்கும் தேவபிரான்தன்னை *
ஆணைஎன்? தோழீ! உலகுதோறுஅலர்தூற்றி * ஆம்
கோணைகள்செய்து குதிரியாய்மடலூர்துமே. (௯)

---

† 'மடுத்து' என்றும் பாடம்.

யாம்மடலூர்ந்தும் எம்ஆழியங்கைப்பிரானுடை *
தூமடல்தண்ணந்துழாய் மலர்கொண்டுசூடுவோம் *
யாம்மடமின்றித் தெருவுதோறுஅயல்தையலார் *
நாமடங்காப்பழிதூற்றி நாடும்இரைக்கவே. (கo)

இரைக்குங்கருங்கடல்வண்ணன் கண்ணபிரான்தன்னை *
விரைக்கொள்பொழில் † குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
நிரைக்கொளந்தாதி ஓராயிரத்துள்இப்பத்தும் *
உரைக்கவல்லார்க்கு வைகுந்தமாகும்தம்மூரெல்லாம். (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மாசறுசோதி கண்ணன்வந்துகலவாமையால் *
ஆசையிருந்து பழிக்குஅஞ்சாமல்*—ஏசறவே
மண்ணில்மடலூர மாறன்ஒருமித்தான் *
உள்நடுங்கத் தான்பிறந்தஊர். (சரு)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருவாய்மொழி—ஊரெல்லாம்.

[மடலூர்தற்கு அசக்யமாய்த் தலைவி இரவுநீட்டிப்புக்கு வருந்திக் கூறல்.]

‡ கலிவிருத்தம்.

பண் - புறநீர்மை. தாளம் - நடையொத்து. கண்டாராகம் - திரிபுடைதாளம்.

ஊரெல்லாம்துஞ்சி உலகெல்லாம்நள்ளிருளாய் *
நீரெல்லாம்தேறி ஓர்நீளிரவாய்நீண்டதால் *
பாரெல்லாம்உண்ட நம்பாம்பணையான்வாரானால் *
ஆர்? எல்லே! வல்வினையேன் ஆவிகாப்பார்இனியே. (க)

ஆவிகாப்பார்இனியார்? ஆழ்கடல்மண்விண்மூடி *
மாவிகாரமாய் ஓர்வல்லிரவாய்நீண்டதால் *
காவிசேர்வண்ணன் என்கண்ணனும்வாரானால் *
பாவியேன்நெஞ்சமே! நீயும்பாங்கல்லையே. (உ)

---

† 'குருகூரவர்சடகோபன்' என்றும் பாடம்.

‡ பெரும்பாலும் வெண்டளையால் வந்தது.

நீயும்பாங்கல்லைகாண் நெஞ்சமே! நீளிரவும் *
ஓயும்பொழுதின்றி ஊழியாய்நீண்டதால் *
காயும்கடுஞ்சிலை என்காகுத்தன்வாரானால் *
மாயும்வகையறியேன் வல்வினையேன்பெண்பிறந்தே. (ங)

பெண்பிறந்தாரெய்தும் பெருந்துயர்காண்கிலேனென்று *
ஒண்சுடரோன் வாராதொளித்தான் * இம்மண்ணளந்த
கண்பெரியசெவ்வாய் எங்காரேறுவாரானால் *
எண்பெரியசிந்தைநோய் தீர்ப்பார்ஆர்என்னையே? (ச)

ஆர்என்னை ஆராய்வார்? அன்னையரும்தோழியரும் *
நீரென்னே? என்னாதே நீளிரவும்துஞ்சுவரால் *
காரன்னமேனி நம்கண்ணனும்வாரானால் *
பேரென்னைமாயாதால் வல்வினையேன்பின்னின்றே. (ரு)

† பின்னின்றகாதல்நோய் நெஞ்சம்பெரிதடுமால் *
முன்னின்றுஇராவூழி கண்புதையமூடிற்றால் *
மன்னின்றசக்கரத்து எம்மாயவனும்வாரானால் *
இந்நின்றநீளாவி காப்பார்ஆர்இவ்விடத்தே? (சு)

காப்பார்ஆர்இவ்விடத்து? கங்கிருளின் நுண்துளியாய் *
சேட்பாலதூழியாய்ச் செல்கின்றகங்குல்வாய் *
தூப்பாலவெண்சங்கு சக்கரத்தன்தோன்றானால் *
தீப்பாலவல்வினையேன் தெய்வங்காள்! என்செய்கேனோ? (எ)

தெய்வங்காள்! என்செய்கேன்? ஓரிரவேழூழியாய் *
மெய்வந்துநின்று எனதாவிமெலிவிக்கும் *
கைவந்தசக்கரத்து என்கண்ணனும்வாரானால் *
தைவந்ததண்தென்றல் வெஞ்சுடரில்தானடுமே. (அ)

வெஞ்சுடரில்தானடுமால் வீங்கிருளின் நுண்துளியாய் *
அஞ்சுடரவெய்யோன் அணிநெடுந்தேர்தோன்றாதால் *
செஞ்சுடர்த்தாமரைக்கண் செல்வனும்வாரானால் *
நெஞ்சிடர்தீர்ப்பார்இனியார்? நின்றுருகுகின்றேனே. (கூ)

நின்றுருகுகின்றேனேபோல நெடுவானம் *
‡ சென்றுருகிநுண்துளியாய்ச் செல்கின்றகங்குல்வாய் *
அன்றுஒருகால்வையம் அளந்தபிரான்வாரானென்று *
ஒன்றொருகால்சொல்லாது உலகோஉறங்குமே. (க0)

---

† 'பின்னின்ற' என்றும் பாடம். ‡ 'சென்றுருகு' என்பது உரையின் பாடம்.

உறங்குவான்போல் யோகுசெய்தபெருமானை *
சிறந்தபொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
நிறங்கிளர்ந்தஅந்தாதி ஆயிரத்துஇப்பத்தால் *
இறந்துபோய்வைகுந்தம் சேராவாறுஎங்ஙனேயோ ? (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஊர நினைந்தமடல் ஊரவும்ஒண்ணுதபடி *
கூரிருள்சேர்கங்குலுடன் கூடிநின்று *—பேராமல்
தீதுசெய்யமாறன் திருவுள்ளத்துச்சென்றதுயர் *
ஓதுவதுஇங்குஎங்ஙனேயோ ? (சச)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ரு - ஆந் திருவாய்மொழி—எங்ஙனேயோ.

[உருவெளிப்பாடுகண்ட தலைவி தாயை மறுத்துரைத்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - கைசிகம். தாளம் - ஏழொத்து. செஞ்சுருட்டிராகம் - ரூபகதாளம்.

எங்ஙனேயோ அன்னைமீர்காள் ! என்னைமுனிவதுநீர் ? *
நங்கள்கோலத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
சங்கினோடும்நேமியோடும் தாமரைக்கண்களோடும் *
செங்கனிவாயொன்றினோடும் செல்கின்றதுஎன்நெஞ்சமே. (க)

என்நெஞ்சினால்நோக்கிக்காணீர் என்னைமுனியாதே *
தென்னன்சோலைத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
மின்னுநூலும்குண்டலமும் மார்வில்திருமறுவும் *
மன்னுபூணும்நான்குதோளும் வந்துஎங்கும்நின்றிடுமே. (உ)

நின்றிடும்திசைக்கும்நையுமென்று அன்னையரும்முனிதிர் *
குன்றமாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
வென்றிவில்லும்தண்டும்வாளும் சக்கரமும்சங்கமும் *
நின்றுதோன்றிக்கண்ணுள்நீங்கா நெஞ்சுள்ளும் நீங்காவே. (ங)

நீங்கநில்லாகண்ணநீர்களென்று அன்னையரும்முனிதிர் *
தேங்கொள்சோலைத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
பூந்தண்மாலைத்தண்துழாயும் பொன்முடியும்வடிவும் *
பாங்குதோன்றும்பட்டும்நாணும் பாவியேன்பக்கத்தவே. (ச)

பக்கம்நோக்கிநிற்கும்நையுமென்று அன்னையரும்முனிதிர் *
தக்ககீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
தொக்கசோதித்தொண்டைவாயும் நீண்டபுருவங்களும் *
தக்கதாமரைக்கண்ணும் பாவியேனுவியின்மேலனவே. (ரு)

மேலும்வன்பழிநங்குடிக்குஇவளென்று அன்னைகாணகொடாள் *
சோலைசூழ்தண்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
கோலநீள்கொடிமூக்கும் தாமரைக்கண்ணும்கனிவாயும் *
நீலமேனியும்நான்குதோளும் என்னெஞ்சம்நிறைந்தனவே. (சு)

நிறைந்தவன்பழிநங்குடிக்குஇவளென்று அன்னைகாணகொடாள் *
சிறந்தகீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
நிறைந்தசோதிவெள்ளம்சூழ்ந்த நீண்டபொன்மேனியொடும் *
நிறைந்துஎன்னுள்ளேநின்றொழிந்தான் நேமியங்கையுளதே. (எ)

கையுள்நன்முகம்வைக்கும்நையுமென்று அன்னையரும்முனிதிர் *
மைகொள்மாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
செய்யதாமரைக்கண்ணும்அல்குலும் சிற்றிடையும்வடிவும் *
† மொய்யநீள்குழல்தாழ்ந்ததோள்களும் பாவியேன்முன்நிற்குமே. ()

முன்நின்றாயென்றுதோழிமார்களும் அன்னையரும்முனிதிர் *
மன்னுமாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
சென்னிநீள்முடிஆதியாய உலப்பிலணிகலத்தன் *
கன்னல்பாலமுதாகிவந்து என்னெஞ்சம்கழியானே. (சு)

கழியமிக்கதோர்காதலளிவளென்று அன்னைகாணகொடாள் *
வழுவில்கீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் *
குழுமித்தேவர்குழாங்கள் கைதொழச்சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே *
எழுவதோருருஎன்னெஞ்சுள்ளெழும் ஆர்க்கும்அறிவரிதே. (க0)

அறிவரியபிரானை ஆழியங்கையனையேஅலற்றி *
நறியநல்மலர்நாடி நன்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
குறிகொள்ஆயிரத்துள்இவைபத்தும் திருக்குறுங்குடியதன்மேல் *
அறியக்கற்றுவல்லார்வைட்ணவர் ஆழ்கடல்ஞாலத்துள்ளே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எங்ஙனேநீர்முனிவது என்னையினி? நம்பியழகு *
இங்ஙனேதோன்றுகின்றது என்முன்னே *—அங்ஙன்
உருவெளிப்பாடா வுரைத்ததமிழ்மாறன் *
கருதுமவர்க்கு இன்பக்கடல். (சரு)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† 'மெய்கொள்' என்பது உரையின் பாடம்.

௬ - ஆந் திருவாய்மொழி—கடல்ஞாலம்.

[பிரிவாற்றாது தலைவன்தன்மைகளை அநுகரித்துத் தரிக்கப் பார்க்கிற தலைவியின் நிலைகண்ட தாய் 'ஆவேசமோ?' என்று நொந்து கூறும் பாசுரம்.]

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - சீகாமரம். தாளம் - ஏழொத்து. யதுகுலகாம்போதிராகம் - ஆதிதாளம்.

கடல்ஞாலம்செய்தேனும்யானேயென்னும்
கடல்ஞாலமாவேனும்யானேயென்னும் *
கடல்ஞாலம்கொண்டேனும்யானேயென்னும்
கடல்ஞாலம்கீண்டேனும்யானேயென்னும் *
கடல்ஞாலம்உண்டேனும்யானேயென்னும்
கடல்ஞாலத்தீசன்வந்தேறக்கொலோ? *
கடல்ஞாலத்தீர்க்குஇவையென்சொல்லுகேன்?
கடல்ஞாலத்துஎன்மகள்கற்கின்றவே. (க)

கற்கும்கல்விக்குஎல்லையிலனேயென்னும்
கற்கும்கல்வியாவேனும்யானேயென்னும் *
கற்கும்கல்விசெய்வேனும்யானேயென்னும்
கற்கும்கல்விதீர்ப்பேனும்யானேயென்னும் *
கற்கும்கல்விச்சாரமும்யானேயென்னும்
கற்கும்கல்விநாதன்வந்தேறக்கொலோ? *
கற்கும்கல்வியீர்க்குஇவையென்சொல்லுகேன்?
கற்கும்கல்விஎன்மகள்காண்கின்றவே. (௨)

காண்கின்றநிலமெல்லாம்யானேயென்னும்
காண்கின்றவிசும்பெல்லாம்யானேயென்னும் *
காண்கின்றவெந்தீயெல்லாம்யானேயென்னும்
காண்கின்றஇக்காற்றெல்லாம்யானேயென்னும் *
காண்கின்றகடலெல்லாம்யானேயென்னும்
காண்கின்றகடல்வண்ணனேறக்கொலோ? *
காண்கின்றஉலகத்தீர்க்குஎன்சொல்லுகேன்?
காண்கின்றஎன்காரிகைசெய்கின்றவே. (௩)

செய்கின்றகிதியெல்லாம்யானேயென்னும்
செய்வானின்றனகளும்யானேயென்னும் *
செய்துமுன்இறந்தவும்யானேயென்னும்
செய்கைப்பயனுண்பேனும்யானேயென்னும் *
செய்வார்களைச்செய்வேனும்யானேயென்னும்
செய்யகமலக்கண்ணனேறக்கொலோ? *
செய்யஉலகத்தீர்க்குஇவையென்சொல்லுகேன்?
செய்யகனிவாயிளமான்திறத்தே. (சு)

திறம்பாமல்மண்காக்கின்றேன்யானேயென்னும்
திறம்பாமல்மலையெடுத்தேனேயென்னும் *
திறம்பாமல்அசுரரைக்கொன்றேனேயென்னும்
திறம்காட்டிஅன்றுஐவரைக்காத்தேனேயென்னும் *
திறம்பாமல்கடல்கடைந்தேனேயென்னும்
திறம்பாதகடல்வண்ணனேறக்கொலோ? *
திறம்பாதஉலகத்தீர்க்குஎன்சொல்லுகேன்?
திறம்பாதுஎன்திருமகள்எய்தினவே. (ரு)

இனவேய்மலையேந்தினேன்யானேயென்னும்
இனவேற்கள்செற்றேனும்யானேயென்னும் *
இனவான்கன்றுமேய்த்தேனும்யானேயென்னும்
இனவாநிரைகாத்தேனும்யானேயென்னும் *
இனவாயர்தலைவனும்யானேயென்னும்
இனத்தேவர்தலைவன்வந்தேறக்கொலோ? *
இனவேற்கண்நல்லீர்க்குஇவையென்சொல்லுகேன்?
இனவேற்கண்ணிஎன்மகள்உற்றனவே. (கூ)

உற்றார்கள்எனக்குஇல்லையாருமென்னும்
உற்றார்கள்எனக்கிங்கெல்லாருமென்னும் *
உற்றார்களைச்செய்வேனும்யானேயென்னும் *
உற்றார்களையழிப்பேனும்யானேயென்னும் *
† உற்றார்களுக்குஉற்றேனும்யானேயென்னும் *
உற்றாரிலிமாயன்வந்தேறக்கொலோ? *
உற்றீர்கட்குஎன்சொல்லிச்சொல்லுகேன்யான்?
உற்றுஎன்னுடைப்பேதைஉரைக்கின்றவே. (எ)

உரைக்கின்றமுக்கண்பிரான்யானேயென்னும்
உரைக்கின்றதிசைமுகன்யானேயென்னும் *
உரைக்கின்றஅமரரும்யானேயென்னும்
உரைக்கின்றஅமரர்கோன்யானேயென்னும் *

† 'உற்றார்கட்கு' என்றும் பாடம்.

உரைக்கின்றமுனிவரும்யானேயென்னும்
உரைக்கின்றமுகில்வண்ணனேறக்கொலோ? *
உரைக்கின்றஉலகத்தீர்க்குஎன்சொல்லுகேன்?
உரைக்கின்றஎன்கோமளவொண்கொடிக்கே. (அ)

கொடியவினையாதுமிலனேயென்னும்
கொடியவினையாவேனும்யானேயென்னும் *
கொடியவினைசெய்வேனும்யானேயென்னும்
கொடியவினைதீர்ப்பேனும்யானேயென்னும் *
கொடியானிலங்கைசெற்றேனேயென்னும்
கொடியபுள்ளுடையவனேறக்கொலோ? *
கொடியஉலகத்தீர்க்குஇவையென்சொல்லுகேன்?
கொடியேன்கொடிஎன்மகள்கோலங்களே. (கூ)

கோலம்கொள்சுவர்க்கமும்யானேயென்னும்
கோலமில்நரகமும்யானேயென்னும் *
கோலம்திகழ்மோக்கமும்யானேயென்னும்
கோலம்கொளுயிர்களும்யானேயென்னும் *
கோலம்கொள்தனிமுதல்யானேயென்னும்
கோலம்கொள்முகில்வண்ணனேறக்கொலோ? *
கோலம்கொளுலகத்தீர்க்குஎன்சொல்லுகேன்?
கோலம்திகழ்கோதைஎன்கூந்தலுக்கே. (கo)

கூந்தல்மலர்மங்கைக்கும்மண்மடந்தைக்கும்
குலவாயர்கொழுந்துக்கும்கேள்வன்தன்னை *
வாய்ந்தவழுதிவளநாடன் மன்னு
குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்செய்து *
ஆய்ந்ததமிழ்மாலை ஆயிரத்துள்
† இவையும்ஓர்பத்தும்வல்லார் * உலகில்
‡ ஏந்துபெருஞ்செல்வத்தராய்த் திருமா
லடியார்களைப்பூசிக்கநோற்றார்களே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கடல்ஞாலத்தீசனை முன்காணுமல்நொந்தே *
உட்கொ அனுகரிக்கலுற்று *—திடமாக
வாய்ந்தவனுய்த்தான்பேசும் மாறனுரையதனை *
ஆய்ந்துரைப்பார் ஆட்செய்யநோற்றார். (சுகூ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† 'இவையொருபத்தும்' என்றும், ‡ 'ஏய்ந்த' என்றும் பாடம்.

எ - ஆந் திருவாய்மொழி—நோற்றநோன்பு.

[ஆழ்வார் எம்பெருமானையன்றித் தாம்தரியாத தமது அநந்ய கதித்வத்தை யெடுத்துக்கூறி வானமாமலைப்பெருமானிடத்தில் ப்ரபத்தி பண்ணுதல்.]

ஆசிரியத்துறை.

பண் - ஸ்ரீகாமரம். தாளம் - ஏழொத்து. ஸாவேரிராகம் - ஆதிதாளம்.

நோற்றநோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேன் * ஆகிலும்இனிஉன்னை
ஆற்றகிற்கின்றிலேன் அரவினணையம்மானே ! * [விட்டொன்றும்
சேற்றுத்தாமரைசெந்நெலூடுமலர் சிரீவரமங்கலநகர் *
வீற்றிருந்தஎந்தாய் ! உனக்குமிகையல்லேனங்கே. (க)

அங்குற்றேனல்லேன்இங்குற்றேனல்லேன் உன்னைக்காணுமவாவில்
எங்குற்றேனுமல்லேன் இலங்கைசெற்றஅம்மானே!* [வீழ்ந்து *நான்
திங்கள்சேர்மணிமாடநீடு சிரீவரமங்கலநகருறை *
சங்குசக்கரத்தாய் ! தமியேனுக்கருளாயே. (உ)

கருளப்புட்கொடிசக்கரப்படை வானநாட ! என்கார்முகில்வண்ணா ! *
பொருளல்லாதஎன்னைப்பொருளாக்கி அடிமைகொண்டாய் ! *
தெருள்கொள்நான்மறைவல்லவர்பலர்வாழ் சிரீவரமங்கலநகர்க்கு *
அருள்செய்துஅங்கிருந்தாய் ! அறியேன்ஒருகைம்மாறே. (ங)

மாறுசேர்படைநூற்றுவர்மங்க ஓரைவர்க்காயன்றுமாயப்போர்பண்ணி*
நீறுசெய்தஎந்தாய் ! நிலங்கீண்டஅம்மானே ! *
தேறுஞானத்தர்வேதவேள்வியறாச் சிரீவரமங்கலநகர் *
ஏறிவீற்றிருந்தாய் ! உன்னைஎங்கெய்தக்கூவுவனே ? (ச)

எய்தக்கூவுதலாவதேஎனக்கு ? எவ்வதெய்வத்துளாயுமாய்நின்று *
கைதவங்கள்செய்யும் கருமேனியம்மானே ! *
செய்தவேள்வியர்வையத்தேவரறாச் சிரீவரமங்கலநகர் *
கைதொழஇருந்தாய் அதுநானும்கண்டேனே. (ரு)

ஏனமாய்நிலங்கீண்டஎன்னப்பனே ! கண்ணா ! என்றும்என்னையாளுடை *
வானநாயகனே ! மணிமாணிக்கச்சுடரே ! *
தேனமாம்பொழில்தண்சிரீவரமங்கலத்தவர் கைதொழவுறை *
வானமாமலையே ! அடியேன்தொழவந்தருளே. (சு)

வந்தருளிஎன்னெஞ்சிடங்கொண்ட வானவர்கொழுந்தே!*உலகுக்கோர்
முந்தைத்தாய்தந்தையே ! முழுவேழுலகுமுண்டாய் ! *
செந்தொழிலவர்வேதவேள்வியறாச் சிரீவரமங்கலநகர் *
அந்தமில்புகழாய் ! அடியேனைஅகற்றேலே. (எ)

அகற்றநீவைத்தமாயவல்லைம்புலன்களாமவை நன்கறிந்தனன் *
அகற்றிஎன்னையும்நீ அருஞ்சேற்றில்வீழ்த்திகண்டாய் *
பகற்கதிர்மணிமாடநீடு சிரீவரமங்கைவாணனே ! * என்றும்
புகற்கரியஎந்தாய் ! புள்ளின்வாய்பிளந்தானே ! (அ)

புள்ளின்வாய்பிளந்தாய் ! மருதிடைபோயினாய் ! எருதேழடர்த்த*என்
கள்ளமாயவனே ! கருமாணிக்கச்சுடரே ! *
தெள்ளியார்திருநான்மறைகள்வல்லார் மலிதண்சிரீவரமங்கை
யுள் * இருந்தஎந்தாய்! அருளாய்உய்யுமாறுஎனக்கே. (௯)

ஆறெனக்குநின்பாதமே சரணாகத்தந்தொழிந்தாய் * உனக்குஓர்கைம்
மாறுநானொன்றிலேன் எனதாவியும்உனதே *
சேறுகொள்கரும்புபெருஞ்செந்நெலும் மலிதண்சிரீவரமங்கை *
நாறுபூந்தண்துழாய்முடியாய் ! தெய்வநாயகனே ! (௧௦)

தெய்வநாயகன்நாரணன் திரிவிக்கிரமனடியிணைமிசை *
கொய்கொள்பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன் *
செய்தஆயிரத்துள்ளிவை தண்சிரீவரமங்கைமேயபத்துடன் *
வைகல்பாடவல்லார் வானோர்க்குஆராவமுதே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நோற்றநோன்பாதியிலேன் நுந்தனைவிட்டாற்றகில்லேன் *
பேற்றுக்குஉபாயம் உன்தன்பேரருளே—சாற்றுகின்றேன் *
இங்கென்னிலையென்னும் எழில்மாறன்சொல்வல்லார் *
அங்குஅமரர்க்கு ஆராவமுது. (௪௭)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† அ - ஆந் திருவாய்மொழி—ஆராவமுதே.

[பலஸித்தியாகாமையால் ஆராவமுதாழ்வாரிடத்தில் ஆழ்வார் தீராத ஆசையுடன் ஆற்றாமைபேசி அலமருதல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

பண் - காந்தாரம். தாளம் - ஏழொத்து. தந்யாசிராகம் - ஆதிதாளம்.

ஆராவமுதே! அடியே ‡ னுடலம் நின்பாலன்பாயே *
நீராயலைந்துகரைய உருக்குகின்றநெடுமாலே! *
சீரார்செந்நெல்கவரிவீசும் செழுநீர்த்திருக்குடந்தை *
ஏரார்கோலந்திகழக்கிடந்தாய்! கண்டேனெம்மானே! (க)

எம்மானே! என்வெள்ளைமூர்த்தி! என்னையாள்வானே! *
எம்மாவுருவும்வேண்டுமாற்றால் ஆவாய்! எழிலேறே! *
செம்மாகமலம்செழுநீர்மிசைக்கண்மலரும் திருக்குடந்தை *
அம்மாமலர்க்கண்வளர்கின்றானே! என்நான்செய்கேனே? (உ)

என்நான்செய்கேன்? யாரேகளைகண்? என்னைஎன்செய்கின்றாய்? *
உன்னாலல்லால்யாவராலும் ஒன்றும்குறைவேண்டேன் *
கன்னார்மதிள்சூழ்குடந்தைக்கிடந்தாய்! அடியேனருவாணாள் *
சென்னாள்எந்நாள்? அந்நாள் உனதாள்பிடித்தேசெலக்காணே. (ஙு)

செலக்காண்கிற்பார்காணுமளவும் செல்லும்கீர்த்தியாய்! *
உலப்பிலானே! எல்லாவுலகுமுடையவொருமூர்த்தி! *
நலத்தால்மிக்கார்குடந்தைக்கிடந்தாய்! உன்னைக்காண்பான்நான்
அலப்பாய் * ஆகாசத்தைநோக்கி அழுவன்தொழுவனே. (ச)

அழுவன்தொழுவன் ஆடிக்காண்பன் பாடியலற்றுவன் *
தழுவல்வினையால்பக்கம்நோக்கி நாணிக்கவிழ்ந்திருப்பன் *
செழுவொண்பழனக்குடந்தைக்கிடந்தாய்! செந்தாமரைக்கண்ணா! *
தொழுவனேனைஉனதாள் சேரும்வகையேசூழ்கண்டாய். (ரு)

சூழ்கண்டாய்என்தொல்லைவினையையறுத்து உன்னடிசேரும்
ஊழ்கண்டிருந்தே * தூராக்குழிதூர்த்து எனைநாளகன்றிருப்பன்? *
வாழ்தொல்புகழார்குடந்தைக்கிடந்தாய்! வானோர்கோமானே! *
யாழினிசையே! அமுதே! அறிவின்பயனே! அரியேறே! (சா)

அரியேறே! என்னம்பொற்சுடரே! செங்கண்கருமுகிலே! *
எரியே! பவளக்குன்றே! நால்தோளெந்தாய்! உனதருளே *
பிரியாஅடிமைஎன்னைக்கொண்டாய்! குடந்தைத்திருமாலே! *
தரியேன்இனிஉன்சரணம்தந்து என்சன்மம்களையாயே. (எ)

---

† இது, கோயில்திருவாய்மொழி. ‡ 'உடலும்' எனக் கொள்ளவும் இடமுண்டு.

களைவாய்துன்பம்களையாதொழிவாய் களைகண்மற்றிலேன் *
வளைவாய்நேமிப்படையாய்! குடந்தைக்கிடந்தமாமாயா! *
தளராவுடலம்எனதாவி சரிந்துபோம்போது *
இளையாதுஉனதாள்ஒருங்கப்பிடித்துப் போதஇசைநீயே. (அ)

இசைவித்துஎன்னை உன்தாளிணைக்கீழ்இருத்தும்அம்மானே! *
அசைவிலமரர்தலைவர்தலைவா! ஆதிப்பெருமூர்த்தி! *
திசைவில்வீசும்செழுமாமணிகள்சேரும் திருக்குடந்தை *
அசைவிலுலகம்பரவக்கிடந்தாய்! காணவாராயே. (கூ)

வாராவருவாய்வருமென்மாயா! மாயாமூர்த்தியாய்! *
ஆராவமுதாய் அடியேனாவிஅகமேதித்திப்பாய் *
தீராவினைகள்தீரஎன்னையாண்டாய்! திருக்குடந்தை
ஊரா! * உனக்காட்பட்டும் அடியேன்இன்னும்உழல்வேனோ? (கo)

உழலையென்பின்பேய்ச்சிமுலையூடு அவளைஉயிருண்டான் *
கழல்களவையேசரணாகக்கொண்ட குருகூர்ச்சடகோபன் *
குழலின்மலியச்சொன்ன ஓராயிரத்துள்இப்பத்தும் *
மழலைதீரவல்லார் காமர்மானேய்நோக்கியர்க்கே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆராவமுதாழ்வார் ஆதரித்தபெருமைகளை *
தாராமையாலே தளர்ந்துமிக *—தீராத
ஆசையுடன்ஆற்றாமைபேசி யலமந்தான் *
பாசுறுசீர் மாறனெம்மான். (ச-அ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருவாய்மொழி—மானேய்நோக்கு.

[திருவல்லவாழ்செல்ல ஒருப்பட்டதலைவி விடாய்த்துப் புறச்சோலையில் விழுந்து தடுக்குந் தோழியரை நல்வார்த்தைகூறி 'அந்தத் திருவல்லவாழ்ப்பிரானை என்று அடைவேன்?' என்று கூறும் பாசுரம்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண் - பஞ்சமம். தாளம் - ஏழொத்து. ருகாரிராகம் - அடதாளம்.

மானேய்நோக்குநல்லீர்! வைகலும்வினையேன்மெலிய *
வானார்வண்கமுகும் மதுமல்லிகைகமழும் *
தேனார்சோலைகள்சூழ் திருவல்லவாழுறையும்
கோனாரை * அடியேன் அடிகூடுவதுஎன்றுகொலோ? (க)

என்றுகொல்? தோழிமீர்காள்! எம்மைநீர்நலிந்துஎன்செய்தீரோ? *
பொன்திகழ்புன்னைமகிழ் புதுமாதவிமீதணவி *
தென்றல்மணங்கமழும் திருவல்லவாழ்நகருள்
நின்றபிரான் * அடிநீறு அடியோம்கொண்டுசூடுவதே. (உ)

சூடுமலர்க்குழலீர்! துயராட்டியேன்மெலிய *
பாடுநல்வேதவொலி பரவைத்திரைபோல்முழங்க *
மாடுயர்ந்தோமப்புகைகமழும் தண்திருவல்லவாழ் *
நீடுறைகின்றபிரான் கழல்காண்டுங்கொல்நிச்சலுமே? (ங)

நிச்சலும்தோழிமீர்காள்! எம்மைநீர்நலிந்துஎன்செய்தீரோ? *
பச்சிலைநீள்கமுகும் பலவும்தெங்கும்வாழைகளும் *
மச்சணிமாடங்கள்மீதணவும் தண்திருவல்லவாழ் *
நச்சரவின்அணைமேல் நம்பிரானதுநன்னலமே. (ச)

நன்னலத்தோழிமீர்காள்! நல்லஅந்தணர்வேள்விப்புகை *
மைந்நலங்கொண்டுஉயர்விண்மறைக்கும் தண்திருவல்லவாழ் *
கன்னலங்கட்டிதன்னைக் கனியைஇன்னமுதந்தன்னை *
என்னலங்கொள்சுடரை என்றுகொல்கண்கள்காண்பதுவே? (ரு)

காண்பதுஎஞ்ஞான்றுகொலோ? வினையேன்கனிவாய்மடவீர்! *
பாண்குரல்வண்டினொடு பசுந்தென்றலுமாகிஎங்கும் *
சேண்சினையோங்குமரச் செழுங்கானல்திருவல்லவாழ் *
மாண்குறள்கோலப்பிரான் மலர்த்தாமரைப்பாதங்களே. (சு)

பாதங்கள்மேலணி பூந்தொழக்கூடுங்கொல்? பாவைநல்லீர்! *
ஓதநெடுந்தடத்துள் உயர்தாமரைசெங்கழுநீர் *
மாதர்கள்வாண்முகமும் கண்ணுமேந்தும்திருவல்லவாழ் *
நாதன்இஞ்ஞாலமுண்ட நம்பிரான்தன்னைநாள்தொறுமே. (எ)

நாள்தொறும்வீடின்றியே தொழக்கூடுங்கொல்? நன்னுதலீர்! *
ஆடுறுதீங்கரும்பும் விளைசெந்நெலுமாகிஎங்கும் *
மாடுறுபூந்தடம்சேர் வயல்சூழ்தண்திருவல்லவாழ் *
நீடுறைகின்றபிரான் நிலம்தாவியநீள்கழலே. (அ)

கழல்வளைபூரிப்பயாம்கண்டு கைதொழக்கூடுங்கொலோ? *
குழலென்னயாழுமென்னக் குளிர்சோலையுள்தேனருந்தி *
மழலைவரிவண்டுகளிசைபாடும் திருவல்லவாழ் *
சுழலின்மலிசக்கரப்பெருமானது தொல்லருளே. (கூ)

தொல்லருள்நல்வினையால் சொலக்கூடுங்கொல்? தோழிமீர்காள்! *
தொல்லருள்மண்ணும்விண்ணும் தொழநின்றதிருநகரம் *
நல்லருளாயிரவர் நலனேந்தும்திருவல்லவாழ் *
நல்லருள்நம்பெருமான் நாராயணன்நாமங்களே. (கo)

நாமங்களாயிரமுடைய நம்பெருமானடிமேல் *
சேமங்கொள்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்தெரிந்துரைத்த *
நாமங்களாயிரத்துள் இவைபத்தும்திருவல்லவாழ் *
சேமங்கொள்தென்னகர்மேல் செப்புவார்சிறந்தார்பிறந்தே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மாநலத்தால்மாறன் திருவல்லவாழ்புகப்போய் *
தானிளைத்துவீழ்ந்து அவ்வூர்தன்னருகில் *—மேல்நலங்கித்
துன்பமுற்றுச்சொன்ன சொலவுகற்பார்தங்களுக்கு *
பின்பிறக்கவேண்டாபிற. (சகூ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கo - ஆந் திருவாய்மொழி—பிறந்தவாறும்.

[ஆழ்வார் குணநுபவத்தால் தாம் சிதிலராகாது சேர்ந்து
அநுபவிப்பிக்குமாறு எம்பெருமானை வேண்டுதல்.]

ஆசிரியத்துறை.

பண் - காந்தாரம். தாளம் - ஏழொத்து. மோஹநராகம் - ஆதிதாளம்.

பிறந்தவாறும்வளர்ந்தவாறும் பெரியபாரதம்கைசெய்து * ஐவர்க்
திறங்கள்காட்டியிட்டுச் செய்துபோனமாயங்களும் * [குத்
நிறந்தனூடுபுக்குஎனதாவியை நின்றுநின்றுஉருக்கியுண்கின்ற * இச்
சிறந்தவான்சுடரே! உன்னைஎன்றுகொல்சேர்வதுவே? (க)

வதுவைவார்த்தையுளேறுபாய்ந்ததும் மாயமாவினைவாய்பிளந்ததும் *
மதுவைவார்குழலார் குரவைபிணைந்தகுழகும் *
அதுவிதுவுதுவென்னலாவனல்ல என்னைஉன்செய்கைநைவிக்கும் *
முதுவையமுதல்வா! உன்னைஎன்றுதலைப்பெய்வனே? (உ)

பெய்யும்பூங்குழல்பேய்முலையுண்ட பிள்ளைத்தேற்றமும் * பேர்ந்தோர்
செய்யபாதமொன்றால் செய்தநின்சிறுசேவகமும் * [சாடிறச்
நெய்யுண்வார்த்தையுள்அன்னைகோல்கொள்ள நீஉன்தாமரைக்கண்கள்
பையவேநிலையும்வந்து என்னெஞ்சைஉருக்குங்களே. (ங) [நீர்மல்க *

கள்ளவேடத்தைக்கொண்டுபோய்ப் புரம்புக்கவாறும் * கலந்தசுரரை
உள்ளம்பேதம்செய்திட்டு உயிருண்டஉபாயங்களும் *
வெள்ளநீர்ச்சடையானும் நின்னிடைவேறலாமைவிளங்கநின்றதும் *
உள்ளமுள்குடைந்து என்னுயிரைஉருக்கியுண்ணுமே. (ச)

உண்ணவானவர்கோனுக்கு ஆயரொருப்படுத்தவடிசிலுண்டதும் *
வண்ணமால்வரையையெடுத்து மழைகாத்ததும் *
மண்ணைமுன்படைத்துண்டுமிழ்ந்து கடந்திடந்துமணந்தமாயங்கள் *
எண்ணுந்தோறும்என்னெஞ்சு எரிவாய்மெழுகொக்கும்நின்றே. (ரு)

நின்றவாறும்இருந்தவாறும் கிடந்தவாறும்நினைப்பரியன *
ஒன்றலாஉருவாய் அருவாயநின்மாயங்கள் * [யேற்கு
நின்றுநின்றுநினைகின்றேன் உன்னைஎங்ஙனம்நினைகிற்பன்? * பாவி
ஒன்றுநன்குரையாய் உலகமுண்டவொண்சுடரே! (௬)

ஒண்சுடரோடிருளுமாய்நின்றவாறும் உண்மையோடின்மையாய்வந்து*
கண்கொளாவகை நீகரந்துஎன்னைச்செய்கின்றன * [என்
எண்கொள்சிந்தையுள்நைகின்றேன் என்கரியமாணிக்கமே! * என்
திண்கொள்ளஒருநாள் அருளாய்உன்திருவுருவே. (எ) [கண்கட்குத்

திருவுருவுகிடந்தவாறும் கொப்பூழ்ச்செந்தாமரைமேல் * திசைமுகன்
கருவுள்வீற்றிருந்து படைத்திட்டகருமங்களும் *
பொருவிலுன்தனிநாயகமவை கேட்குந்தோறும்என்னெஞ்சம்நின்று
அருவிசோரும்கண்ணீர் என்செய்கேன்அடியேனே? (அ) [நெக்கு *

அடியைமூன்றைஇரந்தவாறும் அங்கேநின்றுழ்கடலும்மண்ணும்விண்
முடிய * ஈரடியால் முடித்துக்கொண்டமுக்கியமும் * [ணும்
நொடியுமாறவைகேட்குந்தோறும் என்னெஞ்சம்நின்தனக்கேகரைந்துகும் *
கொடியவல்வினையேன் உன்னைஎன்றுகொல்கூடுவதே? (௯)

கூடிநீரைக்கடைந்தவாறும் அமுதம்தேவருண்ண * அசுரரை
வீடும்வண்ணங்களே செய்துபோனவித்தகமும் *
ஊடுபுக்குஎனதாவியை உருக்கியுண்டிடுகின்ற * நின்தன்னை
நாடும்வண்ணம்சொல்லாய் நச்சுநாகணையானே! (௧0)

நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணே சரண்நமக்கென்று * நாள்தொறும்
ஏகசிந்தையனாய்க் குருகூர்ச்சடகோபன்மாறன் *
ஆகநூற்றவந்தாதி ஆயிரத்துள்இவையும்ஓர்பத்தும்வல்லார் *
மாகவைகுந்தத்து மகிழ்வெய்துவர்வைகலுமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பிறந்துஉலகம்காத்தளிக்கும் பேரருட்கண்ணா! * உன்
சிறந்தகுணத்தாலுருகும் சீலத்—திறம்தவிர்ந்து *
சேர்ந்தனுபவிக்கும்நிலை செய்யென்றசீர்மாறன் *
வாய்ந்தபதத்தே மனமே! வைகு. (௫0)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆறும்பத்து.

விரோதி நிரஸந சீலனுனவனது திருவடிகளில் சரணம்புகுதல்.

௧ - ஆந் திருவாய்மொழி—வைகல்பூங்கழி.

[தலைவி திருவண்வண்டூரிலே சக்ரவர்த்தி திருமகன் விஷயமாகப் பக்ஷிகளைத் தூதுவிட்டதை அருளிச்செய்யும் பாசுரம்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண் - நட்டராகம். தாளம் - ஏழொத்து. அஸாவேரிராகம் - ஆதிதாளம்.

ஸ்ரீ வைகல்பூங்கழிவாய் வந்துமேயுங்குருகினங்காள்! *
செய்கொள்செந்நெலுயர் திருவண்வண்டூருறையும் *
கைகொள்சக்கரத்து என்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு *
கைகள்கூப்பிச்சொல்லீர் வினையாட்டியேன்காதன்மையே. (௧)

காதல்மென்பெடையோடு உடன்மேயுங்கருநாராய்! *
வேதவேள்வியொலிமுழங்கும் தண்திருவண்வண்டூர் *
நாதன்ஞாலமெல்லாமுண்ட நம்பெருமானைக்கண்டு *
பாதம்கைதொழுதுபணியீர் அடியேன்திறமே. (௨)

திறங்களாகிஎங்கும் செய்களூடுழல்புள்ளினங்காள்! *
சிறந்தசெல்வம்மல்கு திருவண்வண்டூருறையும் *
கறங்குசக்கரக்கைக் கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு *
இறங்கிநீர்தொழுதுபணியீர் அடியேனிடரே. (௩)

இடரில்போகம்மூழ்கி இணைந்தாடும்மடவன்னங்காள்! *
விடலில்வேதவொலிமுழங்கும் தண்திருவண்வண்டூர் *
† கடலின்மேனிப்பிரான் கண்ணனைநெடுமாலைக்கண்டு *
உடலம்நைந்துஒருத்தி உருகுமென்றுஉணர்த்துமினே. (௪)

உணர்த்தலூடலுணர்ந்து உடன்மேயும்மடவன்னங்காள்! *
திணர்த்தவண்டல்கள்மேல் சங்குசேரும்திருவண்வண்டூர் *
புணர்த்தபூந்தண்துழாய்முடி நம்பெருமானைக்கண்டு *
புணர்த்தகையினராய் அடியேனுக்கும்போற்றுமினே. (௫)

போற்றியான்இரந்தேன் புன்னைமேலுறைபூங்குயில்காள்! *
சேற்றில்வாளைதுள்ளும் திருவண்வண்டூருறையும் *
ஆற்றலாழியங்கை அமரர்பெருமானைக்கண்டு *
மாற்றம்கொண்டருளீர் மையல்தீர்வதொருவண்ணமே. (௬)

† 'கடலமேனி' என்றும் பாடம்.

ஒருவண்ணம்சென்றுபுக்கு எனக்கொன்றுரைஒண்கிளியே! *
செருவொண்பூம்பொழில்சூழ் செக்கர்வேலைத்திருவண்வண்டூர் *
கருவண்ணம்செய்யவாய் செய்யகண்செய்யகைசெய்யகால் *
செருவொண்சக்கரம்சங்கு அடையாளம்திருந்தக்கண்டே. (எ)

திருந்தக்கண்டெனக்கொன்றுரையாய் ஒண்சிறுபூவாய்! *
செருந்திஞாழல்மகிழ் புன்னைசூழ்தண் திருவண்வண்டூர் *
பெருந்தண்தாமரைக்கண் பெருநீள்முடிநால்தடந்தோள் *
கருந்திண்மாமுகில்போல் திருமேனியடிகளையே. (அ)

அடிகள்கைதொழுது அலர்மேலசையும்அன்னங்காள்! *
விடிவைசங்கொலிக்கும் திருவண்வண்டூருறையும் *
கடியமாயன்தன்னைக் கண்ணனைநெடுமாலைக்கண்டு *
கொடியவல்வினையேன் திறம்கூறுமின்வேறுகொண்டே. (கூ)

வேறுகொண்டும்மையான்இரந்தேன் வெறிவண்டினங்காள்! *
தேறுநீர்ப்பம்பை வடபாலைத்திருவண்வண்டூர் *
மாறில்போரரக்கன் மதிள்நீறெழச்செற்றுகந்த *
ஏறுசேவகனார்க்கு என்னையும்உளளென்மின்களே. (க0)

꠸ மின்கொள்சேர்புரிநூல்குறளாய் அகல்ஞாலம்கொண்ட *
வன்கள்வனடிமேல் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
பண்கொளாயிரத்துள்இவைபத்தும் திருவண்வண்டூர்க்கு *
இன்கொள்பாடல்வல்லார் மதனார்மின்னிடையவர்க்கே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வைகல்திருவண்வண்டூர் வைகும்இராமனுக்கு * என்
செய்கைதனைப் புள்ளினங்காள்! செப்புமென *— கைகழிந்த
காதலுடன் தூதுவிடும் காரிமாறன்கழலே *
மேதினியீர்! நீர்வணங்குமின். (௬க)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† ௨ - ஆந் திருவாய்மொழி—மின்னிடைமடவார்கள்.

[எம்பெருமான் விளம்பித்து வரக் கண்ட தலைவி 'உமக்கு வேண்டின ஸ்த்ரீகள் இருக்க இங்கே வரவேண்டா' என்று ஊடல் திறத்தினால் திரஸ்காரம் பண்ணினதை அருளிச்செய்தல்.]

ஆசிரியத்துறை.

பண் - சீகாமரம். தாளம் - ஏழொத்து. சோகவராளிராகம் - ஆதிதாளம்.

ஓ மின்னிடைமடவார்கள்நின்னருள்சூடுவார் முன்புநானதஞ்சுவன் *
மன்னுடையிலங்கை அரண்காய்ந்தமாயவனே ! *
உன்னுடையசுண்டாயம்நானறிவன்இனிஅதுகொண்டுசெய்வதென் ? *
என்னுடையபந்தும்கழலும் தந்துபோகுநம்பீ ! (௧)

போகுநம்பீ ! உன்தாமரைபுரைகண்ணிணையும் செவ்வாய்முறுவலும் *
ஆகுலங்கள்செய்ய அழிதற்கேநோற்றோமேயாம் ? *
தோகைமாமயிலார்கள்நின்னருள்சூடுவார் செவியோசைவைத்தெழ *
ஆகள்போகவிட்டுக் குழலூதுபோயிருந்தே. (௨)

போயிருந்துநின்புள்ளுவம் அறியாதவர்க்குஉரைநம்பீ ! * நின்செய்ய
வாயிருங்கனியும்கண்களும் விபரீதம்இந்நாள் *
வேயிருந்தடந்தோளினார் இத்திருவருள்பெறுவார்யவர்கொல் ? *
மாயிருங்கடலைக்கடைந்த பெருமானாலே. (௩)

ஆலினீளிலையேழுலகமுண்டு அன்றுநீகிடந்தாய் * உன்மாயங்கள்
மேலைவானவரும்அறியார் இனிஎம்பரமே ? *
வேலினேர்தடங்கண்ணினார் விளையாடுசூழலைச்சூழவேநின்று *
காலிமேய்க்கவல்லாய் ! எம்மைநீகழறேலே. (௪)

கழறேல்நம்பீ!உன்கைதவம்மண்ணும்விண்ணும்நன்கறியும்*திண்சக்கர
நிழறுதொல்படையாய் ! உனக்குஒன்றுஉணர்த்துவன்நான் *
மழறுதேன்மொழியார்கள்நின்னருள்சூடுவார் மனம்வாடிநிற்க * எம்
குழறுபூவையொடும் கிளியோடும்குழகேலே. (௫)

குழகிஎங்கள்குழமணன்கொண்டு கோயின்மைசெய்துகன்மமொன்றில்லை *
பழகியாமிருப்போம் பரமேஇத்திருவருள்கள் ? *
அழகியார்இவ்வுலகமூன்றுக்கும் தேவிமைதகுவார்பலருளர் *
கழகமேறேல்நம்பீ ! உனக்கும்இளைதேகன்மமே. (௬)

கன்மமன்றுஎங்கள்கையிற்பாவைபறிப்பது கடல்ஞாலமுண்டிட்ட *
நின்மலா ! நெடியாய் ! உனக்கேலும்பிழைபிழையே *
வன்மமேசொல்லிஎம்மைநீவிளையாடுதி அதுகேட்கில்என்னைமார் *
தன்மபாவமென்னார் ஒருநான்றுதடிபிணக்கே. (௭)

---

† இந்தத் திருவாய்மொழி, நாச்சிமார் ப்ரணயகலகத்தில் ஸேவிக்கப்படுவது.

பிணக்கியாவையும்யாவரும் பிழையாமல்பேதித்தும்பேதியாதது * ஓர்
கணக்கில்கீர்த்திவெள்ளக் கதிர்ஞானமூர்த்தியினாய் ! *
இணக்கிஎம்மைஎம்தோழிமார் விளையாடப்போதுமினென்னப்போந்தோமை*
உணக்கிநீவளைத்தால் என்சொல்லார்உகவாதவரே ! (அ)

உகவையால்நெஞ்சமுள்ளுருகி உன்தாமரைத்தடங்கண்விழிகளின் *
அகவலைப்படுப்பான் அழித்தாய்உன்திருவடியால் *
தகவுசெய்திலைஎங்கள்சிற்றிலும் யாமடுசிறுசோறும்கண்டு * நின்
முகவொளிதிகழ முறுவல்செய்துநின்றிலையே. (௯)

நின்றிலங்குமுடியினாய் ! இருபத்தோர்கால்அரசுகளைகட்ட *
வென்றிநீள்மழுவா ! வியன்ஞாலம்முன்படைத்தாய் ! *
இன்றுஇவ்வாயர்குலத்தை வீடுய்யத்தோன்றியகருமாணிக்கச்சுடர்! *
நின்தன்னால்நலிவேபடுவோம்என்றும் ஆய்ச்சியோமே. (௧௦)

ஆய்ச்சியாகியஅன்னையால் அன்றுவெண்ணெய்வார்த்தையுள் *
கூத்தஅப்பன்தன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன் * [சிற்றமுண்டமு
ஏத்தியதமிழ்மாலை ஆயிரத்துள்இவையுமோர்பத்துஇசையொடும் *
நாத்தன்னால்நவிலஉரைப்பார்க்கு இல்லைநல்குரவே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மின்னிடையார்சேர்கண்ணன் மெத்தெனவந்தானென்று *
தன்னிலைபோய்ப்பெண்ணிலையாய்த் தான்தள்ளி *—உன்னுடனே
கூடேனென்றாடும் குருகையர்கோன்தாள்தொழவே *
நாள்தோறும்நெஞ்சமே ! நல்கு. (௫௨)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

௩ - ஆந் திருவாய்மொழி—நல்குரவும்.

['ப்ரணயகலஹத்தில் விருத்தரான தம்மை வசீகரித்தவன் விருத்த விபூதிகனான ஸர்வேச்வரன்' என்று அருளிச்செய்தல்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண் - நட்டராகம். தாளம் - நடையொத்து. • உசேனிராகம் - ரூபகதாளம்

நல்குரவும்செல்வும் நரகும்சுவர்க்கமுமாய் *
வெல்பகையும்நட்பும் விடமும்அமுதமுமாய் *
பல்வகையும்பரந்த பெருமான்என்னையாள்வானை *
செல்வம்மல்குகுடித் திருவிண்ணகர்க்கண்டேனே. (௧)

கண்ட இன்பம்துன்பம் கலக்கங்களும்தேற்றமுமாய் *
தண்டமும்தண்மையும் தழலும்நிழலுமாய் *
கண்டுகோடற்கரிய பெருமான்என்னையாள்வானூர் *
தெண்திரைப்புனல்சூழ் திருவிண்ணகர்நன்னகரே. (௨)

நகரமும்நாடுகளும் ஞானமும்மூடமுமாய் *
நிகரில்சூழ்சுடராய்இருளாய் நிலனாய்விசும்பாய் *
சிகரமாடங்கள்சூழ் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான் *
புகர்கொள்கீர்த்தியல்லாலில்லை யாவர்க்கும்புண்ணியமே. (௩)

புண்ணியம்பாவம் புணர்ச்சிபிரிவென்றிவையாய் *
எண்ணமாய்மறப்பாய் உண்மையாய்இன்மையாய்அல்லனாய் *
திண்ணமாடங்கள்சூழ் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான் *
கண்ணனின்னருளே கண்டுகொண்மின்கள்கைதவமே. (௪)

கைதவம்செம்மை கருமைவெளுமையுமாய் *
மெய்பொய்இளமைமுதுமை புதுமைபழமையுமாய் *
செய்ததிண்மதிள்சூழ் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான் *
பெய்தகாவுகண்டீர் பெருந்தேவுடைமூவுலகே. (௫)

மூவுலகங்களுமாய்அல்லனாய் உகப்பாய்முனிவாய் *
பூவில்வாழ்மகளாய்த்தவ்வையாய்ப் புகழாய்ப்பழியாய் *
தேவர்மேவித்தொழும் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான் *
பாவியேன்மனத்தே உறைகின்றபரஞ்சுடரே. (௬)

பரஞ்சுடருடம்பாய் அழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய் *
கரந்தும்தோன்றியும்நின்றும் கைதவங்கள்செய்தும் * விண்ணோர்
சிரங்களால்வணங்கும் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான் *
வரங்கொள்பாதமல்லாலில்லை யாவர்க்கும்வன்சரணே. (௭)

வன்சரண்சுரர்க்காய் அசுரர்க்குவெங்கூற்றமுமாய் *
தன்சரண்நிழற்கீழ் உலகம்வைத்தும்வையாதும் *
தென்சரண்திசைக்குத் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான் *
என்சரண்என்கண்ணன் என்னையாளுடைஎன்னப்பனே. (௮)

என்னப்பன்எனக்காயிகுளாய் என்னைப்பெற்றவளாய் *
பொன்னப்பன்மணியப்பன் முத்தப்பன்என்னப்பனுமாய் *
மின்னப்பொன்மதிள்சூழ் திருவிண்ணகர்சேர்ந்தஅப்பன் *
தன்னொப்பாரில்லப்பன் தந்தனன்தனதாள்நிழலே. (௯)

நிழல்வெய்யில்சிறுமைபெருமை குறுமைநெடுமையுமாய் *
சுழல்வனநிற்பன மற்றுமாய்அவையல்லனுமாய் *
மழலைவாய்வண்டுவாழ் திருவிண்ணகர்மன்னுபிரான் *
கழல்களன்றி மற்றோர்களைகணிலம்காண்மின்களே. (௧0)

காண்மின்கள்உலகீர் ! என்று கண்முகப்பேநிமிர்ந்த *
தாளிணையன்தன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
ஆணையாயிரத்துத் திருவிண்ணகர்ப்பத்தும்வல்லார் *
கோணையின்றிவிண்ணோர்க்கு என்றுமாவர்குரவர்களே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நல்லவலத்தால்நம்மைச் சேர்த்? தான்முன்நண்ணாரை *
வெல்லும் விருத்தவிபூதியனென்று *—எல்லையறத்
தானிருந்துவாழ்த்தும் தமிழ்மாறன்சொல்வல்லார் *
வானவர்க்கு வாய்த்தகுரவர். (நூ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருவாய்மொழி—குரவையாய்ச்சியர்.

[கண்ணனுடைய குணசேஷ்டிதங்களை எப்பொழுதும் பேசப்பெற்றமைக்குக் களித்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்-தக்கராகம். தாளம் - ஏழொத்து. யமுநாகல்யாணி ராகம்-ஆதிதாளம்.

குரவையாய்ச்சியரோடுகோத்ததும் குன்றமொன்றேந்தியதும் *
உரவுநீர்ப்பொய்கைநாகம்காய்ந்ததும் உட்படமற்றும்பல *
அரவிற்பள்ளிப்பிரான்தன் மாயவினைகளையேஅலற்றி *
இரவும்நன்பகலும் † தவிர்கிலம் என்னகுறைவுஎனக்கே? (க)

கேயத்தீங்குழலூதிற்றும் நிரைமேய்த்ததும் * கெண்டையொண்கண்
வாசப்பூங்குழல்பின்னைதோள்கள்மணந்ததும் மற்றும்பல *
மாயக்கோலப்பிரான்தன் செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து *
நேயத்தோடுகழிந்தபோது எனக்குஎவ்வுலகம்நிகரே? (உ)

நிகரில்மல்லரைச்செற்றதும் நிரைமேய்த்ததும், நீள்நெடுங்கை *
சிகரமாகளிறட்டதும் இவைபோல்வனவும்பிறவும் *
புகர்கொள்சோதிப்பிரான்தன் செய்கைநினைந்துபுலம்பி * என்றும்
நுகர வைகல்வைகப்பெற்றேன் எனக்குஎன்னினிநோவதுவே? (ங)

நோவ ஆய்ச்சிஉரலோடார்க்க இரங்கிற்றும், வஞ்சப்பெண்ணை *
சாவப்பாலுண்டதும் ஊர்சகடமிறச்சாடியதும் *
தேவக்கோலப்பிரான்தன் செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து *
மேவக்காலங்கள்கூடினேன் எனக்குஎன்னினிவேண்டுவதே? (ச)

---

† 'தவிர்கிலமென்னகுறைநமக்கே' என்பதும் பாடம்.

வேண்டித்தேவரிரக்கவந்துபிறந்ததும் வீங்கிருள்வாய்
பூண்டு * அன்றுஅன்னைபுலம்பப்போய் அங்குஓராய்க்குலம்புக்கதும் *
காண்டலின்றிவளர்ந்து கஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சம்செய்ததும் *
ஈண்டுநான்அலற்றப்பெற்றேன் எனக்குஎன்னஇகலுளதே? (௫)

இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததும் இமிலேறுகள்செற்றதுவும் *
உயர்கொள்சோலைக்குருந்தொசித்ததும் உட்படமற்றும்பல *
அகல்கொள்வையமளந்தமாயன் என்னப்பன்தன்மாயங்களே *
பகலிராப்பரவப்பெற்றேன் எனக்குஎன்னமனப்பரிப்பே? (௬)

மனப்பரிப்போடு அழுக்குமானிடசாதியில்தான்பிறந்து *
தனக்குவேண்டுருக்கொண்டு தான்தனசீற்றத்தினைமுடிக்கும் *
புனத்துழாய்முடிமாலைமார்பன் என்னப்பன்தன்மாயங்களே *
நினைக்கும்நெஞ்சுடையேன் எனக்குஇனியார்நிகர்நீணிலத்தே? (௭)

நீணிலத்தொடுவான்வியப்ப நிறைபெரும்போர்கள்செய்து *
வாணனாயிரந்தோள் துணித்ததும் உட்படமற்றும்பல *
மாணியாய்நிலம்கொண்டமாயன் என்னப்பன்தன்மாயங்களே *
காணும்நெஞ்சுடையேன் எனக்குஇனியென்னகலக்கமுண்டே? (௮)

கலக்கவேழ்கடல்ஏழ்மலை உலகேழும்கழியக்கடாய் *
உலக்கத்தேர்கொடுசென்றமாயமும் உட்படமற்றும்பல *
வலக்கையாழிஇடக்கைச்சங்கம் இவையுடைமால்வண்ணனை *
மலக்குநாவுடையேற்கு மாறுளதோஇம்மண்ணின்மிசையே? (௯)

மண்மிசைப்பெரும்பாரம்நீங்க ஓர்பாரதமாபெரும்போர்
பண்ணி * மாயங்கள்செய்து சேனையைப்பாழ்படநூற்றிட்டுப்போய் *
விண்மிசைத்தனதாமமேபுக மேவியசோதிதன்தாள் *
நண்ணிநான்வணங்கப்பெற்றேன் எனக்குஆர்பிறர்நாயகரே? (௧0)

௳ நாயகன்முழுவேழுலகுக்குமாய் முழுவேழுலகும் * தன்
வாயகம்புகவைத்துமிழ்ந்தவையாய் அவையல்லனுமாம் *
கேசவனடியிணைமிசைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
தூயவாயிரத்துஇப்பத்தால் பத்தராவர்துவளின்றியே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

குரவைமுதலாம்கண்ணன் கோலச்செயல்கள் *
இரவுபகலென்னுமல் * என்றும்—பரவுமனம்
பெற்றேனென்றேகளித்துப் பேசும்பராங்குசன்தன் *
சொல்தேனில் நெஞ்சே! துவள். (௫௪)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ரு - ஆந் திருவாய்மொழி—துவளில்.

[தோழி தாய்மாரைநோக்கிக் கூறும் பாசுரத்தாலே, ஆழ்வார் எம்பெருமானிடத்து ஈடுபட்டமையைப் பேசுதல்.]

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - பஞ்சமம். தாளம் - ஏழொத்து. சங்கராபரணராகம் - அடதாளம்.

துவளில்மாமணிமாடமோங்கு
‡ தொலைவில்லிமங்கலம்தொழும்
இவளை * நீர்இனிஅன்னைமீர் !
உமக்காசையில்லைவிடுமினோ *
தவளவொண்சங்குசக்கரமென்றும் •
தாமரைத்தடங்கணென்றும் *
குவளையொண்மலர்க்கண்கள்நீர்மல்க
நின்றுநின்றுகுமுறுமே. (க)

குமுறுமோசைவிழவொலித்
தொலைவில்லிமங்கலம்கொண்டுபுக்கு *
அமுதமென்மொழியாளை நீர்உமக்கு
ஆசையின்றியகற்றினீர் *
திமிர்கொண்டாலொத்துநிற்கும் மற்றிவள்
தேவதேவபிரானென்றே *
நிமியும்வாயொடுகண்கள்நீர்மல்க
நெக்கொசிந்துகரையுமே. (உ)

கரைகொள்பைம்பொழில்தண்பணைத் தொலை
வில்லிமங்கலம்கொண்டுபுக்கு *
உரைகொளின்மொழியாளை நீர்
உமக்காசையின்றியகற்றினீர் *
திரைகொள்பௌவத்துச்சேர்ந்ததும்
திசைஞாலம்தாவியளந்ததும் *
நிரைகள்மேய்த்ததுமேபிதற்றி
நெடுங்கண்நீர்மல்கநிற்குமே. (ங)

நிற்கும்நான்மறைவாணர்வாழ் •
தொலைவில்லிமங்கலம்கண்டபின் *
அற்கமொன்றும்அறவுறுள்
மலிந்தாள்கண்டீர்இவள்அன்னைமீர் ! *

---

‡ 'துலைவில்லிமங்கலம்' என்றும் கூறுவர்.

கற்கும்கல்வியெல்லாம் கருங்கடல்
வண்ணன்கண்ணபிரானென்றே *
ஒற்கமொன்றுமிலள் உகந்துகந்து
உள்மகிழ்ந்துகுழையுமே. (௪)

குழையும்வாள்முகத்தேழையைத்
தொலைவில்லிமங்கலம்கொண்டுபுக்கு *
இழைகொள்சோதிச்செந்தாமரைக்கண்பிரான்
இருந்தமைகாட்டினீர் *
மழைபெய்தாலொக்கும்கண்ணநீரினொடு
அன்றுதொட்டும்மையாந்து * இவள்
நுழையும்சிந்தையள் அன்னைமீர்! தொழும்
அத்திசையுற்றுநோக்கியே. (௫)

நோக்கும்பக்கமெல்லாம் கரும்பொடு
செந்நெலோங்குசெந்தாமரை *
வாய்க்கும்தண்பொருநல் வடகரை
வண்தொலைவில்லிமங்கலம் *
நோக்குமேல்அத்திசையல்லால்
மறுநோக்கிலள்வைகல்நாள்தொறும்
வாய்க்கொள்வாசகமும் மணிவண்ணன்
நாமமேஇவள்அன்னைமீர்! (௬)

அன்னைமீர்! அணிமாமயில் சிறுமானிவள்
நம்மைக்கைவலிந்து *
என்னவார்த்தையும்கேட்குறாள்
தொலைவில்லிமங்கலமென்றல்லால்
முன்னம்நோற்றவிதிகொலோ? முகில்
வண்ணன்மாயங்கொலோ? * அவன்
சின்னமும்திருநாமமும் இவள்
வாயனகள்திருந்தவே. (௭)

திருந்துவேதமும்வேள்வியும்
திருமாமகளிரும்தாம் * மலிந்
திருந்துவாழ்பொருநல்
வடகரைவண்தொலைவில்லிமங்கலம் *
கருந்தடங்கண்ணிகைதொழுத
அந்நாள்தொடங்கிஇந்நாள்தொறும் *
இருந்திருந்துஅரவிந்தலோசன!
என்றென்றேநைந்திரங்குமே. (௮)

இரங்கிநாள்தொறும்வாய்வெரீஇ
இவள்கண்ணநீர்களலமர *
மரங்களும்இரங்கும்வகை
மணிவண்ணவோ ! என்றுகூவுமால் *
துரங்கம்வாய்பிளந்தானுறை
தொலைவில்லிமங்கலமென்று * தன்
கரங்கள்கூப்பித்தொழும் அவ்வூர்த்
திருநாமம்கற்றதற்பின்னையே. (கூ)

பின்னைகொல் ? நிலமாமகள்கொல் ?
திருமகள்கொல் ? பிறந்திட்டாள் *
என்னமாயங்கொலோ ? இவள்நெடுமா
லென்றேநின்றுகூவுமால் *
முன்னிவந்தவன்நின்றிருந்துறையும்
தொலைவில்லிமங்கலம்
சென்னியால்வணங்கும் * அவ்வூர்த்திருநாமம்
கேட்பதுசிந்தையே. (கo)

சிந்தையாலும்சொல்லாலும்
செய்கையினாலும் தேவபிரானையே *
தந்தைதாயென்றடைந்த
வண்குருகூரவர்சடகோபன் *
முந்தையாயிரத்துள்இவை
தொலைவில்லிமங்கலத்தைச்சொன்ன *
செந்தமிழ்பத்தும்வல்லார்
அடிமைசெய்வார்திருமாலுக்கே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

துவளறுசீர்மால்திறத்துத் தொன்னலத்தால் * நாளும்
துவளறுதன் சீலமெல்லாம்சொன்னான் *—துவளறவே
முன்னமனுபவத்தில் மூழ்கிநின்றமாறனதில் *
மன்னுமுவப்பால்வந்தமால். (ருரு)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

௬ - ஆந் திருவாய்மொழி—மாலுக்கு.

[ஆழ்வார் பகவதநுபவத்தின் அலாபத்தால் வந்த பாரவஶ்யத்தை, பிரிந்து வருந்தும் தலைமகளைக் குறித்துத் தாய் இரங்கும் பாசுரத்தால் அருளிச்செய்தல்.]

பண் - முதிர்ந்தகுறிஞ்சி. தாளம் - ஏழொத்து. காபிராகம் - நீபகதாளம்.
கலிவிருத்தம்.

மாலுக்கு வையமளந்தமணாளற்கு *
நீலக்கருநிற மேகநியாயற்கு *
கோலச்செந்தாமரைக் கண்ணற்கு * என்கொங்கல
ரேலக்குழலி இழந்தது சங்கே. (௧)

சங்குவில்வாள் தண்டு சக்கரக்கையற்கு *
செங்கனிவாய்ச் செய்யதாமரைக்கண்ணற்கு *
கொங்கலர் தண்ணந்துழாய் முடியானுக்கு * என்
மங்கையிழந்தது மாமைநிறமே. (௨)

நிறங்கரியானுக்கு நீடுலகுண்ட *
திறங்கிளர்வாய்ச் சிறுக் † கள்வனவற்கு *
கறங்கியசக்கரக் கையவனுக்கு * என்
பிறங்கிருங்கூந்தல் இழந்தது பீடே. (௩)

பீடுடைநான்முகனைப் படைத்தானுக்கு *
மாடுடைவையம் அளந்தமணாளற்கு *
நாடுடைமன்னர்க்குத் ‡ தூதுசெல்நம்பிக்கு * என்
பாடுடையல்குல் இழந்தது பண்பே. (௪)

பண்புடைவேதம் பயந்தபரனுக்கு *
மண்புரைவையம் இடந்தவராகற்கு *
தெண்புனற்பள்ளி எம்தேவபிரானுக்கு * என்
கண்புனைகோதை இழந்தது கற்பே. (௫)

கற்பகக்காவன நற்பலதோளற்கு *
பொற்சுடர்க்குன்றன்ன பூந்தண்முடியற்கு *
நற்பலதாமரை நாள்மலர்க்கையற்கு * என்
விற்புருவக்கொடி தோற்றது மெய்யே. (௬)

மெய்யமர்பல்கலன் நன்கணிந்தானுக்கு *
பையரவினணைப் பள்ளியினானுக்கு *
கையொடுகால்செய்ய கண்ணபிரானுக்கு * என்
தையல்இழந்தது தன்னுடைச்சாயே. (௭)

† 'கள்வரவர்க்கு' என்று வழங்குவர். ‡ 'தூதுசெய்' என்பது உரையின் பாடம்.

சாயக்குருந்தம் ஒசித்ததமியற்கு *
மாயச்சகடம் உதைத்தமணாளற்கு *
பேயைப்பிணம்படப் பாலுண்பிரானுக்கு * என்
வாசக்குழலி இழந்ததுமாண்பே. (௮)

மாண்பமைகோலத்து எம்மாயக்குறளற்கு *
சேண்சுடர்க்குன்றன்ன செஞ்சுடர்மூர்த்திக்கு *
காண்பெருந்தோற்றத்து எம்காகுத்தநம்பிக்கு * என்
பூண்புனைமென்முலை தோற்றதுபொற்பே. (௯)

பொற்பமைநீள்முடிப் பூந்தண்துழாயற்கு *
மற்பொருதோளுடை மாயப்பிரானுக்கு *
நிற்பனபல்லுருவாய் நிற்குமாயற்கு * என்
கற்புடையாட்டி இழந்ததுகட்டே. (௧0)

கட்டெழில்சோலை நல்வேங்கடவாணனை *
கட்டெழில்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் *
கட்டெழிலாயிரத்து இப்பத்தும்வல்லவர் *
கட்டெழில்வானவர் போகமுண்பாரே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மாலுடனேதான்கலந்து வாழப்பெறாமையால் *
சாலநைந்துதன்னுடைமை தானடையக்—கோலியே *
தானிகழவேண்டாயல் தன்னைவிடல்சொல்மாறன் *
ஊனமறுசீர்நெஞ்சே ! உண். (௫௬)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

௭ - ஆந் திருவாய்மொழி—உண்ணுஞ்சோறு.

[ஆழ்வார் தாரக போஷக போக்யங்கள் கண்ணனென்று உணர்ந்து திருக்கோளூரி லீடுபட்டதை, தலைவன்நகர்நோக்கிச்சென்ற தலைமகளைப் பற்றித் தாய் இரங்கும் பாசுரத்தாலே அருளிச்செய்தல்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண் - பழஞ்சுரம். தாளம் - ஏழொத்து. காம்போர்ஜிராகம் - ஆதிதாளம்.

உண்ணும்சோறுபருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாம்
கண்ணன் * எம்பெருமானென்றென்றே கண்கள்நீர்மல்கி *
மண்ணினுள் அவன்சீர் வளம்மிக்கவனூர்வினவி *
திண்ணம்என் இளமான்புகுமூர் திருக்கோளூரே. (௧)

ஊரும்நாடும்உலகமும் தன்னைப்போல் * அவனுடைய
பேரும்தார்களுமேபிதற்றக் கற்புவானிடறி *
சேரும்நல்வளஞ்சேர் பழனத்திருக்கோளூர்க்கே *
போருங்கொல்? உரையீர் கொடியேன்கொடிபூவைகளே! (௨)

பூவைபைங்கிளிகள் பந்துதூதைபூம்புட்டில்கள் *
யாவையும்திருமால் திருநாமங்களேகூவியெழும் * என்
பாவைபோய்இனித் தண்பழனத்திருக்கோளூர்க்கே *
கோவைவாய்துடிப்ப மழைக்கண்ணொடென்செய்யுங்கொலோ? (௩)

கொல்லையென்பர்கொலோ? குணம்மிக்கனளென்பர்கொலோ? *
சில்லைவாய்ப்பெண்டுகள் அயற்சேரியுள்ளாரும்எல்லே!
செல்வம்மல்கிஅவன்கிடந்த திருக்கோளூர்க்கே *
மெல்லிடைநுடங்க இளமான்செல்லமேவினளே. (௪)

மேவிநைந்துநைந்துவிளையாடலுறாள் என்சிறுத்
தேவிபோய் * இனித்தன்திருமால் திருக்கோளூரில் *
பூவியல்பொழிலும் தடமும்அவன்கோயிலும்கண்டு *
ஆவியுள்குளிர எங்ஙனேஉகக்குங்கொல்இன்றே? (௫)

இன்றுஎனக்குஉதவாதகன்ற இளமான்இனிப்போய் *
தென்திசைத்திலதமனைய திருக்கோளூர்க்கே
சென்று * தன்திருமால்திருக்கண்ணும் செவ்வாயும்கண்டு *
நின்றுநின்றுநையும் நெடுங்கண்கள்பனிமல்கவே. (௬)

மல்குநீர்க்கண்ணொடு மையலுற்றமனத்தனளாய் *
அல்லும்நன்பகலும் நெடுமாலென்றழைத்து, இனிப்போய் *
செல்வம்மல்கிஅவன்கிடந்த திருக்கோளூர்க்கே *
ஒல்கியொல்கிநடந்து எங்ஙனேபுகுங்கொல்ஒசிந்தே? (எ)

ஒசிந்தநுண்ணிடைமேல் கையைவைத்துநொந்துநொந்து *
கசிந்தநெஞ்சினளாய்க் கண்ணநீர்துளும்பச்செல்லுங்கொல்? *
ஒசிந்தவொண்மலராள்கொழுநன் திருக்கோளூர்க்கே *
கசிந்தநெஞ்சினளாய் எம்மைநீத்தஎம்காரிகையே. (அ)

காரியம்நல்லனகளவைகாணில் என்கண்ணனுக்கென்று *
ஈரியாயிருப்பாள் இதெல்லாம்கிடக்கஇனிப்போய் *
சேரிபல்பழிதூயிரைப்பத் திருக்கோளூர்க்கே *
நேரிழைநடந்தாள் எம்மையொன்றும்நினைத்திலளே. (௯)

நினைக்கிலேன்தெய்வங்காள்! நெடுங்கணிளமான்இனிப்போய் *
அனைத்துலகுமுடைய அரவிந்தலோசனனை *
தினைத்தனையும்விடாள் அவன்சேர்திருக்கோளூர்க்கே *
மனைக்குவான்பழியும்நினையாள் செல்லவைத்தனளே. (௧௦)

௵ வைத்தமாநிதியாம் மதுசூதனையேயலற்றி *
கொத்தலர்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
பத்துநூற்றுள்இப்பத்து அவன்சேர்திருக்கோளூர்க்கே *
சித்தம்வைத்துரைப்பார் திகழ்பொன்னுலகாள்வாரே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

உண்ணும்சோறுஆறுஒருமூன்றும் எம்பெருமான் *
கண்ணனென்றேநீர்மல்கிக் கண்ணிணைகள் *—மண்ணுலகில்
மன்னுதிருக்கோளூரில் மாயன்பால்போம்மாறன் *
பொன்னடியே நந்தமக்குப்பொன். (௫௭)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருவாய்மொழி—பொன்னுலகு.

[எம்பெருமானது ஆச்ரிதரோடு கலந்திருக்கும் குணமே பற்றுசுஆக,
பரத்வம் முதலியவற்றில் பறவைகளைத் தூதுவிடும்
தலைமகள்பாசுரம்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண் - குறிஞ்சி. தாளம் - ஏழொத்து. த்வஜாவந்திராகம் - ஆதிதாளம்.

௵ பொன்னுலகாளீரோ? புவனிமுழுதாளீரோ? *
நன்னலப்புள்ளினங்காள்! வினையாட்டியேன்நான்இரந்தேன் *
முன்னுலகங்களெல்லாம்படைத்த முகில்வண்ணன்கண்ணன் *
என்னலம்கொண்டபிரான்தனக்கு என்நிலைமையுரைத்தே. (௧)

மையமர்வாள்நெடுங்கண் மங்கைமார்முன்பு என்கையிருந்து *
நெய்யமர்இன்னடிசில் நிச்சல்பாலொடுமேவீரோ? *
கையமர்சக்கரத்து என்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு *
மெய்யமர்காதல்சொல்லிக் கிளிகாள்! விரைந்தோடிவந்தே. (௨)

ஓடிவந்துஎன்குழல்மேல் ஒளிமாமலர்ஊதீரோ? *
கூடியவண்டினங்காள்! குருநாடுடைஐவர்கட்காய் *
ஆடியமாநெடுந்தேர்ப்படை நீறெழச்செற்றபிரான் *
சூடியதண்துளவமுண்ட தூமதுவாய்கள்கொண்டே. (௩)

தூமதுவாய்கள்கொண்டுவந்து என்முல்லைகள்மேல்தும்பிகாள்! *
பூமதுவுண்ணச்செல்லில் வினையேனைப்பொய்செய்தகன்ற *
மாமதுவார்தண்துழாய்முடி வானவர்கோனைக்கண்டு *
யாம்இதுவோதக்கவாறு? என்னவேண்டுங்கண்டீர்நுங்கட்கே. (௪

நுங்கட்குயானுரைக்கேன்வம்மின் யான்வளர்த்தகிளிகாள்! *
வெங்கண்புள்ளூர்ந்துவந்து வினையேனைநெஞ்சங்கவர்ந்த *
செங்கண்கருமுகிலைச் செய்யவாய்ச்செழுங்கற்பகத்தை *
எங்குச்சென்றாகிலும்கண்டு இதுவோதக்கவாறு? என்மினே. (ரு)

என்மின்னுநூல்மார்வன் என்கரும்பெருமான்என்கண்ணன் *
தன்மன்னுநீள்கழல்மேல்தண்துழாய் நமக்கன்றிநல்கான் *
கன்மின்களென்றுஉம்மையான் கற்பியாவைத்தமாற்றம்சொல்லி *
சென்மின்கள்தீவினையேன் வளர்த்தசிறுபூவைகளே! (சு)

பூவைகள்போல்நிறத்தன் புண்டரீகங்கள்போலும்கண்ணன் *
யாவையும்யாவருமாய் நின்றமாயன்என்னாழிப்பிரான் *
மாவைவல்வாய்பிளந்த மதுசூதற்குஎன்மாற்றம்சொல்லி *
பாவைகள்! தீர்க்கிற்றிரே வினையாட்டியேன்பாசறவே. (எ)

பாசறவெய்திஇன்னே வினையேன்எனையூழிநைவேன்? *
ஆசறுதூவிவெள்ளைக்குருகே! † அருள்செய்துஒருநாள் *
மாசறுநீலச்சுடர்முடி வானவர்கோனைக்கண்டு *
ஏசறும்நும்மையல்லால் மறுநோக்கிலள்பேர்த்துமற்றே. (அ)

பேர்த்துமற்றோர்களைகண் வினையாட்டியேன்நான்ஒன்றிலேன் *
நீர்த்திரைமேலுலவி இரைதேரும்புதாவினங்காள்! *
கார்த்திரள்மாமுகில்போல் கண்ணன்விண்ணவர்கோனைக்கண்டு *
வார்த்தைகள்கொண்டருளியுரையீர் வைகல்வந்திருந்தே. (கூ)

வந்திருந்துஉம்முடைய மணிச்சேவலும்நீருமெல்லாம் *
அந்தரமொன்றுமின்றி அலர்மேலசையும்அன்னங்காள்! *
என்திருமார்வற்குஎன்னை இன்னவாறுஇவள்காண்மினென்று *
மந்திரத்தொன்றுஉணர்த்தியுரையீர் மறுமாற்றங்களே. (க௦)

ௐ மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டு மதுசூதபிரானடிமேல் *
நாற்றங்கொள்பூம்பொழில்சூழ் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
தோற்றங்களாயிரத்துள் இவையுமொருபத்தும்வல்லார் *
ஊற்றின்கண் நுண்மணல்போல் உருகாநிற்பர்நீராயே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

† 'அருள்செய்யொருநாள்' என்பது உரையின்பாடம்.

பொன்னுலகுபூமியெல்லாம் புள்ளினங்கட்கேவழங்கி *
என்னிடரைமாலுக் கியம்புமென *—மன்னுதிரு
நாடுமுதல்தூதுநல்கிவிடும் மாறனையே *
நீடுலகீர்! போய்வணங்கும் நீர். (ருஅ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருவாய்மொழி — நீராய்.

[கேட்டவர்கள் நெஞ்சு நீராய்க்கரையவும், திருமாலுக்கும் பரமபதத்தில் இருப்பு அரிதாகவும் ஆழ்வார் பேரவாவோடு கூப்பிடுதல்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண் - காந்தாரம். தாளம் - ஏழொத்து. ஸாவேரிராகம் - ஆதிதாளம்.

நீராய்நிலனாய்த் தீயாய்க்காலாய்நெடுவானாய் *
சீரார்சுடர்களிரண்டாய்ச் சிவனாய்அயனானாய்! *
கூராராழிவெண்சங்கேந்திக் கொடியேன்பால்
வாராய் * ஒருநாள் மண்ணும்விண்ணும்மகிழவே. (க)

மண்ணும்விண்ணும்மகிழக் குறளாய்வலங்காட்டி *
மண்ணும்விண்ணும்கொண்ட மாயஅம்மானே! *
நண்ணிஉனைநான் கண்டுகந்துகூத்தாட *
நண்ணிஒருநாள் ஞாலத்தூடேநடவாயே. (உ)

ஞாலத்தூடேநடந்தும்நின்றும் கிடந்திருந்தும் *
சாலப்பலநாள் உகந்தோறுஉயிர்கள்காப்பானே! *
கோலத்திருமாமகளோடு உன்னைக்கூடாதே *
சாலப்பலநாள் அடியேன்இன்னும்தளர்வேனோ? (ங)

தளர்ந்தும்முறிந்தும் சகடவசுரர்உடல்வேறா *
பிளந்துவீயத் திருக்காலாண்டபெருமானே! *
கிளர்ந்துபிரமன்சிவன் இந்திரன்விண்ணவர்சூழ *
விளங்கஒருநாள் காணவாராய்விண்மீதே. (ச)

விண்மீதிருப்பாய்! மலைமேல்நிற்பாய்! கடற்சேர்ப்பாய்! *
மண்மீதுழல்வாய்! இவற்றுளெங்குமறைந்துறைவாய்! *
எண்மீதியன்றபுறவண்டத்தாய்! எனதாவி *
உள்மீதாடி உருக்காட்டாதேஒளிப்பாயோ? (ரு)

பாரோரடிவைத்து அதன்கீழ்ப்பரவைநிலமெல்லாம்
தாய் * ஓரடியால் எல்லாவுலகும்தடவந்த
மாயோன்! * உன்னைக்காண்பான் வருந்திஎனைநாளும் *
தீயோடுஉடன்சேர்மெழுகாய் உலகில்திரிவேனோ? (௬)

உலகில்திரியும்கருமகதியாய் உலகமாய் *
உலகுக்கேஓருயிருமானாய்! புறவண்டத்து *
அலகில்பொலிந்த திசைபத்தாயஅருவேயோ! *
அலகில்பொலிந்த அறிவிலேனுக்குஅருளாயே. (௭)

அறிவிலேனுக்குஅருளாய் அறிவாருயிரானாய்! *
வெறிகொள்சோதிமூர்த்தி! அடியேன்நெடுமாலே! *
கிறிசெய்துஎன்னைப்புறத்திட்டு இன்னம்கெடுப்பாயோ? *
பிறிதொன்றறியாஅடியேன் ஆவிதிகைக்கவே. (அ)

ஆவிதிகைக்க ஐவர்குமைக்கும்சிற்றின்பம் *
பாவியேனைப் பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ? *
தாவிவையம்கொண்ட தடந்தாமரைகட்கே *
கூவிக்கொள்ளும்காலம் இன்னம்குறுகாதோ? (௯)

குறுகாநீளா இறுதிகூடாஎனையூழி *
சிறுகாபெருகா அளவிலின்பம்சேர்ந்தாலும் *
மறுகாலின்றிமாயோன்! உனக்கேயாளாகும் *
சிறுகாலத்தையுறுமோ? அந்தோ! தெரியிலே. (௧0)

தெரிதல்நினைதல் எண்ணலாகாத்திருமாலுக்கு *
உரியதொண்டர்தொண்டர் தொண்டன்சடகோபன் *
தெரியச்சொன்ன ஓராயிரத்துள்இப்பத்தும் *
உரியதொண்டராக்கும் உலகமுண்டாற்கே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நீராகிக்கேட்டவர்கள் நெஞ்சழிய * மாலுக்கும்
ஏரார்விசும்பில் இருப்பரிதா *— ஆராத
காதலுடன்கூப்பிட்ட காரிமாறன்சொல்லை *
ஓதிடவேஉய்யும்உலகு. (ருக)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† க0 - ஆந் திருவாய்மொழி—உலகமுண்ட.

[அலர்மேல்மங்கை புருஷகாரமாகத் திருவேங்கடமுடையானது திருவடிகளில் சரணம்புகுதல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - பழம்பஞ்சுரம். தாளம் - ஏழொத்து. நாதநாமக்கிரியையாகம் - ஆதிதாளம்.

ஓம் உலகமுண்டபெருவாயா! உலப்பில்கீர்த்தியம்மானே! *
நிலவும்சுடர்சூழொளிமூர்த்தி! நெடியாய்! அடியேனாருயிரே! *
திலதமுலகுக்காய்நின்ற திருவேங்கடத்துஎம்பெருமானே! *
குலதொல்லடியேன்உனபாதம் கூடுமாறுகூறாயே. (க)

கூறாய்நீறாய்நிலனாகிக் கொடுவல்லசுரர்குலமெல்லாம் *
சீறாஎறியும்திருநேமிவலவா! தெய்வக்கோமானே! *
சேறார்சுனைத்தாமரைசெந்தீமலரும் திருவேங்கடத்தானே! *
ஆறாவன்பிலடியேன் உன்னடிசேர்வண்ணம்அருளாயே. (உ)

வண்ணமருள்கொளணிமேகவண்ணா! மாயவம்மானே! *
எண்ணம்புகுந்துதித்திக்கும்அமுதே! இமையோரதிபதியே! *
தெண்ணலருவிமணிபொன்முத்தலைக்கும் திருவேங்கடத்தானே! *
அண்ணலே! உன்னடிசேர ‡ அடியேற்குஆவாவென்னாயே. (௩)

ஆவா! என்னாதுஉலகத்தையலைக்கும் அசுரர்வாணாள்மேல் *
தீவாய்வாளிமழைபொழிந்தசிலையா! திருமாமகள்கேள்வா!
தேவா! * சுரர்கள்முனிக்கணங்கள்விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே! *
பூவார்கழல்கள்அருவினையேன் பொருந்துமாறுபுணராயே. (௪)

புணராநின்றமரமேழ் அன்றெய்தஒருவில்வலவாவோ! *
புணரேய்நின்றமரமிரண்டின் நடுவேபோனமுதல்வாவோ! *
திணரார்மேகமெனக்களிறுசேரும் திருவேங்கடத்தானே! *
திணரார்சார்ங்கத்துஉனபாதம் சேர்வதடியேனெந்நாளே? (௫)

எந்நாளே?நாம்மண்ணளந்த இணைத்தாமரைகள்காண்பதற்கென்று *
எந்நாளும்நின்றுஇமையோர்களேத்தி இறைஞ்சிஇனமினமாய் *
மெய்ந்நாமனத்தால்வழிபாடுசெய்யும் திருவேங்கடத்தானே! *
மெய்ந்நாளெய்திஎந்நாள் ‡ உன்னடிக்கண்அடியேன்மேவுவதே? (௬)

---

† இது, கோயில்திருவாய்மொழி. ‡ 'அடியோர்க்கு', 'உன்னடிக்கள்' என்றும் பாடம்.

அடியேன்மேவியமர்கின்றஅமுதே ! இமையோரதிபதியே ! *
கொடியாவடுபுள்ளுடையானே ! கோலக்கனிவாய்ப்பெருமானே ! *
செடியார்வினைகள்தீர்மருந்தே ! திருவேங்கடத்தெம்பெருமானே ! *
நொடியார்பொழுதும்உனபாதம் காணநோலாதாற்றேனே. (௭)

நோலாதாற்றேன்உனபாதம் காணவென்று நுண்ணுணர்வின் *
நீலார்கண்டத்தம்மானும் நிறைநான்முகனும்இந்திரனும் *
சேலேய்கண்ணார்பலர்சூழவிரும்பும் திருவேங்கடத்தானே ! *
மாலாய்மயக்கிஅடியேன்பால் வந்தாய்போலேவாராயே. (அ)

வந்தாய்போலேவாராதாய் வாராதாய்போல்வருவானே ! *
செந்தாமரைக்கண்செங்கனிவாய் நால்தோளமுதே ! எனதுயிரே ! *
சிந்தாமணிகள்பகரல்லைப்பகல்செய் திருவேங்கடத்தானே ! *
அந்தோ ! அடியேன்உனபாதம் அகலகில்லேன்இறையுமே. (௯)

அகலகில்லேன்இறையுமென்று அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா ! *
நிகரில்புகழாய் ! உலகம்மூன்றுடையாய் ! என்னையாள்வானே ! *
நிகரிலமரர்முனிக்கணங்கள்விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே ! *
புகலொன்றில்லாஅடியேன் உன்னடிக்கீழ்அமர்ந்துபுகுந்தேனே. (௧௦)

அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்து அடியீர் ! வாழ்மினென்றென்றருள்கொடு
படிக்கேழில்லாப்பெருமானைப் பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன் * [க்கும் *
முடிப்பான்சொன்ன ஆயிரத்துத் திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்தும் *
பிடித்தார்பிடித்தார்வீற்றிருந்து பெரியவானுள்நிலாவுவரே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

உலகுய்யமால்நின்ற உயர்வேங்கடத்தே *
அலர்மகளைமுன்னிட்டு அவன்தன்—மலரடியே *
வன்சரணாய்ச்சேர்ந்த மகிழ்மாறன்தாளிணையே *
உன்சரணாய் நெஞ்சமே ! உள். (௬௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஏழாம்பத்து.

பெரியபிராட்டியார் முன்னிலையாகச் சரணம்புக்கவிடத்திலும் ஸம்ஸாரம் அநுவர்த்திக்கிறபடியைக்கண்டு ஆழ்வார் விஷண்ணராதல்.

க - ஆந் திருவாய்மொழி—உண்ணிலாவிய.

['எம்பெருமான் தன்திருவடிகளில் சேராதபடி இன்னும் இந்த்ரியங்களாலே எத்தனைநாள் பாதிப்பனோ?' என்று ஆழ்வார் ஓலமிடுதல்.]

ஆசிரியத்துறை.

பண் - பழம்பஞ்சுரம். தாளம் - ஏழொத்து. ஸாரங்கராகம் - ஆதிதாளம்.

ஓ உண்ணிலாவியஐவரால்குமைதீற்றி என்னைஉன்பாதபங்கயம் *
நண்ணிலாவகையே நலிவான்இன்னுமெண்ணுகின்றாய் * [டை *
எண்ணிலாப்பெருமாயனே ! இமையோர்களேத்தும்உலகம்மூன்று
அண்ணலே ! அமுதே ! அப்பனே ! என்னையாள்வானே ! (க)

என்னையாளும்வன்கோஐவரைந்திவைபெய்து இராப்பகல்மோதுவித்
உன்னைநான்அணுகாவகை செய்துபோதிகண்டாய் * [திட்டு *
கன்னலே ! அமுதே ! கார்முகில்வண்ணனே! கடல்ஞாலம்காக்கின்ற *
மின்னுநேமியினாய் ! வினையேனுடைவேதியனே ! (உ)

வேதியாநிற்குமைவரால் வினையேனைமோதுவித்து * உன்திருவடிச்
சாதியாவகைநீ தடுத்துஎன்பெறுதி ? அந்தோ ! *
ஆதியாகிஅகலிடம்படைத்து உண்டுமிழ்ந்துகடந்திடந்திட்ட *
சோதிநீள்முடியாய் ! தொண்டனேன்மதுசூதனனே ! (ந)

சூதுநான்அறியாவகை சுழற்றிஐவரைக்காட்டி * உன்னடிப்
போதுநான்அணுகாவகை செய்துபோதிகண்டாய் *
யாதும்யாவருமின்றிநின்னகம்பாலொடுக்கி ஓராலின்நீளிலை *
மீதுசேர்குழவி ! வினையேன்வினைதீர்மருந்தே ! (ச)

தீர்மருந்தின்றிஐந்துநோயடும் செக்கிலிட்டுத்திரிக்குமைவரை
நேர்மருங்குடைத்தாவடைத்து நெகிழ்ப்பானொக்கின்றாய் *
ஆர்மருந்துஇனியாகுவார் ? அடலாழியேந்திஅசுரர்வன்குலம் *
வேர்மருங்கறுத்தாய் ! விண்ணுளார்பெருமானேயோ ! (ரு)

விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வாரையும்செறும் ஐம்புலனிவை *
மண்ணுளென்னைப்பெற்றால் என்செய்யாமற்றுநீயும்விட்டால்?* [தென்
பண்ணுளாய்! கவிதன்னுளாய்! பத்தியினுள்ளாய்! பரமீசனே!* வந்
கண்ணுளாய்! நெஞ்சுளாய்! சொல்லுளாய்! ஒன்றுசொல்லாயே. (௬)

ஒன்றுசொல்லிஒருத்தினில்நிற்கிலாத ஓரைவர்வன்கயவரை *
என்றுயான்வெல்கிற்பன் உன்திருவருளில்லையேல்? *
அன்றுதேவர்அசுரர்வாங்க அலைகடலரவமளாவி * ஓர்
குன்றம்வைத்தஎந்தாய்! கொடியேன்பருகுஇன்னமுதே! (எ)

இன்னமுதெனத்தோன்றி ஓரைவர்யாவரையும்மயக்க * நீவைத்த
† முன்னமாயமெல்லாம் முழுவேரரிந்து * என்னைஉன்
சின்னமும்திருமூர்த்தியும் சிந்தித்தேத்திக்கைதொழவேஅருளெனக்கு
என்னம்மா! என்கண்ணா! இமையோர்தம்குலமுதலே! (அ)

குலமுதலடும்தீவினைக் கொடுவன்குழியினில்வீழ்க்குமைவரை *
வலமுதல்கெடுக்கும் ‡ வரமேதந்தருள்கண்டாய் *
நிலமுதலினிஎவ்வுலகுக்கும் நிற்பனசெல்வனவென * பொருள்
பலமுதல்படைத்தாய்! என்கண்ணா! என்பரஞ்சுடரே! (௯)

என்பரஞ்சுடரே! என்றுஉன்னையலற்றி உன்இணைத்தாமரைகட்கு *
அன்புருகிநிற்கு மதுநிற்கச்சுமடுதந்தாய் *
வன்பரங்களெடுத்து ஐவர்திசைதிசைவலித்தெற்றுகின்றனர் *
முன்பரவைகடைந்து அமுதம்கொண்டமூர்த்தியோ! (௧௦)

கொண்டமூர்த்திஓர்மூவராய்க் குணங்கள்படைத்தளித்துக்கெடுக்
புண்டரீகக்கொப்பூழ்ப் புனற்பள்ளியப்பனுக்கே * [கும் * அப்
தொண்டர்தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள்
கண்டுபாடவல்லார் வினைபோம்கங்குலும்பகலே. (௧௪) [இப்பத்தும் *

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

உண்ணிலாவைவருடனிருத்தி இவ்வுலகில் *
எண்ணிலாமாயன் எனைநலிய—கண்ணுகின்றான் *
என்றுநினைந்தோலமிட்ட இன்புகழ்சேர்மாறனென *
குன்றிவிடுமே பவக்கங்குல். (௬௧)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† 'முன்னை' என்பதும் பாடம். ‡ 'வலமே' என்பதும் பாடம்.

† உ - ஆந் திருவாய்மொழி—கங்குலும்பகலும்.

[ஆழ்வார் பெரியபெருமாளிடத்து மோஹித்திருப்பதை, 'இந்நாயகி விஷயமாக ஏதுஸங்கல்பித்திருக்கிறீர் ?' என்று திருத்தாயார் கேட்கும் பாசுரத்தால் அருளிச்செய்தல்.]

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - தக்கராகம். தாளம் - ஒன்பதொத்து. நீலாம்புரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கங்குலும்பகலும்கண்துயிலறியாள்
கண்ணநீர்கைகளால்இறைக்கும் *
சங்குசக்கரங்களென்றுகைகூப்பும்
தாமரைக்கண்ணென்றேதளரும் *
எங்ஙனேதரிக்கேன்உன்னைவிட்டு ? என்னும்
இருநிலம்கைதுழாவிருக்கும் *
செங்கயல்பாய்நீர்த்திருவரங்கத்தாய் !
இவள்திறத்துஎன்செய்கின்றாயே ? (க)

என்செய்கின்றாய் ? என்தாமரைக்கண்ணா !
என்னும் கண்ணீர்மல்கஇருக்கும் *
என்செய்கேன் ? எறிநீர்த்திருவரங்கத்தாய் !
என்னும் வெவ்வுயிர்த்துயிர்த்துருகும் *
முன்செய்தவினையே ! முகப்படாயென்னும்
முகில்வண்ணா ! ‡ தகுவதோ ? என்னும் *
முன்செய்துஇவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாய் !
என்கொலோமுடிகின்றதுஇவட்கே ? (உ)

வட்கிலள்இறையும்மணிவண்ணா ! என்னும்
வானமேநோக்கும்மையாக்கும் *
உட்குடையசுரருயிரெல்லாமுண்ட
ஒருவனே ! என்னும்உள்ளுருகும் *
கட்கிலீ ! உன்னைக்காணுமாறுஅருளாய்
காகுத்தா ! கண்ணனே ! என்னும் *
திட்கொடிமதிள்சூழ்திருவரங்கத்தாய் !
இவள்திறத்துஎன்செய்திட்டாயே ? (ங)

---

† இது, கோயில்திருவாய்மொழி. ‡ 'தகவிதோ' என்பதும் பாடம்.

இட்டகாலிட்ட † கையளாயிருக்கும்
எழுந்துலாய்மயங்கும்கைகூப்பும் *
கட்டமேகாதலென்றுமூர்ச்சிக்கும்
கடல்வண்ணா ! கடியைகாணென்னும் *
வட்டவாய்நேமிவலங்கையா ! என்னும்
வந்திடாயென்றென்றேமயங்கும் *
சிட்டனே ! செழுநீர்த்திருவரங்கத்தாய் !
இவள்திறத்துஎன்சிந்தித்தாயே ? (௪)

சிந்திக்கும்திசைக்கும்தேறும்கைகூப்பும்
திருவரங்கத்துள்ளாய் ! என்னும்
வந்திக்கும் * ஆங்கேமழைக்கண்ணீர்மல்க
வந்திடாயென்றென்றேமயங்கும் *
அந்திப்போதுஅவுணனுடலிடந்தானே !
அலைகடல்கடைந்தஆரமுதே ! *
சந்தித்துஉன்சரணம்சார்வதேவலித்த
தையலைமையல்செய்தானே ! (௫)

மையல்செய்துஎன்னைமனங்கவர்ந்தானே !
என்னும் மாமாயனே ! என்னும் *
செய்யவாய்மணியே ! என்னும் தண்புனல்சூழ்
திருவரங்கத்துள்ளாய் ! என்னும் *
வெய்யவாள்தண்டுசங்குசக்கரம்வில்லேந்தும்
விண்ணோர்முதல் ! என்னும் *
பைகொள்பாம்பணையாய் ! இவள்திறந்தருளாய்
பாவியேன்செயற்பாலதுவே. (௬)

பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய் !
பற்றிலார்பற்றநின்றானே ! *
காலசக்கரத்தாய் ! கடலிடம்கொண்ட
கடல்வண்ணா ! கண்ணனே ! என்னும் *
சேல்கொள்தண்புனல்சூழ்திருவரங்கத்தாய் !
என்னும் என்தீர்த்தனே ! என்னும் *
கோலமாமழைக்கண்பனிமல்கஇருக்கும்
என்னுடைக்கோமளக்கொழுந்தே. (௭)

கொழுந்துவானவர்கட்கு ! என்னும் குன்றேந்திக்
கோநிரைகாத்தவன் ! என்னும் *
அழும்தொழும்ஆவியனலவெவ்வுயிர்க்கும்
அஞ்சனவண்ணனே ! என்னும் *

† 'கைகளாய்' என்பது சிலர் பாடம்.

எழுந்துமேல்நோக்கிஇமைப்பிலளிருக்கும்
எங்ஙனேநோக்குகேன் ? என்னும் *
செழுந்தடம்புனல்சூழ்திருவரங்கத்தாய் !
என்செய்கேன்என்திருமகட்கே ? (அ)

என்திருமகள்சேர்மார்வனே ! என்னு
மென்னுடையாவியே ! என்னும் *
நின்திருவெயிற்றால்இடந்துநீகொண்ட
நிலமகள்கேள்வனே ! என்னும் *
† அன்றுருவேழும்தழுவிநீகொண்ட
ஆய்மகளன்பனே ! என்னும் *
தென்திருவரங்கம்கோயில்கொண்டானே !
தெளிகிலேன்முடிவுஇவள்தனக்கே. (கூ)

முடிவுஇவள்தனக்குஒன்றறிகிலேனென்னும்
மூவுலகாளியே ! என்னும் *
கடிகமழ்கொன்றைச்சடையனே ! என்னும்
நான்முகக்கடவுளே ! என்னும் *
வடிவுடைவானோர்தலைவனே ! என்னும்
வண்திருவரங்கனே ! என்னும் *
அடியடையாதாள்போல்இவளணுகி
யடைந்தனள் முகில்வண்ணனடியே. (க0)

முகில்வண்ணனடியையடைந்துஅருள்சூடி
யுய்ந்தவன் மொய்புனல்பொருநல் *
துகில்வண்ணத்தூநீர்ச்சேர்ப்பன் வண்பொழில்சூழ்
வண்குருகூர்ச்சடகோபன் *
முகில்வண்ணனடிமேல்சொன்னசொல்மாலை
ஆயிரத்துஇப்பத்தும்வல்லார் *
முகில்வண்ணவானத்துஇமையவர்சூழ
இருப்பர் பேரின்பவெள்ளத்தே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கங்குல்பகலரதி கைவிஞ்சிமோகமுற *
அங்கதனைக்கண்டோ ரரங்கரைப்பார்த்து *—இங்கிவள்பால்
என்செய்யநீரெண்ணுகின்றதென்னும் நிலைசேர்மாறன் *
அஞ்சொலுற நெஞ்சுவெள்ளையாம். (கூஉ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† 'அன்றுருமேழும்' என்பதும் பாடம்.

௩ - ஆந் திருவாய்மொழி—வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

[தாய்மாரும் தோழிமாரும் தடுக்கவும், தலைவி திருப்பேரைக்குச் செல்வேனென்று துணிந்ததைக் கூறும் பாசுரம்.]

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - நட்டபாஷை. தாளம் - ஏழொத்து. ஆநந்தபைரவிராகம் - ஆதிதாளம்.

ஶ்ரீ வெள்ளைச்சுரிசங்கொடாழியேந்தித்
தாமரைக்கண்ணனென்னெஞ்சினூடே *
புள்ளைக்கடாகின்றவாற்றைக்காணீர்
என்சொல்லிச்சொல்லுகேன்? அன்னைமீர்காள்! *
வெள்ளச்சுகமவன்வீற்றிருந்த
வேதவொலியும்விழாவொலியும் *
பிள்ளைக்குழாவிளையாட்டொலியும்அறாத்
திருப்பேரையில்சேர்வன்நானே. (க)

நானக்கருங்குழல்தோழிமீர்காள்!
அன்னையர்காள்! அயற்சேரியீர்காள்! *
நான்இத்தனிநெஞ்சம்காக்கமாட்டேன்
என்வசமன்றிது, இராப்பகல்போய் *
தேன்மொய்த்தபூம்பொழில்தண்பணைசூழ்
தென்திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த *
வானப்பிரான்மணிவண்ணன்கண்ணன்
செங்கனிவாயின்திறத்ததுவே. (உ)

செங்கனிவாயின்திறத்ததாயும்
செஞ்சுடர்நீள்முடிதாழ்ந்ததாயும் *
சங்கொடுசக்கரம்கண்டுகந்தும்
தாமரைக்கண்களுக்குஅற்றுத்தீர்ந்தும் *
திங்களும்நாளும்விழாவறாத
தென்திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த *
நங்கள்பிரானுக்குஎன்நெஞ்சம்தோழீ!
நாணும்நிறையும்இழந்ததுவே. (௩)

இழந்தஎம்மாமைதிறத்துப்போன
என்நெஞ்சினாரும்அங்கேயொழிந்தார் *
உழந்துஇனியாரைக்கொண்டுஎன்உசாகோ?
ஓதக்கடலொலிபோல * எங்கும்

எழுந்தநல்வேதத்தொலிநின்றோங்கு
தென்திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த *
முழங்குசங்கக்கையன்மாயத்தாழ்ந்தேன்
அன்னையர்காள்! என்னைஎன்முனிந்தே? (ச)

முனிந்துசகடமுதைத்து மாயப்பேய்
முலையுண்டுமருதிடைபோய் *
கனிந்தவிளவுக்குக்கன்றெறிந்த
கண்ணபிரானுக்குஎன்பெண்மைதோற்றேன் *
முனிந்துஇனியென்செய்தீர்? அன்னைமீர்காள்!
முன்னிஅவன்வந்துவீற்றிருந்த *
கனிந்தபொழில்திருப்பேரையிற்கே
காலம்பெறஎன்னைக்காட்டுமினே. (ரு)

காலம்பெறஎன்னைக்காட்டுமின்கள்
கடல்கடலின்மிகப்பெரிதால் *
நீலமுகில்வண்ணத்தெம்பெருமான்
நிற்கும்முன்னேவந்துஎன்கைக்கும்எய்தான் *
ஞாலத்துஅவன்வந்துவீற்றிருந்த
நான்மறையாளரும்வேள்வியோவா *
கோலச்செந்நெற்கள்கவரிவீசும்
கூடுபுனல்திருப்பேரையிற்கே. (சு)

பேரெயில்சூழ்கடல்தென்னிலங்கை
செற்ற பிரான்வந்துவீற்றிருந்த *
பேரையிற்கேபுக்குஎன்னெஞ்சம்நாடிப்
பேர்த்துவரவெங்கும்காணமாட்டேன் *
ஆரைஇனிஇங்குடையம்? தோழீ!
என்னெஞ்சம்கூவவல்லாரும்இல்லை *
ஆரைஇனிக்கொண்டுஎன்சாதிக்கின்றது?
என்னெஞ்சம்கண்டதுவேகண்டேனே. (எ)

கண்டதுவேகொண்டுஎல்லாரும்கூடிக்
கார்க்கடல்வண்ணனோடுஎன்திறத்துக்
கொண்டு * அலர்தூற்றிற்றதுமுதலாக்
கொண்டஎன்காதல்உரைக்கில்தோழீ! *
மண்திணிஞாலமும்ஏழ்கடலும்
நீள்விசும்பும்கழியப்பெரிதால் *
தெண்திரைசூழ்ந்துஅவன்வீற்றிருந்த
தென்திருப்பேரையில்சேர்வன்சென்றே. (அ)

சேர்வன்சென்றாளென்னுடைத்தோழிமீர்காள்!
அன்னையர்காள்! என்னைத்தேற்றவேண்டா *
நீர்களுரைக்கின்றதுஎன்இதற்கு?
நெஞ்சும்நிறைவும்எனக்கிங்கில்லை *
கார்வண்ணன்கார்க்கடல்ஞாலமுண்ட
கண்ணபிரான்வந்துவீற்றிருந்த *
ஏர்வளவொண்கழனிப்பழனத்
† தென்திருப்பேரையின்மாநகரே. (௯)

மகரமும்நாடும்பிறவும்தேர்வேன்
நாணெனக்கில்லைஎன்தோழிமீர்காள்! *
சிகரமணிநெடுமாடநீடு
தென்திருப்பேரையில்வீற்றிருந்த *
மகரநெடுங்குழைக்காதன்மாயன்
நூற்றுவரைஅன்றுமங்கநூற்ற *
நிகரில்முகில்வண்ணன்நேமியான் என்
நெஞ்சம்கவர்ந்துஎனையூழியானே? (௧௦)

ஊழிதோறூழிஉருவும்பேரும்
செய்கையும்வேறவன்வையம்காக்கும் *
ஆழிநீர்வண்ணனைஅச்சுதனை
அணிகுருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
கேழிலந்தாதிஓராயிரத்துள்இவை
திருப்பேரையில்மேயபத்தும் *
ஆழியங்கையனைஏத்தவல்லாரவர்
அடிமைத்திறத்தாழியாரே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வெள்ளியநாமம்கேட்டு விட்டகன்றபின்மோகம் *
தெள்ளியமால் தென்திருப்பேர்சென்றுபுக *—உள்ளம்அங்கே
பற்றிநின்றதன்மை பகரும்சடகோபற்கு *
அற்றவர்கள்தாம்ஆழியார். (௬௩)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† 'தென்திருப்பேரெயின்மாநகரே' என்றும் பாடம்.

ச - ஆந் திருவாய்மொழி—ஆழியெழ.

[எம்பெருமானது விஜயபரம்பரைகளைப் பேசுதல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - காந்தாரம். தாளம் - ஏழொத்து. மோஹநாரகம் - அடதாளம்.

ஆழியெழச் சங்கும்வில்லுமெழ * திசை
வாழியெழத் தண்டும்வாளுமெழ * அண்டம்
மோழையெழ முடிபாதமெழ * அப்பன்
ஊழியெழ உலகம்கொண்டவாறே. (க)

ஆறுமலைக்கு எதிர்ந்தோடுமொலி * அர
வூறுசுலாய் மலைதேய்க்குமொலி * கடல்
மாறுசுழன்று அழைக்கின்றவொலி * அப்பன்
சாறுபட அமுதம்கொண்டநான்றே. (உ)

நான்றில ஏழ்மண்ணும்தானத்தவே * பின்னும்
நான்றில ஏழ்மலைதானத்தவே * பின்னும்
நான்றில ஏழ்கடல்தானத்தவே * அப்பன்
ஊன்றியிடந்து எயிற்றில்கொண்டநாளே. (ங)

நாளுமெழ நிலநீருமெழ * விண்ணும்
கோளுமெழ எரிகாலுமெழ * மலை
தாளுமெழச் சுடர்தானுமெழ * அப்பன்
ஊளியெழ உலகமுண்டவூணே. (ச)

ஊணுடைமல்லர் † ததைந்தவொலி * மன்னர்
ஆணுடைச்சேனை நடுங்குமொலி * விண்ணுள்
ஏணுடைத்தேவர் வெளிப்பட்டவொலி * அப்பன்
காணுடைப்பாரதம் கையறைபோழ்தே. (ரு)

போழ்துமெலிந்த புன்செக்கரில் * வான்திசை
சூழுமெழுந்து உதிரப்புனலா * மலை
கீழ்துபிளந்த சிங்கமொத்ததால் * அப்பன்
ஆழ்துயர்செய்து ‡ அசுரரைக் கொல்லுமாறே. (சா)

மாறுநிரைத்து இரைக்கும்சரங்கள் * இன
நூறுபிணம் மலைபோல்புரள * கடல்
ஆறுமடுத்து உதிரப்புனலா * அப்பன்
நீறுபட இலங்கைசெற்றநேரே. (எ)

† 'ததர்ந்த' என்றும் பாடம். ‡ 'அசுரர்க்கொல்லுமாறே' என்றும் பாடம்.

நேர்சரிந்தான் கொடிக்கோழிகொண்டான் * பின்னும்
நேர்சரிந்தான் எரியுமனலோன் * பின்னும்
நேர்சரிந்தான் முக்கண்மூர்த்திகண்டீர் * அப்பன்
நேர்சரிவாணன் திண்தோள்கொண்டவன்றே. (அ)

அன்றுமண்நீரெரிகால் விண்மலைமுதல் *
அன்றுசுடர்இரண்டுபிறவும் * பின்னும்
அன்று மழையுயிர்தேவும்மற்றும் * அப்பன்
அன்றுமுதல் உலகம்செய்ததுமே. (௯)

மேய்நிரைகீழ்புக மாபுரள * சுனை
வாய்நிறைநீர் பிளிறிச்சொரிய * இன
ஆநிரைபாடி அங்கேயொடுங்க * அப்பன்
தீமழைகாத்துக் குன்றமெடுத்தானே. (௧௦)

குன்றமெடுத்தபிரான் அடியாரொடும் *
ஒன்றிநின்ற சடகோபனுரைசெயல் *
நன்றிபுனைந்த ஓராயிரத்துள்இவை *
வென்றிதரும்பத்தும் மேவிக்கற்பார்க்கே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழிவண்ணன்தன்விசயமானவை முற்றும்காட்டி *
வாழிதனலென்று மகிழ்ந்துநிற்க *—ஊழிலவை
தன்னைஇன்றுபோல்கண்டு தானுரைத்தமாறன்சொல் *
பன்னுவரே நல்லதுகற்பார். (௬௪)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ரு - ஆந் திருவாய்மொழி—கற்பார்.

['விஜயங்களுக்கு அடியான விபவாவதாரகுணங்களை இழக்கிறீர்களே!' என்று உலகத்தாரைநோக்கி ஆழ்வார் இரங்குதல்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண்-நாட்டராகம். தாளம்-ஏழொத்து. ஸஹாநாராகம்-அடதாளம்.

கற்பார்இராமபிரானையல்லால் மற்றும்கற்பரோ? *
புற்பாமுதலாப் புல்லெறும்பாதிஒன்றின்றியே *
நற்பாலயோத்தியில்வாழும் சராசரம்முற்றவும் *
நற்பாலுக்குஉய்த்தனன் நான்முகனார்பெற்றநாட்டுளே. (௧)

நாட்டில்பிறந்தவர் நாரணற்காளன்றியாவரோ ? *
நாட்டில்பிறந்து படாதனபட்டுமனிசர்க்கா *
நாட்டைநலியும்அரக்கரை நாடித்தடிந்திட்டு *
நாட்டையளித்துஉய்யச்செய்து நடந்தமைகேட்டுமே. (உ)

கேட்பார்கள் கேசவன்கீர்த்தியல்லால்மற்றும்கேட்பரோ ? *
கேட்பார்செவிசுடு கீழ்மைவசைவுகளேவையும் *
சேட்பால்பழம்பகைவன் சிசுபாலன் * திருவடி
தாட்பாலடைந்த தன்மைஅறிவாரைஅறிந்துமே. (ங)

தன்மையறிபவர்தாம் அவற்காளன்றியாவரோ ? *
பன்மைப்படர்பொருள் ஆதுமில்பாழ்நெடுங்காலத்து *
நன்மைப்புனல்பண்ணி நான்முகனைப்பண்ணி * தன்னுள்ளே
தொன்மைமயக்கியதோற்றிய சூழல்கள்சிந்தித்தே. (ச)

சூழல்கள்சிந்திக்கில் மாயன்கழலன்றிச்சூழ்வரோ ? *
ஆழப்பெரும்புனல்தன்னுள் அழுந்தியஞாலத்தை *
தாழப்படாமல் தன்பால்ஒருகோட்டிடைத்தான்கொண்ட *
கேழல்திருவுருவாயிற்றுக் கேட்டுமுணர்ந்துமே. (ரு)

கேட்டுமுணர்ந்தவர் கேசவற்காளன்றியாவரோ ? *
வாட்டமிலாவண்கை மாவலிவாதிக்கவாதிப்புண்டு *
ஈட்டங்கொள்தேவர்கள் சென்றிரந்தார்க்குஇடர்நீக்கிய *
கோட்டங்கைவாமனனாய்ச் செய்தகூத்துக்கள்கண்டுமே. (சு)

கண்டும்தெளிந்தும் கற்றார் கண்ணற்காளன்றியாவரோ ? *
வண்டுண்மலர்த்தொங்கல் மார்க்கண்டேயனுக்குவாழுநாள் *
இண்டைச்சடைமுடி ஈசனுடன்கொண்டுஉசாச்செல்ல *
கொண்டங்குத்தன்னொடும்கொண்டு உடன்சென்றதுணர்ந்துமே. (எ)

செல்லவுணர்ந்தவர் செல்வன்தன்சீரன்றிக்கற்பரோ ? *
எல்லையிலாதபெருந்தவத்தால் பலசெய்மிறை *
அல்லலமரரைச்செய்யும் இரணியனாகத்தை *
மல்லலரியுருவாய்ச் செய்தமாயம்அறிந்துமே. (அ)

மாயமறிபவர் மாயவற்காளன்றியாவரோ ? *
தாயம்செறும்ஒருநூற்றுவர்மங்க ஓரைவர்க்காய் *
தேசமறியஓர்சாரதியாய்ச்சென்று சேனையை
நாசம்செய்திட்டு * நடந்தநல்வார்த்தையறிந்துமே. (கூ)

வார்த்தையறிபவர் மாயவற்காளன்றியாவரோ ? *
போர்த்தபிறப்பொடுநோயொடுமூப்பொடு இறப்பிவை
பேர்த்து * பெருந்துன்பம்வேரறநீக்கித் தன்தாளின்கீழ்ச்
சேர்த்து * அவன்செய்யும் சேமத்தையெண்ணித்தெளிவுற்றே. (கo)

꩜ தெளிவுற்றுவீவின்றிநின்றவர்க்கு இன்பக்கதிசெய்யும் *
தெளிவுற்றகண்ணனைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் *
தெளிவுற்றஆயிரத்துள் இவைபத்தும்வல்லாரவர் *
தெளிவுற்றசிந்தையர் பாமருமூவுலகத்துள்ளே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கற்றோர்கருதும் விசயங்களுக்கெல்லாம் *
பற்றாம்விபவகுணப் பண்புகளை *—உற்றுணர்ந்து
மண்ணில்உள்ளோர்தம்மிழவை வாய்ந்துரைத்தமாறன்சொல் *
பண்ணில்இனிதான தமிழ்ப்பா. (௬௩)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

௩ - ஆந் திருவாய்மொழி--பாமருமூவுலகும்.

[எம்பெருமானது குணம் அழகு முதலியவற்றை எண்ணி ப்ரத்யக்ஷமாக அனுபவிக்கும்படி ஆழ்வார் மனமுருகிக் கூப்பிடுதல்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண் - பாலையாழ். தாளம் - ஏழொத்து. தோடிராகம் - ரூபகதாளம்.

꩜ பாமருமூவுலகும்படைத்த பற்பநாபாவோ! *
பாமருமூவுலகுமளந்த பற்பபாதாவோ! *
தாமரைக்கண்ணாவோ! தனியேன்தனியாளாவோ! *
தாமரைக்கையாவோ! உன்னைஎன்றுகொல்சேர்வதுவே? (௧)

என்றுகொல்சேர்வது? அந்தோ! அரன்நான்முகனேத்தும் * செய்ய
நின்திருப்பாதத்தையான் நிலம்நீரெரிகால் * விண்ணுயிர்
என்றிவைதாம்முதலாமுற்றுமாய் நின்றஎந்தாயோ! *
குன்றெடுத்துஆநிரைமேய்த்து அவைகாத்தஎம்கூத்தாவோ! (௨)

காத்தஎங்கூத்தாவோ! மலையேந்திக்கல்மாரிதன்னை *
பூத்தண்துழாய்முடியாய்! புனைகொன்றைபஞ்செஞ்சடையாய்! *
வாய்த்தஎன்நான்முகனே! வந்துஎன்னாருயிர்நீயானால் *
ஏத்தருங்கீர்த்தியினாய்! உன்னைஎங்குத்தலைப்பெய்வனே? (௩)

எங்குத்தலைப்பெய்வன்நான்? எழில்மூவுலகும்நீயே *
அங்குஉயர்முக்கண்பிரான் பிரமபெருமானவன்நீ *
வெங்கதிர்வச்சிரக்கை இந்திரன்முதலாத்தெய்வம்நீ *
கொங்கலர்தண்ணந்துழாய்முடி என்னுடைக்கோவலனே! (௪)

என்னுடைக்கோவலனே! என்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே! *
உன்னுடைஉந்திமலர் உலகமவைமூன்றும்பரந்து *
உன்னுடைச்சோதிவெள்ளத்து அகம்பாலுன்னைக்கண்டுகொண்டிட்டு*
என்னுடையாருயிரார் எங்ஙனேகொல்வந்தெய்துவரே? (௫)

வந்தெய்துமாறுஅறியேன் மல்குநீலச்சுடர்தழைப்ப *
செஞ்சுடர்ச்சோதிகள்பூத்து ஒருமாணிக்கம்சேர்வதுபோல் *
அந்தரமேல்செம்பட்டோடு அடிஉந்திகைமார்வுகண்வாய் *
செஞ்சுடர்ச்சோதிவிடவுறை என்திருமார்பனையே. (௬)

என்திருமார்பன்தன்னை என்மலைமகள்கூறன்தன்னை *
என்றும்என்நாமகளை அகம்பால்கொண்டநான்முகனை *
நின்றசசிபதியை நிலங்கீண்டுஎயில்மூன்றெரித்த *
வென்றுபுலம்துரந்த விசும்பாளியைக்காணேனோ! (எ)

ஆளியைக்காண்பரியாய் அரிகாண்நரியாய் * அரக்கர்
ஊளையிட்டுஅன்றுஇலங்கைகடந்து பிலம்புக்கொளிப்ப *
மீளியம்புள்ளைக்கடாய் விறல்மாலியைக்கொன்று * பின்னும்
ஆளுயர்குன்றங்கள்செய்து அடர்த்தானையும்காண்டுங்கொலோ? (அ)

காண்டுங்கொலோ? நெஞ்சமே! கடியவினையேமுயலும் *
ஆண்திறல்மீளிமொய்ம்பின் அரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து *
மீண்டும்அவன்தம்பிக்கே விரிநீரிலங்கையருளி *
ஆண்டுதன்சோதிபுக்க அமரரரியேற்றினையே. (௯)

ஏற்றரும்வைகுந்தத்தை அருளும்நமக்கு * ஆயர்குலத்து
ஈற்றிளம்பிள்ளையொன்றாய்ப்புக்கு மாயங்களேஇயற்றி *
கூற்றியல்கஞ்சனைக்கொன்று ஐவர்க்காய்க்கொடுஞ்சேனைதடிந்து *
ஆற்றல்மிக்கான் பெரியபரஞ்சோதிபுக்கஅரியே. (௧௦)

புக்கஅரியுருவாய் அவுணனுடல்கீண்டுகந்த *
சக்கரச்செல்வன்தன்னைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
மிக்கஓராயிரத்துள் இவைபத்தும்வல்லாரவரை *
தொக்குப்பல்லாண்டிசைத்துக் கவரிசெய்வர்ஏழையரே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பாமருவுவேதம் பகர்மால்குணங்களுடன் *
ஆமழகுவேண்டற்பாடாம்அவற்றை *— தூமனத்தால்
நண்ணிஅவனைக்காண நன்குருகிக்கூப்பிட்ட *
அண்ணலைநண்ணார் ஏழையர். (௬௬)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

எ - ஆந் திருவாய்மொழி—ஏழையர்.

[எம்பெருமானது திவ்யாவயவஸௌந்தர்யம் உருவெளித்தோற்றத்தில் காணப்பட, அதனால் வருந்தும் தலைவி சொல்லிய பாசுரம்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண் - பாலையாழ். தாளம் - ஏழொத்து. முகாரிராகம் - அடதாளம்.

ஏழையராவியுண்ணும் இணைக்கூற்றங்கொலோ? அறியேன் *
ஆழியங்கண்ணபிரான் திருக்கண்கள்கொலோ? அறியேன் *
சூழவுந்தாமரைநாண்மலர்போல் வந்துதோன்றும்கண்டீர் *
தோழியர்காள்! அன்னைமீர்! என்செய்கேன்? துயராட்டியேனே. (க)

ஆட்டியும்தூற்றியும்நின்று அன்னைமீர்! என்னைநீர்நலிந்துஎன்? *
மாட்டுயர்கற்பகத்தின் வல்லியோ? கொழுந்தோ? அறியேன் *
ஈட்டியவெண்ணெயுண்டான் திருமூக்கு, எனதாவியுள்ளே *
மாட்டியவல்விளக்கின் சுடராய்நிற்கும்வாலியதே. (உ)

வாலியதோர்கனிகொல்? வினையாட்டியேன்வல்வினைகொல்? *
கோலந்திரள்பவளக் கொழுந்துண்டங்கொலோ? அறியேன் *
நீலநெடுமுகில்போல் திருமேனியம்மான்தொண்டைவாய் *
ஏலும் † திசையுளெல்லாம் வந்துதோன்றும்என்னின்னுயிர்க்கே. (ங)

இன்னுயிர்க்குஏழையர்மேல் வளையும்இணைநீலவிற்கொல்? *
மன்னியசீர்மதனன் கருப்புச்சிலைகொல்? * மதனன்
தன்னுயிர்த்தாதை கண்ணபெருமான்புருவமவையே *
என்னுயிர்மேலனவாய் அடுகின்றனவென்றுநின்றே. (ச)

என்றுநின்றேதிகழும் செய்யவீன்சுடர்வெண்மின்னுக்கொல்? *
அன்றிஎன்னாவியடும் அணிமுத்தங்கொலோ? அறியேன் *
குன்றமெடுத்தபிரான்முறுவல் எனதாவியடும் *
ஒன்றும்அறிகின்றிலேன் அன்னைமீர்! எனக்குஉய்விடமே. (ரு)

உய்விடம்ஏழையர்க்கும் அசுரர்க்கும்அரக்கர்கட்கும் *
எவ்விடம்? என்றிலங்கி மகரந்தழைக்கும்தளிர்கொல்? *
பைவிடப்பாம்பணையான் திருக்குண்டலக்காதுகளே *
கைவிடலொன்றுமின்றி அடுகின்றனகாண்மின்களே. (சு)

காண்மின்கள்அன்னையர்காள்! என்று காட்டும்வகையறியேன் *
நாள்மன்னுவெண்திங்கள்கொல்? நயந்தார்கட்குநச்சிலைகொல்? *
சேண்மன்னுநால்தடந்தோள் பெருமான்தன்திருநுதலே *
கோள்மன்னிஆவியடும் கொடியேனுயிர்கோளிழைத்தே. (எ)

† 'திசைகளெல்லாம்' என்றும் பாடம்.

கோளிழைத்தாமரையும் கொடியும்பவளமும்வில்லும் *
கோளிழைத்தண்முத்தமும் தளிரும்குளிர்வான்பிறையும் *
கோளிழையாவுடைய கொழுஞ்சோதிவட்டங்கொல்? * கண்ணன்
கோளிழைவண்முகமாய்க் கொடியேனுயிர்கொள்கின்றதே. (அ)

கொள்கின்றகோளிருளைச் சுகிர்ந்திட்டகொழுஞ்சுருளின் *
உள்கொண்டநீலநன்னூல்தழைகொல்? அன்றுமாயன்குழல் *
விள்கின்றபூந்தண்துழாய் விரைநாறவந்தென்னுயிரை *
கள்கின்றவாறுஅறியீர் அன்னைமீர்! கழறாநிற்றிரே. (கூ)

நிற்றிமுற்றத்துளென்று நெரித்தகையராய் * என்னைநீர்
சுற்றியும்சூழ்ந்தும்வைதிர் சுடர்ச்சோதிமணிநிறமாய் *
முற்றஇம்மூவுலகும் விரிகின்றசுடர்முடிக்கே *
ஒற்றுமைகொண்டதுஉள்ளம் அன்னைமீர்! நசையென்நுங்கட்கே? ()

கட்கரியபிரமன்சிவன் இந்திரனென்றுஇவர்க்கும் *
கட்கரியகண்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
உட்குடையாயிரத்துள் இவையுமொருபத்தும்வல்லார் *
உட்குடைவானவரோடு உடனாய்என்றும்மாயாரே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஏழையர்கள்நெஞ்சை இளகுவிக்கும்மாலழகு *
சூழவந்துதோன்றித் துயர்விளைக்க *— ஆழுமனந்
தன்னுடனேஅவ்வழகைத் தானுரைத்தமாறன்பால்
மன்னும்வர் தீவினைபோம்மாய்ந்து. (சுஎ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருவாய்மொழி—மாயாவாமனனே.

[உபத்திரவப்படும்படி தம்மைவைத்த விசித்திர சக்தியால் எம்பெருமானது விசித்திர விபூதியைக்கண்டு ஆழ்வார் ஆச்சரியப்படுதல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - பாலையாழ். தாளம் - ஏழொத்து. பந்துவாராளி ராகம் - ரூபகதாளம்.

மாயா! வாமனனே! மதுசூதா! நீயருளாய் *
தீயாய்நீராய்நிலனாய் விசும்பாய்க்காலாய் *
தாயாய்த்தந்தையாய்மக்களாய் மற்றுமாய்முற்றுமாய் *
நீயாய்நீநின்றவாறு இவையென்னநியாயங்களே! (க)

அங்கண்மலர்த்தண்துழாய்முடி அச்சுதனே! அருளாய் *
திங்களும்ஞாயிறுமாய்ச் செழும்பல்சுடராய்இருளாய் *
பொங்குபொழிமழையாய்ப் புகழாய்ப்பழியாய்ப்பின்னும்நீ *
வெங்கண்வெங்கூற்றமுமாம் இவையென்னவிசித்திரமே! (உ)

சித்திரத்தேர்வலவா! திருச்சக்கரத்தாய்! அருளாய் *
எத்தனையோருகமும் அவையாய்அவற்றுள்இயலும் *
ஒத்தவொண்பல்பொருள்கள் உலப்பில்லனவாய்வியவாய் *
† வித்தகத்தாய்நிற்றிநீ இவையென்னவிடமங்களே! (ஙு)

கள்ளவிழ்தாமரைக்கண் கண்ணனே! எனக்குஒன்றுஅருளாய் *
உள்ளதும்இல்லதுமாய் உலப்பில்லனவாய்வியவாய் *
வெள்ளத்தடங்கடலுள் விடநாகணைமேல்மருவி *
உள்ளப்பல்யோகுசெய்தி இவையென்னஉபாயங்களே! (ச)

பாசங்கள்நீக்கி என்னைஉனக்கேஅறக்கொண்டிட்டு * நீ
வாசமலர்த்தண்துழாய்முடி மாயவனே! அருளாய் *
காயமும்சீவனுமாய்க் கழிவாய்ப்பிறப்பாய், பின்னும்நீ *
மாயங்கள்செய்துவைத்தி இவையென்னமயக்குக்களே! (ரு)

மயக்கா! வாமனனே! மதியாம்வண்ணம்ஒன்றுஅருளாய் *
அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாய் அழலாய்க்குளிராய்வியவாய் *
வியப்பாய்வென்றிகளாய் வினையாய்ப்பயனாய், பின்னும்நீ *
துயக்காய்நீநின்றவாறு இவையென்னதுயரங்களே! (சா)

துயரங்கள்செய்யும்கண்ணா! சுடர்நீள்முடியாய்! அருளாய் *
துயரம்செய்மானங்களாய் மதனாகிஉகவைகளாய் *
துயரம்செய்காமங்களாய்த் துலையாய்நிலையாய்நடையாய் *
துயரங்கள்செய்துவைத்தி இவையென்னசுண்டாயங்களே! (எ)

‡ என்னசுண்டாயங்களால் நின்றிட்டாய்? என்னையாளும்கண்ணா!*
இன்னதோர்தன்மையையென்று உன்னையாவர்க்கும்தேற்றரியை *
முன்னியமூவுலகும்அவையாய் அவற்றைப்படைத்து *
பின்னும்உள்ளாய்! புறத்தாய்! இவையென்னஇயற்கைகளே! (அ)

¶ என்னஇயற்கைகளால் எங்ஙனேநின்றிட்டாய்? என்கண்ணா! *
துன்னுகரசரணம்முதலாக எல்லாவுறுப்பும் *
உன்னுசுவையொளி ஊறொலிநாற்றம்முற்றும்நீயே *
உன்னையுணரவுறில் உலப்பில்லைநுணுக்கங்களே. (சூ)

---

† 'வித்தகத்தால்' என்பதும் பாடம்.

‡ 'என்னசுண்டாயங்களாலெங்ஙனேநின்றிட்டாயென்கண்ணா' என்பதும் பாடம்.

¶ 'என்னவியற்கைகளால்நின்றிட்டாயென்னையாளுங்கண்ணா' என்பதும் பாடம்.

இல்லைநுணுக்கங்களே இதனிற்பிறிதென்னும்வண்ணம் *
தொல்லைநன்னூலில்சொன்ன உருவும்அருவும்நீயே *
அல்லித்துழாயலங்கல் அணிமார்ப! என்அச்சுதனே! *
வல்லதோர்வண்ணம்சொன்னால் அதுவேஉனக்குஆம்வண்ணமே. (கo)

ஆம்வண்ணம்இன்னதொன்றென்று அறிவதரியஅரியை *
ஆம்வண்ணத்தால் குருகூர்ச்சடகோபன்அறிந்துரைத்த *
ஆம்வண்ணவொண்தமிழ்கள் இவையாயிரத்துள்இப்பத்தும் *
ஆம்வண்ணத்தாலுரைப்பார் அமைந்தார்தமக்கென்றைக்குமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மாயாமல்தன்னைவைத்த வைசித்திரியாலே *
தீயாவிசித்திரமாச் சேர்பொருளோடு—ஓயாமல் *
வாய்ந்துநிற்கும்மாயன் வளமுரைத்தமாறனைநாம் *
ஏய்ந்துரைத்துவாழுநாள் என்று? (கூஅ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருவாய்மொழி—என்றைக்கும்.

[எம்பெருமான் தனக்கும் ததீயர்க்கும் இனிதாகக் கவிபாடும்படி தம்மை இங்குவைத்ததற்குக் கைம்மாறில்லாமையை ஆழ்வார் அருளிச்செய்தல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண்-நட்டபாஷை. தாளம்-ஒன்பதொத்து. ஆரபிராகம்-ஆதிதாளம்.

என்றைக்கும்என்னை உய்யக்கொண்டுபோகிய *
அன்றைக்கன்றென்னைத் தன்னாக்கிஎன்னால்தன்னை *
இன்தமிழ்பாடியஈசனை ஆதியாய்
நின்றஎன்சோதியை * என்சொல்லிநிற்பனோ? (க)

என்சொல்லிநிற்பன்? என்னின்னுயிரின்றொன்றாய் *
என்சொல்லால்யான்சொன்ன இன்கவியென்பித்து *
தன்சொல்லால்தான்தன்னைக் கீர்த்தித்தமாயன் * என்
முன்சொல்லும் மூவுருவாம்முதல்வனே. (உ)

ஆமுதல்வன்இவனென்று தன்தேற்றி * என்
நாமுதல்வந்துபுகுந்து நல்லின்கவி *
தூமுதல்பத்தர்க்குத் தான்தன்னைச்சொன்ன * என்
வாய்முதலப்பனை என்றுமறப்பனோ? (ங)

அப்பனையென்றுமறப்பன்? என்னாகியே *
தப்புதலின்றித் தனைக்கவிதான்சொல்லி *
ஒப்பிலாத்தீவினையேனை உய்யக்கொண்டு *
செப்பமேசெய்து திரிகின்றசீர்கண்டே. (ச)

சீர்கண்டுகொண்டு திருந்துநல்லின்கவி *
நேர்படயான்சொல்லும் நீர்மையிலாமையில் *
ஏர்விலாஎன்னைத் தன்னாக்கிஎன்னால்தன்னை *
பார்பரவின்கவி பாடும்பரமரே. (ரு)

இன்கவிபாடும் பரமகவிகளால் *
தன்கவிதான் தன்னைப்பாடுவியாது * இன்று
நன்குவந்துஎன்னுடனாக்கி என்னால்தன்னை *
வன்கவிபாடும் என்வைகுந்தநாதனே. (சா)

வைகுந்தநாதன் எனவல்வினைமாய்ந்தற *
செய்குந்தன்தன்னை என்னாக்கிஎன்னால்தன்னை *
வைகுந்தனாகப்புகழ வண்தீங்கவி *
செய்குந்தன்தன்னை எந்நாள்சிந்தித்தார்வனோ? (எ)

ஆர்வனோ? ஆழியங்கை எம்பிரான்புகழ் *
பார்விண்நீர்முற்றும் கலந்துபருகிலும் *
ஏர்விலாஎன்னைத் தன்னாக்கிஎன்னால்தன்னை *
சீர்பெறஇன்கவி சொன்னதிறத்துக்கே. (அ)

திறத்துக்கேதுப்புரவாம் திருமாலின்சீர் *
இறப்புஎதிர்காலம் பருகிலும்ஆர்வனோ? *
மறப்பிலாஎன்னைத் தன்னாக்கிஎன்னால்தன்னை *
உறப்பலஇன்கவி சொன்னஉதவிக்கே. (கூ)

உதவிக்கைம்மாறு என்னுயிர்என்னஉற்றெண்ணில் *
அதுவும்மற்றாங்கவன்தன்னது, என்னால்தன்னை *
பதவியஇன்கவி பாடியஅப்பனுக்கு *
எதுவும்ஒன்றுமில்லை செய்வதுஇங்குமங்கே. (க0)

இங்கும்அங்கும் திருமாலன்றியின்மைகண்டு *
அங்ஙனே வண்குருகூர்ச் † சடகோபன் *
இங்ஙனேசொன்ன ஓராயிரத்துஇப்பத்தும் *
எங்ஙனேசொல்லினும் இன்பம்பயக்குமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

† 'சடகோபன்சொல்' என்றும் பாடம்.

என் தனைநீஇங்குவைத்தது ஏதுக்கென * மாலும்
என்தனக்கும்என்தமர்க்கும் இன்பமதா *—நன்றுகவி
பாடவெனக்கைம்மாறிலாமை * பகர்மாறன்
பாடணைவார்க்கு உண்டாம்இன்பம். (கக)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கo - ஆந் திருவாய்மொழி— இன்பம்பயக்க.

[இன்பக்கவிபாடுவித்த எம்பெருமானை ஆழ்வார் திருவாறன்விளை
யிற் சென்று கண்டு அடிமைசெய்யக் கருதுதல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - பழம்பஞ்சுரம். தாளம்-ஏழொத்து, கல்யாணிராகம்-அடதாளம்.

ஓ இன்பம்பயக்க எழில்மலர்மாதரும்தானும் இவ்வேழுலகை *
இன்பம்பயக்கஇனிதுடன்வீற்றிருந்து ஆள்கின்றஎங்கள்பிரான் *
அன்புற்றமர்ந்துறைகின்ற அணிபொழில்சூழ்திருவாறன்விளை *
அன்புற்றமர்ந்துவலஞ்செய்து கைதொழுநாள்களுமாகுங்கொலோ ? ()

ஆகுங்கொல் ? ஐயமொன்றின்றி அகலிடம்முற்றவும் * ஈரடியே
ஆகும்பரிசுநிமிர்ந்த திருக்குறளப்பன்அமர்ந்துறையும் *
மாகம்திகழ்கொடிமாடங்கள்நீடு மதிள்திருவாறன்விளை *
மாகந்தநீர்கொண்டுதூவிவலஞ்செய்து கைதொழக்கூடுங்கொலோ? (உ)

கூடுங்கொல்? வைகலும் கோவிந்தனைமதுசூதனைக்கோளரியை *
ஆடும்பறவைமிசைக்கண்டு கைதொழுதன்றி, அவனுறையும் *
பாடும்பெரும்புகழ்நான்மறைவேள்வியைந்து ஆறங்கம்பன்னினர்வாழ் *
நீடுபொழில்திருவாறன்விளைதொழ வாய்க்குங்கொல் ? நிச்சலுமே. (ங)

வாய்க்குங்கொல்? நிச்சலும்எப்பொழுதும்மனத்தீங்குநினைக்கப்பெற *
வாய்க்கும்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும் வயல்சூழ்திருவாறன்விளை *
வாய்க்கும்பெரும்புகழ்மூவுலகீசன் வடமதுரைப்பிறந்த *
வாய்க்கும்மணிநிறக்கண்ணபிரான்தன் மலரடிப்போதுகளே. (ச)

மலரடிப்போதுகள்என்னெஞ்சத்து எப்பொழுதும்இருத்திவணங்க *
பலரடியார்முன்பருளிய பாம்பணையப்பன்அமர்ந்துறையும் *
மலரின்மணிநெடுமாடங்கள்நீடு மதிள்திருவாறன்விளை *
உலகமலிபுகழ்பாட நம்மேல்வினையொன்றும்நில்லாகெடுமே. (ரு)

ஒன்றுநில்லாகெடும்முற்றவும்தீவினை உள்ளித்தொழுமின்தொண்டீர் !*
அன்றங்கமர்வென்றுஉருப்பிணிநங்கை அணிநெடுந்தோள்புணர்ந்தான்
என்றுமெப்போதுமென்னெஞ்சம்துதிப்ப உள்ளேயிருக்கின்றபிரான்*
நின்றஅணிதிருவாறன்விளையென்னும் நீள்நகரமதுவே. (௬)

நீணகரமதுவேமலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருவாறன்விளை *
நீணகரத்துறைகின்றபிரான் நெடுமால்கண்ணன்விண்ணவர்கோன் *
வாணபுரம்புக்குமுக்கட்பிரானைத் தொலையவெம்போர்கள்செய்து *
வாணனைஆயிரந்தோள் துணித்தான்சரணன்றி மற்றொன்றிலமே. (எ)

அன்றிமற்றொன்றிலம்நின்சரணேயென்றுஅகலிரும்பொய்கையின்வாய்*
நின்றுதன்நீள்கழலேத்திய ஆனையின்நெஞ்சிடர்தீர்த்தபிரான் *
சென்றங்கினிதுறைகின்ற செழும்பொழில்சூழ்திருவாறன்விளை *
ஒன்றிவலஞ்செய்யஒன்றுமோ ? தீவினைஉள்ளத்தின்சார்வல்லவே. (அ)

தீவினைஉள்ளத்தின்சார்வல்லவாகித் தெளிவிசும்பேறலுற்றால் *
நாவினுள்ளும்உள்ளத்துள்ளும் அமைந்ததொழிலினுள்ளும்நவின்று *
யாவரும்வந்துவணங்கும்பொழில் திருவாறன்விளையதனை *
மேவிவலஞ்செய்துகைதொழக்கூடுங்கொல்? என்னும்என்சிந்தனையே.

சிந்தைமற்றொன்றின்திறத்ததல்லாத்தன்மை தேவபிரானறியும் *
சிந்தையினால்செய்வதானறியாதன மாயங்கள்ஒன்றுமில்லை *
சிந்தையினால்சொல்லினால்செய்கையால் நிலத்தேவர்குழுவணங்கும் *
சிந்தைமகிழ்திருவாறன்விளையுறை தீர்த்தனுக்குஅற்றபின்னே. (கo)

தீர்த்தனுக்கற்றபின்மற்றோர்சரணில்லையென்றெண்ணி* தீர்த்தனுக்கே
தீர்த்தமனத்தனனாகிச் செழுங்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
தீர்த்தங்களாயிரத்துள் இவைபத்தும்வல்லார்களை * தேவர்வைகல்
தீர்த்தங்களேயென்றுபூசித்துநல்கியுரைப்பர் தம்தேவியர்க்கே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இன்பக்கவிபாடுவித்தோனை இந்திரையோடு *
அன்புற்றுவாழ் திருவாறன்விளையில் *—துன்பமறக்
கண்டடிமைசெய்யக் கருதியமாறன்கழலே
திண்திறலோர்யாவர்க்கும் தேவு. (எo)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாம்பத்து.

ஆழ்வார் தமது ஆத்மஆத்மீயங்களில் நசையற்றபடியை அருளிச்செய்தல்.

க - ஆந் திருவாய்மொழி—தேவிமாராவார்.

[எம்பெருமான் தமதுநிலைவைத் தலைக்கட்டாமையால், ஆழ்வார் அவனது ஆச்ரிதபாரதந்த்ரியம் யாவையும்தானும்நிலைமை இவைகளைச் சங்கித்துத் தெளிதல்.]

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - புறநீர்மை. தாளம் - ஒன்பதோத்து. பைரவி ராகம் - ஆதிதாளம்.

*தேவிமாராவார்திருமகள்பூமி
ஏவமற்றமரர்ஆட்செய்வார் *
மேவியஉலகம்மூன்றவையாட்சி
வேண்டுவேண்டுருவம்நின்னுருவம் *
பாவியேன்தன்னை அடுகின்ற
கமலக்கண்ணது ஓர்பவளவாய்மணியே ! *
ஆவியே ! அமுதே ! அலைகடல்கடைந்த
அப்பனே ! காணுமாறுஅருளாய். (க)

காணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கிக்
கண்ணநீரலமர * விணையேன்
பேணுமாறெல்லாம்பேணி நின்பெயரே
பிதற்றுமாறுஅருள்எனக்குஅந்தோ ! *
காணுமாறுஅருளாய்காகுத்தா ! கண்ணா !
தொண்டனேன்கற்பகக்கனியே ! *
பேணுவாரமுதே ! பெரியதண்புனல்சூழ்
பெருநிலமெடுத்தபேராளா ! (உ)

எடுத்தபேராளன்நந்தகோபன்தன்
இன்னுயிர்ச்சிறுவனே ! * அசோதைக்கு
அடுத்தபேரின்பக்குலவிளங்களிறே !
அடியனேன்பெரியஅம்மானே ! *

கூடுத்தபோர்வுணனுடலிருபிளவாக்
கையுகிராண்டவெங்கடலே ! *
அடுத்ததோருருவாய்இன்றுநீவாராய்
எங்ஙனம்தேறுவர்உமரே ? (௩)

உமருகந்துகந்தஉருவம்நின்னுருவமாகி
உன்தனக்குஅன்பரானா
ரவர் * உகந்தமர்ந்தசெய்கைஉன்மாயை
அறிவொன்றும்சங்கிப்பன்வினையேன் *
அமரதுபண்ணிஅகலிடம்புடைசூழ்
அடுபடையவித்தஅம்மானே ! *
அமரர்தம்அமுதே ! அசுரர்கள்நஞ்சே !
என்னுடைஆருயிரேயோ ! (௪)

ஆருயிரேயோ ! அகலிடமுழுதுப் *
படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்த *
பேருயிரேயோ ! பெரியநீர்படைத்து அங்குறைந்துஅது
கடைந்தடைத்துடைத்த *
சீரியரேயோ ! மனிசர்க்குத்தேவர்போலத்
தேவர்க்கும்தேவாவோ ! *
ஒருயிரேயோ ? உலகங்கட்கெல்லாம்
உன்னைநான்எங்குவந்துறுகோ ? (௫)

எங்குவந்துறுகோ ? என்னையாள்வானே !
ஏழுலகங்களும்நீயே *
அங்கவர்க்கமைத்ததெய்வமும்நீயே *
அவற்றவைகருமமும்நீயே *
பொங்கியபுறம்பால்பொருளுளவேலும்
அவையுமோநீயின்னேயானால் *
மங்கியஅருவாம்நேர்ப்பமும்நீயே
வான்புலனிறந்ததும்நீயே. (௬)

இறந்ததும்நீயேஎதிர்ந்ததும்நீயே
நிகழ்வதோநீஇன்னேயானால் *
சிறந்தநின்தன்மைஅதுவிதுவுதுவென்று
அறிவொன்றும்சங்கிப்பன்வினையேன்
கறந்தபால்நெய்யே ! நெய்யினின்சுவையே !
கடலினுளமுதமே ! * அமுதில்
பிறந்தஇன்சுவையே ! சுவையதுபயனே !
பின்னைதோள்மணந்தபேராயா ! (௭)

மணந்தபேராயா ! மாயத்தால்முழுதும்
வல்வினையேனையீர்கின்ற *
குணங்களையுடையாய் ! அசுரர்வன்கையர்கூற்றமே !
கொடியபுள்ளுயர்த்தாய் ! *
பணங்களாயிரமுடையபைந்நாகப்பள்ளியாய் !
பாற்கடற்சேர்ப்பா ! *
வணங்குமாறுஅறியேன் மனமும்
வாசகமும்செய்கையும்யானும்நீதானே. (அ)

யானும்நீதானேயாவதோமெய்யே
அருநரகவையும்நீயானால் *
வானுயரின்பமெய்திலென் ?
மற்றைநரகமேயெய்திலென் ? எனினும்
யானும்நீதானாய்த்தெளிதோறும்நன்றும்
அஞ்சுவன் நரகம்நானடைதல் *
வானுயரின்பமன்னிவீற்றிருந்தாய் !
அருளுநின்தாள்களைஎனக்கே. (கூ)

தாள்களைஎனக்கேதலைத்தலைச்சிறப்பத்
தந்த பேருதவிக்கைம்மாறு *
தோள்களையாரத்தழுவி என்னுயிரை
அறவிலைசெய்தனன்சோதீ ! *
தோள்களாயிரத்தாய் ! முடிகளாயிரத்தாய் !
துணைமலர்க்கண்களாயிரத்தாய் ! *
தாள்களாயிரத்தாய் ! பேர்களாயிரத்தாய் !
தமியனேன்பெரியவப்பனே ! (கய)

பெரியவப்பனைப்பிரமனப்பனை
உருத்திரனப்பனை * முனிவர்க்கு
உரியவப்பனைஅமரரப்பனை
உலகுக்கோர்தனியப்பன்தன்னை *
பெரியவண்குருகூர்வண்சடகோபன்
பேணினஆயிரத்துள்ளும் *
உரியசொல்மாலைஇவையும்பத்து இவற்றால்
உய்யலாம்தொண்டீர் ! நங்கட்கே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

தேவனுறைப்பதியில் சேரப்பெறுமையால் *
மேவுமடியார்வசனும் மெய்ந்நிலையும் *—யாவையுந்தா
னும்நிலையும்சங்கித்து அவைதெளிந்தமாறன்பால் *
மாநிலத்தீர் ! நங்கள்மனம். (எக)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

உ - ஆம் திருவாய்மொழி—நங்கள்வரிவளை.

[ஆழ்வார் தமக்கு ஸம்ஸாரத்தில் நைராஶ்யமுண்டானதை, தலைவனை நோக்கிச் செல்லக் கருதிய தலைவிபேச்சாலே அருளிச்செய்தல்.]

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - கொல்லி. தாளம் - ஏழொத்து. செஞ்சுருட்டிராகம் - அடதாளம்.

நங்கள்வரிவளையாயங்காளோ !
நம்முடையேதலர்முன்புநாணி *
நுங்கட்குயானொன்றுரைக்குமாற்றம்
நோக்குகின்றேன்எங்கும்காணமாட்டேன் *
சங்கம்சரிந்தனசாயிழந்தேன்
தடமுலைபொன்னிறமாய்த்தளர்ந்தேன் *
வெங்கண்பறவையின்பாகன்எங்கோன்
வேங்கடவாணனைவேண்டிச்சென்றே. (க)

வேண்டிச்சென்றொன்றுபெறுகிற்பாரில்
என்னுடைத்தோழியர்நுங்கட்கேலும் *
ஈண்டிதுரைக்கும்படியைஅந்தோ !
காண்கின்றிலேன்இடராட்டியேன்நான் *
காண்தகுதாமரைக்கண்ணன்கள்வன்
விண்ணவர்கோன்நங்கள்கோனைக்கண்டால் *
ஈண்டியசங்கும்நிறைவும்கொள்வான்
எத்தனைகாலம்இளைக்கின்றேனே ? (உ)

காலம்இளைக்கிலல்லால்வினையேன்நான்
இளைக்கின்றிலன்கண்டுகொண்மின் *
ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேன் நன்னுதலீர் !
இனிநாணித்தானென் ? *
நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்த
நீண்டமுகில்வண்ணன்கண்ணன்கொண்ட *
கோலவளையொடுமாமைகொள்வான்
எத்தனைகாலமும்கூடச்சென்றே. (ங)

கூடச்சென்றேன்இனியென்கொடுக்கேன் ?
    கோல்வளை † நெஞ்சத்தொடக்கமெல்லாம் *
பாடற்றொழியஇழந்துவைகல்
    பல்வளையார்முன்பரிசழிந்தேன் *
மாடக்கொடிமதிள்தென்குளந்தை
    வண்குடபால்நின்றமாயக்கூத்தன் *
ஆடற்பறவையுயர்த்தவெல்போர்
    ஆழிவலவனை ஆதரித்தே. (ச)

ஆழிவலவனை ஆதரிப்பும்
    ஆங்கவன்நம்மில்வரவுமெல்லாம் *
தோழியர்காள் ! நம்முடையமேதான் ?
    சொல்லுவமோதாஇங்குஅரியதுதான் *
ஊழிதோறூழிஒருவனாக
    நன்குணர்வார்க்கும்உணரலாகா *
சூழவுடையசுடர்கொளாதித்
    தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்காலே. (ரு)

தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்கால்
    என்சொல்லளவன்று, இமையோர்தமக்கும் *
எல்லையிலாதனகூழ்ப்புச்செய்யும்
    அத்திறம்நிற்கஎம்மாமைகொண்டான் *
அல்லிமலர்த்தண்துழாயும்தாரான்
    ஆர்க்குஇடுகோஇனிப்பூசல் ? சொல்லீர் *
வல்லிவளவயல்சூழ்குடந்தை
    மாமலர்க்கண்வளர்கின்றமாலே. (சு)

மாலரிகேசவன்நாரணன்
    சீமாதவன்கோவிந்தன்வைகுந்தனென்றென்று *
ஓலமிடஎன்னைப்பண்ணிவிட்டிட்டு
    ஒன்றும்உருவும்சுவடும்காட்டான் *
ஏலமலர்க்குழலன்னைமீர்காள் !
    என்னுடைத்தோழியர்காள் ! என்செய்கேன் ? *
காலம்பலசென்றும்காண்பதாணை
    உங்களோடுஎங்களிடையில்லையே. (எ)

இடையில்லையான்வளர்த்தகிளிகாள் !
    பூவைகள்காள் ! குயில்காள் ! மயில்காள் ! *
உடையநம்மாமையும்சங்கும்நெஞ்சும்
    ஒன்றுமொழியவொட்டாதுகொண்டான் *

---

† 'நெஞ்சந்துடக்கம்' என்றும் பாடம்.

அடையும்வைகுந்தமும்பாற்கடலும்
அஞ்சனவெற்பும்அவைநணிய *
கடையறப்பாசங்கள்விட்டபின்னையன்றி
அவன்அவைகாண்கொடானே. (அ)

காண்கொடுப்பானல்லன் ஆர்க்கும்தன்னைக்
கைசெயப்பாலதோர்மாயந்தன்னால் *
மாண்குறள்கோலவடிவுகாட்டி
மண்ணும்விண்ணும்நிறையமலர்ந்த *
சேண்சுடர்த்தோள்கள்பலதழைத்த
தேவபிராற்குஎன்நிறைவினோடு *
நாண்கொடுத்தேன் இனியென்கொடுக்கேன் ?
என்னுடைநன்னுதல்நங்கைமீர்காள் ! (கூ)

என்னுடைநன்னுதல்நங்கைமீர்காள் !
யான் இனிச்செய்வதென் ? என்னெஞ்சுஎன்னை *
நின்னிடையேனல்லேனென்றுநீங்கி
நேமியும்சங்கும் இருகைக்கொண்டு *
பன்னெடுஞ்சூழ்சுடர்ஞாயிற்றோடு
பால்மதியேந்தி, ஓர்கோலநீல *
நன்னெடுங்குன்றம்வருவதொப்பான்
நாள்மலர்ப்பாதம் அடைந்ததுவே. (௧O)

௸ பாதமடைவதன்பாசத்தாலே
மற்றவன்பாசங்கள்முற்றவிட்டு *
கோதில்புகழ்க்கண்ணன் தன்னடிமேல்
வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
தீதிலந்தாதியோராயிரத்துள்
இவையுமோர்பத்துஇசையொடும்வல்லார் *
ஆதுமோர்தீதிலராகி இங்குமங்கும்
எல்லாம்அமைவார்கள் தாமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நங்கருத்தைநன்றாக நாடிநிற்கும்மாலறிய *
இங்கிவற்றிலாசை எமக்குளதென் ?—சங்கையினால் *
தன்னுயிரில்மற்றில்நசை தானொழிந்தமாறன்தான் *
அந்நிலையை ஆய்ந்துரைத்தான் அங்கு. (எஉ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

௩ - ஆந் திருவாய்மொழி—அங்குமிங்கும்.

[ஆழ்வார் இங்கு எம்பெருமானுக்குப் பரிவில்லாமைபற்றி அஞ்சி அப்பிரானருளாலுணர்ந்து பயந்தீர்தல்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண் - நட்டபாஷை. தாளம் - ஏழொத்து. வராளிராகம் - ரூபகதாளம்.

அங்குமிங்கும் வானவர்தானவர்யாவரும் *
எங்குமினையையென்று உன்னையறியகிலாதுஅலற்றி *
அங்கம்சேரும் பூமகள்மண்மகள் ஆய்மகள் *
சங்குசக்கரக்கையவனென்பர் சரணமே. (க)

சரணமாகிய நான்மறைநூல்களும்சாராதே *
மரணம்தோற்றம் வான்பிணிமூப்பென்றிவைமாய்த்தோம் *
கரணப்பல்படை பற்றறவோடும்கனலாழி *
அரணத்திண்படையேந்திய ஈசற்குஆளாயே. (உ)

ஆளுமாளார் ஆழியும்சங்கும்சுமப்பார்தாம் *
வாளும்வில்லும்கொண்டு பின்செல்வார்மற்றில்லை *
தாளும்தோளும் கைகளையாரத்தொழக்காணேன் *
நாளும்நாளும்நாடுவன் அடியேன்ஞாலத்தே. (௩)

ஞாலம்போனகம்பற்றி ஓர்முற்றாவுருவாகி *
ஆலம்பேரிலை அன்னவசஞ்செய்யும்அம்மானே! *
காலம்பேர்வது ஓர்காரிருள்ஊழியொத்துளதால் * உன்
கோலங்காரெழில் காணலுற்று ஆழும்கொடியேற்கே. (ச)

கொடியார்மாடக் கோளூரகத்தும்புளிங்குடியும் *
மடியாதின்னே நீதுயில்மேவிமகிழ்ந்ததுதான் *
அடியாரல்லல்தவிர்த்தஅசைவோ? அன்றேல் * இப்
படிதான்நீண்டுதாவிய அசைவோ? பணியாயே. (ரு)

பணியாஅமரர் பணிவும்பண்பும்தாமேயாம் *
அணியாராழியும்சங்கமும் ஏந்துமவர்காண்மின் *
தணியாவெந்நோய் உலகில்தவிர்ப்பான் * திருநீல
மணியார்மேனியோடு என்மனம்சூழவருவாரே. (சு)

வருவார்செல்வார் வண்பரிசாரத்துஇருந்த * என்
திருவாழ்மார்வற்கு என்திறம்சொல்லார்செய்வதென்
உருவார்சக்கரம்சங்குசுமந்து இங்குஉம்மோடு *
ஒருபாடுழல்வான் ஓரடியானும்உளனென்றே. (எ)

என்றேஎன்னை உன்னேரார்கோலத்திருந்தடிக்கீழ் *
நின்றேயாட்செய்ய நீகொண்டருளநினைப்பதுதான் ? *
குன்றேழ்பாரேழ் சூழ்கடல்ஞாலம்முழுவேழும் *
நின்றேதாவிய நீள்கழலாழித்திருமாலே ! (அ)

திருமால் ! நான்முகன் செஞ்சடையானென்றிவர்கள் * எம்
பெருமான்தன்மையை யாரறிகிற்பார் ? பேசியென் ? *
ஒருமாமுதல்வா ! ஊழிப்பிரான் ! என்னையாளுடை *
கருமாமேனியன்என்பன் என்காதல்கலக்கவே. (கூ)

கலக்கமில்லாநல்தவமுனிவர் கரைகண்டோர் *
துளக்கமில்லாவானவர் எல்லாம்தொழுவார்கள் *
மலக்கமெய்த மாகடல்தன்னைக்கடைந்தானை *
உலக்கநாம்புகழ்கிற்பது என்செய்வது ? உரையீரே. (க0)

உரையாவெந்நோய்தவிர அருள்நீள்முடியானை *
வரையார்மாட மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன் *
உரையேய்சொல்தொடை ஓராயிரத்துள்இப்பத்தும் *
நிரையேவல்லார் நீடுலகத்துப்பிறவாரே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அங்கமரர்பேணஅவர்நடுவேவாழ்திருமாற்கு *
இங்கோர்பரிவரிலையென்றஞ்ச *—எங்கும்
பரிவருளரென்னப் பயம்தீர்ந்தமாறன் *
வரிகழல்தாள்சேர்ந்தவர் வாழ்வார். (எரு)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருவாய்மொழி—வார்கடாவருவி.

[எம்பெருமான் தனதுவலிமையையும் பரிவரின் ஸம்ருத்தியையும் காட்ட, ஆழ்வார் திருச்செங்குன்றூரிற் கண்டு மகிழ்தல்.]

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - புறநீர்மை. தாளம்-ஒன்பதோத்து. அடாணராகம் - ஆதிதாளம்.

வார்கடாவருவியானைமாமலையின்
மருப்பிணைக்குவடிறுத்துருட்டி *
ஊர்கொள்திண்பாகனுயிர்செகுத்து
அரங்கின்மல்லரைக்கொன்றுசூழ்பரண்மேல் *

போர்கடாவரசர்புறக்கிட
மாடமீமிசைக்கஞ்சனைத்தகர்த்த *
சீர்கொள்சிற்றாயன் திருச்செங்குன்றூரில்
திருச்சிற்றாறெங்கள்செல்சார்வே. (க)

எங்கள்செல்சார்வுயாமுடையமுதம்
இமையவரப்பன்என்னப்பன் *
பொங்குமூவுலகும்படைத்தளித்தழிக்கும்
பொருந்துமூவுருவன்எம்மருவன் *
செங்கயலுகளும்தேம்பணைபுடைசூழ்
திருச்செங்குன்றூர்த்திருச்சிற்றாறு
அங்குஅமர்கின்ற * ஆதியானல்லால்
யாவர்மற்றுஎன் அமர்துணையே ? (உ)

என்னமர்பெருமான் இமையவர்பெருமான்
இருநிலமிடந்தஎம்பெருமான் *
முன்னைவல்வினைகள்முழுதுடன்மாள
என்னையாள்கின்றஎம்பெருமான் *
தென்திசைக்குஅணிகொள் திருச்செங்குன்றூரில்
திருச்சிற்றாற்றங்கரைமீபால்
நின்றஎம்பெருமான் * அடியல்லால் † சரண்
நினைப்பிலும் பிறிதில்லைஎனக்கே. (ஙு)

பிறிதில்லைஎனக்குப்பெரியமூவுலகும்
நிறையப் பேருருவமாய்நிமிர்ந்த *
குறியமாணெம்மான்குரைகடல்கடைந்த
கோலமாணிக்கம்என்னம்மான் *
செறிகுலைவாழைகமுகுதெங்கணிசூழ்
திருச்செங்குன்றூர்த்திருச்சிற்றாறு
அறிய * மெய்ம்மையேநின்றஎம்பெருமான்
அடியிணையல்லதோரரணே. (ச)

அல்லதோரரணும்அவனில்வேறில்லை
அதுபொருளாகிலும் * அவனை
யல்லதுஎன்னாவியமர்ந்தணைகில்லாது
ஆதலால்அவனுறைகின்ற *
நல்லநான்மறையோர்வேள்வியுள்மடுத்த
நறும்புகைவிசும்பொளிமறைக்கும் *
நல்லநீள்மாடத்திருச்செங்குன்றூரில்
திருச்சிற்றாறனைக்குநல்லரணே. (ரு)

---

† 'சரணம்' என்றும் பாடம்.

எனக்குநல்லரணைஎனதாருயிரை
 இமையவர்தந்தைதாய்தன்னை *
தனக்கும்தன்தன்மையறிவரியானைத்
 தடங்கடற்பள்ளியம்மானை *
மனக்கொள்சீர்மூவாயிரவர்
 வண்சிவனும்அயனும்தானும்ஒப்பார்வாழ் *
கனக்கொள்திண்மாடத்திருச்செங்குன்றூரில்
 திருச்சிற்றாறதனுள்கண்டேனே. (சு)

திருச்செங்குன்றூரில்திருச்சிற்றாறதனுள்
 கண்ட அத்திருவடிஎன்றும் *
திருச்செய்யகமலக்கண்ணும் செவ்வாயும்
 செவ்வடியும்செய்யகையும் *
திருச்செய்யகமலவுந்தியும்
 செய்ய † கமலமார்பும்செய்யவுடையும் *
திருச்செய்யமுடியும்ஆரமும்படையும்
 திகழஎன்சிந்தையுளானே. (எ)

திகழஎன்சிந்தையுளிருந்தானைச்
 செழுநிலத்தேவர்நான்மறையோர் *
திசைகைகூப்பியேத்தும் திருச்செங்குன்றூரில்
 திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை *
புகர்கொள்வானவர்கள்புகலிடந்தன்னை
 அசுரர்வன்கையர்வெங்கூற்றை *
புகழுமாறுஅறியேன்பொருந்துமூவுலகும்
 படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவனே. (அ)

படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன்
 பிரமபரம்பரன்சிவப்பிரானவனே *
இடைப்புக்கோருருவும்ஒழிவில்லைஅவனே
 புகழ்வில்லையாவையும்தானே *
கொடைப்பெரும்புகழா ‡ ரினையர்தன்னானார்
 கூறியவிச்சையோடொழுக்கம் *
நடைப்பலியியற்கைத்திருச்செங்குன்றூரில்
 திருச்சிற்றாறமர்ந்தநாதனே. (கூ)

அமர்ந்தநாதனைஅவரவராகி
 அவர்க்கருளருளும்அம்மானை *
அமர்ந்ததண்பழனத்திருச்செங்குன்றூரில்
 திருச்சிற்றாற்றங்கரையானை *

---

† 'கமலை' என்பதும் பாடம். ‡ 'எனையர்' என்றும்பாடம்.

அமர்ந்தசீர்மூவாயிரவர் வேதியர்கள்
தம்பதிஅவனிதேவர்வாழ்வு *
அமர்ந்தமாயோனைமுக்கணம்மானை
நான்முகனையமர்ந்தேனே. (கo)

தேனைநன்பாலைக்கன்னலையமுதைத்
திருந்துலகுண்டஅம்மானை *
வானநான்முகனைமலர்ந்ததண்கொப்பூழ்
மலர்மிசைப்படைத்தமாயோனை *
கோனைவண்குருகூர்வண்சடகோபன்
சொன்னஆயிரத்துள்இப்பத்தும் *
வானின்மீதேற்றிஅருள்செய்துமுடிக்கும்
பிறவிமாமாயக்கூத்தினையே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வாராமல்அச்சம்இனி மால்தன்வலியினையும் *
சீரார்பரிவருடன் சேர்த்தியையும் *—பாருமெனத்
தானுகந்தமாறன்தாள்சார்நெஞ்சே! சாராயேல் *
மானிடவரைச் சார்ந்துமாய். (எச)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ரு - ஆம் திருவாய்மொழி—மாயக்கூத்தா.

[எம்பெருமான்வடிவழகை ப்ரத்யக்ஷீகரிக்கமாட்டாது ஆழ்வார் விடாய் விஞ்சி அழுது அரற்றுதல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்-பழம்பஞ்சுரம். தாளம் - ஏழொத்து. ஸாவேரிராகம் - ஆதிதாளம்.

மாயக்கூத்தா! வாமனா! வினையேன்கண்ணா! கண்கைகால் *
தூயசெய்யமலர்களாச் சோதிச்செவ்வாய்முகிழதா *
சாயல்சாமத்திருமேனி தண்பாசடையா * தாமரைநீள்
வாசத்தடம்போல்வருவானே! ஒருநாள்காணவாராயே. (க)

காணவாராயென்றென்று கண்ணும்வாயும்துவர்ந்து * அடியேன்
நாணிநன்னாட்டுஅலமந்தால் இரங்கிஒருநாள்நீஅந்தோ! *
காணவாராய்கருநாயிறுதிக்கும் கருமாமாணிக்க *
நாள்நல்மலைபோல்சுடர்ச்சோதி முடிசேர்சென்னியம்மானே! (௨)

முடிசேர்சென்னியம்மா! நின்மொய்பூந்தாமத்தண்துழாய் *
கடிசேர்கண்ணிப்பெருமானே! என்றென்றேங்கிஅழுதக்கால் *
படிசேர்மகரக்குழைகளும் பவளவாயும்நால்தோளும் *
துடிசேரிடையுமமைந்தது ஓர் தூநீர்முகில்போல்தோன்றாயே. (௩)

தூநீர்முகில்போல்தோன்றும் நின்சுடர்கொள்வடிவும்கனிவாயும் *
தேநீர்க்கமலக்கண்களும் வந்துஎன்சிந்தைநிறைந்தவா! *
மாநீர்வெள்ளிமலைதன்மேல் வண்கார்நீலமுகில்போல *
தூநீர்க்கடலுள்துயில்வானே! எந்தாய்! சொல்லமாட்டேனே. (௪)

சொல்லமாட்டேன்அடியேன் உன்துளங்குசோதித்திருப்பாதம் *
எல்லையில்சீரிளஞாயிறு இரண்டுபோலென்னுள்ளவா! *
அல்லலென்னும்இருள்சேர்தற்கு உபாயமென்னே? * ஆழிசூழ்
† மல்லைஞாலமுழுதுண்ட மாநீர்க்கொண்டல்வண்ணனே! (௫)

கொண்டல்வண்ணா! குடக்கூத்தா! வினையேன்கண்ணா! கண்ணா! * என்
அண்டவாணா! என்றுஎன்னை ஆளக்கூப்பிட்டழைத்தக்கால் *
விண்தன்மேல்தான்மண்மேல்தான் விரிநீர்க்கடல்தான்மற்றுத்தான் *
தொண்டனேன்உன்கழல்காண ஒருநாள்வந்துதோன்றாயே. (௬)

வந்துதோன்றாயன்றேல் உன்வையம்தாயமலரடிக்கீழ் *
முந்திவந்துயான்நிற்ப முகப்பேகூவிப்பணிகொள்ளாய் *
செந்தண்கமலக்கண்கைகால் சிவந்தவாயோர்கருநாயிறு *
அந்தமில்லாக்கதிர்பரப்பி அலர்ந்ததொக்கும்அம்மானே! (௭)

ஒக்குமம்மானுருவமென்று உள்ளங்குழைந்துநாணும் *
தொக்கமேகப்பல்குழாங்கள் காணுந்தோறும்தொலைவன்நான் *
தக்கஐவர்தமக்காய் அன்றுஈரைம்பதின்மர்தாள்சாய *
புக்கநல்தேர்த்தனிப்பாகா! வாராய்இதுவோபொருத்தமே? (௮)

---

† 'மல்லல்' என்பதும் பாடம்.

இதுவோபொருத்தம்? மின்னாழிப்படையாய்! ஏறுமிருஞ்சிறைப்புள்
அதுவே * கொடியாவுயர்த்தானே ! என்றென்றுஏங்கியழுதக்கால் *
எதுவேயாகக்கருதுங்கொல் ? இம்மாஞாலம்பொறைதீர்ப்பான் *
மதுவார்சோலை உத்தரமதுரைப்பிறந்தமாயனே. (கூ)

பிறந்தமாயா ! பாரதம்பொருதமாயா ! நீ இன்னே *
சிறந்தகால்தீநீர்வான் மண்பிறவுமாயபெருமானே ! *
கறந்தபாலுள்நெய்யேபோல் இவற்றுளெங்கும்கண்டுகொள் *
இறந்துநின்றபெருமாயா! உன்னைஎங்கேகாண்கேனே ? (கω)

எங்கேகாண்கேன்! ஈன்துழாயம்மான்தன்னை யான்? என்றென்று *
அங்கேதாழ்ந்தசொற்களால் அந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன் *
செங்கேழ்சொன்னஆயிரத்துள் இவையும்பத்தும்வல்லார்கள் *
இங்கேகாணஇப்பிறப்பேமகிழ்வர் எல்லியுங்காலையே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மாயன்வடிவழகைக் காணுதவல்விடா
யாய் * அதறவிஞ்சி அழுதலற்றும் *—தூயபுகழ்
உற்றசடகோபனை நாம்ஒன்றிநிற்கும்போதுபகல் *
அற்றபொழுதானது எல்லியாம். (எரு)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருவாய்மொழி—எல்லியும்.

[ஆழ்வாரது பெருவிடாய் தீரக் கலக்கக் கருதித் திருமால் திருக்கடித் தானத்தில் ஸேவைஸாதிக்கத் தரித்தமை கூறுதல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - வியந்தம். தாளம் - ஏழ்லாத்து. மோஹநராகம் - ஆதிதாளம்.

எல்லியும்காலையும் தன்னைநினைந்தெழ *
நல்லவருள்கள் நமக்கேதந்துஅருள்செய்வான் *
அல்லியந்தண்ணந்துழாய்முடி அப்பனூர் *
செல்வர்கள்வாழும் திருக்கடித்தானமே. (க)

திருக்கடித்தானமும் என்னுடைச்சிந்தையும் *
ஒருக்கடுத்து உள்ளேஉறையும்பிரான்கண்டீர் *
செருக்கடுத்து அன்றுதிகைத்த அரக்கரை *
உருக்கெட வாளிபொழிந்தஒருவனே. (உ)

ஒருவர்இருவர் ஓர்மூவரெனநின்று *
உருவுகரந்து உள்ளுந்தோறும்தித்திப்பான் *
திருவமர்மார்வன் திருக்கடித்தானத்தை *
மருவியுறைகின்ற மாயப்பிரானே. (ங)

மாயப்பிரான் எனவல்வினைமாய்ந்தற *
நேசத்தினால் நெஞ்சம்நாடுகுடிகொண்டான் *
தேசத்தமரர் திருக்கடித்தானத்தை *
வாசப்பொழில் மன்னுகோயில்கொண்டானே. (ச)

கோயில்கொண்டான்தன் திருக்கடித்தானத்தை *
கோயில்கொண்டான் அதனோடும்என்னெஞ்சகம் *
கோயில்கொள் தெய்வமெல்லாம்தொழ * வைகுந்தம்
கோயில்கொண்ட குடக்கூத்தஅம்மானே. (ரு)

கூத்தஅம்மான் கொடியேனிடர்முற்றவும் *
மாய்த்தஅம்மான் மதுசூதவம்மானுறை *
பூத்தபொழில் தண்திருக்கடித்தானத்தை *
ஏத்தநில்லா குறிக்கொண்மின்இடரே. (சு)

கொண்மின்இடர்கெட உள்ளத்துக்கோவிந்தன் *
மண்விண்முழுதும்அளந்த ஒண்தாமரை *
மண்ணவர்தாம்தொழ வானவர்தாம்வந்து *
நண்ணு திருக்கடித்தானநகரே. (எ)

தானநகர்கள் தலைச்சிறந்துஎங்கெங்கும் *
வானிந்நிலம்கடல் முற்றும்எம்மாயற்கே *
ஆனவிடத்தும் என்நெஞ்சும்திருக்கடித்
தானநகரும் * தனதாயப்பதியே. (அ)

தாயப்பதிகள் தலைச்சிறந்துஎங்கெங்கும் *
மாயத்தினால் மன்னிவீற்றிருந்தானுறை *
தேசத்தமரர் திருக்கடித்தானத்துள் *
ஆயர்க்கதிபதி அற்புதன்தானே. (கூ)

அற்புதன்நாராயணன் அரிவாமனன் *
நிற்பதுமேவி இருப்பதுஎன்னெஞ்சகம் *
நற்புகழ்வேதியர் நான்மறைநின்றதிர் *
கற்பகச்சோலைத் திருக்கடித்தானமே. (கo)

சோலைத்திருக்கடித்தானத்து உறைதிரு
பாலை * மதிள்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் *
பாலோடமுதன்ன ஆயிரத்துஇப்பத்தும் *
மேலைவைகுந்தத்து இருத்தும்வியந்தே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எல்லிபகல்நடந்த இந்தவிடாய்தீருகைக்கு *
மெல்லவந்து தான்கலக்கவேணுமென *—நல்லவர்கள்
மன்னுகடித்தானத்தே மாலிருக்கமாறன்கண்டு *
இந்நிலையைச் சொன்னான்இருந்து. (எசு)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

எ - ஆந் திருவாய்மொழி—இருத்தும்.

[தம்மிடம்வந்து தாம்மனோரதித்தபடி எம்பெருமான் கலக்க, அந்தக்கலவியை ஸ்வப்நாதிகளாகச் சந்தேகித்துத் தெளிந்து ஆழ்வார் எம்பெருமானதுகுணங்களைப் பேசுதல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண்-இந்தளம். தாளம் - ஏழொத்து. கல்யாணிராகம். ஆதிதாளம்.

இருத்தும்வியந்துஎன்னைத் தன்பொன்னடிக்கீழென்று *
அருத்தித்து எனைத்தோர்பலநாளழைத்தேற்கு *
பொருத்தமுடை வாமனன்தான்புகுந்து * என்தன்
கருத்தையுற வீற்றிருந்தான்கண்டுகொண்டே. (க)

இருந்தான்கண்டுகொண்டு எனதேழைநெஞ்சாளும் *
திருந்தாதஐவரைத் தேய்ந்தறமன்னி *
பெருந்தாட்களிற்றுக்கு அருள்செய்தபெருமான் *
தருந்தான் அருள்தான் இனியான்அறியேனே. (உ)

அருள்தான்இனியான்அறியேன் அவன்என்னுள் *
இருள்தானற வீற்றிருந்தான்இதுவல்லால் *
பொருள்தானெனின் மூவுலகும்பொருளல்ல *
மருள்தானீதோ ? மாயமயக்குமயக்கே. (ங)

மாயமயக்குமயக்கான் என்னைவஞ்சித்து *
ஆயன் அமரர்க்கரியேறு எனதம்மான் *
தூயசுடர்ச்சோதி தனதென்னுள்வைத்தான் *
தேசம்திகழும் தன்திருவருள்செய்தே. (ச)

திகழும்தன்திருவருள்செய்து உலகத்தார்
புகழும்புகழ் * தானதுகாட்டித்தந்து * என்னுள்
திகழும்மணிக்குன்றமொன்றே ஒத்துநின்றான் *
புகழும்புகழ் மற்றெனக்கும்ஓர்பொருளே ? (ரு)

பொருள்மற்றெனக்கும்ஓர்பொருள் தன்னில் சீர்க்கத்
தருமேல் * பின்னையார்க்கு அவன் தன்னைக்கொடுக்கும் ? *
கருமாணிக்கக்குன்றத்துத் தாமரைபோல் *
திருமார்புகால்கண்கை செவ்வாயுந்தியானே. (சா)

செவ்வாயுந்தி வெண்பல்சுடர்க்குழை † தம்மோடு*
எவ்வாய்ச்சுடரும் தம்மில்முன்வளாய்க்கொள்ள *
செவ்வாய்முறுவலோடு எனதுள்ளத்திருந்த *
அவ்வாயன்றி யான்அறியேன்மற்றருளே. (எ)

அறியேன்மற்றருள் என்னையாளும்பிரானார் *
வெறிதேஅருள்செய்வர் செய்வார்கட்குஉகந்து *
சிறியேனுடைச் சிந்தையுள்மூவுலகும் * தன்
நெறியாவயிற்றில்கொண்டு நின்றொழிந்தாரே. (அ)

வயிற்றில்கொண்டு நின்றொழிந்தாரும்யவரும் *
வயிற்றில்கொண்டுநின்று ஒருமூவுலகும் * தம்
வயிற்றில்கொண்டு நின்றவண்ணம்நின்றமாலை *
வயிற்றில்கொண்டு மன்னவைத்தேன்மதியாலே. (கூ)

† 'தன்னோடு' என்று வழங்குவர்.

வைத்தேன்மதியால் எனதுள்ளத்தகத்தே *
எய்த்தேயொழிவேனல்லேன் என்றுமெப்போதும் *
மொய்த்தேய்திரை மோதுதண்பாற்கடலுளால் *
பைத்தேய்சுடர்ப் பாம்பணைநம்பரனையே. (க0)

சுடர்ப்பாம்பணைநம்பரனைத் திருமாலை *
அடிச்சேர்வகை வண்குருகூர்ச்சடகோபன் *
முடிப்பான்சொன்ன ஆயிரத்து இப்பத்தும்சன்மம்
விட * தேய்ந்தறநோக்கும் தன்கண்கள்சிவந்தே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இருந்தவன்தான்வந்து இங்கிவரெண்ணமெல்லாம் *
திருந்த இவர்தந்திறத்தேசெய்து *—பொருந்தக்
கலந்துஇனியனாயிருக்கக் கண்டசடகோபர் *
கலந்தநெறி கட்டுரைத்தார்கண்டு. (எள)

ரீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருவாய்மொழி—கண்கள்சிவந்து.

[தனது கலவியை நிரந்தரம்பெறத்தக்க ஆத்மஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தை எம்பெருமான் காட்ட, ஆழ்வார் அதனைப் பேசுதல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - தக்கேசி. தாளம் - ஏழொத்து. பைரவிராகம் - ஆதிதாளம்.

கண்கள்சிவந்துபெரியவாய் வாயும்சிவந்துகனிந்து * உள்ளே
வெண்பலிலகுசுடர் இலகுவிலகுமகரகுண்டலத்தன் *
கொண்டல்வண்ணன்சுடர்முடியன் நான்குதோளன்† குனிசார்ங்கன் *
ஒண்சங்கதைவாளாழியான் ஒருவன்அடியேனுள்ளானே. (க)

அடியேனுள்ளான்உடலுள்ளான் அண்டத்தகத்தான்புறத்துள்ளான் *
படியேயிதுவென்றுரைக்கலாம்படியனல்லன் பரம்பரன் *
கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலை இன்பத்துன்பக்கழிநேர்மை *
ஒடியாவின்பப்பெருமையோன் உணர்விலும்பரொருவனே. (உ)

---

† 'குனிசார்ங்கம்' என்பதும் பாடம்.

உணர்விலும்பரொருவனை அவனதருளால்உறற்பொருட்டு * என்
உணர்வினுள்ளேஇருத்தினேன் அதுவும்அவனதுஇன்னருளே *
உணர்வும்உயிரும்உடம்பும் மற்றுலப்பிலனவும்பழுதேயாம் *
உணர்வைப்பெறவூர்ந்திறவேறி யானும்தானாயொழிந்தானே. (௩)

யானும்தானாயொழிந்தானை யாதும்யவர்க்கும்முன்னோனை *
தானும்சிவனும்பிரமனுமாகிப் பணைத்ததனிமுதலை *
தேனும்பாலும்கன்னலும் அமுதுமாகித்தித்தித்து * என்
ஊனில்உயிரில்உணர்வினில் நின்றவொன்றைஉணர்ந்தேனே. (௪)

நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கு அதனுள்நேர்மைஅதுவிதுவென்று*
ஒன்றும்ஒருவர்க்குணரலாகாது உணர்ந்தும்மேலும்காண்பரிது *
சென்றுசென்றுபரம்பரமாய் யாதுமின்றித்தேய்ந்தற்று *
நன்றுதீதென்றறிவரிதாய் நன்றாய்ஞானம்கடந்ததே. (௫)

நன்றாய்ஞானம்கடந்துபோய் நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்து *
ஒன்றாய்க்கிடந்தவரும்பெரும்பாழ்உலப்பிலதனை உணர்ந்துணர்ந்து *
சென்றாங்கின்பதுன்பங்கள் செற்றுக்களைந்துபசையற்றால் *
அன்றேஅப்போதேவீடு அதுவேவீடுவீடாமே. (௬)

அதுவேவீடு வீடுபேற்றின்பந்தானும்அதுதேறி *
எதுவேதானும்பற்றின்றி யாதுமிலிகளாகிற்கில் *
அதுவேவீடு வீடுபேற்றின்பந்தானும்அதுதேறாது *
எதுவேவீடு? எதுஇன்பம்? என்று எய்த்தார்எய்த்தார்எய்த்தாரே. ()

எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரென்று இல்லத்தாரும்புறத்தாரும்
மொய்த்து* ஆங்கலறிமுயங்கத் தாம்போகும்போது*உன்மத்தர்போல்
பித்தேயேறிஅநுராகம்பொழியும்போது எம்பெம்மானோடு
ஒத்தேசென்று* அங்குள்ளம்கூடக்கூடிற்றாகில் நல்லுறைப்பே. (௮)

கூடிற்றாகில்நல்லுறைப்புக் கூடாமையைக்கூடினால் *
ஆடற்பறவையுயர்கொடி எம்மாயனாவததுவதுவே *
† வீடைப்பண்ணிஒருபரிசே எதிர்வும்நிகழ்வும்கழிவுமாய் *
ஓடித்திரியும்யோகிகளும் உளருமில்லையல்லரே. (௯)

† 'வீட்டைப்பண்ணி' என்று மிகாதுவந்தது எதுகையைப்பற்றி.

உளரும்இல்லையல்லாய் உளராய்இல்லையாகியே *
உளரெம்மொருவரவர்வந்து என்னுள்ளத்துள்ளேஉறைகின்றார் *
வளரும்பிறையும்தேய்பிறையும்போல அசைவும்ஆக்கமும் *
வளரும்சுடரும்இருளும்போல் தெருளும்மருளும்மாய்த்தோமே. (க0)

தெருளும்மருளும்மாய்த்துத் தன்திருந்துசெம்பொற்கழலடிக்கீழ் *
அருளியிருத்தும் அம்மானும் அயனும்சிவனும் * திருமாலால்
அருளப்பட்டசடகோபன் ஓராயிரத்துள்இப்பத்தால் *
அருளியடிக்கீழிருத்தும் † நம்மண்ணல்கருமாணிக்கமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கண்ணிறையவந்து கலந்தமால்இக்கலவி *
திண்ணிலையாவேணுமெனச் சிந்தித்து *—தண்ணிதெனும்
ஆருயிரினேற்றமதுகாட்ட ஆய்ந்துரைத்தான் *
காரிமாறன் தன்கருத்து. (எ௯)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கூ - ஆந் திருவாய்மொழி—கருமாணிக்கம்.

[ஆழ்வார் தமது அநந்யார்ஹசேஷத்வத்தை, தோழி மண விலக்குக்காகத் தாய்மாரோடுகூறும் பாசுரத்தாலே அருளிச்செய்தல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - தக்கேசி. தாளம் - ஏழொத்து. ஸ்ரீராகம் - ஆதிதாளம்.

கருமாணிக்கமலைமேல் மணித்தடம்தாமரைக்காடுகள்போல் *
திருமார்புவாய்கண்கை உந்திகாலுடையாடைகள்செய்யபிரான் *
திருமால்எம்மான்செழுநீர்வயல் குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர் *
அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலள் அன்னைமீர்!இதற்கென்செய்கேனோ?

அன்னைமீர்! இதற்குஎன்செய்கேன் ? அணிமேருவின்மீதுலவும் *
துன்னுசூழ்சுடர்ஞாயிறும் அன்றியும்பல்சுடர்களும்போல் *
மின்னுநீள்முடியாரம் பல்கலன்தானுடைஎம்பெருமான் *
புன்னையம்பொழில்சூழ் திருப்புலியூர்புகழும்இவளே. (உ)

---

† 'எம்மண்ணல்', என்பதும் பாடம்.

புகழும்இவள்நின்றுஇராப்பகல் பொருநீர்க்கடல்தீப்பட்டு * எங்கும்
திகழுமெரியொடுசெல்வதொப்பச் செழுங்கதிராழிமுதல் *
புகழும்பொருபடையேந்திப்போர்புக்கு அசுரரைப்பொன்றுவித்தான் *
திகழுமணிநெடுமாடநீடு திருப்புலியூர்வளமே. (ங)

ஊர்வளங்கிளர்சோலையும் கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும்சூழ்ந்து *
ஏர்வளங்கிளர்தண்பணைக் குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர் *
சீர்வளங்கிளர்மூவுலகுண்டுமிழ் தேவபிரான் *
பேர்வளங்கிளர்ந்தன்றிப்பேச்சிலள் இன்றுஇப்புனையிழையே. (ச)

புனையிழைகளணிவும் ஆடையுடையும்புதுக்கணிப்பும் *
நினையும்நீர்மையதன்றுஇவட்குஇது நின்றுநினைக்கப்புக்கால் *
சுனையினுள்தடந்தாமரைமலரும் தண்திருப்புலியூர் *
முனைவன்மூவுலகாளி அப்பன்திருவருள்மூழ்கினளே. (ரு)

திருவருள்மூழ்கிவைகலும் செழுநீர்நிறக்கண்ணபிரான் *
திருவருள்களும்சேர்ந்தமைக்கு அடையாளம்திருந்தவுள *
திருவருளருளால் அவன்சென்றுசேர்தண்திருப்புலியூர் *
திருவருள்கமுகொண்பழத்தது மெல்லியல்செவ்விதழே. (சு)

மெல்லிலைச்செல்வவண்கொடிப்புல்க வீங்கிளந்தாள்கமுகின் *
மல்லிலைமடல்வாழை ஈன்கனிசூழ்ந்துமணம்கமழ்ந்து *
புல்லிலைத்தெங்கினூடு காலுலவும்தண்திருப்புலியூர் *
மல்லலஞ்செல்வக்கண்ணன்தாளடைந்தாள் இம்மடவரலே. (எ)

மடவரலன்னைமீர்கட்கு என்சொல்லிச்சொல்லுகேன் ?*மல்லைச்செல்வ
வடமொழிமறைவாணர் வேள்வியுள்நெய்யழல்வான்புகைபோய் *
திடவிசும்பிலமரர்நாட்டைமறைக்கும் தண்திருப்புலியூர் *
படவரவணையான்தன்நாமமல்லால் பரவாள்இவளே. (அ)

பரவாள்இவள்நின்றுஇராப்பகல் பனிநீர்நிறக்கண்ணபிரான் *
† விரவாரிசைமறைவேதியரொலி வேலையின்நின்றொலிப்ப *
கரவார்தடந்தொறும்தாமரைக்கயம் தீவிகைநின்றலரும் *
புரவார்கழனிகள்சூழ் திருப்புலியூர்ப்புகழன்றிமற்றே. (கூ)

அன்றிமற்றோருபாயமென் இவளந்தண்துழாய்கமழ்தல் *
குன்றமாமணிமாடமாளிகைக் கோலக்குழாங்கள்மல்கி *
தென்திசைத்திலதம்புரை குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர் *
நின்றமாயப்பிரான்திருவருளாம் இவள்நேர்பட்டதே. (கo)

---

† 'விரைவார்' என்பதும் பாடம்,

நேர்பட்டநிறைமூவுலகுக்கும் நாயகன்தன்னடிமை *
நேர்பட்டதொண்டர்தொண்டர்தொண்டர் தொண்டன்சடகோபன் * சொல்
நேர்பட்டதமிழ்மாலை ஆயிரத்துள் † இவைபத்தும்
நேர்பட்டாரவர் * நேர்பட்டார் நெடுமாற்குஅடிமைசெய்யவே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கருமால்திறத்தில் ஒருகன்னிகையாம்மாறன் *
ஒருமாகலவியுரைப்பால் *—திரமாக
அந்நியருக்காகாது அவன்தனக்கேயாகும்உயிர் *
இந்நிலையை யோர்நெடிதா. (எசு)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

‡ க௦ - ஆந் திருவாய்மொழி—நெடுமாற்கடிமை.

[அநந்யார்ஹசேஷத்வத்துக்கு எல்லைநிலமான பாகவதசேஷத்வம் தமக்கு உண்மையை ஆழ்வார் பேசுதல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்-தக்கேசி. தாளம்-ஏழொத்து. ஸஹாநாராகம்-அடதாளம்.

நெடுமாற்கடிமைசெய்வேன்போல் அவனைக்கருதவஞ்சித்து *
தடுமாற்றற்றதீக்கதிகள் முற்றும்தவிர்ந்தசதிர்நினைந்தால் *
கொடுமாவினையேன் அவனடியாரடியேகூடும்இதுவல்லால் *
விடுமாறென்பதென்? அந்தோ! வியன்மூவுலகுபெறினுமே. (க)

வியன்மூவுலகுபெறினும் போய்த்தானேதானேயானாலும் *
புயல்மேகம்போல்திருமேனியம்மான் புனைபூங்கழலடிக்கீழ் *
சயமேஅடிமைதலைநின்றார் திருத்தாள்வணங்கி * இம்மையே
பயனேஇன்பம்யான்பெற்றது உறுமோபாவியேனுக்கே? (உ)

உறுமோபாவியேனுக்கு? இவ்வுலகம்மூன்றும்உடன்நிறைய *
சிறுமாமேனிநிமிர்த்த என்செந்தாமரைக்கண்திருக்குறளன் *
நறுமாவிரைநாள்மலரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றிஅவனடியார் *
சிறுமாமனிசராய்என்னையாண்டார் இங்கேதிரியவே. (ங)

---

† 'இவையுமோர்பத்தும்' என்றும் பாடம். ‡ இது, கோயில்திருவாய்மொழி.

இங்கேதிரிந்தேற்குஇழுக்குற்றென்? இருமாநிலம்முன் னுண்டுமிழ்ந்த
செங்கோலத்தபவளவாய்ச் செந்தாமரைக்கணெனம்மான் *
பொங்கேழ்புகழ்கள்வாயவாய்ப் புலன்கொள்வடிவுஎன்மனத்ததாய் *
அங்கேய்மலர்கள்கையவாய் வழிபட்டோடஅருளிலே. (ச)

வழிபட்டோடஅருள்பெற்று மாயன்கோலமலரடிக்கீழ் *
சுழிபட்டோடும்சுடர்ச்சோதிவெள்ளத்து இன்புற்றிருந்தாலும் *
இழிபட்டோடும்உடலினில்பிறந்து தன்சீர்யான்கற்று *
மொழிபட்டோடும்கவியமுதம் நுகர்ச்சியுறுமோ? முழுதுமே. (ரு)

நுகர்ச்சியுறுமோ? மூவுலகின் வீடுபேறுதன்கேழில் *
புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்ட பொன்னாழிக்கைஎன்னம்மான் *
நிகர்ச்செம்பங்கிஎரிவிழிகள் நீண்டஅசுரருயிரெல்லாம் *
தகர்த்துண்டுழலும்புட்பாகன் பெரியதனிமாப்புகழே. (சா)

தனிமாப்புகழேஎஞ்ஞான்றும் நிற்கும்படியாத்தான்தோன்றி *
முனிமாப்பிரமமுதல்வித்தாய் உலகமூன்றும்முளைப்பித்த *
தனிமாத்தெய்வத்தளிரடிக்கீழ்ப் புகுதலன்றிஅவனடியார் *
நனிமாக்கலவியின்புமே நாளும்வாய்க்கநங்கட்கே. (எ)

நாளும்வாய்க்கநங்கட்கு நளிர்நீர்க்கடலைப்படைத்து * தன்
தாளும்தோளும்முடிகளும் சமனிலாதபலபரப்பி *
நீளும்படர்பூங்கற்பகக்காவும் நிறைபன்னாயிற்றின் *
கோளுமுடையமணிமலைபோல் கிடந்தான்தமர்கள்கூட்டமே. (அ)

தமர்கள்கூட்டவல்வினையை நாசஞ்செய்யும் † சதுமூர்த்தி *
அமர்கொளாழிசங்குவாள் வில்தண்டாதிபல்படையன் *
குமரன்கோலஐங்கணைவேள்தாதை கோதிலடியார்தம் *
தமர்கள்தமர்கள்தமர்களாம் சதிரேவாய்க்கதமியேற்கே. (கூ)

வாய்க்கதமியேற்கு ஊழிதோறூழியூழி * மாகாயாம்
பூக்கொள்மேனிநான்குதோள் பொன்னாழிக்கைஎன்னம்மான் *
நீக்கமில்லாஅடியார்தம் அடியாரடியாரடியார்எங்
கோக்கள் * அவர்க்கேகுடிகளாய்ச்செல்லும் நல்லகோட்பாடே. (கo)

ஓ நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள் மூன்றினுள்ளும்தான்நிறைந்த *
அல்லிக்கமலக்கண்ணனை அந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன் *
சொல்லப்பட்டஆயிரத்துள் இவையும்பத்தும்வல்லார்கள் *
நல்லபதத்தால்மனைவாழ்வர் கொண்டபெண்டிர்மக்களே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

† 'சதிர்மூர்த்தி' என்பது பன்னீராயிரப்படி.

நெடுமாலழகுதனில் நீள்குணத்தில் * ஈடு
படுமாநிலையுடைய † பத்தர் * — அடிமைதனில்
எல்லைநிலம்தானாக எண்ணினான்மாறன் * அது
கொல்லைநிலமானநிலைகொண்டு. (அ0)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்து.

ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் முடித்துக்கொடுப்பதாக அருளிச்செய்த எம்பெருமானது சீலகுணங்களில் ஆழ்வார் ஆழங்கால்படுதல்.

க - ஆந் திருவாய்மொழி—கொண்டபெண்டிர்.

[' ஆபாஸபந்துக்களைவிட்டு ஸர்வவிதபந்துவுமான எம்பெருமானைப் பற்றுங்கோள் ' என்று ஆழ்வார் பரோபதேசஞ்செய்தல்.].

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்-பழந்தக்கராகம். தாளம்-ஏழொத்து. செஞ்சுருட்டிராகம்-ரூபகதாளம்.

கொண்டபெண்டிர்மக்களுற்றார் சுற்றத்தவர்பிறரும் *
கண்டதோடுபட்டதல்லால் காதல்மற்றுயாதுமில்லை *
எண்திசையுங்கீழும்மேலும் முற்றவும்உண்டபிரான் *
தொண்டரோமாய் ‡ உய்யலல்லால் இல்லைகண்டீர் துணையே. (க)

துணையும்சார்வுமாகுவார்போல் சுற்றத்தவர்பிறரும் *
அணையவந்த ஆக்கமுண்டேல் அட்டைகள்போல்சுவைப்பர் *
கணையொன்றாலேஏழ்மரமும்எய்த எம்கார்முகிலை *
புணையென்றுய்யப்போகலல்லால் இல்லைகண்டீர்பொருளே. (உ)

பொருள்கையுண்டாய்ச்செல்லக்காணில் போற்றியென்றேற்றெழுவர் *
இருள்கொள்துன்பத்தின்மைகாணில் என்னே! என்பாருமில்லை *
மருள்கொள்செய்கையசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு *
அருள்கொளாளாய் ‡ உய்யலல்லால் இல்லைகண்டீர்அரணே. (ங)

---

† பத்தர்க்கு என்பதும் பாடம். ‡ ' உய்யில் '.

அரணமாவர்அற்றகாலைக்கு என்றென்றமைக்கப்பட்டார் *
இரணங்கொண்டதெப்பராவர் இன்றியிட்டாலும்அஃதே *
வருணித்தென்னே ? வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே *
சரணென்றுய்யப் † போகலல்லால் இல்லைகண்டீர்சதிரே. (ச)

சதுரமென்றுதம்மைத்தாமே சம்மதித்துஇன்மொழியார் *
மதுரபோகமதுற்றவரே வைகிமற்றொன்றுறுவர் *
அதிர்கொள்செய்கையசுரர்மங்க வடமதுரைப்பிறந்தாற்கு *
எதிர்கொளாளாய் ‡ உய்யலல்லால் இல்லைகண்டீர்இன்பமே. (ரு)

இல்லைகண்டீர்இன்பம்அந்தோ ! உள்ளதுநினையாதே *
தொல்லையார்களெத்தனைவர் தோன்றிக்கழிந்தொழிந்தார் ? *
மல்லைமூதூர் வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே *
சொல்லியுய்யப் † போகலல்லால் மற்றொன்றில்லைசுருக்கே. (சு)

மற்றொன்றில்லைசுருங்கச்சொன்னோம் மாநிலத்தெவ்வுயிர்க்கும் *
சிற்றவேண்டாசிந்திப்பேயமையும் கண்டீர்கள்அந்தோ ! *
குற்றமன்றுஎங்கள்பெற்றத்தாயன் வடமதுரைப்பிறந்தான் *
குற்றமில்சீர்கற்று வைகல்வாழ்தல்கண்டீர்குணமே. (எ)

வாழ்தல்கண்டீர்குணமிதந்தோ ? மாயவனடிபரவி *
போழ்துபோகஉள்ளகிற்கும் புன்மையிலாதவர்க்கு *
வாழ்துணையா வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே *
வீழ்துணையாப்போமிதனில் யாதுமில்லைமிக்கதே. (அ)

யாதுமில்லைமிக்கதனில் என்றென்றதுகருதி *
காதுசெய்வான்கூதைசெய்து கடைமுறைவாழ்க்கையும்போம் *
மாதுகிலின்கொடிக்கொள்மாட வடமதுரைப்பிறந்த *
தாதுசேர்தோள்கண்ணனல்லால் இல்லைகண்டீர்சரணே. (கூ)

கண்ணனல்லால்இல்லைகண்டீர் சரண்அதுநிற்கவந்து *
மண்ணின்பாரம்நீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான் *
திண்ணமாநும்முடைமைஉண்டேல் அவனடிசேர்த்துஉய்ம்மினோ *
எண்ணவேண்டாநும்மதாதும் அவனன்றிமற்றில்லையே. (கO)

ஆதுமில்லைமற்றவனில் என்றதுவேதுணிந்து *
தாதுசேர்தோள்கண்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
தீதிலாதவொண்தமிழ்கள் இவையாயிரத்துள்இப்பத்தும் *
ஓதவல்லபிராக்கள் நம்மையாளுடையார்கள்பண்டே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

† 'போகில்' ‡ 'உய்யில்' என்பன - பாடபேதம்.

கொண்டபெண்டிர்தாம்முதலாக் கூறும்உற்றார் * கன்மத்தால்
அண்டினவரென்றே அவரைவிட்டு *—தொண்டருடன்
சேர்க்கும்திருமாலைச் சேருமென்றான் * ஆர்க்கும்இதம்
பார்க்கும் புகழ்மாறன்பண்டு. (௰௧)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

௨ - ஆந் திருவாய்மொழி—பண்டைநாளாலே.

[ஆழ்வார் எம்பெருமானைத் தமக்கு எல்லாவுறவின் காரியமும் குறைவில்லாமல் அருளுமாறு பிரார்த்தித்தல்.]

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்-புறநீர்மை. தாளம்-ஒன்பதோத்து. த்வஜாவந்திராகம்-ஆதிதாளம்.

பண்டைநாளாலேநின் திருவருளும்
பங்கயத்தாள் திருவருளும்
கொண்டு * நின்கோயில்சீய்த்துப்பல்படிகால்
குடிகுடிவழிவந்து ஆட்செய்யும் *
தொண்டரோர்க்கருளிச்சோதிவாய்திறந்து
உன்தாமரைக்கண்களால்நோக்காய் *
தெண்திரைப்பொருநல்தண்பணைசூழ்ந்த
திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே ! (௧)

குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்து நின்தீர்த்த
அடிமைக்குற்றேவல்செய்து * உன்பொன்
அடிக்கடவாதே வழிவருகின்ற
அடியரோர்க்கருளி * நீஒருநாள்
படிக்களவாகநிமிர்த்த நின்பாத
பங்கயமேதலைக்கணியாய் *
கொடிக்கொள்பொன்மதிள்சூழ்குளிர்வயல்சோலைத்
திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே ! (௨)

கிடந்தநாள்கிடந்தாயெத்தனைகாலம்
கிடத்தி ? உன்திருவுடம்புஅசைய *
தொடர்ந்துகுற்றேவல்செய்து தொல்லடிமை
வழிவரும்தொண்டரோர்க்கருளி *
தடங்கொள்தாமரைக்கண்விழித்து
நீஎழுந்துஉன்தாமரைமங்கையும்நீயும் *
இடங்கொள்மூவுலகும்தொழஇருந்தருளாய்
திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே ! (௩)

புளிங்குடிக்கிடந்துவரகுணமங்கையிருந்து
வைகுந்தத்துள்நின்று *
தெளிந்தஎன்சிந்தையகங்கழியாதே
என்னையாள்வாய் ! எனக்கருளி *
நளிர்ந்தசீருலகம்மூன்றுடன்வியப்ப
நாங்கள்கூத்தாடிநின்றார்ப்ப *
பளிங்குநீர்முகிலின்பவளம்போல்
கனிவாய்சிவப்பநீகாணவாராயே. (ச)

பவளம்போல்கனிவாய்சிவப்ப
நீகாணவந்து நின்பல்நிலாமுத்தம் *
தவழ்கதிர்முறுவல்செய்து நின்திருக்கண்
தாமரைதயங்கநின்றருளாய் *
பவளநன்படர்க்கீழ்ச்சங்குறைபொருநல்
தண்திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய் ! *
கவளமாகளிற்றினிடர்கெடத்தடத்துக்
காய்சினப்பறவையூர்ந்தானே ! (ரு)

காய்சினப்பறவையூர்ந்து பொன்மலையின்
மீமிசைக்கார்முகில்போல் *
மாசினமாலிமாலிமாலியென்று
அங்குஅவர்படக்கனன்றுமுன்நின்ற *
காய்சினவேந்தே ! கதிர்முடியானே !
கலிவயல்திருப்புளிங்குடியாய் ! *
காய்சினவாழிசங்குவாள்வில்
தண்டேந்தி எம்மிடர்கடிவானே ! (சா)

எம்மிடர்கடிந்துஇங்குஎன்னையாள்வானே !
இமையவர்தமக்குமாங்கனையாய் ! *
செம்மடல்மலருந்தாமரைப்பழனத்
தண்திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய் ! *
நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டுகந்து
நாம்களித்துளநலங்கூர *
இம்மடவுலகர்காணநீஒருநாள்
இருந்திடாய்எங்கள்கண்முகப்பே. (எ)

எங்கள்கண்முகப்பேஉலகர்களெல்லாம்
இணையடிதொழுதெழுதிறைஞ்சி *
தங்களன்பாரத்தமதுசொல்வலத்தால்
தலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்ப *
திங்கள்சேர்மாடத்திருப்புளிங்குடியாய்!
திருவைகுந்தத்துள்ளாய்! தேவா! *
இங்கண்மாஞாலத்திதனுளும்ஒருநாள்
இருந்திடாய்வீற்றிடங்கொண்டே. (அ)

வீற்றிடங்கொண்டுவியன்கொள்மாஞாலத்து
இதனுளும்இருந்திடாய் * அடியோம்
போற்றியோவாதேகண்ணிணைகுளிரப்
புதுமலராகத்தைப்பருக *
சேற்றிளவாளைசெந்நெலூடுகளும்
செழும்பணைத்திருப்புளிங்குடியாய்! *
கூற்றமாய்அசுரர்குலமுதலரிந்த
கொடுவினைப்படைகள்வல்லானே! (கூ)

கொடுவினைப்படைகள்வல்லையாய்
அமரர்க்குஇடர்கெடஅசுரர்கட்குஇடர்செய் *
கடுவினைநஞ்சே! என்னுடையமுதே!
கலிவயல்திருப்புளிங்குடியாய்! *
வடிவிணையில்லாமலர்மகள் மற்றை
நிலமகள்பிடிக்கும்மெல்லடியை *
கொடுவினையேனும்பிடிக்கநீஒருநாள்
கூவுதல்வருதல்செய்யாயே. (கO)

கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்று
குரைகடல்கடைந்தவன்தன்னை *
மேவிநன்கமர்ந்தவியன்புனல்பொருநல்
வழுதிநாடன்சடகோபன் *
நாவியல்பாட † லாயிரத்துள்ளும்
இவையுமோர்பத்தும்வல்லார்கள் *
ஓவுதலின்றிஉலகம்மூன்றளந்தான்
அடியிணைஉள்ளத்தோர்வாரே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

† 'ஆயிரத்துளிவையுமோர்பத்தும்,' 'ஆயிரத்துளிவையும்பத்தும்' என்பன - பாடபேதங்கள்.

பண்டையுறவானபரனைப் புளிங்குடிக்கே
கண்டு * எனக்குளெல்லாவுறவின் காரியமும் *—தண்டறநீ
செய்தருளென்றேயிரந்த சீர்மாறன்தாளிணையை *
உய்துணையென்று உள்ளமே! ஓர். (அ௨)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

௩ - ஆந் திருவாய்மொழி—ஓராயிரம்.

[எம்பெருமான் ஆழ்வார் அபேக்ஷித்ததையெல்லாம் தரவல்ல தனது நாராயணத்வத்தைக் காட்ட, அவர் அவன்சீலத்தில் ஈடுபட்டுக் கூறுதல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - நட்டபாஷை. தாளம் - ஏழொத்து. கேதாரராகம்-ஆதிதாளம்.

ஓ ஓராயிரமாய் உலகேழளிக்கும் *
பேராயிரங்கொண்டதோர் பீடுடையன் *
காராயின காளநன்மேனியினன் *
நாராயணன் நங்கள்பிரானவனே. (௧)

அவனேஅகல்ஞாலம் படைத்திடந்தான் *
அவனேஅஃதுஉண்டுஉமிழ்ந்தான் அளந்தான் *
அவனேஅவனும் அவனும் அவனும் *
அவனேமற்றெல்லாமும் அறிந்தனமே. (௨)

அறிந்தனவேத வரும்பொருள்நூல்கள் *
அறிந்தனகொள்க அரும்பொருளாதல் *
அறிந்தனரெல்லாம் அரியைவணங்கி *
அறிந்தனர் நோய்களறுக்கும்மருந்தே. (௩)

மருந்தே நங்கள்போகமகிழ்ச்சிக்கென்று *
பெருந்தேவர்குழாங்கள் பிதற்றும்பிரான் *
கருந்தேவனெம்மான் கண்ணன், விண்ணுலகம் *
தரும்தேவனைச் சோரேல்கண்டாய்மனமே! (௪)

மனமே! உன்னை வல்வினையேன்இரந்து *
கனமேசொல்லினேன் இதுசோரேல்கண்டாய் *
புனம்மேவிய பூந்தண்துழாயலங்கல் *
இனமேதுமிலானை அடைவதுமே. (௫)

அடைவதும் அணியார்மலர்மங்கைதோள் *
மிடைவதும் அசுரர்க்குவெம்போர்களே *
கடைவதும் கடலுளமுதம் * என்மனம்
உடைவதும் அவற்கேஒருங்காகவே. (௬)

ஆகம்சேர் நரசிங்கமதாகி * ஓர்
ஆகம்வள்ளுகிரால் பிளந்தானுறை *
மாகவைகுந்தம் காண்பதற்கு * என்மனம்
ஏகமெண்ணும் இராப்பகலின்றியே. (௭)

இன்றிப்போக இருவினையும்கெடுத்து *
ஒன்றியாக்கைபுகாமை உய்யக்கொள்வான் *
நின்றவேங்கடம் நீள்நிலத்துஉள்ளது *
சென்றுதேவர்கள் கைதொழுவார்களே. (௮)

தொழுதுமாமலர் நீர்சுடர்தூபம்கொண்டு *
எழுதுமென்னும்இது மிகையாதலில் *
பழுதில்தொல்புகழ்ப் பாம்பணைப்பள்ளியாய்! *
தழுவுமாறுஅறியேன் உனதாள்களே. (௯)

தாளதாமரையான் உனதுஉந்தியான் *
வாள்கொள்நீள்மழுவாளி உன்னாகத்தான் *
ஆளராய்த்தொழுவாரும் அமரர்கள் *
நாளும்என்புகழ்கோ உன்சீலமே ? (௧௦)

சீலமெல்லையிலான் அடிமேல் * அணி
கோலநீள் குருகூர்ச்சடகோபன் * சொல்
மாலையாயிரத்துள் இவைபத்தினின்
பாலர் * வைகுந்தமேறுதல் பான்மையே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஓராநீர்வேண்டினவை உள்ளதெல்லாம்செய்கின்றேன் *
நாராயணனன்றோ நானென்று *—பேருறவைக்
காட்ட அவன்சீலத்தில்கால்தாழ்ந்தமாறனருள் *
மாட்டிவிடும் நம்மனத்துமை. (அ௩)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

௪ - ஆந் திருவாய்மொழி—மையார்.

[ஆழ்வார் எம்பெருமானைச் சங்குசக்கரங்களுடன் காணவேண்டிக் கூப்பிட்டு அங்ஙனமே பெற்றமையை உகந்து அருளிச்செய்தல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - கொல்லி. தாளம் - ஏழொத்து. தந்யாசிராகம் - ரூபகதாளம்.

ஓ மையார்கருங்கண்ணி கமலமலர்மேல்
செய்யாள் * திருமார்வினில்சேர் திருமாலே! *
வெய்யார்சுடராழி சுரிசங்கமேந்தும்
கையா! * உன்னைக்காணக் கருதுமென்கண்ணே. (௧)

கண்ணே! உன்னைக் காணக்கருதி * என்னெஞ்சம்
எண்ணேகொண்ட சிந்தையதாய்நின்றியம்பும் *
விண்ணோர்முனிவர்க்கு என்றுங்காண்பரியாயை *
நண்ணுதொழியேனென்று நான் அழைப்பனே. (௨)

அழைக்கின்றஅடிநாயேன் நாய்கூழைவாலால் *
குழைக்கின்றதுபோல என்னுள்ளங்குழையும் *
மழைக்குஅன்றுகுன்றமெடுத்து ஆநிரைகாத்தாய்! *
பிழைக்கின்றதருளென்று பேதுறுவனே. (௩)

உறுவதுஇதுவென்று உனக்குஆட்பட்டு * நின்கண்
பெறுவதுஎதுகொலென்று பேதையேன்நெஞ்சம் *
மறுகல்செய்யும் வானவர்தானவர்க்குஎன்றும் *
அறிவதரிய அரியாயஅம்மானே! (௪)

அரியாயஅம்மானை அமரர்பிரானை *
பெரியானைப் பிரமனைமுன்படைத்தானை *
வரிவாளரவினணைப் பள்ளிகொள்கின்ற *
கரியான்கழல்காணக் கருதும்கருத்தே. (௫)

கருத்தே! உன்னைக் காணக்கருதி * என்னெஞ்சத்து
இருத்தாகஇருத்தினேன் தேவர்கட்கெல்லாம்
விருத்தா! * விளங்குஞ்சுடர்ச்சோதி உயரத்
தொருத்தா! * உன்னையுள்ளும் என்னுள்ளம்உகந்தே. (௬)

உகந்தேஉன்னை உள்ளும்என்னுள்ளத்து * அகம்பால்
அகந்தான்அமர்ந்தே இடங்கொண்டஅமலா! *
மிகுந்தானவன்மார்வகலம் இருகூறு
நகந்தாய் * நரசிங்கமதாயவுருவே! (௭)

உருவாகிய ஆறுசமயங்கட்கெல்லாம் *
பொருவாகிநின்றானவன் எல்லாப்பொருட்கும் *
அருவாகிய ஆதியைத் தேவர்கட்கெல்லாம் *
கருவாகியகண்ணனைக் கண்டுகொண்டேனே. (அ)

கண்டுகொண்டு என்கண்ணிணையாரக்களித்து *
பண்டைவினையாயின பற்றோடறுத்து *
தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொல்மாலைகள்சொன்னேன் *
அண்டத்தமரர்பெருமான் அடியேனே. (௯)

அடியானிவனென்று எனக்காரருள்செய்யும்
நெடியானை * நிறைபுகழ் அஞ்சிறைப்புள்ளின்
கொடியானை * குன்றாமல் உலகமளந்த
அடியானை * அடைந்துஅடியேன் உய்ந்தவாறே! (௧௦)

ஆறுமதயானை அடர்த்தவன் தன்னை *
சேறார்வயல் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் *
நூறேசொன்ன ஓராயிரத்துள்இப்பத்தும் *
ஏறேதரும் வானவர்தமின்னுயிர்க்கே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மையார்கண்மாமார்பில் மன்னும்திருமாலை *
கையாழிசங்குடனே காணஎண்ணி *—மெய்யான
காதலுடன்கூப்பிட்டுக் கண்டுகந்தமாறன்பேர் *
ஓதவுய்யுமே இன்னுயிர். (அ௪)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்

ரு - ஆந் திருவாய்மொழி—இன்னுயிர்ச்சேவல்.

[தலைவனை நேரிற்காண ஆசைப்பட்ட தலைவி
ஸ்மாரகபதார்த்தங்களால் தான்தளர்ந்தமை கூறும் பாசுரத்தாலே,
தந்நிலையை ஆழ்வார் கூறுதல்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண் - கொல்லி. தாளம் - ஏழொத்து. அலாவேரிராகம் - ஆதிதாளம்.

இன்னுயிர்ச்சேவலும் நீரும்கூவிக்கொண்டு,இங்குஎத்தனை
என்னுயிர்நோவமிழற்றேன்மின் குயிற்பேடைகாள்! *
என்னுயிர்க்கண்ணபிரானை நீர்வரக்கூவுகிலீர் *
என்னுயிர்கூவிக்கொடுப்பார்க்கும் இத்தனைவேண்டுமோ? (௧)

இத்தனைவேண்டுவதன்றந்தோ ! அன்றிற்பேடைகாள் ! *
எத்தனைநீரும்நுஞ்சேவலும் கரைந்தேங்குதிர் *
வித்தகன்கோவிந்தன் மெய்யனல்லன்ஒருவர்க்கும் *
அத்தனையாம்இனி என்னுயிர்அவன்கையதே. (உ)

அவன்கையதேஎனதாருயிர் அன்றிற்பேடைகாள் ! *
† எவன்சொல்லிநீர்குடைந்தாடுதிர் புடைசூழவே *
தவஞ்செய்திலா வினையாட்டியேனுயிர்இங்குண்டோ ? *
† எவன்சொல்லிநிற்றும்? நும்ஏங்குகூக்குரல்கேட்டுமே. (ங)

கூக்குரல்கேட்டும் நம்கண்ணன்மாயன்வெளிப்படான் *
மேற்கிளைகொள்ளேன்மின் ‡ நீரும்சேவலும்கோழிகாள் ! *
வாக்கும்மனமும்கருமமும் நமக்காங்கதே *
ஆக்கையும்ஆவியும் அந்தரம்நின்றுழலுமே. (ச)

அந்தரம்நின்றுழல்கின்ற யானுடைப்பூவைகாள் ! *
நுந்திறத்தேதுமிடையில்லை குழறேன்மினோ *
இந்திரஞாலங்கள்காட்டி இவ்வேழுலகும்கொண்ட *
நந்திருமார்பன் நம்மாவியுண்ணநன்கெண்ணினான். (ரு)

நன்கெண்ணிநான்வளர்த்த சிறுகிளிப்பைதலே ! *
இன்குரல்நீமிழற்றேல் என்னாருயிர்க்காகுத்தன் *
நின்செய்யவாயொக்கும்வாயன் கண்ணன்கைகாலினன் *
நின்பசுஞ்சாமநிறத்தன் கூட்டுண்டுநீங்கினான். (சு)

கூட்டுண்டுநீங்கிய கோலத்தாமரைக்கண்செவ்வாய் *
வாட்டமிலென்கருமாணிக்கம் கண்ணன்மாயன்போல் *
கோட்டியவில்லொடு மின்னுமேகக்குழாங்கள்காள்! *
காட்டேன்மின்நும்முரு என்னுயிர்க்குஅதுகாலனே. (எ)

உயிர்க்கதுகாலனென்று உம்மையானிரந்தேற்கு * நீர்
குயிற்பைதல்காள் ! கண்ணன்நாமமேகுழறிக்கொன்றீர் *
தயிர்ப்பழஞ்சோற்றொடு பாலடிசிலும்தந்து * சொல்
பயிற்றியநல்வளமூட்டினீர் பண்புடையீரே! (அ)

§ பண்புடைவண்டொடுதும்பிகாள் ! பண்மிழற்றேன்மின் *
புண்புரைவேல்கொடு குத்தாலொக்கும் நும்இன்குரல் *
தண்பெருநீர்த்தடந்தாமரை மலர்ந்தாலொக்கும்
கண்பெருங்கண்ணன் * நம்மாவியுண்டெழநண்ணினான். (கூ)

† 'ஏவம்' என்று வழங்கும். ‡ 'நீரும்நுஞ்சேவலும்' என்பதும் பாடம்.
§ 'பண்புரை' என்பது ஈட்டின் பாடம்.

எழுநண்ணிலாமும நம்வானநாடனோடொன்றிலேன்ம் *
பழனநன்னாரைக்குழாங்கள்காள்! பயின்றெனினி? *
இழைநல்லவாக்கையும் பையவேபுயக்கற்றது *
தழைநல்லவின்பந்தலைப்பெய்து எங்குந்தழைக்கவே. (௧0)

இன்பந்தலைப்பெய்துஎங்குந்தழைத்த பல்லூழிக்கு *
தன்புகழேத்தத் தனக்கருள்செய்தமாயனை *.
தென்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிரத்துள்இவை *
ஒன்பதோடொன்றுக்கும் மூவுலகும்உருகுமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இன்னுயிர்மால்தோற்றினது இங்கென்னெஞ்சிலென்று *கண்ணால்
அன்றவனைக்காணவெண்ணி ஆண்பெண்ணாய் *—பின்னை அவன்
தன்னை நினைவிப்பவற்றால் தான்தளர்ந்தமாறனருள் *
உன்னுமவர்க்கு உள்ளமுருகும். (௮௫)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

௯ - ஆந் திருவாய்மொழி—உருகுமால்.

[ஆழ்வார் எம்பெருமானது சீரை இன்னுப்புடன் கூறியருளுதல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - நாட்டராகம். தாளம் - ஏழொத்து. கல்யாணிராகம் - ஆதிதாளம்.

உருகுமால்நெஞ்சம் உயிரின்பரமன்றி *
பெருகுமால்வேட்கையும் என்செய்கேன்தொண்டனேன்? *
தெருவெல்லாம்காவிகமழ் திருக்காட்கரை *
மருவியமாயன்தன் மாயம்நினைதொறே. (௧)

நினைதொறும்சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சுஇடிந்துகும் *
வினைகொள்சீர்பாடிலும் வேமெனதாருயிர் *
சுனைகொள்பூஞ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பா! *
நினைகிலேன்நான் உனக்குஆட்செய்யுநீர்மையே. (௨)

நீர்மையால்நெஞ்சம் வஞ்சித்துப்புகுந்து * என்னை
ஈர்மைசெய்து என்னுயிராய்என்னுயிருண்டான் *
சீர்மல்குசோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன் *
கார்முகில்வண்ணன்தன் கள்வம்அறிகிலேன். (௩)

அறிகிலேன் தன்னுள் அனைத்துலகும்நிற்க *
நெறிமையால்தானும் அவற்றுள்நிற்கும்பிரான் *
வெறிகமழ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன் *
சிறியவென்னாருயிருண்ட திருவருளே. (ச)

திருவருள்செய்பவன்போல என்னுள்புகுந்து *
உருவமும் ஆருயிரும் உடனேயுண்டான் *
திருவளர்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பன் *
கருவளர்மேனி † நம்கண்ணன்கள்வங்களே. (ரு)

என்கண்ணன்கள்வம் எனக்குச்செம்மாய்நிற்கும் *
அங்கண்ணனுண்ட என்னாருயிர்க்கோதுஇது *
புன்கண்மையெய்திப் புலம்பிஇராப்பகல் *
என்கண்ணனென்று அவன்காட்கரையேத்துமே. (சு)

காட்கரையேத்தும் அதனுள்கண்ணா! என்னும் *
வேட்கைநோய்கூர நினைந்துகரைந்துகும் *
ஆட்கொள்வானொத்து என்னுயிருண்டமாயனால் *
கோட்குறைபட்டது என்னாருயிர்கோளுண்டே. (எ)

கோளுண்டானன்றிவந்து என்னுயிர்தானுண்டான் *
நாளுநாள்வந்து என்னைமுற்றவும்தானுண்டான் *
காளநீர்மேகத் தென்காட்கரையென்னப்பற்கு *
ஆளன்றேபட்டது என்னாருயிர்பட்டதே. (அ)

ஆருயிர்பட்டது எனதுயிர்பட்டது? *
பேரிதழ்த்தாமரைக்கண் கனிவாயது * ஓர்
காரெழில்மேகத் தென்காட்கரைகோயில்கொள் *
சீரெழில்நால்தடந்தோள் தெய்வவாரிக்கே. (கூ)

வாரிக்கொண்டு உன்னைவிழுங்குவன்காணிலென்று *
ஆர்வுற்றஎன்னையொழிய என்னின்முன்னம்
பாரித்து * தான்என்னை முற்றப்பருகினான் *
காரொக்கும் காட்கரையப்பன்கடியனே. (கO)

கடியனாய்க் கஞ்சனைக்கொன்றபிரான்தன்னை *
கொடிமதில்தென்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் *
வடிவமையாயிரத்து இப்பத்தினால் * சன்மம்
முடிவெய்தி நாசங்கண்டீர்கள்எங்கானலே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

---

† 'என்கண்ணன்' என்றும் பாடம்.

உருகுமால்என்னெஞ்சம்உன்செயல்க ளெண்ணி *
பெருகுமால் வேட்கையெனப்பேசி *—மருவுகின்ற
இன்னுப்புடன் அவன்சீ ரேய்ந்துரைத்தமாறன்சொல் *
என்னுச்சொல்லா திருப்பதுஎங்கு ? (அசு

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

எ - ஆந் திருவாய்மொழி—எங்கானல்.

[எம்பெருமானது வடிவழகே பற்ருச ஆகத் தலைவி திருமூழிக்களத்தே பறவைகளைத் தூதுவிடுவதாகக் கூறும் பாசுரம்.]

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா·

பண்-நாட்டராகம். தாளம்-ஏழொத்து. கண்டாராகம் - ஆதிதாளம்.

எங்கானலகங்கழிவாய் இரைதேர்ந்திங்கினிதமரும் *
செங்காலமடநாராய் ! திருமூழிக்களத்துறையும் *
கொங்கார்பூந்துழாய்முடி எங்குடக்கூத்தர்க்குஎன் தூதாய் *
நுங்கால்கள்என்தலைமேல் கெழுமீரோநுமரோடே. (க)

நுமரோடும்பிரியாதே நீரும்நும்சேவலுமாய் *
அமர்காதல்குருகினங்காள் ! அணிமூழிக்களத்துறையும் *
எமராலும்பழிப்புண்டு இங்குஎன்? தம்மாலிழிப்புண்டு *
தமரோடுஅங்குறைவார்க்குத் தக்கிலமே ? கேளீரே. (உ)

தக்கிலமே ? கேளீர்கள் தடம்புனல்வாய்இரைதேரும் *
கொக்கினங்காள்! குருகினங்காள்! குளிர்மூழிக்களத்துறையும் *
செக்கமலத்தலர்போலும் கண்கைகால்செங்கனிவாய் *
அக்கமலத்திலைபோலும் திருமேனியடிகளுக்கே. (௩)

திருமேனியடிகளுக்குத் தீவினையேன்விடுதூதாய் *
திருமூழிக்களமென்னும் செழுநகர்வாய் அணிமுகில்காள்! *
திருமேனி அவட்கருளீர் என்றக்கால் * உம்மைத்தன்
திருமேனியொளியகற்றித் தெளிவிசும்புகடியுமே? (ச)

தெளிவிசும்புகடிதோடித் தீவளைத்துமின்னிலகும் *
ஒளிமுகில்காள் ! திருமூழிக்களத்துறையும் ஒண்சுடர்க்கு *
தெளிவிசும்புதிருநாடாத் தீவினையேன்மனத்துறையும் *
துளிவார்கட்குழலார்க்கு என் தூதுரைத்தல்செப்புமினே. (ரு)

தூதுரைத்தல்செப்புமின்கள் தூமொழிவாய்வண்டினங்காள்! *
போதிரைத்துமதுநுகரும் பொழில்மூழிக்களத்துறையும் *
மாதரைத்தம்மார்வகத்தே வைத்தார்க்கு, என்வாய்மாற்றம் *
தூதுரைத்தல்செப்புதிரேல் சுடர்வளையும்கலையுமே. (எ)

சுடர்வளையும்கலையும்கொண்டு அருவினையேன்தோள்துறந்த *
படர்புகழான் திருமூழிக்களத்துறையும்பங்கயக்கண் *
சுடர்பவளவாயனைக்கண்டு ஒருநாள்ஓர் தூய்மாற்றம் *
படர்பொழில்வாய்க்குருகினங்காள்! எனக்குஒன்றுபணியீரே.

எனக்குஒன்றுபணியீர்கள் இரும்பொழில்வாயிரைதேர்ந்து *
மனக்கின்பம்படமேவும் வண்டினங்காள்! தும்பிகாள்! *
கனக்கொள்திண்மதிள்புடைசூழ் திருமூழிக்களத்துறையும் *
புனக்கொள்காயாமேனிப் பூந்துழாய்முடியார்க்கே. (அ)

பூந்துழாய்முடியார்க்குப் பொன்னாழிக்கையாருக்கு *
ஏந்துநீரிளங்குருகே! திருமூழிக்களத்தாருக்கு *
ஏந்துபூண்முலைபயந்து என்னிணைமலர்க்கண்நீர்ததும்ப *
தாம்தம்மைக்கொண்டகல்தல் தகவன்றென்றுரையீரே. (கூ)

தகவன்றென்றுரையீர்கள் தடம்புனல்வாயிரைதேர்ந்து *
மிகவின்பம்படமேவும் மென்னடையஅன்னங்காள்! *
மிகமேனிமெலிவெய்தி மேகலையும்ஈடழிந்து * என்
அகமேனியொழியாமே திருமூழிக்களத்தார்க்கே. (க0)

ஒழிவின்றித்திருமூழிக்களத்துறையும் ஒண்சுடரை *
ஒழிவில்லா அணிமழலைக் கிளிமொழியாள்அலற்றியசொல் *
வழுவில்லாவண்குருகூர்ச் சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த *
அழிவில்லா ஆயிரத்து இப்பத்தும்நோயறுக்குமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எங்காதலுக்கடி மாலேய்ந்தவடிவழகென்று *
அங்காதுபற்றுசா ஆங்கவன்பால் *—எங்குமுள்ள
புள்ளினத்தைத் தூதாகப்போகவிடும் மாறன்தாள் *
உள்ளினர்க்குத் தீங்கையறுக்கும். (அஎ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருவாய்மொழி—அறுக்கும்வினை.

[எம்பெருமான் வரக் காணாமையாலே தலைவி தலைவனது நகரான
திருநாவாயிற் செல்ல நினைந்தமை கூறும் முகத்தால்
ஆழ்வார் தமது ப்ராப்யத்வரையைத் தெரிவித்தல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - கொல்லி. தாளம் - இடையொத்து. ஸாவேரிராகம் - ஆதிதாளம்.

அறுக்கும்வினையாயின ஆகத்துஅவனை *
நிறுத்தும்மனத்துஒன்றிய சிந்தையினற்கு *
வெறித்தண்மலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருநாவாய் *
குறுக்கும்வகைஉண்டுகொலோ ? கொடியேற்கே. (க)

கொடியேரிடைக் கோகனகத்தவள்கேள்வன் *
வடிவேல்தடங்கண் மடப்பின்னைமணாளன் *
நெடியானுறைசோலைகள்சூழ் திருநாவாய் *
அடியேன்அணுகப்பெறுநாள் எவைகொலோ ? (உ)

எவைகொல்அணுகப்பெறுநாள் ? என்று எப்போதும் *
கவையில்மனமின்றிக் கண்ணீர்கள்கலுழ்வன் *
நவையில்திருநாரணன்சேர் திருநாவாய் *
அவையுள்புகலாவது ஓர்நாள்அறியேனே. (௩)

நாளேலறியேன் எனக்குள்ளன * நானும்
மீளா அடிமைப்பணி செய்யப்புகுந்தேன் *
நீளார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருநாவாய் *
வாளேய்தடங்கண் மடப்பின்னைமணாளா ! (௪)

மணாளன்மலர்மங்கைக்கும் மண்மடந்தைக்கும் *
கண்ணாளன் உலகத்துயிர்தேவர்கட்கெல்லாம் *
விண்ணாளன்விரும்பியுறையும் திருநாவாய் *
கண்ணாரக்களிக்கின்றது இங்குஎன்றுகொல்கண்டே ? (௫)

கண்டேகளிக்கின்றது இங்குஎன்றுகொல் ? கண்கள் *
தொண்டேஉனக்காய்ஒழிந்தேன் துரிசின்றி *
வண்டார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருநாவாய் *
கொண்டேயுறைகின்ற எங்கோவலர்கோவே ! (௬)

கோவாகியமாவலியை நிலங்கொண்டாய் ! *
தேவாசுரம்செற்றவனே ! திருமாலே ! *
நாவாயுறைகின்ற என்நாரணநம்பீ ! *
ஆவா ! அடியான் இவனென்றுஅருளாயே. (எ)

அருளாதொழிவாய் அருள்செய்து * அடியேனைப்
பொருளாக்கி உன்பொன்னடிக்கீழ்ப்புகவைப்பாய் *
மருளேயின்றி உன்னைஎன்னெஞ்சத்துஇருத்தும் *
தெருளேதரு தென்திருநாவாயென்தேவே ! (அ)

தேவர்முனிவர்க்கு என்றும்காண்டற்கரியன் *
மூவர்முதல்வன் ஒருமூவுலகாளி *
தேவன்விரும்பியுறையும் திருநாவாய் *
யாவரணுகப்பெறுவார் ? இனியந்தோ ! (கூ)

அந்தோ ! அணுகப்பெறுநாள்என்று எப்போதும் *
சிந்தைகலங்கித் திருமால்!என்றுஅழைப்பன் *
கொந்தார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ் திருநாவாய் *
வந்தேயுறைகின்ற எம்மாமணிவண்ணா ! (க0)

வண்ணம்மணிமாட நல்நாவாயுள்ளானை *
திண்ணம்மதிள் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் *
பண்ணார்தமிழ் ஆயிரத்துஇப்பத்தும்வல்லார் *
மண்ணாண்டு மணங்கமழ்வர்மல்லிகையே . (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அறுக்குமிடரென்று அவன்பால்ஆங்குவிட்டதூதர் *
மறித்துவரப் பற்றுமனத்தால் *—அறப்பதறிச்
செய்யதிருநாவாயில் செல்லநினைந்தான்மாறன் *
மையலினால் செய்வறியாமல். (அஅ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கூ : ஆந் திருவாய்மொழி—மல்லிகை.

[தலைவி தனது ஆற்றாமையால் வருந்தியதைக் கூறும் பாசுரத்தாலே தமது தன்மையை ஆழ்வார் தெரிவித்தல்.]

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - பஞ்சமம். தாளம் - ஏழ்லாத்து. சங்கராபரணராகம்

" நபகதாளம்.

மல்லிகைகமழ்தென்றலீருமாலோ !
வண்குறிஞ்சியிசைதவழுமாலோ ! *
செல்கதிர்மாலையும்மயக்குமாலோ !
செக்கர்நல்மேகங்கள்சிதைக்குமாலோ ! *

அல்லியந்தாமரைக்கண்ணனெம்மான்
ஆயர்களேறு அரியேறுஎம்மாயோன் *
புல்லியமுலைகளும்தோளும்கொண்டு
புகலிடமறிகிலம்தமியமாலோ ! (௧)

புகலிடமறிகிலம்தமியமாலோ !
புலம்புறுமணிதென்றலாம்பலாலோ ! *
பகலடுமாலைவண்சாந்தமாலோ !
பஞ்சமம்முல்லைதண்வாடையாலோ ! *
அகலிடம்படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்து
எங்குமளிக்கின்ற ஆயன்மாயோன் *
இகலிடத்தசுரர்கள்கூற்றம்வாரான்
இனியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறென் ? (௨)

இனியிருந்தென்னுயிர்காக்குமாறென் ?
இணைமுலைநமுகநுண்ணிடைநுடங்க *
துனியிருங்கலவிசெய்தாகந்தோய்ந்து
துறந்தெம்மையிட்டகல்கண்ணன்கள்வன் *
தனியிளஞ்சிங்கம்எம்மாயன்வாரான்
தாமரைக்கண்ணும்செவ்வாயும் * நீலப்
பனியிருங்குழல்களும்நான்குதோளும்
பாவியேன்மனத்தேநின்றீருமாலோ ! (௩)

பாவியேன்மனத்தேநின்றீருமாலோ !
வாடைதண்வாடைவெவ்வாடையாலோ ! *
மேவுதண்மதியம்வெம்மதியமாலோ !
மென்மலர்ப்பள்ளிவெம்பள்ளியாலோ ! *
தூவியம்புள்ளுடைத்தெய்வவண்டு
துதைந்த எம்பெண்மையம்பூவிதாலோ !
ஆவியின்பரமல்லவகைகளாலோ !
யாமுடைநெஞ்சமும்துணையன்றாலோ ! (௪)

யாமுடைநெஞ்சமும்துணையன்றாலோ !
ஆபுகுமாலையுமாகின்றாலோ ! *
யாமுடையாயன்தன்மனம்கல்லாலோ !
அவனுடைத்தீங்குழலீருமாலோ ! *

யாமுடைத்துணையென்னும்தோழிமாரும்
எம்மின்முன் அவனுக்குமாய்வராலோ ! *
யாமுடையாருயிர்காக்குமாறென் ?
அவனுடையருள்பெறும்போதரிதே. (ரு)

அவனுடையருள்பெறும்போதரிதால்
அவ்வருள்ல்லன அருளுமல்ல் *
அவனருள்பெறுமளவு ஆவிநில்லாது
அடுபகல்மாலையும்நெஞ்சும்காணேன் *
சிவனொடுபிரமன்வண்திருமடந்தை
சேர்திருவாகம்எம்மாவியீரும் *
† எவனினிப்புகுமிடம் ? எவன்செய்கேனோ ?
ஆருக்கென்சொல்லுகேன் ? அன்னைமீர்காள் ! (கூ)

ஆருக்கென்சொல்லுகேன் ? அன்னைமீர்காள் !
ஆருயிரளவன்றுஇக்கூர்தண்வாடை *
காரொக்குமேனிநங்கண்ணன்கள்வம்
கவர்ந்தஅத்தனிநெஞ்சம்அவன்கணஃதே *
சீருற்றஅகிற்புகையாழ்நரம்பு
பஞ்சமம்தண்பசுஞ்சாந்தணைந்து *
போருற்றவாடைதண்மல்லிகைப்பூப்
புதுமணம்முகந்துகொண்டெறியுமாலோ ! (எ)

புதுமணம்முகந்துகொண்டெறியுமாலோ !
பொங்கிளவாடைபுன்செக்கராலோ !
அதுமணந்தகன்றநங்கண்ணன்கள்வம்
கண்ணனிற்கொடிதுஇனியதனிலும்பர் *
மதுமணமல்லிகைமந்தக்கோவை
வண்பசுஞ்சாந்தினில்பஞ்சமம்வைத்து *
அதுமண்ணந்தின்னருளாய்ச்சியர்க்கே
ஊதும்அத்தீங்குழற்கேஉய்யேன்நான். (அ)

ஊதுமத்தீங்குழற்கேஉய்யேன்நான்
அதுமொழிந்திடையிடைத்தன்செய்கோலத் *
தூதுசெய்கண்கள்கொண்டொன்றுபேசித்
தூமொழியிசைகள்கொண்டொன்றுநோக்கி *

† 'எவம்' என்றும் வழங்கும்.

பேதுறுமுகஞ்செய்துநொந்துநொந்து
பேதைநெஞ்சறவறப்பாடும்பாட்டை *
யாதுமொன்றறிகிலம்அம்ம ! அம்ம !
மாலையும்வந்ததுமாயன்வாரான். (௯)

மாலையும்வந்ததுமாயன்வாரான்
மாமணிபுலம்பவல்லேறணைந்த *
கோலநன்னாகுகளுகளுமாலோ
கொடியனகுழல்களும்குழறுமாலோ ! *
† வாலொளிவளர்முல்லைகருமுகைகள்
மல்லிகையலம்பிவண்டாலுமாலோ ! *
வேலையும்விசும்பில்விண்டலறுமாலோ !
என்சொல்லிஉய்வன்இங்குஅவனைவிட்டே? (௧௦)

அவனைவிட்டகன்றுயிராற்றகில்லா
அணியிழையாய்ச்சியர்மாலைப்பூசல் *
ஆவனைவிட்டகல்வதற்கேயிரங்கி
அணிகுருகூர்ச்சடகோபன்மாறன் *
அவனியுண்டுமிழ்ந்தவன்மேலுரைத்த
ஆயிரத்துள்இவைபத்தும்கொண்டு *
அவனியுளலற்றிநின்றுஉய்ம்மின்தொண்டீர்
அச்சொன்னமாலைநண்ணித்தொழுதே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மல்லடிமைசெய்யும்நாள் மால்தன்னைக்கேட்க * அவன்
சொல்லுமளவும் பற்றாத்தொன்னலத்தால் * —செல்கின்ற
ஆற்றாமைபேசி அலமந்தமாறனருள் *
மாற்றாகப்போகும் என்தன்மால். (௮௯)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† 'வாளொளி' என்று ஈட்டின் பாடம்.

† கo - ஆந் திருவாய்மொழி—மாலைநண்ணி.

[விரும்பியபடி யாவும் அவஸாநத்தில் ஸித்திக்குமென்று ஆழ்வார்க்கு எம்பெருமான் அருள, அவர் உவந்து, திருக்கண்ணபுரத்திலே சென்று அவனைச் சேருமாறு பரோபதேசஞ் செய்தல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண்-நட்டபாஷை. தாளம்-ஒன்பதோத்து. கேதாரகௌளராகம் - ஆதிதாளம்.

மாலைநண்ணித் தொழுதெழுமினோவினைகெட *
காலைமாலை கமலமலரிட்டுநீர் *
வேலைமோதும்மதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்து *
ஆலின்மேலால்அமர்ந்தான் அடியிணைகளே. (க)

கள்ளவிழும்மலரிட்டு நீர்இறைஞ்சுமின் *
நள்ளிசேரும்வயல்சூழ் கிடங்கின்புடை *
வெள்ளியேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம்
உள்ளி * நாளும்தொழுதெழுமினோ தொண்டரே! (உ)

தொண்டர்! நுந்தம்துயர்போக நீர்ஏகமாய் *
விண்டுவாடாமலரிட்டு நீர்இறைஞ்சுமின் *
வண்டுபாடும்பொழில்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்து
அண்டவாணன் * அமரர்பெருமானையே. (ங)

மானைநோக்கி மடப்பின்னைதன் கேள்வனை *
தேனைவாடாமலரிட்டு நீர்இறைஞ்சுமின் *
வானையுந்தும்மதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம் *
தான்நயந்தபெருமான் சரணாகுமே. (ச)

சரணமாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் *
மரணமானால் வைகுந்தம்கொடுக்கும்பிரான் *
அரணமைந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்
தரணியாளன் * தனதன்பர்க்குஅன்பாகுமே. (ரு)

அன்பனாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் *
செம்பொனாகத்து அவுணனுடல்கீண்டவன் *
நன்பொனேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்து
அன்பன் * நாளும் தனமெய்யர்க்குமெய்யனே. (சு)

---

† இது கோயில்திருவாய்மொழி.

மெய்யனாகும் விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம் *
பொய்யனாகும் புறமேதொழுவார்க்கெல்லாம் *
செய்யில்வாளையுகளும் திருக்கண்ணபுரத்து
ஐயன் * ஆகத்தணைப்பார்கட்கு அணியனே. (எ)

அணியனாகும் தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம் *
பிணியும்சாரா பிறவிகெடுத்தாளும் *
மணிபொனேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம்
பணிமின் * நாளும் பரமேட்டிதன்பாதமே. (அ)

பாதம்நாளும் பணியத்தணியும்பிணி *
ஏதம்சாரா எனக்கேல்இனியென்குறை ? *
வேதநாவர்விரும்பும் திருக்கண்ணபுரத்து
ஆதியானை * அடைந்தார்க்கு அல்லலில்லையே. (கூ)

இல்லையல்லல் எனக்கேல்இனியென்குறை ? *
அல்லிமாதரமரும் திருமார்பினன் *
கல்லிலேய்ந்தமதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரம்
சொல்ல * நாளும்துயர் பாடுசாராவே. (க0)

பாடுசாராவினை பற்றறவேண்டுவீர் ! *
மாடநீடு குருகூர்ச்சடகோபன் * சொல்
பாடலானதமிழ் † ஆயிரத்துள்இப்பத்தும்
பாடியாடி * பணிமின் அவன் ‡ தாள்களே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மால்உமதுவாஞ்சைமுற்றும் மன்னுமுடம்பின்முடிவில் *
சாலநண்ணிச்செய்வனெனத் தானுகந்து *—மேலவனைச்
சீரார்கணபுரத்தே சேருமெனும்சீர்மாறன் *
தாராளே நந்தமக்குத்தாள். (கூ0)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† 'ஆயிரத்து இப்பத்தும்' என்றும் பாடம்.

‡ 'தாள்களையே' என்றும் பாடம்.

பத்தாம்பத்து.

எம்பெருமான் ஆழ்வார்க்கு அர்ச்சிராதிகதியைக் காட்டி இவரது அபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டுதல்.

க - ஆந் திருவாய்மொழி—தாளதாமரை.

[அடைந்தார்க்குத் தானே துணையாகின்ற திருமோகூர்க் காளமேகப் பெருமாளைச் சரணமடைந்து ஆழ்வார் தாம் பிறவித்துயரொழிந்து பரமபதமடையக் கருதியதை அருளிச்செய்தல்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண் - இந்தளம். தாளம் - ஏழொத்து. பைரவிராகம் - ரூபகதாளம்.

ஸ்ரீ தாளதாமரைத் தடமணிவயல்திருமோகூர் *
நாளும்மேவிநன்கமர்ந்துநின்று அசுரரைத்தகர்க்கும் *
தோளும்நான்குடைச் சுரிகுழல்கமலக்கண்கனிவாய் *
காளமேகத்தையன்றி மற்றொன்றிலம்கதியே. (க)

இலம்கதிமற்றொன்றுஎம்மைக்கும் ஈன்தண்துழாயின் *
அலங்கலங்கண்ணி ஆயிரம்பேருடையம்மான் *
நலங்கொள்நான்மறைவாணர்கள்வாழ் திருமோகூர் *
நலங்கழலவனடிநிழல் தடமன்றியாமே. (உ)

அன்றியாம்ஒருபுகலிடம்இலம் என்றென்றலற்றி *
நின்றுநான்முகன் அரனொடு தேவர்கள்நாட *
வென்றுஇம்மூவுலகளித்து உழல்வான்திருமோகூர் *
நன்றுநாம்இனிநணுகுதும் நமதிடர்கெடவே. (ங)

இடர்கெடஎம்மைப்போந்தளியாய் என்றென்றேத்தி *
சுடர்கொள்சோதியைத் தேவரும்முனிவரும்தொடர *
படர்கொள்பாம்பணைப் பள்ளிகொள்வான்திருமோகூர் *
இடர்கெடஅடிபரவுதும் தொண்டீர்! வம்மினே. (ச)

தொண்டீர்! வம்மின் நம்சுடரொளிஒருதனிமுதல்வன் *
அண்டமூவுலகளந்தவன் அணிதிருமோகூர் *
எண்திசையும்ஈன்கரும்பொடு பெருஞ்செந்நெல்விளைய *
கொண்டகோயிலைவலஞ்செய்து இங்குஆடுதும்கூத்தே. (ரு)

கூத்தன்கோவலன் குதற்றுவல்லசுரர்கள்கூற்றம் *
ஏத்தும்நங்கட்கும் அமரர்க்கும்முனிவர்க்கும்இன்பன் *
வாய்த்ததண்பணைவளவயல்சூழ் திருமோகூர்
ஆத்தன் * தாமரையடியன்றி மற்றிலம்அரணே. (சு)

மற்றிலம்அரண் வான்பெரும்பாழ்தனிமுதலா *
சுற்றும்நீர்படைத்து அதன்வழித்தொல்முனிமுதலா *
முற்றும்தேவரோடு உலகுசெய்வான்திருமோகூர் *
சுற்றிநாம்வலஞ்செய்ய நம்துயர்கெடும்கடிதே. (எ)

துயர்கெடும்கடிதடைந்துவந்து அடியவர் ! தொழுமின் *
உயர்கொள்சோலை ஒண்தடமணியொளிதிருமோகூர் *
பெயர்களாயிரமுடைய வல்லரக்கர்புக்கழுந்த *
தயரதன்பெற்ற மரதகமணித்தடத்தினையே. (அ)

மணித்தடத்தடிமலர்க்கண்கள் பவளச்செவ்வாய் *
அணிக்கொள்நால்தடந்தோள்தெய்வம் அசுரரைஎன்றும் *
துணிக்கும்வல்லரட்டன் உறைபொழில்திருமோகூர் *
நணித்துநம்முடைநல்லரண் நாம்அடைந்தனமே. (கூ)

நாமடைந்தநல்லரண் நமக்கென்றுநல்லமரர் *
தீமைசெய்யும்வல்லசுரரை அஞ்சிச்சென்றடைந்தால் *
காமரூபங்கொண்டு எழுந்தளிப்பான்திருமோகூர் *
நாமமேநவின்றுஎண்ணுமின் ஏத்துமின்நமர்காள் ! (கo)

ஏத்துமின் † நமர்காள் ! என்றுதான் குடமாடு
கூத்தனை * குருகூர்ச்சடகோபன் ‡ குற்றேவல்கள் *
வாய்த்தஆயிரத்துள் இவை வண்திருமோகூர்க்கு *
ஈத்தபத்திவைஏத்தவல்லார்க்கு இடர்கெடுமே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

தாளடைந்தோர்தங்கட்குத் தானேவழித்துணையாம் *
காளமேகத்தைக் கதியாக்கி *—மீளுதலாம்
ஏதமிலாவிண்ணுலகில் ஏகவெண்ணும்மாறனென *
கேதமுள்ளதெல்லாம் கெடும். (கூக)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† 'எமர்காள்' என்றும் பாடம். ‡ 'குற்றேவல்' என்பதும் பாடம்.

உ- ஆந் திருவாய்மொழி—கெடுமிடர்.

[திருவனந்தபுரத்தைச்சேர்ந்தால் பரமபதத்திற்போலக் கைங்கர்யம் செய்யலாமென்று பரோபதேசஞ் செய்தல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - இந்தளம். தாளம் - ஏழொத்து. கமாஸ்ராகம் - நப்கதாளம்.

கெடும்இடராயவெல்லாம் கேசவாவென்ன * நாளும்
கொடுவினைசெய்யும் கூற்றின் தமர்களுங்குறுககில்லார் *
விடமுடையரவில் பள்ளிவிரும்பினான்சுரும்பலற்றும் *
தடமுடைவயல் அனந்தபுரநகர்புகுதும்இன்றே. (க)

இன்றுபோய்ப்புகுதிராகில் எழுமையும்ஏதம்சாரா *
குன்றுநேர்மாடமாடே குருந்துசேர்செருந்திபுன்னை *
மன்றலர்பொழில் அனந்தபுரநகர்மாயன்நாமம் *
ஒன்றும் † ஓராயிரமாம் உள்ளுவார்க்குஉம்பரூரே! (உ)

ஊரும்புட்கொடியும்அஃதே உலகெல்லாம்உண்டுமிழ்ந்தான் *
சேரும்தண்ணனந்தபுரம் சிக்கெனப்புகுதிராகில் *
தீரும்நோய்வினைகளெல்லாம் திண்ணம்நாம்அறியச்சொன்னோம் *
பேருமோராயிரத்துள் ஒன்றுநீர்பேசுமினே. (ங)

பேசுமின்கூசமின்றிப் பெரியநீர்வேலைசூழ்ந்து *
வாசமேகமழும்சோலை வயலணியனந்தபுரம் *
நேசஞ்செய்துஉறைகின்றானை நெறிமையால்மலர்கள்தூவி *
பூசனைசெய்கின்றார்கள் புண்ணியம்செய்தவாறே! (ச)

புண்ணியம்செய்து நல்லபுனலொடுமலர்கள்தூவி *
எண்ணுமின்எந்தைநாமம் இப்பிறப்பறுக்கும்அப்பால் *
திண்ணம்நாம்அறியச்சொன்னோம் செறிபொழிலனந்தபுரத்து *
அண்ணலார்கமலபாதம் அணுகுவார்அமரராவார். (ரு)

அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்கு ஆதிசேரனந்தபுரத்து *
அமரர்கோனர்ச்சிக்கின்று அங்ககப்பணிசெய்வர்விண்ணோர் *
நமர்களோ! சொல்லக்கேண்மின் நாமும்போய்நணுகவேண்டும் *
குமரனார்தாதைதுன்பம்துடைத்த கோவிந்தனாரே. (சு)

துடைத்தகோவிந்தனாரே உலகுயிர்தேவும்மற்றும் *
படைத்தஎம்பரமமூர்த்தி பாம்பணைப்பள்ளிகொண்டான் *
மடைத்தலைவாளைபாயும் வயலணியனந்தபுரம் *
கடைத்தலைசீய்க்கப்பெற்றால் கடுவினைகளையலாமே (எ)

---

† 'ஓராயிரமா' என்பதும் பாடம்.

கடுவினைகளையலாகும் காமனைப்பயந்தகாளை *
இடவகைகொண்டதென்பர் எழிலணியனந்தபுரம் *
படமுடையரவில் பள்ளிபயின்றவன்பாதம்காண *
நடமினோநமர்களுள்ளீர்! நாம்உமக்கறியச்சொன்னோம். (அ)

நாம்உமக்குஅறியச்சொன்ன நாள்களும்நணியவான *
சேமம்நன்குடைத்துக்கண்டீர் செறிபொழிலனந்தபுரம் *
† தூம்நல்விரைமலர்கள் துவளறஆய்ந்துகொண்டு *
வாமனனடிக்கென்றேத்த மாய்ந்தறும்வினைகள்தாமே. (கூ)

மாய்ந்தறும்வினைகள்தாமே மாதவா! என்ன * நாளும்
ஏய்ந்தபொன்மதிள் அனந்தபுரநகரெந்தைக்கென்று *
சாந்தொடுவிளக்கம்தூபம் தாமரைமலர்கள்நல்ல *
ஆய்ந்துகொண்டுஏத்தவல்லார் அந்தமில்புகழினாரே. (கo)

அந்தமில்புகழ் அனந்தபுரநகராதிதன்னை *
கொந்தலர்பொழில் குருகூர்மாறன்சொல்லாயிரத்துள் *
ஐந்தினோடைந்தும்வல்லார் அணைவர்போய்அமருலகில் *
பைந்தொடிமடந்தையர்தம் வேய்மருதோளிணையே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கெடுமிடர்வைகுந்தத்தைக் கிட்டினாற்போல் *
தடமுடைஅனந்தபுரந்தன்னில் *—படவரவில்
கண்துயில்மாற்கு ஆட்செய்யக் காதலித்தான்மாறன் * உயர்
விண்தனிலுள்ளோர் வியப்பவே. (கூஉ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ங - ஆந் திருவாய்மொழி—வேய்மருதோள்.

[தலைவி தலைவனது பிரிவுக்கு இரங்கிய பாசுரத்தாலே, 'இன்னும் என்னை இந்தப் பூமியில்தானே வைத்தால் என்செய்வது ?' என்ற சங்கையை, ஆழ்வார் பேசுதல்.]

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண் - பஞ்சமம். தாளம் - ஏழொத்து. காம்போஜிராகம் - ஆதிதாளம்.

வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ!
மெலிவும்என் தனிமையும்யாதும்நோக்கா *
காமருகுயில்களும்கூவுமாலோ!
கணமயிலவைகலந்தாலுமாலோ!

---

† 'தூபநல்விரைமலர்கள்' என்றும் கூறுவர்.

ஆமருவினநிரைமேய்க்கநீபோக்கு
ஒருபகல்ஆயிரமூழியாலோ ! *
தாமரைக்கண்கள்கொண்டுஈர்தியாலோ !
தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா ! (க)

தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா !
தடமுலைபுணர்தொறும்புணர்ச்சிக்காரா ! *
சுகவெள்ளம்விசும்பிறந்துஅறிவைமூழ்கச்
சூழ்ந்து அதுகனவெனநீங்கியாங்கே *
அகவுயிரகமகந்தோறும்உள்புக்கு
ஆவியின்பரமல்லவேட்கைஅந்தோ ! *
மிகமிகஇனிஉன்னைப்பிரிவையாமால்
வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கே. (உ)

வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு
வெவ்வுயிர்கொண்டுஎனதாவிவேமால் *
யாவரும்துணையில்லையான்இருந்து
உன்னஞ்சனமேனியையாட்டம்காணேன் *
போவதன்றுஒருபகல்நீயகன்றால்
பொருகயற்கண்ணிணைநீரும்நில்லா *
சாவது இவ்வாய்க்குலத்தாய்ச்சியோமாய்ப் பிறந்த
இத்தொழுத்தையோம்தனிமைதானே. (ந)

தொழுத்தையோம்தனிமையும்துணைபிரிந்தார்
துயரமும் நினைகிலை கோவிந்தா ! * நின்
தொழுத்தனிற்பசுக்களையேவிரும்பித்
துறந்துஎம்மைவிட்டுஅவைமேய்க்கப்போதி *
பழுத்தநல்லமுதின்இன்சாற்றுவெள்ளம்
பாவியேன்மனமகந்தோறும்உள்புக்கு
அழுத்த * நின்செங்கனிவாயின்கள்வப்பணிமொழி
நினைதொறும் ஆவிவேமால். (ச)

பணிமொழிநினைதொறும் ஆவிவேமால்
பகல்நிரைமேய்க்கியபோயகண்ணா ! *
பிணியவிழ்மல்லிகைவாடை தூவப்
பெருமதமாலையும்வந்தின்றாலோ ! *

மணிமிகுமார்வினின்முல்லைப்போது
என்வனமுலைகமழ்வித்துஉன்வாயமுதம்தந்து *
அணிமிகுதாமரைக்கையைஅந்தோ !
அடிச்சியோம்தலைமிசைநீஅணியாய். (ரு)

அடிச்சியோம்தலைமிசைநீஅணியாய்
ஆழியங்கண்ணா ! உன்கோலப்பாதம் *
பிடித்ததுநடுஉனக்குஅரிவையரும்பலர்
அதுநிற்க எம்பெண்மையாற்றோம் *
வடித்தடங்கண்ணிணைநீரும்நில்லா
மனமும்நில்லா, எமக்குஅதுதன்னாலே *
வெடிப்புநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு
வேம்எமதுயிர்அழல்மெழுகிலுக்கே. (சு)

வேம்எமதுயிர் அழல்மெழுகிலுக்கு
வெள்வளைமேகலைகழன்றுவீழ *
தூமலர்க்கண்ணிணைமுத்தம்சோரத்
துணைமுலைபயந்துஎனதோள்கள்வாட *
மாமணிவண்ணா ! உன்செங்கமலவண்ண
மென்மலரடிநோவநீபோய் *
ஆமகிழ்ந்துகந்தவைமேய்க்கின்றுஉன்னோடு
அசுரர்கள்தலைப்பெய்யில்எவன்கொல்ஆங்கே ? (எ)

அசுரர்கள்தலைப்பெய்யில்எவன்கொல் ? ஆங்கென்று
ஆழும்என்னாருயிர், ஆன்பின்போகேல் *
கசிகையும்வேட்கையும்உள்கலந்து
கலவியும்நலியும்என்கைகழியேல் *
வசிசெயுன்தாமரைக்கண்ணும்வாயும்
கைகளும்பீதகவுடையும்காட்டி *
ஒசிசெய்நுண்ணிடையிளவாய்ச்சியர்
நீயுகக்கும்நல்லவரொடும்உழிதராயே. (அ)

உகக்குநல்லவரொடும்உழிதந்து
உன்தன்திருவுள்ளம்இடர்கெடுந்தோறும் * நாங்கள்
வியக்கஇன்புறுதும்எம்பெண்மையாற்றோம்
எம்பெருமான் ! பசுமேய்க்கப்போகேல் *

மிகப்பலஅசுரர்கள்வேண்டுருவங்கொண்டு
நின்றுஉழிதருவர்கஞ்சனேவ *
அகப்படில்அவரொடும்நின்னொடுஆங்கே
அவத்தங்கள்விளையும்என்சொற்கொள்அந்தோ ! (கூ)

அவத்தங்கள்விளையும்என்சொற்கொளந்தோ !
அசுரர்கள்வன்கையர்கஞ்சனேவ *
தவத்தவர்மறுகநின்றுஉழிதருவர்
தனிமையும்பெரிதுஉனக்குஇராமனையும் *
உவர்த்தலை, உடன்திரிகிலையும்என்றென்று
ஊடுறஎன்னுடைஆவிவேமால் *
திவத்திலும்பசுநிரைமேய்ப்புஉவத்தி
செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே ! (கo)

செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவு
அத்திருவடிதிருவடிமேல் * பொருநல்
சங்கணிதுறைவன்வண்தென்குருகூர்
வண்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள் *
மங்கையராய்ச்சியர்ஆய்ந்தமாலை
அவனொடும்பிரிவதற்குஇரங்கி * தையல்
அங்கவன்பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பான்
உரைத்தன இவையும்பத்துஅவற்றின்சார்வே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

வேய்மருதோளிந்திரைகோன் மேவுகின்றதேசத்தை *
தான்மருவாத்தன்மையினால் * தன்னைஇன்னம்—பூமியிலே
வைக்குமெனச்சங்கித்து மால்தெளிவிக்கத்தெளிந்த *
தக்கபுகழ்மாறன் எங்கள் சார்வு. (கூ௩)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ச - ஆந் திருவாய்மொழி—சார்வே.

[ஆழ்வார் தாம் முதலில் அநுஸந்தித்த பக்தி பலித்தமையை அருளிச்செய்தல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - கொல்லி. தாளம் - நடையொத்து. கல்யாணிராகம் - ஆதிதாளம்.

சார்வேதவநெறிக்குத் தாமோதரன்தாள்கள் *
கார்மேகவண்ணன் கமலநயனத்தன் *
நீர்வானம்மண்எரிகாலாய் நின்றநேமியான் *
பேர்வானவர்கள்பிதற்றும் பெருமையனே. (க)

பெருமையனைவானத்திமையோர்க்கும் காண்டற்
கருமையனை * ஆகத்தணையாதார்க்கு * என்றும்
திருமெய்யுறைகின்ற செங்கண்மால் * நாளும்
இருமைவினைகடிந்து இங்குஎன்னையாள்கின்றானே. (உ)

ஆள்கின்றான் ஆழியான் ஆரால்குறைவுடையம்? *
மீள்கின்றதில்லைப் பிறவித்துயர்கடிந்தோம் *
வாள்கெண்டையொண்கண் மடப்பின்னைதன்கேள்வன் *
தாள்கண்டுகொண்டு என்தலைமேல்புனைந்தேனே. (ங)

தலைமேல்புனைந்தேன் சரணங்கள் * ஆலின்
இலைமேல்துயின்றான் இமையோர்வணங்க *
மலைமேல்தான்நின்று என்மனத்துள்இருந்தானை *
நிலைபேர்க்கலாகாமை நிச்சித்திருந்தேனே. (ச)

நிச்சித்திருந்தேன் என்நெஞ்சம்கழியாமை *
கைச்சக்கரத்தண்ணல் கள்வம்பெரிதுடையன் *
மெச்சப்படான்பிறர்க்கு மெய்போலும்பொய்வல்லன் *
நச்சப்படும்நமக்கு நாகத்தணையானே. (௫)

நாகத்தணையானை நாள்தோறும்ஞானத்தால் *
ஆகத்தணைப்பார்க்கு அருள்செய்யும்அம்மானை *
மாகத்திளமதியம் சேரும்சடையானை *
பாகத்துவைத்தான்தன் பாதம்பணிந்தேனே. (௬)

பணிநெஞ்சே! நாளும் பரம்பரம்பரனை *
† பிணிஒன்றும்சாரா பிறவிகெடுத்தாளும் *
மணிநின்றசோதி மதுசூதன்என்னம்மான் *
அணிநின்றசெம்பொன் அடலாழியானே. (எ)

ஆழியான் ஆழியமரர்க்கும்அப்பாலான் *
ஊழியான்ஊழிபடைத்தான் நிரைமேய்த்தான் *
பாழியந்தோளால் வரையெடுத்தான்பாதங்கள் *
வாழிஎன்நெஞ்சே! மறவாதுவாழ்கண்டாய். (அ)

கண்டேன்கமலமலர்ப்பாதம் காண்டலுமே *
விண்டேயொழிந்த வினையாயினவெல்லாம் *
தொண்டேசெய்து என்றும்தொழுதுவழியொழுக *
பண்டே பரமன்பணித்த பணிவகையே. (௯)

† 'பிணியென்றும்' என்றும் பாடம்.

வகையால்மனமொன்றி மாதவனை * நாளும்
புகையால்விளக்கால் பூமலரால்நீரால் *
திசைதோறுஅமரர்கள் சென்றுஇறைஞ்சநின்ற *
தகையான்சரணம் தமர்கட்குஓர்பற்றே. (க0)

பற்றென்றுபற்றிப் பரமபரம்பரனை *
மல்திண்தோள்மாலை வழுதிவளநாடன் *
சொல்தொடையந்தாதி ஓராயிரத்துள்இப்பத்தும் *
கற்றார்க்குஓர்பற்றாகும் கண்ணன்கழலிணையே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சார்வாகவேஅடியில் தானுரைத்தபத்திதான் *
சீரார்பலத்துடனே சேர்ந்ததனை *—சோராமல்
கண்டுரைத்தமாறன் கழலிணையேநாள்தோறும் *
கண்டுகக்கும் என்னுடையகண், (கூச)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ரு - ஆந் திருவாய்மொழி—கண்ணன்கழலிணை.

[ஆழ்வார் எம்பெருமானிடத்துப் பக்தியுடையார் செய்யவேண்டிய செயல்களையெல்லாம் சுருங்கச்சொல்லுதல்.]

வஞ்சித்துறை.

பண் - நாட்டம். தாளம் - இடையொத்து. வஸந்தராகம் - ஆதிதாளம்.

கண்ணன்கழலிணை *
நண்ணும்மனமுடையீர்! *
எண்ணும்திருநாமம் *
திண்ணம்நாரணமே. (க)
நாரணன்எம்மான் *
பாரணங்காளன் *
வாரணம்தொலைத்த *
காரணன்தானே. (உ)
தானேஉலகெல்லாம் *
தானேபடைத்திடந்து *
தானேஉண்டுமிழ்ந்து *
தானேயாள்வானே. (ங)

ஆள்வான்ஆழிநீர் *
கோள்வாயரவணையான் *
தாள்வாய்மலரிட்டு *
நாள்வாய்நாடீரே. (ச)
நாடீர்நாள்தோறும் *
வாடாமலர்கொண்டு *
பாடீர்அவன்நாமம் *
வீடேபெறலாமே. (ரு)
மேயான்வேங்கடம் *
காயாமலர்வண்ணன் *
பேயான்முலையுண்ட *
வாயான்மாதவனே. (சா

மாதவனென்றென்று *
ஓதவல்லீரேல் *
தீதொன்றும்அடையா *
ஏதம்சாராவே. (எ)
சாராஏதங்கள் *
நீரார்முகில்வண்ணன் *
பேர்ஆர்ஓதுவார் *
ஆரார்அமரரே. (அ)
அமரர்க்குஅரியானை *
தமர்கட்குஎளியானை *
அமரத்தொழுவார்கட்கு *
அமரா்வினைகளே. (சு)
வினைவல்லிருளென்னும் *
முனைகள்வெருவிப்போம் *
சுனைநன்மலரிட்டு *
நினைமின்நெடியானே. (கo)
நெடியானருள்சூடும் *
படியான்சடகோபன் *
நொடியாயிரத்து இப்பத்து *
அடியார்க்குஅருள்பேறே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கண்ணனடியிணையில் காதலுறுவார்செயலை *
திண்ணமுறவே சுருங்கச்செப்பியே *— மண்ணவர்க்குத்
தானுபதேசிக்கை தலைக்கட்டினான்மாறன் *
ஆனபுகழ்சேர் தன்னருள். (சுரு)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

சு - ஆந் திருவாய்மொழி—அருள்பெறுவார்.

[ஆழ்வார் தமக்குப்பேறளிக்குமாறு ஸமயம்பார்த்திருந்த எம்பெருமானது பரமகிருபையைப்பற்றித் தமதுநெஞ்சுடன் பாராட்டிக் கூறுதல்.]

கலி விருத்தம்.

பண் - இந்தளம். தாளம் - நடையொத்து. நாதநாமக்கிரியை ராகம்- ரூபகதாளம்.

அருள்பெறுவார்அடியார்தம் அடியனேற்கு * ஆழியான்
அருள்தருவான்அமைகின்றான் அதுநமதுவிதிவகையே *
இருள்தருமாஞாலத்துள் இனிப்பிறவியான்வேண்டேன் *
மருளொழிநீமடநெஞ்சே ! வாட்டாற்றானடிவணங்கே. (க)

வாட்டாற்றானடிவணங்கி மாஞாலப்பிறப்பறுப்பான் *
கேட்டாயேமடநெஞ்சே ! கேசவன்எம்பெருமானை *
பாட்டாயபலபாடிப் பழவினைகள்பற்றறுத்து *
நாட்டாரோடுஇயல்வொழிந்து நாரணனைநண்ணினமே. (உ)

நண்ணினம்நாராயணனை நாமங்கள்பலசொல்லி *
மண்ணுலகில்வளம்மிக்க வாட்டாற்றான்வந்துஇன்று *
விண்ணுலகம்தருவானாய் விரைகின்றான்விதிவகையே *
எண்ணினவாறாகா இக்கருமங்களென்னெஞ்சே ! (௩)

என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்து இங்குஇருந்தமிழ்நூலிவைமொழிந்து
வன்னெஞ்சத்திரணியனை மார்விடந்தவாட்டாற்றான் *
† மன்னஞ்சப்பாரதத்துப் பாண்டவர்க்காப்படைதொட்டான் *
நல்நெஞ்சே ! நம்பெருமான் நமக்குஅருள்தான்செய்வானே. (௪)

வானேறவழிதந்த வாட்டாற்றான்பணிவகையே *
நான்ஏறப்பெறுகின்றேன் நரகத்தைநகுநெஞ்சே ! *
தேனேறுமலர்த்துளவம் திகழ்பாதன் * செழும்பறவை
தானேறித் ‡ திரிவானதாளிணை என்தலைமேலே. (௫)

தலைமேலதாளிணைகள் தாமரைக்கண்என்னம்மான் *
நிலைபோரான்என்னெஞ்சத்து எப்பொழுதும்எம்பெருமான் *
மலைமாடத்தரவணைமேல் வாட்டாற்றான் * மதம்மிக்க
கொலையானைமருப்பொசித்தான் குரைகழல்கள்குறுகினமே. (௬)

குரைகழல்கள்குறுகினம் நம்கோவிந்தன்குடிகொண்டான் *
திரைகுழுவுகடல்புடைசூழ் தென்னாட்டுத்திலதமன்ன *
வரைகுழுவுமணிமாட வாட்டாற்றான்மலரடிமேல் *
விரைகுழுவுநறுந்துளவம் மெய்ந்நின்றுகமழுமே. (௭)

மெய்ந்நின்றுகமழ்துளவ விரையேறுதிருமுடியன் *
கைந்நின்றசக்கரத்தன் கருதுமிடம்பொருதுபுனல் *
மைந்நின்றவரைபோலும் திருவுருவவாட்டாற்றாற்கு *
என்நன்றிசெய்தேனோ என்னெஞ்சில்திகழ்வதுவே ? (௮)

திகழ்கின்றதிருமார்பில் திருமங்கைதன்னோடும் *
திகழ்கின்றதிருமாலார் சேர்விடம்தண்வாட்டாறு *
¶ புகழ்கின்றபுள்ளூர்தி போராக்கர்குலம்கெடுத்தான் *
இகழ்வின்றிஎன்னெஞ்சத்து எப்பொழுதும்பிரியானே. (௯)

பிரியாதுஆட்செய்யென்று பிறப்பறுத்துஆளறக்கொண்டான் *
அரியாகிஇரணியனை ஆகங்கீண்டான்அன்று *
பெரியார்க்குஆட்பட்டக்கால் பெறுதபயன்பெறுமாறு *
வரிவாள்வாயரவணைமேல் வாட்டாற்றான்காட்டினனே. (௰)

---

† 'மன்னெஞ்ச' என்றும் பாடம்.

‡ திரிவானத்தாளிணை ' என்பது உரையின்பாடம்: ' திரிவான் தன் தாளிணை ' எனச் சிலர் பாடமோதுவர். ¶ ' புகழ்நின்ற ' என்றும் பாடம்.

௵ காட்டித்தன்கனைகழல்கள் கடுநரகம்புகலொழித்த *
வாட்டாற்றெம்பெருமானை வளங்குருகூர்ச்சடகோபன் *
பாட்டாயதமிழ்மாலை ஆயிரத்துள்இப்பத்தும்
கேட்டு * ஆரார்வானவர்கள் செவிக்கினியசெஞ்சொல்லே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அருளால்அடியிலெடுத்த மாலன்பால் *
இருளார்ந்ததம்முடம்பை இச்சித்து *—இருவிசும்பில்
இத்துடன்கொண்டேக இவரிசைவுபார்த்திருந்த *
சுத்திசொல்லும் மாறன்செஞ்சொல். (௯௯)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

௭ - ஆந் திருவாய்மொழி—செஞ்சொற்கவிகாள்.

[தம்முடம்பில் எம்பெருமான் மிகுதியாக வைத்துள்ள வாஞ்சையை ஆழ்வார் கால்கட்டி விடுவித்துக்கொண்டு அவனது குணத்தைப் பாராட்டிப் பேசியருளுதல்.]

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்-தக்கேசி. தாளம்-ஏழொத்து. தன்யர்சிராகம்- ஆதிதாளம்.

௵ செஞ்சொற்கவிகாள்! உயிர்காத்தாட்செய்ம்மின் திருமாலிருஞ்சோலை *
வஞ்சக்கள்வன்மாமாயன் மாயக்கவியாய்வந்து * என்
நெஞ்சும்உயிரும்உள்கலந்து நின்றார்அறியாவண்ணம் *என்
நெஞ்சுமுயிருமவையுண்டு தானேயாகிநிறைந்தானே. (௧)

தானேயாகிநிறைந்து எல்லாவுலகும்உயிரும்தானேயாய் *
தானேயானென்பானாகித் தன்னைத்தானேதுதித்து * எனக்குத்
தேனேபாலேகன்னலேயமுதே திருமாலிருஞ்சோலை *
கோனேயாகிநின்றொழிந்தான் என்னைமுற்றும்உயிருண்டே. (௨)

என்னைமுற்றுமுயிருண்டு என்மாயவாக்கையிதனுள்புக்கு *
என்னைமுற்றும்தானேயாய் நின்றமாயஅம்மான்சேர் *
தென்னன்திருமாலிருஞ்சோலைத் திசைகைகூப்பிச்சேர்ந்தயான் *
இன்னும்போவேனேகொலோ? என்கொல்அம்மான்திருவருளே? (௩)

என்கொல்அம்மான்திருவருள்கள் ? உலகும்உயிரும்தானேயாய் *
நன்கென்னுடலம்கைவிடான் ஞாலத்தூடேநடந்துழக்கி *
தென்கொள்திசைக்குத்திலதமாய்நின்ற திருமாலிருஞ்சோலை *
நங்கள்குன்றம்கைவிடான் நண்ணாஅசுரர் † நலியவே. (௪)

நண்ணாஅசுரர் ‡ நலிவெய்த நல்லஅமரர்பொலிவெய்த *
எண்ணாதனகளெண்ணும் நன்முனிவர்இன்பம்தலைசிறப்ப *
பண்ணார்பாடலின்கவிகள் யானாய்த்தன்னைத்தான்பாடி *
தென்னாவென்னும்என்னம்மான் திருமாலிருஞ்சோலையானே. (௫)

திருமாலிருஞ்சோலையானேயாகிச் செழுமூவுலகும் * தன்
ஒருமாவயிற்றினுள்ளேவைத்து ஊழியூழிதலையளிக்கும் *
திருமால்என்னையாளுமால் சிவனும்பிரமனும்காணாது *
அருமாலெய்திஅடிபரவ அருளையீந்தஅம்மானே. (௬)

அருளையீஎன்னம்மானே ! என்னும் முக்கணம்மானும் *
தெருள்கொள்பிரமனம்மானும் தேவர்கோனும்தேவரும் *
இருள்கள்கடியும்முனிவரும் ஏத்தும்அம்மான்திருமலை *
மருள்கள்கடியும்மணிமலை திருமாலிருஞ்சோலைமலையே. (௭)

திருமாலிருஞ்சோலைமலையே திருப்பாற்கடலேஎன்தலையே *
திருமால்வைகுந்தமே தண்திருவேங்கடமேஎனதுடலே *
அருமாமாயத்தெனதுயிரே மனமேவாக்கேகருமமே *
ஒருமாநொடியும்பிரியான் என்ஊழிமுதல்வன்ஒருவனே. (௮)

ஊழிமுதல்வன்ஒருவனேயென்னும் ஒருவன்உலகெல்லாம் *
ஊழிதோறும்தன்னுள்ளேபடைத்துக் காத்துக்கெடுத்துழலும் *
ஆழிவண்ணன்என்னம்மான் அந்தண்திருமாலிருஞ்சோலை *
வாழிமனமே ! கைவிடேல் உடலும்உயிரும்மங்கவொட்டே. (௯)

மங்கவொட்டுஉன்மாமாயை திருமாலிருஞ்சோலைமேய *
நங்கள்கோனே ! யானேநீயாகி என்னையளித்தானே ! *
பொங்கைம்புலனும்பொறியைந்தும் கருமேந்திரியம்ஐம்பூதம் *
இங்குஇவ்வுயிரேய்பிரகிருதி மானாங்காரமனங்களே. (௧௦)

மானாங்காரமனம்கெட ஐவர்வன்கையர்மங்க *
தானாங்காரமாய்ப்புக்குத் தானேதானேயானானை *
தேனாங்காரப்பொழில்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள் *
மானாங்காரத்திவைபத்தும் திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே. சரணம்.

† 'நலியவே,' ‡ 'நலிவெய்த' என்று வழங்குவர்.

செஞ்சொற்பமன்தனத் சீராரும்மேனிதனில் *
வஞ்சித்துச்செய்கின்ற வாஞ்சைதனின் *—விஞ்சுதலைக்
கண்டவனைக்கால்கட்டிக் கைவிடுவித்துக்கொண்ட *
திண்திறல்மாறன்நம்திரு. (கஎ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

அ - ஆந் திருவாய்மொழி—திருமாலிருஞ்சோலை.

[தம்மிடத்து எம்பெருமான் விசேஷமாக விருப்பஞ்செய்வதுகண்ட
ஆழ்வார் முன்பு தம்மை அகல்வித்து இப்போது இப்படியிருத்
தற்குக்காரணம் கூறமாட்டாது நிற்கும் அவனது
திறத்தை விஸ்மிதமாய்ப் பேசுதல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - இந்தளம். தாளம் - ஏழொத்து, மோஹநராகம் - ஆதிதாளம்.

ஸ்ரீ திருமாலிருஞ்சோலைமலை என்றேன், என்ன *
திருமால்வந்து என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான் *
குருமாமணியுந்துபுனல் பொன்னித்தென்பால் *
திருமால்சென்றுசேர்விடம் தென்திருப்பேரே. (க)

பேரேயுறைகின்றபிரான் இன்றுவந்து *
பேரேனென்று என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான் *
காரேழ்கடலேழ் மலையேழுலகுண்டும் *
ஆராவயிற்றனை அடங்கப்பிடித்தேனே. (உ)

பிடித்தேன்பிறவிகெடுத்தேன் பிணிசாரேன் *
மடித்தேன்மனைவாழ்க்கையுள் நிற்பதோர்மாயையை *
கொடிக்கோபுரமாடங்கள்சூழ் திருப்பேரான் *
அடிச்சேர்வது எனக்குஎளிதாயினவாறே. (ங)

எளிதாயினவாறென்று என்கண்கள்களிப்ப *
களிதாகியசிந்தையனாய்க் களிக்கின்றேன் *
கிளிதாவியசோலைகள்சூழ் திருப்பேரான் *
தெளிதாகிய சேண்விசும்புதருவானே. (ச)

வானேதருவான் எனக்காஎன்னோடொட்டி *
ஊனேய்குரம்பை யிதனுள்புகுந்து * இன்று
தானேதடுமாற்றவினைகள் தவிர்த்தான் *
தேனேய்பொழில் தென்திருப்பேர்நகரானே. (ரு)

திருப்பேர்நகரான் திருமாலிருஞ்சோலை *
பொருப்பேயுறைகின்றபிரான் இன்றுவந்து *
இருப்பேனென்று என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான் *
விருப்பேபெற்று அமுதமுண்டுகளித்தேனே. (௬)

உண்டுகளித்தேற்கு உம்பர்என்குறை ? * மேலைத்
தொண்டுஉகளித்து அந்திதொழும்சொல்லுப்பெற்றேன் *
வண்டுகளிக்கும்பொழில்சூழ் திருப்பேரான் *
கண்டுகளிப்பக் கண்ணுள்நின்று அகலானே. (௭)

கண்ணுள்நின்று அகலான் கருத்தின்கண்பெரியன் *
எண்ணில்நுண்பொருள் ஏழிசையின்சுவைதானே *
வண்ணநன்மணிமாடங்கள்சூழ் திருப்பேரான் *
திண்ணம்என்மனத்துப் புகுந்தான்செறிந்துஇன்றே. (௮)

இன்றுஎன்னைப்பொருளாக்கித் தன்னைஎன்னுள்வைத்தான் *
அன்றுஎன்னைப்புறம்போகப்புணர்த்தது என்செய்வான் ? *
குன்றென்னத்திகழ்மாடங்கள்சூழ் திருப்பேரான் *
ஒன்றுஎனக்கருள்செய்ய உணர்த்தலுற்றேனே. (௯)

உற்றேன்உகந்துபணிசெய்து உனபாதம்
பெற்றேன் * ஈதேஇன்னம்வேண்டுவது எந்தாய் ! *
கற்றார்மறைவாணர்கள்வாழ் திருப்பேரார்க்கு *
அற்றாரடியார்தமக்கு அல்லல்நில்லாவே. (௧0)

நில்லாஅல்லல் நீள்வயல்சூழ்திருப்பேர்மேல் *
நல்லார்பலர்வாழ் குருகூர்ச்சடகோபன் *
சொல்லார்தமிழ் ஆயிரத்துள்இவைபத்தும்
வல்லார் * தொண்டராள்வது சூழ்பொன்விசும்பே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

திருமால்தம்பால் விருப்பம்செய்கின்றநேர்கண்டு *
அருமாயத்தன்றகல்விப்பானென்? *—பெருமால்நீ
இன்றுஎன்பால்செய்வானென்னென்ன இடருற்றுநின்றான் *
துன்னுபுகழ்மாறனைத்தான்சூழ்ந்து. (௯௮)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

† ௯ - ஆந் திருவாய்மொழி—சூழ்விசும்பு.

[பரஜ்ஞாநத்தைப்பெற்ற ஆழ்வார் திருநாட்டுக்குச் சேன்று அடியாரோடு சேர்ந்தமையை விஷயீகரித்து அருளிச்சேய்தல்.]

கலிவிருத்தம்.

பண் - கொல்லி. தாளம் - ஏழொத்து. கல்யாணிராகம்—அடதாளம்.

சூழ்விசும்பணிமுகில் தூரியம்முழக்கின *
ஆழ்கடலலைதிரை கையெடுத்தாடின *
ஏழ்பொழிலும் வளமேந்தியவென்னப்பன் *
வாழ்புகழ்நாரணன் தமரைக் கண்டுகந்தே. (௧)

நாரணன் தமரைக்கண்டுகந்து நல்நீர்முகில் *
பூரணபொற்குடம் பூரித்ததுஉயர்விண்ணில் *
நீரணிகடல்கள் நின்றார்த்தன * நெடுவரைத்
தோரணம்நிரைத்து எங்கும்தொழுதனருலகே. (௨)

தொழுதனர்உலகர்கள் தூபநல்மலர்மழை
பொழிவனர் * பூமியன்றளந்தவன் தமர்முன்னே *
எழுமினென்று இருமருங்கிசைத்தனர்முனிவர்கள் *
வழியிதுவைகுந்தற்குஎன்று வந்தெதிரே. (௩)

எதிரெதிர்இமையவர் இருப்பிடம்வகுத்தனர் *
கதிரவரவரவர் கைந்நிரைகாட்டினர் *
அதிர்குரல்முரசங்கள் அலைகடல்முழக்கொத்த *
மதுவிரிதுழாய்முடி மாதவன் தமர்க்கே. (௪)

மாதவன் தமரென்று வாசலில்வானவர் *
போதுமின்னெமதிடம் புகுதுகவென்றலும் *
கீதங்கள்பாடினர் கின்னரர்கெருடர்கள் *
வேதநல்வாயவர் வேள்வியுள்மடுத்தே. (௫)

வேள்வியுள்மடுத்தலும் விரைகமழ்நறும்புகை *
காளங்கள்வலம்புரி கலந்துஎங்கும்இசைத்தனர் *
ஆண்மின்கள்வானகம் ஆழியான் தமர்என்று *
வாளொண்கண்மடந்தையர் வாழ்த்தினர்மகிழ்ந்தே. (௬)

---

† இது, கோயில்திருவாய்மொழி.

மடந்தையர்வாழ்த்தலும் மருதரும்வசுக்களும் *
தொடர்ந்தெங்கும் தோத்திரம்சொல்லினர் * தொடுகடல்
கிடந்தஎம்கேசவன் கிளரொளிமணிமுடி *
குடந்தைஎங்கோவலன் குடியடியார்க்கே. (எ)

குடியடியார்இவர் கோவிந்தன்தனக்கென்று *
முடியுடைவானவர் முறைமுறைஎதிர்கொள்ள *
கொடியணிநெடுமதிள் கோபுரம்குறுகினர் *
வடிவுடைமாதவன் வைகுந்தம்புகவே. (அ)

வைகுந்தம்புகுதலும் வாசலில்வானவர் *
வைகுந்தன்தமர்எமர் எமதிடம்புகுதென்று *
வைகுந்தத்துஅமரரும் முனிவரும்வியந்தனர் *
வைகுந்தம்புகுவது மண்ணவர்விதியே. (கூ)

விதிவகைபுகுந்தனரென்று நல்வேதியர் *
பதியினில்பாங்கினில் பாதங்கள்கழுவினர் *
நிதியும்நற்சுண்ணமும் நிறைகுடவிளக்கமும் *
மதிமுகமடந்தையர் ஏந்தினர்வந்தே. (கo)

வந்தவர்எதிர்கொள்ள மாமணிமண்டபத்து *
அந்தமில்பேரின்பத்து அடியரோடுஇருந்தமை *
கொந்தலர்பொழில் குருகூர்ச்சடகோபன் * சொல்
சந்தங்களாயிரத்து இவைவல்லார்முனிவரே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சூழ்ந்துநின்றமால்விசும்பில் தொல்லைவழிகாட்ட *
ஆழ்ந்ததனைமுற்றும்அனுபவித்து *—வாழ்ந்துஅங்கு
அடியருடனே இருந்தவாற்றைஉரைசெய்தான் *
முடிமகிழ்சேர்ஞானமுனி. (கூகூ)

சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

† கo - ஆந் திருவாய்மொழி—முனியே.

[ஆழ்வார் பரமபக்தியால் நைந்து திருமாலைத் தாம் சேர்ந்தமையை அருளிச்செய்து ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டுதல்.]

கலிநிலைத்துறை.

பண் - பஞ்சமம். தாளம் - ஏழொத்து. கல்யாணிராகம் - அடதாளம்.

முனியே ! நான்முகனே ! முக்கண்ணப்பா ! * என்பொல்லாக்
கனிவாய்த் தாமரைக்கண்கருமாணிக்கமே ! என்கள்வா ! *
தனியேனாருயிரே ! என்தலைமிசையாய்வந்திட்டு *
இனிநான்போகலொட்டேன் ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேல்என்னையே. (க)

மாயஞ்செய்யேல்என்னை உன்திருமார்வத்துமாலைநங்கை *
வாசஞ்செய்பூங்குழலாள் திருவாணை நின்னாணைகண்டாய் *
நேசஞ்செய்துஉன்னோடுஎன்னை உயிர்வேறின்றிஒன்றாகவே*
கூசஞ்செய்யாதுகொண்டாய் கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ ! (உ)

கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ ! என்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே ! *
ஆவிக்குஓர்பற்றுக்கொம்பு நின்னலால்அறிகின்றிலேன்நான் *
மேவித்தொழும்பிரமன்சிவன் இந்திரனாதிக்கெல்லாம் *
நாவிக்கமலமுதற்கிழங்கே ! உம்பரந்ததுவே. (ங)

உம்பரந்தண்பாழேயோ ! அதனுள்மிசைநீயேயோ ! *
அம்பரநற்சோதி ! அதனுள்பிரமன் அரன்நீ *
உம்பரும்யாதவரும்படைத்த முனிவன்அவன்நீ *
எம்பரம்சாதிக்கலுற்று என்னைப்போரவிட்டிட்டாயே. (ச)

போரவிட்டிட்டுஎன்னை நீபுறம்போக்கலுற்றால் * பின்னையான்
ஆரைக்கொண்டுஎத்தையந்தோ ! எனதென்பதென் ? யானென்பதென் ?
தீரஇரும்புண்டநீரதுபோல என்னாருயிரை
ஆரப்பருக * எனக்கு ஆராவமுதானாயே (ரு)

எனக்குஆராவமுதாய் எனதாவியைஇன்னுயிரை *
மனக்காராமைமன்னிஉண்டிட்டாய் இனியுண்டொழியாய் *
புனக்காயாநிறத்த புண்டரீகக்கண்செங்கனிவாய் *
உனக்கேற்கும்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பா ! என்னன்பேயோ ! (சு)

கோலமலர்ப்பாவைக்குஅன்பாகிய என்அன்பேயோ ! *
நீலவரைஇரண்டுபிறைகவ்வி நிமிர்ந்ததொப்ப *
கோலவராகமொன்றாய் நிலம்கோட்டிடைக்கொண்டஎந்தாய் ! *
நீலக்கடல்கடைந்தாய் ! உன்னைப்பெற்றுஇனிப்போக்குவனோ ? (எ)

---

† இது, கோயில்திருவாய்மொழி.

பெற்றுஇனிப்போக்குவனோ ? உன்னைஎன்தனிப்பேருயிரை *
உற்றஇருவினையாய் உயிராய்ப்பயனாயவையாய் *
முற்றஇம்மூவுலகும் பெருந்தூறாய்த் தூற்றில்புக்கு *
முற்றக்கரந்தொளித்தாய் ! என்முதல்தனிவித்தேயோ ! (அ)

முதல்தனிவித்தேயோ ! முழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம் *
முதல்தனிஉன்னையுன்னை எனைநாள்வந்துகூடுவன்நான் ? *
முதல்தனிஅங்குமிங்கும் முழுமுற்றுறுவாழ்பாழாய் *
முதல்தனிசூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவிலீயோ ! (கூ)

சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவில்பெரும்பாழேயோ! *
சூழ்ந்ததனில்பெரிய பரநன்மலர்ச்சோதீயோ ! *
சூழ்ந்ததனில்பெரிய சுடர்ஞானவின்பமேயோ ! *
சூழ்ந்ததனில்பெரிய என்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே. (க௦)

அவாவறச்சூழ் அரியை அயனை அரனை அலற்றி *
அவாவற்றுவீடுபெற்ற குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன *
அவாவிலந்தாதிகளால் இவையாயிரமும் * முடிந்த
அவாவிலந்தாதிஇப்பத்துஅறிந்தார் பிறந்தார்உயர்ந்தே. (கக)

முனியாறன் முன்புஉரைசெய்முற்றின்பம்நீங்கி *
தனியாகிநின்றுதளர்ந்து *—நனியாம்
பரமபத்தியால்நைந்து பங்கயத்தாள்கோனை *
ஒருமையுற்றுச்சேர்ந்தான்உயர்ந்து. (க௦௦)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம், எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்,
சீயர் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி ஸம்பூர்ணம்.

ஆக, பாசுரம் - ககoஉ.

இனி, திருவாய்மொழியில் முதற்பத்தால் எம்பெருமானது பரத்வமும், இரண்டாம்பத்தால் காரணத்வமும், மூன்றாம்பத்தால் வ்யாபகத்வமும், நான்காம்பத்தால் நியந்த்ருத்வமும், ஐந்தாம்பத்தால் காருணிகத்வமும், ஆறாம்பத்தால் ஶரண்யத்வமும், ஏழாம்பத்தால் ஶக்தத்வமும், எட்டாம்பத்தால் ஸத்யகாமத்வமும், ஒன்பதாம்பத்தால் ஆபத்ஸகத்வமும், பத்தாம்பத்தால் ஆர்த்திஹரத்வமும் கூறப்படுகின்றன வென்றும் பெரியோர் அருளிச்செய்வர்.

திருவாய்மொழிச் செய்யுளகராதி.

	பக்கம்.
அஃதேயுய்யப்புகுமாறு	௬௦
அகலகில்லேனிறையும்	௧௧௪
அகவிலகலும் அணுகிலணுகும்	௧௯
அகற்றநீவைத்த	௯௦
அங்கண்மலர்த்தண் துழாய்	௧௩௦
அங்கமரர்	௧௪௨
அங்குமிங்கும்வானவர்	௧௪௧
அங்குற்றேனல்லேன்	௮௯
அசுரர்கள்தலைப்பெய்யில்	௧௮௩
அச்சுதனமலனென்கோ	௪௭
அஞ்சிறையபுட்கள்	௧௫
அஞ்சிறையமடநாராய்	௧௩
அடங்கெழிற்சம்பத்து	௧௧
அடிகள்கைதொழுது	௯௭
அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்து	௧௧௪
அடிசேர்முடியினராகி	௫௯
அடிச்சியோம்தலைமிசை	௧௮௩
அடியார்ந்தவையமுண்டு	௫௩
அடியானிவனென்று	௧௬௫
அடியேனுள்ளான்	௧௫௧
அடியேன்சிறியஞானத்தன்	௧௬
அடியேன்மேவியமர்கின்ற	௧௧௪
அடியைமூன்றையிரந்த	௯௫
அடியோங்குநூற்றவர்வீய	௫௩
அடைவதும் அணியார்	௬௩
அணங்குக்கருமருந்தென்று	௬௮
அணங்கென ஆடுமெனங்கம்	௧௭
அணியனுகும்தனதாள்	௧௭௭
அணைவதரவணைமேல்	௩௪
அண்ணல்மாயன் அணிகொள்	௪௫
அதுவேவீடுவீடுபேற்று	௧௫௨
அந்தமில்புகழனந்தபுரநகர்	௪௮௧
அந்தரம்நின்றுழல்கின்ற	௧௬௬
அந்தாமத்தன்பால்	௩௨
அந்தாமத்தன்புசெய்து	௩௧
அந்தோ அணுகப்பெறுநாள்	௧௭௨
அப்பனேயடலாழியானே	௭௦
அப்பனையென்றுமறப்பள்	௧௩௨
அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்கு	௧௮௦
அமரர்கள்தொழுதெழ	௧௩
அமரர்க்கரியானை	௧௮௭
அமரர்தொழப்படுவானை	௫௦
அமரர்முழுமுதலாகிய	௧௯
அமர்ந்தநாதனையவரவராகி	௧௪௪
அமுதமமரர்கட்கீந்த	௧௭
அமைவுடையறநெறி	௧௨
அம்மானாய்ப்பின்னும்	௨௦
அம்மானாழிப்பிரான்	௭௮
அயர்க்குமசுற்றும்பற்றி	௬௫
அரணமாவரற்றகாலைக்கு	௧௫௮
அரியாயவம்மானையமரர்	௧௬௪
அரியேறேயென்னப்பொன்	௯௧
அருகலிலாயபெருஞ்சீர்	௨௧
அருளாதநீரருளி	௧௪
அருளாதொழிவாய்	௧௭௨
அருளாலடி	௧௮௯
அருளையீயென்னம்மானே	௧௯௦
அருள்தானினியானறியேன்	௧௫௦
அருள்பெறுவாரடியார்	௧௮௭
அல்லதோராணும்	௧௪௩
அல்லலிலின்பம்	௫௮
அல்லும்பகலும்	௮
அவத்தங்கள்விளையும்	௧௮௪
அவரவர்தமதமது	௯
அவனுடையருள்பெறும்	௧௭௪
அவனேயகலஞாலம்	௧௬௨
அவனைவிட்டகன்று	௧௭௫
அவன்கையதேயெனதாருயிர்	௧௬௬
அவாவறச்சூழ்அரியை	௧௯௬
அழுவன்தொழுவன்	௯௧
அழைக்கின்றவடிநாயேன்	௧௬௪
அளவியன்றவேழுலகத்தவர்	௧௫
அளிக்கும்பரமனைக்கண்ணனை	௫௩
அறிகிலேன்தன்னுள்	௧௬௮
அறிந்தறிந்துதேறித்தேறி	௭௦
அறிந்தனவேதம்	௧௬௨
அறியாக்காலத்துள்ளே	௨௮
அறியுஞ்செந்தீயைத்தழுவி	௬௪

	பக்கம்.
அறியேன்மற்றருள்	௧௫௦
அறிவரியபிரானை	௮௫
அறிவிலேனுக்கருளாய்	௧௧௨
அறிவினால்குறைவில்லா	௭௨
அறுக்குமிடரொன்று	௧௭௨
அறுக்கும்வினையாயின	௧௭௧
அற்புதன்நாராயணனரி	௧௪௯
அற்றதுபற்றெனில்	௧௧
அன்பனாகுந்தனதாள்	௧௭௬
அன்றிமற்றொன்றிலம்	௧௩௪
அன்றிமற்றோருபாயம்	௧௫௪
அன்றியாமொருபுகலிடம்	௧௭௮
அன்றுமண்நீரெரிகால்	௧௨௪
அன்னைமீரணிமாமயில்	௧௦௪
அன்னைமீரிதற்கென்செய்	௧௫௩
அன்னையென்செய்யிலென்	௮௧
ஆகஞ்சேர்நரசிங்கமதாகி	௧௬௩
ஆகுங்கொல்ஐயமொன்றின்றி	௧௩௩
ஆடிமகிழ்வானில்	௩௧
ஆடியாடிஅகம்கரைந்து	௨௯
ஆட்செய்தாழிப்பிரானை	௭௬
ஆட்டியும்தூற்றியும்	௧௨௮
ஆணல்லன்பெண்ணல்லன்	௩௨
ஆதுமில்லைமற்றவனில்	௧௫௮
ஆமின்சுவையவை	௬௦
ஆமுதல்வனிவனென்று	௧௩௧
ஆம்வண்ணமின்னதொன்	௧௩௧
ஆயர்கொழுந்தாய்அவரால்	௧௮
ஆயேஇவ்வுலகத்து	௭௪
ஆய்ச்சியாகியவன்னையால்	௯௯
ஆராவமுதமாய்	௩௨
ஆராவமுதாழ்வார்	௯௨
ஆராவமுதேஅடியேனுடலம்	௯௧
ஆருக்கென்சொல்லுகேன்	௧௭௪
ஆருயிரேயோஅகலிடமுழுதும்	௧௩௬
ஆருயிர்பட்டது	௧௬௮
ஆரென்னையாராய்வார்	௮௩
ஆர்வனோஆழியங்கை	௧௩௨
ஆலினீளிலையேழுலகமுண்டு	௯௮
ஆவாரார்துணையென்று	௭௮
ஆவாஎன்னாதுஉலகத்தை	௧௧௩
ஆவிகாப்பாரினியார்	௮௨
ஆவிதிகைக்கஐவர்	௧௧௨
ஆவியேஆரமுதே	௫௪
ஆழியானாழிஅமரர்க்கும்	௧௮௫
ஆழியெழச்சங்கும்	௧௨௩
ஆழிவண்ணன்	௧௨௪
ஆழிவலவனைஆதரிப்பும்	௧௩௯
ஆளியைக்காண்பரியாய்	௧௨௭
ஆளுமாளார்ஆழியுஞ்சங்கும்	௧௪௧
ஆளும்பரமனைக்கண்ணனை	௫௨
ஆள்கின்றானாழியான்	௧௮௫
ஆள்வானாழிநீர்	௧௮௬
ஆறுமதயானைஅடர்த்தவன்	௧௬௫
ஆறுமலைக்கெதிர்ந்தோடும்	௧௨௩
ஆறெனக்குநின்பாதமே	௯௦
ஆற்றநல்லவகைகாட்டும்	௬௬
ஆனானானுடையான்	௭௮
ஆனானாயன்	௨௦
இகல்கொள்புள்ளை	௧௦௨
இங்குமங்குந்திருமாலன்றி	௧௩௨
இங்கேதிரிந்தேற்கு	௧௫௬
இசைவித்தென்னை	௯௨
இடகிலேனோன்றட்டகில்லேன்	௭௦
இடங்கொள்சமயத்தை	௭௯
இடரில்போகம்மூழ்கி	௯௬
இடரின்றியேயொருநாள்	௫௮
இடர்கெடவெம்மை	௧௭௮
இடையில்லையான்வளர்த்த	௧௩௯
இட்டகாலிட்டகையளாய்	௧௧௮
இதுகாண்மின்அன்னைமீர்	௯௮
இதுவோபொருத்தம்	௧௪௭
இத்தனைவேண்டுவது	௧௬௬
இரக்கமனத்தோடு	௩௦
இரங்கிநாள்தொறும்	௧௦௫
இருடீகேசனெம்பிரான்	௩௪
இருத்தும்வியந்து	௧௪௯
இருந்தவன்தான்	௧௫௧
இருந்தான்கண்டுகொண்டு	௧௪௯
இருளின்திணிவண்ணம்	௨௫
இரைக்குங்கருங்கடல்	௮௨
இலங்கதிமற்றொன்று	௧௭௮
இலங்கைசெற்றவனே	௩௦
இலனதுவுடையனிது	௯
இலிங்கத்திட்டபுராணத்தீரும்	௭௫
இல்லதுமுள்ளதும்	௧௧
இல்லைகண்டீரின்பம்	௧௫௮
இல்லைநுணுக்கங்களே	௧௩௧
இல்லையல்லலெனக்கேலினி	௧௭௭
இவளிராப்பகல்வாய்வெரீஇ	௩௦

	பக்கம்.
இவளைப்பெறும்பரிசு	௬௮
இவையறிந்தோர்	௨௨
இவையுமவையுமுவையும்	௨௧
இழந்தவெம்மாமை	௧௨௦
இறந்ததும்நீயே	௧௩௬
இறக்குமிறையிறுத்து	௮௦
இனவேய்மலையேந்தினேன்	௮௭
இனியார்ஞானங்களால்	௨௮
இனியிருந்தென்னுயிர்	௧௭௩
இன்கவிபாடும்பரமகவிகள்	௧௩௨
இன்பக்கவி	௧௩௪
இன்பம்தலைப்பெய்து	௧௬௭
இன்பம்பயக்கஎழில்	௧௩௩
இன்றிப்போகஇருவினையும்	௧௬௩
இன்றுபோய்ப்புகுதிராகில்	௧௮௦
இன்றெனக்குதவாதகன்ற	௧௦௮
இன்றென்னைப்பொருளாக்கி	௧௯௨
இன்னமுதெனத்தோன்றி	௧௧௬
இன்னுயிர்க்கேழையர்மேல்	௧௨௮
இன்னுயிர்ச்சேவலும்	௧௬௫
இன்னுயிர்மால்	௧௬௭
ஈசன்வானவர்க்கென்பன்	௪௬
ஈடுமெடுப்புமிலீசன்	௧௭
ஈதேயானுன்னைக்கொள்வது	௩௮
ஈவிலாததீவினைகள்	௭௦
உகக்குநல்லவரொடும்	௧௮௩
உகந்தேயுன்னையுள்ளும்	௧௬௪
உகவையால்நெஞ்சமுள்ளுருகி	௯௧
உச்சியுள்ளேநிற்கும்	௨௨
உடம்பினால்குறைவில்லா	௭௨
உடலாழிப்பிறப்புவீடு	௧௫
உடனமர்காதல்மகளிர்	௨௧
உடையார்ந்தவாடையன்	௫௨
உணர்த்தலூடலுணர்ந்து	௯௬
உணர்ந்துணர்ந்திழிந்தகன்று	௧௨
உணர்விலும்பரொருவனை	௧௫௨
உண்டாயுலகேழ்முன்னமே	௧௬
உண்டுகளித்தேற்கு	௧௯௨
உண்டுமுமிழ்ந்தும்	௬௭
உண்ணவானவர்கோனுக்கு	௯௫
உண்ணிலாவியஐவரால்	௧௧௫
உண்ணிலாவைவர்	௧௧௬
உண்ணுஞ்சோறுதி	௧௦௯
உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீர்	௧௦௭
உதவிக்கைம்மாறு	௧௩௨
உமருகந்துகந்தவுருவம்	௧௩௬
உம்பரந்தண்பாழேயோ	௧௧௫
உயர்வறவுயர்நலம்	௬
உயர்வேபரன்	௧௦
உயிரினால்குறைவில்லா	௭௨
உயிர்களெல்லாவுலகமும்	௪௫
உயிர்க்கதுகாலன்	௧௬௬
உய்ந்துபோந்து	௩௩
உய்ம்மின்திறைகொணர்ந்து	௫௬
உய்விடமேழையர்க்கும்	௧௨௮
உய்வுபாயம்மற்றின்மை	௬௪
உருகுமால்என்	௧௬௯
உருகுமால்நெஞ்சம்	௧௬௭
உருவாகியஆறுசமயம்	௧௯௫
உரைக்கவல்லேனல்லேன்	௬௩
உரைக்கின்றமுக்கட்பிரான்	௮௭
உரையாவெந்நோய்	௧௪௨
உலகமுண்டபெருவாயா	௧௧௩
உலகில்திரியும்கருமகதியாய்	௧௧௨
உலகுய்யமால்	௧௧௪
உழலையென்பின்பேய்ச்சி	௯௨
உளருமில்லையல்லராய்	௫௩
உளனாகவேயெண்ணி	௫௬
உளனெனிலுளன்	௧௦
உள்ளமுரைசெயல்	௧௧
உள்ளனமற்றுளவா	௭௭
உள்ளுளாவிஉலர்ந்துலர்ந்து	௩௦
உறங்குவான்போல்	௮௪
உறுமோபாவியேனுக்கு	௧௫௫
உறுவதாவதெத்தேவும்	௭௬
உறுவதிதுவென்று	௧௬௪
உற்றார்களெனக்கில்லை	௮௭
உற்றேன்உகந்துபணிசெய்து	௧௯௨
உன்னித்துமற்றொருதெய்வம்	௬௯
உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து	௩௩
ஊனுடைமல்லர்ததைந்த	௧௨௩
ஊதுமத்தீங்குழல்	௧௭௪
ஊரநினைந்த	௮௪
ஊரவர்கவ்வை	௮௧
ஊருநாடுமுலகமும்	௧௦௮
ஊரும்புட்கொடியும்	௧௮௦
ஊரெல்லாந்துஞ்சி	௮௨
ஊர்ந்தசகடம்உதைத்த	௮௧
ஊர்வளங்கிளர்சோலையும்	௧௫௪
ஊழிதோறூழியுருவும்	௧௨௨

	பக்கம்.
ஊழிதோறூழிஉலகுக்கு	௨௫
ஊழிமுதல்வனொருவனே	௧௯௦
ஊனமறவே	௨௯
ஊனில்வாழுயிரே	௨௮
எக்காலத்தெந்தையாய்	௩௯
எங்கள்கண்முகப்பே	௧௬௧
எங்கள்செல்சார்வு	௧௪௫
எங்காதல்	௧௭௦
எங்கானலகங்கழிவாய்	௧௬௯
எங்குத்தலைப்பெய்வன்நான்	௧௨௬
எங்குமுளன்கண்ணன்	௩௭
எங்குவந்துறுகோ	௧௩௬
எங்கேகாண்கேன்ஈன்துழாய்	௧௪௭
எங்ஙனேநீர்	௮௫
எங்ஙனேயோஅன்னைமீர்காள்	௮௪
எஞ்ஞான்றுநாமிருந்திருந்து	௪௪
எடுத்தபேராளன்	௧௫௫
எண்பெருக்கந்நலத்து	௧௧
எதிரெதிரிமையவர்	௧௯௫
எந்தாய்தண்திருவேங்கடத்துள்	௩௪
எந்தைதந்தைதந்தை	௪௫
எந்தையேஎன்றும்	௨௩
எந்நாளேநாம்மண்ணளந்த	௧௧௩
எப்பொருளும்தானாய்	௩௧
எம்பிரானையெந்தைதந்தை	௨௩
எம்மாவீட்டுத்திறமும்	௩௮
எம்மானேஎன்வெள்ளை	௯௧
எம்மிடர்கடிந்து	௧௬௦
எய்தக்கூவுதலாவதே	௮௯
எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தார்	௧௫௨
எல்லிபகல்நடந்த	௧௪௯
எல்லியுங்காலையும்	௧௪௭
எவைகொல்அணுக	௧௭௧
எழநண்ணிநாமும்	௧௬௭
எழுமைக்குமெனதாவிக்கு	௫௧
எளிதாயினவாறென்று	௧௯௧
எளிவருமியல்வினன்	௧௨
எனக்காராவமுதாய்	௧௯௫
எனக்குநல்லரணை	௧௪௪
எனக்கேயாட்செய்	௫௮
எனக்கொன்றுபணியீர்கள்	௧௭௦
எனதாவியுள்கலந்த	௨௮
என்கண்ணன்கள்வம்	௧௬௮
என்கொல்அம்மான்	௧௯௦
என்கொள்வனுன்னைவிட்டு	௭௭
என்செய்கின்றாய்	௧௧௭
என்செய்கேன்என்னுடை	௬௨
என்செய்யதாமரைக்கண்	௧௪
என்செய்யுமூரவர்கவ்வை	௮௧
என்சொல்லிநிற்பன்	௧௫௧
என்தனைநீ	௧௫௫
என்திருமகள்சேர்மார்வனே	௧௧௯
என்திருமார்பன்தன்னை	௧௨௭
என்நான்செய்கேன்	௯௧
என்நீர்மைகண்டிரங்கி	௧௪
என்பரஞ்சுடரே	௧௧௬
என்பிழைகோப்பதுபோல	௧௪
என்மின்னுநூல்மார்வன்	௧௧௦
என்றுகொல்சேர்வது	௧௨௬
என்றுகொல்தோழி	௯௫
என்றுநின்றேதிகழும்	௧௨௮
என்றுமொன்றாகி	௬௭
என்றேஎன்னை	௧௪௨
என்றைக்குமென்னை	௧௫௧
என்னசுண்டாயுங்களால்	௧௫௦
என்னதாவிமேலையாய்	௬௫
என்னப்பனெனக்காயிகுளாய்	௧௦௦
என்னமர்பெருமான்	௧௪௫
என்னவியற்கைகளால்	௧௫௦
என்னுவதுஎத்தனைநாளைக்கு	௫௬
என்னுடைக்கோவலனே	௧௨௭
என்னுடைநன்னுதல்	௧௪௦
என்னுள்கலந்தவன்	௫௧
என்னெஞ்சத்துள்	௧௮௮
என்னெஞ்சினால்நோக்கி	௮௪
என்னைநெகிழ்க்கிலும்	௧௯
என்னைமுற்றும்	௧௮௯
என்னையாளும்வன்கோ	௧௧௫
ஏகமூர்த்தியிருமூர்த்தி	௬௫
ஏத்தவேழுலகும்கொண்ட	௨௭
ஏத்துமின்நமர்காள்	௧௭௯
ஏபாவம்பரமேஏழுலகும்	௨௬
ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தி	௭
ஏழைபேதையிராப்பகல்	௫௦
ஏழையராவியுண்ணும்	௧௨௮
ஏழையர்கள்நெஞ்சை	௧௨௯
ஏறனைப்பூவனைப்பூமகள்	௨௬
ஏறாளுமிறையோனும்	௭௧
ஏறியபித்தினொடு	௬௫
ஏறுதிருவுடைய	௭௨

	பக்கம்.
ஏறேலேழும்வென்று	எகூ
ஏற்கும்பெரும்புகழ்	ருஎ
ஏற்றரும்வைகுந்தத்தை	கஉஎ
ஏனமாய்நிலங்கீண்ட	அகூ
ஒக்கலைவைத்து	உக
ஒக்குமம்மானுருவம்	கசசு
ஒசிந்தநுண்ணிடைமேல்	க௦அ
ஒடுங்கவவன்கண்	கக
ஒண்சுடரோடிருளுமாய்	கூரு
ஒத்தார்மிக்காரை	உஅ
ஒருநாயகமாய்	ருகூ
ஒருநாயகமாயுல	சு௦
ஒருவண்ணஞ்சென்றுபுக்கு	கூஎ
ஒருவரிருவரோர்மூவரென	கசஅ
ஒழிவிலாககாலம்	சஎ
ஒழிவில்காலமெல்லாம்	சரு
ஒழிவின்றித்திருமூழிக்கள	கஎ௦
ஒழிவொன்றில்லாத	ருசு
ஒளிமணிவண்ணனென்கோ	சஅ
ஒன்றியதிங்களைக்காட்டி	சுரு
ஒன்றுசொல்லி	ககசு
ஒன்றுநில்லாகெடும்	ககூச
ஒன்றுந்தேவுமுலகுமுயிரும்	எரு
ஒன்றுமிலைத்தேவு	எசு
ஒன்றெனப்பலவென	கஉ
ஓடியோடிப்பலபிறப்பும்	எசு
ஓடிவந்தென்குழல்மேல்	க௦கூ
ஓமனம்	உ௦
ஓடும்புள்ளேறி	உ௦
ஓதுவாரோத்தெல்லாம்	சஉ
ஓயுமூப்புப்பிறப்பு	சசு
ஓராநீர்	கசுரு
ஓராயிரமாயுலகேழளிக்கும்	கசுஉ
ஓவாத்துயர்ப்பிறவி	கூஎ
கங்குலும்பகலும்	ககஎ
கங்குல்பகலரதி	ககூ
கடலும்மலையும்விசும்பும்	உரு
கடல்ஞாலஞ்செய்தேனும்	அசு
கடல்ஞாலத்தீசனை	அஅ
கடல்வண்ணன்கண்ணன்	ருக
கடியனாய்க்கஞ்சனை	கசுஅ
கடியன்கொடியன்	அக
கடிவார்தண்ணந்துழாய்	உகூ
கடிவார்தீயவினைகள்	கஅ
கடுவினைகளையலாகும்	கஅக
கட்கரியபிரமன்சிவன்	கஉகூ
கட்டுரைக்கில்தாமரை	சஉ
கட்டெழிற்சோலை	க௦எ
கண்களாற்காண	ருச
கண்கள்காண்டற்கரியனாய்	ருஉ
கண்கள்சிவந்துபெரியவாய்	கருக
கண்டதுவேகொண்டு	கஉக
கண்டவின்பம்துன்பம்	க௦௦
கண்டாயேநெஞ்சே	உங
கண்டுகேட்டுற்றுமோந்து	எச
கண்டுகொண்டென்கண்	கசுரு
கண்டுகொண்டென்கைகள்	எ௦
கண்டுந்தெளிந்தும்	கஉரு
கண்டேகளிக்கின்றது	கஎக
கண்டேன்கமலமலர்	கஅரு
கண்டோம்கண்டோம்	எகூ
கண்ணபிரானைவிண்ணோர்	எஎ
கண்ணனடியிணையில்	கஅஎ
கண்ணனல்லாலில்லை	கருஅ
கண்ணனைமாயன்தன்னை	சஅ
கண்ணன்கழலிணை	கஅசு
கண்ணாவானென்றும்	உ௦
கண்ணிஎனதுயிர்	சுங
கண்ணித்தண்ணந்துழாய்	ஙச
கண்ணிறையவந்து	கருங
கண்ணுள்நின்றகலான்	ககூஉ
கண்ணுள்ளேநிற்கும்	உங
கண்ணேஉன்னைக்காண	கசுச
கண்தலங்கள்செய்ய	ஙஅ
கமலக்கண்ணன்	உஉ
கரவிசும்பெரிவளி	க௦
கரியமேனிமிசை	சுஎ
கருத்தில்தேவும்	உஎ
கருத்தேஉன்னைக்காண	கசுச
கருமமும்கருமபலனும்	ரு௦
கருமவன்பாசம்கழித்து	ச௦
கருமாணிக்கமலைமேல்	கருங
கருமால்திறத்தில்	கருரு
கருளப்புட்கொடி	அகூ
கழைகொள்பைம்பொழில்	க௦ங
கலக்கமில்லாநற்றவமுனிவர்	கசஉ
கலக்கவேழ்கடல்	க௦உ
கலந்தென்னாவிநலங்கொள்	உ௦
கலியுகமொன்றும்	அ௦
கழல்வளைபூரிப்ப	கூங

	பக்கம்.
கழறேல்நம்பீயுன்கைதவம்	௯௮
கழிமின்தொண்டீர்கள்	௧௭
கழியமிக்கதோர்காதலள்	௮௫
களிப்பும்கவர்வும்	௨௯
களைவாய்துன்பம்	௯௨
கள்வாஎம்மையும்	௨௭
கள்ளவிழும்மலரிட்டு	௧௭௬
கள்ளவிழ்தாமரைக்கண்	௧௩௦
கள்ளவேடத்தை	௯௪
கற்குங்கல்விக்கு	௮௬
கற்பகக்காவன	௧௦௬
கற்பாரிராமபிரானை	௧௨௪
கன்மமன்றெங்கள்	௯௮
கற்றோர்கருதும்	௧௨௬
காக்குமியல்வினன்	௨௭
காட்கரையேத்தும்	௧௬௮
காட்டித்தன்கனைகழல்கள்	௧௮௯
காட்டிநீகரந்துமிழும்	௭௪
காணவந்தென்கண்முகப்பே	௭௦
காணவாராயென்றென்று	௧௪௬
காணுமாறருளாய்	௧௩௫
காண்கின்றநிலமெல்லாம்	௮௬
காண்கொடுப்பானல்லன்	௧௪௦
காண்டுங்கொலோ	௧௨௭
காண்பதெஞ்ஞான்றுகொலோ	௯௩
காண்பாரார்எம்மீசன்	௩௭
காண்மின்களன்னையர்காள்	௧௨௮
காண்மின்களுலகீர்	௧௦௧
காதல்மென்பெடையோடு	௯௬
காத்தவெங்கூத்தாவோ	௧௨௬
காப்பாராரிவ்விடத்து	௮௩
காமுற்றகையறவோடு	௨௫
காய்சினப்பறவையூர்ந்து	௧௬௦
காரியம்நல்லனகளவை	௧௦௮
கார்வண்ணன்கண்ணபிரான்	௭௮
காலசக்கரத்தொடு	௬௩
காலமிளைக்கிலல்லால்	௧௩௮
காலம்பெறவென்னை	௧௨௧
கிடந்தநாள்கிடந்தாய்	௧௫௯
கிடந்திருந்துநின்றளந்து	௩௫
கிளரொளிசேர்	௪௧
கிளரொளியால்குறைவில்லா	௭௨
கிளரொளியிளமை	௪௦
கிறியெனநினைமின்கீழ்மை	௪௦
கிற்பன்கில்லேனென்றிலன்	௪௪
கீழ்மையினாலங்கோர்	௬௯
கூடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்து	௧௫௯
குடியடியாரிவர்	௧௮௩
குடைந்துவண்டுண்ணும்	௧௯
குணங்கொள்நிறைபுகழ்	௬௦
குமுறுமோசைவிழவொலி	௧௦௩
குரவைமுதலாம்	௧௦௨
குரவையாய்ச்சியரோடு	௧௦௧
குரைகழல்கள்குறுகினம்	௧௮௮
குரைகழல்கள்நீட்டி	௬௩
குலந்தாங்குசாதிகள்	௫௩
குலமுதலடுந்தீவினை	௧௧௬
குழகியெங்கள்குழமணன்	௯௮
குழாங்கொள்பேரரக்கன்	௨௯
குழையும்வாண்முகத்து	௧௦௪
குறிக்கொள்ஞானங்களால்	௨௯
குறுகமிகவுணர்வத்தொடு	௬௦
குறுகாநீளாஇறுதிகூடா	௧௧௨
குறைவில்தடங்கடல்கோளர	௫௭
குன்றமெடுத்தபிரான்	௧௨௪
குன்றமேந்திக்குளிர்மழை	௪௬
கூக்குரல்கேட்டும்	௧௬௬
கூடச்சென்றேன்இனி	௧௩௯
கூடிநீரைக்கடைந்தவாறும்	௯௫
கூடிவண்டறையும்தண்தார்	௪௮
கூடிற்றாகில்நல்லுறைப்பு	௧௫௨
கூடுங்கொல்வைகலும்	௧௩௩
கூட்டுண்டுநீங்கிய	௧௬௬
கூட்டுதிநின்குரைகழல்கள்	௭௪
கூத்தர்குடமெடுத்தாடில்	௬௫
கூத்தவம்மான்	௧௪௮
கூத்தன்கோவலன்	௧௭௯
கூந்தல்மலர்மங்கைக்கும்	௮௮
கூவிக்கூவிக்கொடுவினை	௪௪
கூவிக்கொள்ளாய்வந்து	௧௮௪
கூவுதல்வருதல்செய்திடாய்	௧௬௧
கூவுமாறறியமாட்டேன்	௪௭
கூறாய்நீறாய்நிலனாகி	௧௧௩
கூறுதலொன்றாரா	௩௨
கெடுமிடராயவெல்லாம்	௧௮௦
கெடுமிடர்வைகுந்த	௧௮௧
கேசவன்தமர்கீழ்மேல்	௩௪
கேடில்விழுப்புகழ்	௫௮
கேட்டுணர்ந்தவர்	௧௨௫
கேட்பார்கள்கேசவன்கீர்த்தி	௧௨௫

	பக்கம்.
கேயத்தீங்குழல்	௧௦௧
கைகளாலாரத்தொழுது	௫௪
கைதவஞ்செம்மை	௧௦௦
கையார்சக்கரத்து	௭௭
கையாருஞ்சக்கரத்	௭௮
கையுள்நன்முகம்	௮௫
கோடியவினையாதும்	௮௮
கொடியார்மாடம்	௧௪௧
கொடியேரிடை	௧௭௧
கொடுவினைப்படைகள்	௧௬௧
கொண்டபெண்டிர்தாம்	௧௫௯
கொண்டபெண்டிர்மக்கள்	௧௫௭
கொண்டமூர்த்தியோர்	௧௧௬
கொண்டல்வண்ணா	௧௪௬
கொண்டாட்டும்குலம்	௭௩
கொண்டானேழ்விடை	௨௦
கொண்மினிடர்கெட	௧௪௮
கொம்புபோற்சீதைபொருட்டு	௬௨
கொல்லாமாக்கோல்	௪௪
கொல்லையென்பர்கொலோ	௧௦௮
கொழுந்துவானவர்கட்கு	௧௧௮
கொள்கின்றகோளிருளை	௧௨௯
கொள்கைகொளாமை	௧௭
கொள்வன்நான்மாவலி	௫௫
கொள்ளமாளாவின்ப	௭௦
கொள்ளும்பயனில்லை	௫௬
கொள்ளென்றுகிளர்ந்து	௭௩
கொன்றுயிருண்ணும்விசாதி	௭௯
கோட்பட்டசிந்தையையாய்	௨௫
கோதிலவண்புகழ்	௬௧
கோமளவான்கன்றை	௬௫
கோயில்கொண்டான்தன்	௧௪௮
கோலங்கொள்சுவர்க்கமும்	௮௮
கோலமலர்ப்பாவைக்கு	௧௮௫
கோலமேதாமரை	௫௫
கோவாகியமாவலியை	௧௭௧
கோவானஈசன்	௬௪
கோவிந்தன்குடக்கூத்தன்	௩௫
கோவைவாயாள்பொருட்டு	௬௨
கோளிழைத்தாமரை	௧௨௯
கோளுண்டானன்றிவந்து	௧௬௮
சக்கரத்தண்ணலேஎன்று	௭௧
சங்குசக்கரம்அங்கையில்	௨௦
சங்குவில்வாள்தண்டு	௧௦௯
சதிரிளமடவார்தாழ்ச்சியை	௪௦
சதுரமென்றுதம்மைத்தாமே	௧௫௮

	பக்கம்.
சரணமாகியநான்மறை	௧௪௧
சரணமாகும்தனதாள்	௧௭௯
சன்மசன்மாந்தரங்காத்து	௫௩
சன்மம்பலசெய்து	௫௮
சன்மம்பலபலசெய்து	௫௭
சாதிமாணிக்கமென்கோ	௪௭
சாதுசனத்தைநலியும்	௪௯
சாமாறுங்கெடுமாறும்	௭௩
சாயக்குருந்தமொசித்த	௧௦௭
சாராஏதங்கள்	௧௮௭
சார்ந்தவிருவல்வினை	௧௬
சார்வாகவே	௧௮௬
சார்வேதவநெறிக்கு	௧௮௪
சிக்கெனச்சிறிதோரிடமும்	௩௩
சித்திரத்தேர்வலவா	௧௩௦
சிந்திக்குந்திசைக்கும்	௧௧௮
சிந்தைமற்றொன்றின்	௧௩௪
சிந்தையாலும்சொல்லாலும்	௧௦௫
சிரீதரன்செய்யதாமரை	௩௫
சிறப்பில்வீடுசுவர்க்கம்	௩௯
சீர்கண்டுகொண்டு	௧௩௨
சீர்மைகொள்வீடு	௩௭
சீலமிகுகண்ணன்	௭௧
சீலமில்லாச்சிறியன்	௬௯
சீலமெல்லையிலான்	௧௬௩
சுடர்ப்பாம்பணைநம்பரனை	௧௫௧
சுடர்வளையும்கலையும்	௧௭௦
சுமந்துமாமலர்நீர்சுடர்	௪௬
சுரரறிவருநிலை	௧௦
சூடுமலர்க்குழலீர்	௬௩
சூதுநானறியாவகை	௧௧௫
சூதென்றுகளவும்சூதும்	௪௧
சூழல்கள்சிந்திக்கில்	௧௨௫
சூழல்பலபலவல்லான்	௨௧
சூழ்கண்டாய்என்	௬௧
சூழ்ச்சிஞானச்சுடர்	௪௪
சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்து	௧௮௫
சூழ்விசும்பணிமுகில்	௧௮௨
சேங்கனிவாயின்திறத்தது	௧௨௦
செங்கனிவாயெங்கள்	௧௮௪
செஞ்சொற்கவிகாள்	௧௮௯
செஞ்சொற்பரன்	௧௯௧
செய்கின்றகிதியெல்லாம்	௮௭
செய்கின்றதென்கண்ணுக்கு	௭௯
செய்யதாமரைக்கண்ணனாய்	௫௦
செய்யபாத்துவமாய்	௫௨

	பக்கம்.
செய்யேல்தீவினையென்று	௩௬
செலக்காண்கிற்பார்	௯௧
செல்லவுணர்ந்தவர்	௧௨௫
செல்வநாரணனென்ற	௨௩
செவிகளாலாரநின்கீர்த்தி	௫௪
செவ்வாயுந்திவெண்பல்	௧௫௦
சேருங்கொடைபுகழ்	௫௬
சேர்த்தடத்தென்குருகூர்	௧௧
சேர்ந்தார்தீவினைகட்கு	௨௮
சேர்வன்சென்றென்	௧௨௨
சொல்லமாட்டேனடியேன்	௧௪௬
சொல்லீரென்னம்மானை	௩௨
சொன்னால்விரோதமிது	௫௫
சொன்னவில்	௫௭
சோதியாகியெல்லா	௪௬
சோராதவெப்பொருட்கும்	௨௬
சோலைத்திருக்கடித்தானத்து	௧௪௯
ஞாலத்தூடேநடந்தும்	௧௧௧
ஞாலம்போனகம்பற்றி	௧௪௧
தகவன்றென்றுரையீர்கள்	௧௭௦
தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா	௧௮௨
தகவுடையவனேயென்னும்	௩௦
தகுஞ்சீர்த்தன்தனி	௨௭
தக்கிலமேகேளீர்கள்	௧௬௯
தஞ்சமாகியதந்தைதாயொடு	௫௧
தணியும்பொழுதில்லை	௬௮
தண்கடல்வட்டத்துள்	௪௯
தமர்கள்கூட்டவல்வினையை	௧௫௬
தருமவரும்பயனாய	௧௮
தலைப்பெய்காலம்	௪௪
தலைமேலதாளிணைகள்	௧௮௮
தலைமேற்புனைந்தேன்	௧௮௫
தழுவிநின்றகாதல்தன்னால்	௭௧
தளர்ந்தும்முறிந்தும்	௧௧௧
தளர்வின்றியேயென்றும்	௫௮
தளிர்நிறத்தால்குறைவில்லா	௭௨
தனிமாப்புகழேயெஞ்ஞான்றும்	௧௫௬
தன்மையறிபவர்	௧௨௫
தாமரைக்கண்ணனை	௩௩
தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனை	௩௬
தாயப்பதிகள்தலை	௧௪௮
தாளடைந்தோர்	௧௭௯
தாளதாமரைத்தடமணிவயல்	௧௭௮
தாளதாமரையான்	௧௬௩
தாள்களையெனக்கே	௪௩௭
தாள்பரப்பிமண்தாவிய	௪௬
தானநகர்கள்	௧௪௮
தானேயாகிநிறைந்து	௧௮௯
தானேயுலகெல்லாம்	௧௮௬
தானோருருவேதனிவித்தாய்	௧௬
திகழவென்சிந்தையுள்	௧௪௪
திகழும்தன்திருவருள்	௧௫௦
திகழ்கின்றதிருமார்பில்	௧௮௮
திசைக்கின்றதே	௯௮
திடவிசும்பெரிவளி	௧௦
திண்ணன்வீடுமுதல்	௨௬
திண்ணிதாமாறன்	௨௭
திரியுங்கலியுகம்	௭௯
திரியுங்காற்றோடு	௫௧
திரிவிக்கிரமன்செந்தாமரை	௩௫
திருக்கடித்தானமும்	௧௪௮
திருச்செங்குன்றூரில்	௧௪௪
திருந்தக்கண்டெனக்கு	௯௭
திருந்துவேதமும்	௧௦௪
திருப்பேர்நகரான்	௧௯௨
திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்	௧௯௩
திருமாலிருஞ்சோலைமலையே	௧௯௦
திருமாலிருஞ்சோலையானே	௧௯௦
திருமால்நம்பால்	௧௯௨
திருமால்நான்முகன்	௧௪௨
திருவடியைநாரணனை	௭௪
திருவருள்செய்பவன்	௧௬௮
திருவருள்மூழ்கிவைகலும்	௧௫௪
திருவழுதிநாடென்றும்	௭
திருவுடம்புவான்சுடர்	௩௧
திருவுடைமன்னரை	௬௫
திருவுருவுகிடந்தவாறும்	௯௫
திறங்களாகியெங்கும்	௯௬
திறத்துக்கேதுப்புரவாம்	௧௩௨
திறமுடைவலத்தால்	௪௦
திறம்பாமல்மண்காக்கின்றேன்	௮௭
தீர்த்தனுக்கற்றபின்	௧௩௪
தீர்த்தனுலகளந்த	௩௭
தீர்ந்தவடியவர்தம்மை	௫௦
தீர்ப்பாரிலாதமயல்	௬௯
தீர்ப்பாரையாமினி	௬௮
தீர்மருந்தின்றி	௧௧௫
தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்ல	௧௩௪
துக்கமில்ஞானச்சுடரொளி	௫௮
துடைத்தகோவிந்தனாரே	௧௮௦

	பக்கம்.
துணையுஞ்சார்வுமாகுவார்	௧௫௭
துயக்கறுமதியில்	௧௩
துயரங்கள்செய்யும்	௧௩௦
துயரமேதருதுன்ப	௫௧
துயரில்சுடரொளி	௫௮
துயர்கெடுங்கடிதடைந்து	௧௭௯
துவளறுசீர்மால்	௧௦௫
துவளில்மாமணிமாடம்	௧௦௩
துன்பமுமின்பமுமாகிய	௫௮
தூதுரைத்தல்செப்புமின்கள்	௧௭௦
தூநீர்முகில்போல்தோன்றும்	௧௪௬
தூமதுவாய்கள்கொண்டு	௧௦௯
தெய்வங்காள்என்செய்கேன்	௮௩
தெய்வநாயகன்நாரணன்	௯௦
தெரிதல்நினைதல்எண்ணல்	௧௧௨
தெருளும்மருளும்மாய்த்து	௧௫௩
தெளிவிசும்புகடிதோடி	௧௬௯
தெளிவுற்றுவீவின்றி	௧௨௬
தேவர்முனிவர்க்குஎன்றும்	௧௭௨
தேவனுறைபதி	௧௩௮
தேவிமாராவார்திருமகள்	௧௩௫
தேவுமெப்பொருளும்	௨௬
தேனைநன்பாலைக்கன்னலை	௧௪௫
தோண்டர்நுந்தம்துயர்போக	௧௭௬
தொண்டீர்வம்மின்	௧௭௮
தொல்லருள்நல்வினையால்	௯௩
தொல்லையஞ்சோதி	௧௩௯
தொழுதனருலகர்கள்	௧௯௩
தொழுதாடித்தூமணிவண்	௬௯
தொழுதுமாமலர்நீர்சுடர்	௧௬௩
தொழுத்தையோம்தனிமை	௧௮௨
தோளிசேர்பின்னைபொருட்டு	௬௧
தோளிணைமேலும்நன்மார்பின்	௨௨
தோற்றக்கேடவையில்லவ	௫௧
தோற்றேம்மடநெஞ்சம்	௨௫
நகரமும்நாடுகளும்ஞானமும்	௧௦௦
நகரமும்நாடும்பிறவும்	௧௨௨
நங்கருத்தை	௧௪௦
நங்கள்வரிவளையாயங்காளோ	௧௩௮
நங்கைமீர்நீரும்	௬௨
நண்ணாதார்முறுவலிப்ப	௭௩
நண்ணுதுமாலடி	௭௪
நண்ணாவசுரர்நலிவெய்த	௧௯௦
நண்ணினம்நாராயணனை	௧௮௮
நமக்கும்பூவின்மிசை	௬௭
நம்பனைஞாலம்படைத்தவனை	௫௩
நம்பியைத்தென்குறுங்குடி	௨௩
நலமெனநினைமின்	௪௧
நல்கித்தான்காத்தளிக்கும்	௧௪
நல்குரவும்செல்வும்	௯௯
நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள்	௧௫௬
நல்லவலத்தால்	௧௦௧
நன்கெண்ணிநான்வளர்த்த	௧௬௬
நன்றாய்ஞானங்கடந்து	௧௫௨
நன்னலத்தோழிமீர்காள்	௯௩
நாகணைமிசைநம்பிரான்	௯௫
நாகத்தணையானை	௧௮௫
நாடாதமலர்நாடி	௧௪
நாடிநீர்வணங்கும்	௭௫
நாடீர்நாடோறும்	௧௮௬
நாட்டிற்பிறந்தவர்நாரணற்கு	௧௨௫
நாணும்நிறையும்	௮௧
நாதனைஞாலமும்வானமும்	௫௨
நாதன்ஞாலங்கொள்	௨௦
நாமங்களாயிரமுடைய	௯௪
நாமடைந்தநல்லரண்	௧௭௯
நாமவனிவனுவன்	௯
நாமுமக்கறியச்சொன்ன	௧௮௧
நாயகன்முழுவேழுலகு	௧௦௨
நார்ணனெம்மான்	௧௮௬
நாரணன்தமரைக்கண்டு	௧௯௩
நாரணன்முழுவேழுலகு	௩௫
நாவினுள்நின்று	௨௨
நாளும்நின்றடுநமபழமை	௧௩
நாளுமெழநிலநீருமெழ	௧௨௩
நாளும்வாய்க்கநங்கட்கு	௧௫௬
நாளேலறியேன்	௧௭௧
நாள்தொறும்வீடின்றியே	௯௩
நாணக்கருங்குழல்	௧௨௦
நான்றிலவேழ்மண்ணும்	௧௨௩
நிகரில்மல்லரைச்செற்றதும்	௧௦௧
நிச்சலுந்தோழிமீர்காள்	௯௩
நிச்சித்திருந்தேன்	௧௮௫
நில்லாவல்லல்	௧௯௨
நிழல்வெயில்சிறுமை	௧௦௦
நிறங்கரியானுக்கு	௧௦௬
நிறுத்திநும்முள்ளத்து	௭௯
நிறைந்தவன்பழிநங்குடிக்கு	௮௫
நிறையினுல்குறைவில்லா	௭௧
நிற்கும்நான்மறைவாணர்	௧௦௩

	பக்கம்.		பக்கம்.
நிற்றிமுற்றத்துளென்று	௧௨௯	பக்கம்நோக்கிநிற்குமையை	௮௫
நினைக்கிலேன்தெய்வங்காள்	௧௦௮	பக்தாம்ருதம்	௬
நினைதொறும்சொல்லும்	௧௬௭	பங்கயக்கண்ணனென்கோ	௪௭
நினைந்துநைந்துள்கரைந்து	௧௫	படிமன்னுபல்கலன்	௬௦
நினைப்பான்புகில்	௫௯	படைப்பொடுகெடுப்பு	௧௪௪
நின்றவாறும்இருந்தவாறும்	௯௫	பட்டபோதுஎழுபோது	௩௦
நின்றவொன்றையுணர்ந்தே	௧௫௨	பணிநெஞ்சேநாளும்	௧௮௫
நின்றனரிருந்தனர்	௧௦	பணிமின்திருவருள்	௫௯
நின்றிடுந்திசைக்கும்	௮௪	பணிமொழிநினைதொறும்	௧௮௨
நின்றிலங்குமுடியினாய்	௯௯	பணியாவமரர்	௧௪௧
நின்றுநின்றுபலநாள்	௫௬	பண்டைநாளாலே	௧௫௯
நின்றுருகுகின்றேனேபோல	௮௩	பண்டையுறவு	௧௬௨
நீங்கநில்லாகண்ணநீர்கள்	௮௪	பண்புடைவண்டொடு	௧௬௬
நீணகரமதுவேமலர்	௧௩௪	பண்புடைவேதம்பயந்த	௧௦௬
நீணிலத்தொடுவான்	௧௦௨	பத்துடையடியவர்க்கு	௧௨
நீந்தும்துயர்ப்பிறவி	௩௬	பத்துடையார்	௧௩
நீயலையேசிறுபூவாய்	௧௪	பயனல்லசெய்துபயனில்லை	௪௦
நீயும்நானும்இந்நேர்நிற்கில்	௨௩	பயிலுஞ்சுடரொளி	௫௨
நீயும்பாங்கல்லைகாண்	௮௩	பயிலுந்திருமால்	௫௩
நீராகிக்கேட்டவர்கள்	௧௧௨	பரஞ்சுடருடம்பாய்	௧௦௦
நீராய்நிலனாய்த்தீயாய்	௧௧௧	பரஞ்சோதிநீபரமாய்	௪௨
நீர்நுமதென்றிவை	௧௧	பரந்ததண்பரவையுள்	௧௦
நீர்புரைவண்ணன்	௨௦	பரந்ததெய்வமும்	௭௫
நீர்மையால்நெஞ்சம்	௧௬௭	பரவாளிவள்நின்று	௧௫௪
நீர்மையில்நூற்றுவர்	௪௯	பரவிவானவரேத்தநின்ற	௫௧
நீள்கடல்சூழிலங்கை	௧௭	பரிவதிலீசனைப்பாடி	௧௭
நுகர்ச்சியுறுமோமூவுலகின்	௧௫௬	பரிவதிலீசன்	௪௮
நுங்கட்குயானுரைக்கேன்	௧௧௦	பரிவின்றிவாணனைக்காத்து	௫௭
நுமரோடும்பிரியாதே	௧௬௯	பலபலவேயாபரணம்	௩௨
நெஞ்சமேநல்லைநல்லை	௨௩.	பவளம்போற்கனிவாய்சிவப்ப	௧௬௦
நெஞ்சமேநீள்நகராக	௫௪	பள்ளியாலிலையேழுலகும்	௨௭
நெடியானருள்சூடும்	௧௮௭	பற்பநாபன்உயர்வறவுயரும்	௩௬
நெடுமாலழகுதனில்	௧௫௭	பற்றிலனீசனும்முற்றவும்	௧௧
நெடுமாற்கடிமை	௧௫௫	பற்றென்றுபற்றிப்பரம	௧௮௬
நெற்றியுள்நின்றென்னை	௨௨	பாசங்கள்நீக்கியென்னை	௧௩௦
நேர்சரிந்தான்கொடிக்கோழி	௧௨௪	பாசறவெய்தியின்னே	௧௧௦
நேர்பட்டநிறைமூவுலகு	௧௫௫	பாடுசாராவினைபற்றற	௧௭௭
நைவாயவெம்மேபோல்	௨௫	பாதங்கள்மேலணி	௯௩
நோக்தாராக்காதல்நோய்	௨௫	பாதம்நாளும்பணிய	௧௭௭
நோக்கிநோக்கியுன்னை	௭௦	பாதமலைவதன்பாசத்தாலே	௧௪௦
நோக்கும்பக்கமெல்லாம்	௧௦௪	பாமருமூவுலகும்படைத்த	௧௨௬
நோலாதாற்றேன்	௧௧௪	பாமருவுவேதம்	௧௨௭
நோவவாய்ச்சியுரலோடு	௧௦௧	பாம்பணைமேல்பாற்கடலுள்	௩௨
நோற்றநோன்பாதி	௯௦	பாயோரடிவைத்ததன்கீழ்	௧௧௨
நோற்றநோன்பிலேன்	௮௯	பாலதுன்பங்களின்பங்கள்	௧௧௮

	பக்கம்.
பாலரைப்போல்	௬௨
பாலனாய்ஏழுலகுண்டு	௬௧
பாலென்கோநான்குவேத	௪௭
பாவியல்வேதநன்மாலை	௬௧
பாவியேன்மனத்தே	௧௭௩
பிடித்தேன்பிறவிகெடுத்தேன்	௧௯௧
பிணக்கறவறுவகை	௧௨
பிணக்கியாவையும்யாவரும்	௯௯
பிரான்பெருநிலங்கீண்டவன்	௧௯
பிரியாதாட்செய்யென்று	௧௮௮
பிறந்தவாறும்வளர்ந்தவாறும்	௯௪
பிறந்தமாயாபாரதம்பொருத	௧௪௭
பிறந்துலகம்	௯௫
பிறவித்துயரறஞானத்துள்	௧௮
பிறவியற்று	௧௯
பிறிதில்லையெனக்கு	௧௪௩
பின்னின்றகாதல்நோய்	௮௩
பின்னைகொல்நிலமாமகள்	௧௦௫
பீடுடைநான்முகனை	௧௦௬
புகவிடமறிகிலம்தமியம்மாலோ	௧௭௩
புகழுநல்லொருவனென்கோ	௪௭
புகழுமிவள்நின்றிராப்பகல்	௧௫௪
புகழொன்றுமால்	௪௮
புக்கடிமையினால்தன்னை	௭௬
புக்கவரியுருவாய்	௧௨௭
புணராநின்றமரமேழ்	௧௧௩
புணர்க்குமய்யனும்	௩௭
புண்ணியம்செய்துநல்ல	௧௮
புண்ணியம்பாவம்புணர்ச்சி	௧௦௦
புதுமணம்முகந்துகொண்டு	௧௭௪
புலம்புசீர்ப்பூமியளந்த	௫௫
புலனைந்துமேயும்பொறி	௩௭
புளிங்குடிக்கிடந்து	௧௬௦
புள்ளின்வாய்பிளந்தாய்	௯௦
புறமறக்கட்டிக்கொண்டு	௭௮
புனையிழைகளணிவும்	௧௫௪
பூசுஞ்சாந்தென்னெஞ்சமே	௬௩
பூந்துழாய்முடியார்க்கு	௧௭௦
பூவைகள்போல்நிறத்தன்	௧௧௦
பூவைபைங்கிளிகள்	௧௦௮
பெண்பிறந்தாரெய்தும்	௮௩
பெய்யும்பூங்குழல்	௯௪
பெய்வளைக்கைகளைக்கூப்பி	௬௪
பெரியவப்பனைப்பிரமன்	௧௩௭
பெருமக்களுள்ளவர்	௫௩
பெருமையனேவானத்து	௧௮௫
பெற்றினிப்போக்குவனோ	௧௯௬
பேசநின்றசிவனுக்கும்	௭௫
பேசுமின்கூசமின்றிப்	௧௮௦
பேய்முலையுண்டுசகடம்	௮௧
பேரெயில்சூழ்கடல்	௧௨௧
பேரேயுறைகின்ற	௧௯௧
பேர்த்துமற்றோர்களைகண்	௧௧௦
பொருந்தியமாமருதினிடை	௫௫
பொருமாநீள்படைஆழி	௨௨
பொருமாழி	௨௪
பொருளென்றிவ்வுலகம்	௪௧
பொருள்கையுண்டாய்	௧௫௭
பொருள்மற்றெனக்கும்	௧௫௦
பொலிகபொலிகபொலிக	௭௯
பொலிகபொலிகவென்று	௮௦
பொற்பமைநீண்முடி	௧௦௭
பொன்முடியம்போரேற்றை	௩௨
பொன்னுலகாளீரோ	௧௦௯
பொன்னுலகுபூமியெல்லாம்	௧௧௧
போகின்றகாலங்கள்	௩௪
போகுநம்பீயுன்தாமரை	௯௮
போயிருந்துநின்புள்ளுவம்	௯௮
போரவிட்டிட்டென்னை	௧௯௫
போழ்துமெலிந்தபுன்செக்கர்	௧௨௩
போற்றிமற்றோர்தெய்வம்	௭௫
போற்றியானிரந்தேன்	௯௬
போனாய்மாமருதின்நடுவே	௭௭
மகிழ்கொள்தெய்வம்	௩௯
மங்கவொட்டுஉன்மாமாயை	௧௯௦
மடநெஞ்சால்குறைவில்லா	௭௧
மடந்தையர்வாழ்த்தலும்	௧௯௪
மடந்தையைவண்கமல	௬௧
மடவரலன்னைமீர்	௧௫௪
மணந்தபேராயா	௧௩௭
மணாளன்மலர்மங்கைக்கு	௧௭௧
மணித்தடத்தடிமலர்க்கண்கள்	௧௭௯
மணிமாமைகுறைவில்லா	௭௧
மணியையவானவர்கண்ணனை	௨௪
மண்ணும்விண்ணும்	௧௧௧
மண்ணுலகில்வளம்	௬௬
மண்ணையிருந்துதுழாவி	௬௪
மண்மிசைப்பெரும்பாரம்	௧௦௨
மதுசூதனையன்றிமற்றிலே	௩௩
மதுவார்தண்ணந்துழாயான்	௧௭

	பக்கம்.
மயக்காவாமனனே	௧௩௦
மயர்வறவென்மனத்தே	௧௮
மருந்தாகுமென்றங்கோர்	௬௮
மருந்தேநங்கள்போகமகிழ்	௧௬௨
மலரடிப்போதுகள்	௧௩௩
மலையையெடுத்துக்கல்மாரி	௪௬
மல்குநீர்க்கண்ணொடு	௧௦௮
மல்லடிமை	௧௭௫
மல்லிகைகமழ்தென்றல்	௧௭௨
மழுங்காதவைந்நுதிய	௪௩
மறப்புஞானமும்	௨௪
மறுக்கிவல்வலைப்படுத்தி	௭௩
மறையாயநால்வேதத்துள்	௪௩
மற்றிலம்அரண்வான்	௧௭௯
மற்றொன்றில்லை	௧௫௮
மனத்தாலும் வாயாலும்	௭
மனப்பரிப்போடு	௧௦௨
மனமேஉன்னைவல்வினையே	௧௬௨
மனனகமலமறமலர்மிசை	௯
மனிசரும்மற்றுமுற்றும்	௪௯
மன்னுபுகழ்சேர்	௮
மாசறுசோதிஎன்செய்	௮௦
மாசறுசோதிகண்ணன்	௮௨
மாகுணச்சுடருடம்பாய்	௪௩
மாட்டாதேயாகிலும்	௪௨
மாண்பமைகோலத்து	௧௦௭
மாதர்மாமண்மடந்தை	௬௧
மாதவனென்றதேகொண்டு	௩௫
மாதவனென்றென்று	௧௮௭
மாதவன்தமரென்று	௧௯௩
மாதவன்பால்சடகோபன்	௧௮
மாநலத்தால்	௯௪
மாயக்கூத்தாவாமனா	௧௪௫
மாயப்பிரானெனவல்வினை	௧௪௮
மாயமயக்குமயக்காவென்னை	௧௫௦
மாயமறிபவ[illegible]வற்கு	௧௨௫
மாயம்செய்யேலென்னை	௧௯௫
மாயனென்னெஞ்சின்	௨௧
மாயன்வடிவழகை	௧௪௭
மாயாமல்தன்னை	௧௩௧
மாயாவாமனனே	௧௨௯
மாயோம்தீயவலவலை	௧௬
மாயோனிகளாய்	௧௩
மாய்த்தலெண்ணிவாய்முலை	௬௩
மாய்ந்தறும்வினைகள்தாமே	௧௮௧
மாரிமாறாததண்ணம்மலை	௬௭
மாலரிகேசவன்நாரணன்	௧௩௯
மாலுக்குவையமளந்த	௧௦௬
மாலுடனேதான்கலந்து	௧௦௭
மாலேமாயப்பெருமானே	௧௬
மாலைநண்ணித்தொழுது	௧௭௬
மாலையும்வந்ததுமாயன்	௧௭௫
மால்உமது	௧௭௭
மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்	௩௪
மாறுசேர்படைநூற்றுவர்	௮௯
மாறுநிரைத்திரைக்கும்	௧௨௩
மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டு	௧௧௦
மாணுங்காரமனம்	௧௯௦
மானேய்நோக்கிமடவாளை	௧௬
மானேய்நோக்குநல்லீர்	௯௨
மானைநோக்கிமடப்பின்னை	௧௭௬
மிக்கவிறைநிலையும்	௭
மிக்கவுலகுகள்தோறும்	௮௦
மின்கொள்சேர்புரிநூல்	௯௭
மின்னிடைமடவார்கள்	௯௮
மின்னிடையார்சேர்	௯௯
மின்னின்நிலையில	௧௧
முகில்வண்ணனடியை	௧௧௯
முடிசேர்சென்னியம்மா	௪௬
முடிச்சோதியாய்உனது	௪௨
முடியாததென்எனக்கு	௯௪
முடியாதஆசைமிக	௫௫
முடியார்திருமலையில்	௪௯
முடியானேமூவுலகும்	௫௪
முடிவிவள்தனக்கொன்றறி	௧௧௯
முட்டில்பல்போகத்தொரு	௫௭
முதல்தனிவித்தேயோ	௧௯௬
முந்நீர்ஞாலம்படைத்த	௪௯
முனிந்துசகடமுதைத்து	௧௨௧
முனியேநான்முகனே	௧௯௫
முன்னமழகெழில்	௪௫
முன்னல்யாழ்பயில்நூல்	௨௮
முன்னின்றாயென்று	௮௫
மூவராகியமூர்த்தியை	௫௧
மூவுலகங்களுமாய்	௧௦௦
மெய்ந்நின்றுகமழ்துளவ	௧௮௮
மெய்யமர்பல்கலன்	௧௦௯
மெய்யனாகும்விரும்பித்	௧௭௭
மெலியுநோய்தீர்க்கும்	௬௨
மெல்லிலைச்செல்வவண்	௧௫௪

	பக்கம்.
மேகலையால்குறைவில்லா	எஉ
மேயான்வேங்கடம்	கஅக
மேயுநிரைகீழ்புக	கஉச
மேலாத்தேவர்களும்	எஅ
மேலும்வன்பழிநங்குடிக்கு	அரு
மேவித்தொழுதுய்ம்மினீர்	அO
மேவிநின்றுதொழுவார்	சாகூ
மேவிநைந்துநைந்து	கOஅ
மேவுதுன்பவினைகளை	சாச
மையகண்ணாள்மலர்மேல்	சாசா
மையமர்வாணெடுங்கண்	கOகூ
மையல்செய்தென்னை	ககஅ
மையார்கண்	கசாரு
மையார்கருங்கண்ணி	கசாச
மொய்ம்பாரும்மாலுக்கு	ருO
மொய்ம்மாம்பூம்பொழில்	சகூ
யவரும்யாவையும்	உஎ
யாதுமில்லைமிக்கதனில்	கருஅ
யாமடவூர்ந்தும்	அஉ
யாமுடைநெஞ்சமும்	கஙஎ
யாருமோர்நிலைமையனென	கஉ
யாவையும்யவருந்தானாய்	சஅ
யானும்நீதானேயாவதோ	கஙஎ
யானும்தானாயொழிந்தானை	கருஉ
யானுமேத்திஏழுலகும்	சாச
யானேயென்னைஅறியகிலாதே	ஙகூ
யானொட்டியென்னுள்	ககூ
வகையால்மனமொன்றி	கஅ[illegible]
வஞ்சனேஎன்னும்	ஙO
வட்கிலளிறையும்	ககஎ
வண்ணமருள்கொள்	கக[illegible]
வண்ணமாமணிச்சோதியை	ங[illegible]
வண்ணம்மணிமாடம்	சஎஉ
வதுவைவார்த்தையுள்	கூச
வந்தருளியென்னெஞ்சு	கூO
வந்தவரெதிர்கொள்ள	ககூச
வந்தாய்போலேவந்தும்	சச
வந்தாய்போலேவாராதாய்	ககச
வந்திருந்தும்முடைய	ககO
வந்துதோன்றாயன்றேல்	கசசா
வந்தேய்திமாறறியேன்	கஉஎ
வம்பவிழ்கோதைபொருட்டா	[illegible]கூ
வம்மின்புலவீர்	ருசா
வயிற்றிற்கொண்டு	கருO
வரிவளையால்குறைவில்லா	எஉ
வருந்தாதவருந்தவத்த	சஉ
வருவார்செல்வார்வண்பரி	கசாக
வலஞ்செய்துவைகல்	சசக
வலத்தனன்திரிபுரமெரித்தவ	கங
வலையுளகப்படுத்து	அக
வல்லிசேர்நுண்ணிடை	சாக
வல்வினைதீர்க்குங்கண்ணனை	சாரு
வழக்கெனநினைமின்	சக
வழிபட்டோடவருள்	ஙருசா
வளம்மிக்க	கஎ
வளவேழுலகின்முதலாய	கரு
வள்ளலேமதுசூதனா	ஙங
வன்சரண்சுரர்க்காய்	கOO
வன்மாவையமளந்த	சங
வாங்குநீர்மலருலகில்	எங
வாசகமேயேத்தவருள்	ருச
வாட்டமில்புகழ்	ஙக
வாட்டாற்றானடிவணங்கி	கஅஎ
வாணுதல்இம்மடவரல்	ஙO
வாமனன்என்மரதக	ஙரு
வாயுந்திரையுகளும்	உச
வாய்கொண்டுமானிடம்	ருசா
வாய்க்கதமியேற்கு	கருசா
வாயுந்தி[illegible]	உசா
வாய்க்குங்கொல்நிச்சலும்	கஙங
[illegible]ாமல்அச்சம்	கசரு
வாராய்உன்திருப்பாதமலர்	ஙகூ
வாராவருவாய்	கூஉ
வாரிக்கொண்டுன்னை	கசாஅ
[illegible]ார்க[illegible]வருவியானைமாமலை	கசஉ
வ[illegible]ர்த்[illegible]யறிபவர்	கஉரு
[illegible]புனல்[illegible]தணரு[illegible]	ருO
வா[illegible]ய[illegible]ர்கனி[illegible]ல்	கஉஅ
வா[illegible]தல்[illegible]டர்கு[illegible]	கருஅ
வாழ்த்துவார்பலராக	சங
வாழ்ந்தார்கள்வாழ்ந்த	ருகூ
வானத்தும்வானத்துள்	சாஎ
வானவராதியென்கோ	சஅ
வானேதருவான்எனக்கா	ககூக
வானேறவழிதந்தவாட்டா	கஅஅ
வான்திகழும்சோலை	எ
விடலில்சக்கரத்தண்ணலை	ஙகூ
விடுவேனோஎன்விளக்கை	ககூ
விட்டிலங்குசெஞ்சோதி	ஙரு
விண்மீதிருப்பாய்	ககக

	பக்கம்.		பக்கம்.
விண்ணுளார்பெருமாற்கு	ககசு	வேண்டித்தேவரிரக்க	க௦உ
விதியினால்பெடைமணக்கும்	கச	வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டு	ருசு
விதிவகைபுகுந்தனரென்று	ககூச	வேதியாநிற்குமைவரால்	சகடு
[illegible]யப்பாய்வியப்பில்லா	சரு	வேமமதுயிரழல்[illegible]	சஅரு
வியன்மூவுலகுபெறினும்	கடுடு	வேயின்மலிபுரைதோளி	ருசு
விரும்பிப்பகவரை	சுடு	வேய்மருதோளிணைமெலியும்	கஅக
விளம்புமாறுசமயமும்	எசு	வேய்மருதோளிந்திரை	கஅச
வினையேன்வினைதீர்மருந்தா	கசு	வேவாராவேட்கைநோய்	உசு
வினைவல்லிருளென்னும்	கஅஎ	வேள்வியுள்மடுத்தலும்	ககூரு
வீடுசெய்து	கக	வேறுகொண்டும்மையான்	கூஎ
வீடுமின்முற்றவும்	கக	வைகலும்வெண்ணெய்	உ௦
வீவநின்பசுநிரைமேய்க்க	கஅஉ	வைகல்திருவண்	கூஎ
வீவிலின்பமிக	கூசு	வைகல்பூங்கழிவாய்வந்து	கூகூ
வீற்றிடங்கொண்டு	கசுக	வைகுந்தநாதனென	கரூஉ
வீற்றிருக்கும்	சுஎ	வைகுந்தம்புகுதலும்	ககூச
வீற்றிருந்தேழுலகும்	சுசு	வைகுந்தாமணிவண்ணனே	[illegible]
வெஞ்சுடரில்தானடுமால்	அரு	வைத்தநாள்வரையெல்லை	[illegible]
வெள்ளியநாமம்	கஉஉ	வைத்தமாநிதியாம்	க௦க
வெள்ளைச்சுரிசங்கொடாழி	கஉ௦	வைத்தேன்மதியால்	ருக
வெற்பையொன்றெடுத்து	உ௦	வைப்பாம்மருந்தாம்அடியரை	சஅ
வேங்கடங்கள்மெய்ம்மேல்	சரு	வைம்மின்நும்மனத்து	ருக
வேண்டிச்சென்றொன்று	கரூஅ		

திருவாய்மொழிச் செய்யுளகராதி முற்றிற்று.

நேர்பிலு அச்சுக்கூடம், திருவல்லிக்கேணி சென்னை.